

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I (Mededelingen)	
	EUROPEES PARLEMENT	
	SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD	
(2001/C 53 E/001)	E-0150/00 van Emmanouil Mastorakis aan de Commissie Betreft: Communautair initiatief Interreg	1
(2001/C 53 E/002)	E-0229/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Niet-opneming van het departement Arta in het communautair initiatief Interreg	1
(2001/C 53 E/003)	E-0336/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van het district Arta van acties in het kader van het communautair initiatief Interreg 2000-2006	1
	Gecombineerd Aanvullend antwoord op de schriftelijke vragen E-0150/00, E-0229/00 en E-0336/00	2
(2001/C 53 E/004)	E-0288/00 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Meubilair commissarissen	2
(2001/C 53 E/005)	P-0371/00 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van de alg „Caulerpa taxifolia” in de Middellandse Zee	3
(2001/C 53 E/006)	E-0445/00 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Instituut voor luchtkwaliteit	4
(2001/C 53 E/007)	E-0485/00 van Albert Maat en Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Voortzetting promotiefonds sierteelt	5
(2001/C 53 E/008)	P-0513/00 van Dirk Sterckx aan de Commissie Betreft: Ophaling van dode dieren	5
(2001/C 53 E/009)	E-0534/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Douane 2000 (1996-2000)	6
(2001/C 53 E/010)	E-0538/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Fiscaal-programma	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/011)	E-0544/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Bohunice en Mochovce	8
(2001/C 53 E/012)	E-0579/00 van Struan Stevenson aan de Commissie Betreft: Ontwerpverordeningen veevoeder 2000	10
(2001/C 53 E/013)	E-0588/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Het duurzame vervoerbeleid van de Unie	11
(2001/C 53 E/014)	E-0595/00 van Helmuth Markov aan de Commissie Betreft: Misbruik door het Turkse parlement van financiële steun voor de slachtoffers van de aardbevingen	12
(2001/C 53 E/015)	E-0597/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Sancties tegen Oostenrijk	13
(2001/C 53 E/016)	E-0600/00 van Giovanni Pittella aan de Commissie Betreft: Bescherming van dieren op transport	14
(2001/C 53 E/017)	E-0625/00 van Alejandro Cercas aan de Commissie Betreft: Arbeidsongevalpercentage in Spanje	15
(2001/C 53 E/018)	E-0680/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Deelname van verkozen vertegenwoordigers aan het toezicht op internationale instellingen	16
(2001/C 53 E/019)	E-0681/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Deelneming van NGO's aan de discussies over de toekomst van de VN	16
(2001/C 53 E/020)	E-0682/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Voorbereidingen voor de VN-millenniumvergadering en -top	17
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0681/00 en E-0682/00	17
(2001/C 53 E/021)	E-0697/00 van Hubert Pirker aan de Commissie Betreft: Resolutie van het Europees Parlement d.d. 15 april 1999 over het verslag van de Commissie betreffende de vooruitgang van de Republiek Slovenië op de weg naar toetreding (1998)	18
(2001/C 53 E/022)	E-0698/00 van Hubert Pirker aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen over de toetreding van de Republiek Slovenië tot de Europese Unie	18
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0697/00 en E-0698/00	18
(2001/C 53 E/023)	E-0709/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Opwerkingsfabrieken Sellafeld en Cap de la Hague	19
(2001/C 53 E/024)	E-0722/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Communautaire procedure voor registratie en het in de handel brengen van werkzame stoffen en gewasbeschermingsmiddelen	20
(2001/C 53 E/025)	E-0738/00 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Toepassing van de richtlijnen 91/676/EEG en 96/61/EG in Catalonië	21
(2001/C 53 E/026)	E-0739/00 van Sergio Berlato aan de Commissie Betreft: Milieuprioriteiten voor de MOEL	22
(2001/C 53 E/027)	E-0755/00 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Vervoer van paarden van Letland naar Italië	23
(2001/C 53 E/028)	E-0775/00 van Peter Mombaur aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de programma's voor nucleaire veiligheid in Midden- en Oost-Europa	24
(2001/C 53 E/029)	E-0777/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: BTW op arbeid in de sector herstellingen van voertuigen	24
(2001/C 53 E/030)	E-0799/00 van Sami Naïr aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over haar strategische doelstellingen voor 2000-2005 en haar werkprogramma voor 2000 (COM(2000) 155)	25
(2001/C 53 E/031)	E-0803/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor Lacto-Ibérica	27

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 53 E/032)	E-0818/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Afvalpers in Vilaboa (Galicië)	28
(2001/C 53 E/033)	E-0819/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Wateroverheveling Júcar-Vinalopó in Valencia (Spanje)	29
(2001/C 53 E/034)	E-0842/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Ramp met de „Erika” en milieuaansprakelijkheid	30
(2001/C 53 E/035)	E-0850/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Harmonisatie verkeerstekens en maximumsnelheden	31
(2001/C 53 E/036)	E-0858/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Geschil over het gebruik van een merknaam	32
(2001/C 53 E/037)	E-0865/00 van W.G. van Velzen aan de Commissie Betreft: Implementatie elektriciteitsrichtlijn	33
(2001/C 53 E/038)	P-0867/00 van Michael Cashman aan de Commissie Betreft: Charterschepen in de Griekse wateren	35
(2001/C 53 E/039)	E-0872/00 van Alejandro Agag Longo aan de Commissie Betreft: Internet op school	35
(2001/C 53 E/040)	E-0878/00 van Ole Krarup aan de Commissie Betreft: Ambities van de EU inzake het defensiebeleid	37
(2001/C 53 E/041)	E-0896/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Verontreiniging door een betonfabriek in de Galicische gemeente O Corgo	37
(2001/C 53 E/042)	E-0911/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Inbreuk op de richtlijn natuurlijke habitats en wilde flora en fauna (HFF-richtlijn) ingevolge de uitbreiding van het golfterrein Gersheim-Rubenheim	38
(2001/C 53 E/043)	E-0918/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Millennium-forum, -top en -vergadering in New York	39
(2001/C 53 E/044)	E-1108/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Algemene Vergadering van de VN (millennium 2000) en de Topconferentie	39
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0918/00 en E-1108/00	39
(2001/C 53 E/045)	E-0923/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Subsidie-aanvraag	40
(2001/C 53 E/046)	E-0925/00 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Verklaring van Stockholm over aandacht voor de Shoa in het onderwijs	41
(2001/C 53 E/047)	E-1000/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Verklaring van Stockholm	41
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0925/00 en E-1000/00	41
(2001/C 53 E/048)	E-0927/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Verkoop van druivensappen (DG Mededinging)	42
(2001/C 53 E/049)	E-0935/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Dolfijnen bedreigd door vismethoden	42
(2001/C 53 E/050)	E-0937/00 van Bernard Pognant aan de Commissie Betreft: Procedures voor de toekenning van EFRO-kredieten in de lidstaten	43
(2001/C 53 E/051)	E-0948/00 van Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Ontmanteling en verplaatsing van brandstofopslagtanks uit de Ría de Arosa (Galicië, Spanje)	45
(2001/C 53 E/052)	E-0957/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Steun aan het Latijns-Amerikaanse academische opleidingsprogramma (ALFA)	46
(2001/C 53 E/053)	E-0958/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Unie aan de toeristische ontwikkeling van Melilla	47

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/054)	E-0963/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Watergebrek in Aragón	47
(2001/C 53 E/055)	E-0964/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Vestiging in Malaga van het mediterrane Bureau van de UICN	48
(2001/C 53 E/056)	E-0983/00 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Veiligheidscontrole Euratom	49
(2001/C 53 E/057)	P-0989/00 van Jean-Claude Martinez aan de Commissie Betreft: Communautaire preferentie voor ongepelde noten, kastanjes en sint-jansbrood	50
(2001/C 53 E/058)	E-1001/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Compensatie voor bedrijven die zijn getroffen door het bananengeschil tussen de EU en de VS	51
(2001/C 53 E/059)	E-1002/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Gevolgen van het bananengeschil tussen de EU en de VS	51
(2001/C 53 E/060)	E-1003/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Implicaties voor EU-ondernemingen van het geschil met de VS over de bananenimportregeling	51
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1001/00, E-1002/00 en E-1003/00	52
(2001/C 53 E/061)	E-1005/00 van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya aan de Commissie Betreft: Programma's van de Europese Unie	52
(2001/C 53 E/062)	E-1007/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Veiligheid van het vervoer van brandstof over zee	53
(2001/C 53 E/063)	E-1008/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Openstelling van de elektriciteitsmarkt in Duitsland	53
(2001/C 53 E/064)	E-1010/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Bestrijding van de Aids-epidemie in Afrika	54
(2001/C 53 E/065)	E-1011/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Internetpiraten en veiligheid	56
(2001/C 53 E/066)	E-1015/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Uitvoer van vee naar derde landen	57
(2001/C 53 E/067)	E-1016/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Toegang tot essentiële geneesmiddelen in ontwikkelingslanden	57
(2001/C 53 E/068)	P-1024/00 van Paul Rübig aan de Commissie Betreft: EHvJ – bevoegdheid in mededingingszaken in de toetredende landen	58
(2001/C 53 E/069)	P-1029/00 van Fernando Fernández Martín aan de Commissie Betreft: Het bananenconflict	59
(2001/C 53 E/070)	E-1030/00 van Niels Busk aan de Commissie Betreft: Douanestempels van derde landen	60
(2001/C 53 E/071)	E-1043/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Overtreding wetgeving bij door Cohesiefonds gefinancierd project 97/11/561/047 (Sogama-project)	61
(2001/C 53 E/072)	E-1044/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Tsjetsjeense vluchtelingen	62
(2001/C 53 E/073)	E-1045/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Aanleg ondergrondse in het grootstedelijk gebied Porto	62
(2001/C 53 E/074)	P-1048/00 van Hubert Pirker aan de Commissie Betreft: Onopgeloste vermogenskwesaties	63
(2001/C 53 E/075)	E-1057/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Cyprus	64
(2001/C 53 E/076)	E-1065/00 van Helmuth Markov aan de Commissie Betreft: Ongevallenfrequentie bij jonge bestuurders	65

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/077)	E-1074/00 van Hubert Pirker aan de Commissie Betreft: Bevordering van de Europese rechtscultuur in de Republiek Slovenië	66
(2001/C 53 E/078)	E-1075/00 van Hubert Pirker aan de Commissie Betreft: Toetredingsonderhandelingen van de Europese Unie met de Republiek Slovenië	66
(2001/C 53 E/079)	E-1076/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: PHARE-programma	66
(2001/C 53 E/080)	E-1084/00 van Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Bescherming van de met uitsterven bedreigde auerhaan in Asturië	67
(2001/C 53 E/081)	E-1085/00 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Doelstellingen van de studie over marktbevoorrading van tonijnfilet	68
(2001/C 53 E/082)	E-1088/00 van Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Rechtszaak tegen 13 Joodse Iraniërs	69
(2001/C 53 E/083)	E-1209/00 van Anna Karamanou aan de Commissie Betreft: Vervolging van 13 Iraanse joden in Iran	69
(2001/C 53 E/084)	E-1251/00 van Alejandro Cercas aan de Commissie Betreft: Juridische garanties en mensenrechten van een groep Iraanse burgers die de joodse godsdienst belijden	69
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1088/00, E-1209/00 en E-1251/00	70
(2001/C 53 E/085)	E-1090/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Het binnendringen en vasthouden van benzeen uit de buitenlucht in woningen en het treffen van maatregelen voor de volksgezondheid	70
(2001/C 53 E/086)	E-1092/00 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Aids in Afrika	71
(2001/C 53 E/087)	E-1099/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor Kosovo	72
(2001/C 53 E/088)	E-1101/00 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Voedselveiligheid en probiotica in gevogelte	73
(2001/C 53 E/089)	E-1103/00 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Toepassing van richtlijn 94/62 „Verpakking”	74
(2001/C 53 E/090)	E-1107/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Gelijke kansen in de kandidaat-lidstaten	75
(2001/C 53 E/091)	E-1109/00 van Eija-Riitta Korhola aan de Commissie Betreft: De hoogte van de voor het fokken van paarden verstrekte subsidie en de criteria daarvoor in verschillende lidstaten	75
(2001/C 53 E/092)	E-1113/00 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de Britse BTW-wet van 1994	76
(2001/C 53 E/093)	E-1114/00 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Maximaal toelaatbare residuen en toezicht op residuen	77
(2001/C 53 E/094)	E-1116/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en Russische bedrijven	78
(2001/C 53 E/095)	E-1118/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Concentraties in de elektriciteitssector	79
(2001/C 53 E/096)	E-1122/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	80
(2001/C 53 E/097)	E-1127/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	80
(2001/C 53 E/098)	E-1128/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	81
(2001/C 53 E/099)	E-1140/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	81

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 53 E/100)	E-1141/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	81
(2001/C 53 E/101)	E-1142/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	82
(2001/C 53 E/102)	E-1143/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	82
(2001/C 53 E/103)	E-1144/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	83
(2001/C 53 E/104)	E-1145/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	83
(2001/C 53 E/105)	E-1146/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	83
(2001/C 53 E/106)	E-1147/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	84
(2001/C 53 E/107)	E-1148/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	84
(2001/C 53 E/108)	E-1150/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	85
(2001/C 53 E/109)	E-1151/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	85
(2001/C 53 E/110)	E-1152/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	86
(2001/C 53 E/111)	E-1153/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	86
(2001/C 53 E/112)	E-1155/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	86
(2001/C 53 E/113)	E-1156/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	87
(2001/C 53 E/114)	E-1157/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	87
(2001/C 53 E/115)	E-1158/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	87
(2001/C 53 E/116)	E-1160/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	88
(2001/C 53 E/117)	E-1161/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	88
(2001/C 53 E/118)	E-1162/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	89
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1122/00, E-1127/00, E-1128/00, E-1140/00, E-1141/00, E-1142/00, E-1143/00, E-1144/00, E-1145/00, E-1146/00, E-1147/00, E-1148/00, E-1150/00, E-1151/00, E-1152/00, E-1153/00, E-1155/00, E-1156/00, E-1157/00, E-1158/00, E-1160/00, E-1161/00 en E-1162/00	89
(2001/C 53 E/119)	E-1149/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit	89
(2001/C 53 E/120)	P-1168/00 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Flanking van de liberalisering van de luchtvaart	90
(2001/C 53 E/121)	E-1175/00 van Richard Corbett aan de Commissie Betreft: Gebruik van huurwagens uit derde landen	91

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/122)	E-1179/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Baskische taal in de autonome gemeenschap Navarra	92
(2001/C 53 E/123)	E-1180/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Kinderen in vliegtuigen	93
(2001/C 53 E/124)	E-1186/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Tekort aan melatonine op de markt	94
(2001/C 53 E/125)	P-1188/00 van Giuseppe Nisticò aan de Commissie Betreft: Medicinale kruiden en planten	94
(2001/C 53 E/126)	P-1191/00 van Timothy Kirkhope aan de Commissie Betreft: Merkbinding bij de bierverkoop	96
(2001/C 53 E/127)	E-1193/00 van Christel Fiebiger aan de Commissie Betreft: Distorsie van de mededinging ingevolge verschillende dieselprijzen in de landbouw	97
(2001/C 53 E/128)	E-1200/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Gemeente Casarano	98
(2001/C 53 E/129)	E-1201/00 van Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Bouw woontorens in het IJmeer	98
(2001/C 53 E/130)	E-1202/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Crisissituatie in de sector van de appelteelt	99
(2001/C 53 E/131)	E-1210/00 van Ioannis Marinos aan de Commissie Betreft: Turkse illegale migranten	100
(2001/C 53 E/132)	E-1215/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: Politici met inkomsten ten laste van de Gemeenschap	102
(2001/C 53 E/133)	E-1216/00 van Erik Meijer, Alexander de Roo, Johannes Blokland, Dorette Corbey en Theodorus Bouwman aan de Commissie Betreft: Het opnieuw in dienst stellen van de spoorverbinding „IJzeren Rijn” door natuurgebied „De Meinweg” aan de Nederlands-Duitse grens	102
(2001/C 53 E/134)	E-1218/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de droogte in Portugal	104
(2001/C 53 E/135)	E-1222/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Navordering van invoerrechten	104
(2001/C 53 E/136)	E-1224/00 van Antonios Trakatellis en Ioannis Averoff aan de Commissie Betreft: Commissiebesluit inzake de terugvordering van onwettig door de Griekse Katoenorganisatie uitbetaalde subsidies	106
(2001/C 53 E/137)	E-1225/00 van John Bowis aan de Commissie Betreft: Recht op handelsmerk	107
(2001/C 53 E/138)	E-1229/00 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Invoer van sinaasappelsap uit Mexico	108
(2001/C 53 E/139)	E-1230/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Strijdigheid met Europese richtlijnen van NAM-proefboringen in het door de Europese vogelrichtlijn beschermde Nederlandse natuurgebied de Biesbosch	109
(2001/C 53 E/140)	E-1231/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Bouw van een waterkrachtinstallatie in het stroomgebied van de Ulla-rivier in Galicië	110
(2001/C 53 E/141)	P-1237/00 van Jan Andersson aan de Commissie Betreft: De Zweedse verdragsverplichtingen en de EMU	111
(2001/C 53 E/142)	E-1245/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Spoorlijn Turijn-Lyon	112
(2001/C 53 E/143)	E-1258/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Beïnvloeding patiënten door de farmaceutische industrie met ongeoorloofde reclame voor recept- geneesmiddelen	113

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/144)	E-1260/00 van Alexander de Roo en Marie Isler Béguin aan de Commissie Betreft: Uitzetting beren uit Franse Pyreneeën	114
(2001/C 53 E/145)	P-1263/00 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Toetreding China tot de WHO	114
(2001/C 53 E/146)	E-1266/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Microkrediet als middel om armoede terug te dringen	115
(2001/C 53 E/147)	E-1267/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen voor de autonome gemeenschap Valencia	116
(2001/C 53 E/148)	E-1269/00 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Nieuw voorstel voor een communautaire verordening betreffende de bevordering van de afzet van landbouwproducten	116
(2001/C 53 E/149)	E-1271/00 van Guido Sacconi aan de Commissie Betreft: Actiemaatregelen voor berggebieden	117
(2001/C 53 E/150)	E-1272/00 van Dirk Sterckx aan de Commissie Betreft: Criteria voor gezichtsscherpte in de Europese richtlijn 91/439 betreffende het rijbewijs	118
(2001/C 53 E/151)	E-1275/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Inhouding van de 12 % aanvullend melkquotum voor Galicië door de Spaanse regering	119
(2001/C 53 E/152)	E-1277/00 van Jan Andersson aan de Commissie Betreft: Belastingheffing in Finland op in Zweden opgebouwd pensioen	120
(2001/C 53 E/153)	E-1280/00 van Emmanouil Mastorakis aan de Commissie Betreft: Natuurrampen	120
(2001/C 53 E/154)	P-1282/00 van Dana Scallon aan de Commissie Betreft: Transportcorridor Dublin/Sligo	121
(2001/C 53 E/155)	E-1294/00 van Eurig Wyn aan de Commissie Betreft: Europese steun voor multiple sclerosepatiënten	122
(2001/C 53 E/156)	E-1296/00 van Eurig Wyn aan de Commissie Betreft: HLCA-regeling	123
(2001/C 53 E/157)	E-1309/00 van Nicholas Clegg aan de Commissie Betreft: Toetreding van China tot de WTO	124
(2001/C 53 E/158)	E-1311/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Subsidies stedenpartnerschappen	124
(2001/C 53 E/159)	E-1312/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Omnipaque/Iohexol en arachnoiditis	125
(2001/C 53 E/160)	E-1320/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Europees schoolmelkprogramma	126
(2001/C 53 E/161)	P-1322/00 van Bertel Haarder aan de Commissie Betreft: Geen uitbetaling van de beloofde steun voor BTselem	127
(2001/C 53 E/162)	E-1332/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor sarcoïdose-projecten	127
(2001/C 53 E/163)	E-1335/00 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Kostenloze uitrusting en toegang tot Internet op scholen	128
(2001/C 53 E/164)	E-1338/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van banen van het Verenigd Koninkrijk naar Duitsland wegens belastingfaciliteiten	129
(2001/C 53 E/165)	E-1343/00 van Hanja Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Turkmenistan	130
(2001/C 53 E/166)	E-1355/00 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Heldere diagnose van het verschil in technologische ontwikkeling tussen het nieuwe en het oude continent	131

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/167)	E-1362/00 van Robert Evans aan de Commissie Betreft: WTO en dierenwelzijn	132
(2001/C 53 E/168)	E-1363/00 van Marielle De Sarnez aan de Commissie Betreft: Toekomst van Kosovo	132
(2001/C 53 E/169)	E-1365/00 van Marielle De Sarnez aan de Commissie Betreft: Gevolgtrekkingen uit de Top van Lissabon	133
(2001/C 53 E/170)	E-1383/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Statistieken voor een beter begrip van de situatie van vrouwen en de ontwikkelingen op dit gebied	134
(2001/C 53 E/171)	E-1387/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Vervormd beeld van de vrouw in de media	135
(2001/C 53 E/172)	E-1389/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Sterkere betrokkenheid van vrouwen bij het besluitvormingsproces	136
(2001/C 53 E/173)	E-1390/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Langetermijnprogramma's ten behoeve van vrouwen	136
(2001/C 53 E/174)	E-1402/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Europese Commissie en Europese Centrale Bank	137
(2001/C 53 E/175)	E-1408/00 van Willy De Clercq aan de Commissie Betreft: Duurzaamheidsbeoordeling	138
(2001/C 53 E/176)	P-1412/00 van Marietta Giannakou-Koutsikou aan de Commissie Betreft: Kwestie-Diamantis	139
(2001/C 53 E/177)	P-1416/00 van Roberto Bigliardo aan de Commissie Betreft: Onderneming Telecom Italia Mobile	139
(2001/C 53 E/178)	E-1423/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de Verdragen	140
(2001/C 53 E/179)	E-1429/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Procedure van de Commissie ter bepaling van haar antwoord	141
(2001/C 53 E/180)	P-1430/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Bevoegdheden tot accountantsonderzoek bij de Europese Investeringsbank	141
(2001/C 53 E/181)	E-1432/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Lijfeigenschap en ontvoeringen in Pakistan	142
(2001/C 53 E/182)	E-1436/00 van Carmen Cerdeira Morterero aan de Commissie Betreft: Non-discriminatie van gehandicapten	143
(2001/C 53 E/183)	E-1440/00 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: De euro en visueel gehandicapten	143
(2001/C 53 E/184)	E-1453/00 van Alexander Radwan aan de Commissie Betreft: Belasting voor pleziervaartuigen in de Griekse wateren	144
(2001/C 53 E/185)	E-1457/00 van Reinhold Messner aan de Commissie Betreft: Verlenging van de concessie aan de „Società Autostrade Spa”	144
(2001/C 53 E/186)	E-1458/00 van Reinhold Messner aan de Commissie Betreft: Verlenging van concessies voor autosnelwegen in Italië	145
(2001/C 53 E/187)	E-1459/00 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Europese programma's JOB en ECIP	146
(2001/C 53 E/188)	E-1462/00 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Gevolgen voor de gezondheid van calciumsulfaat	147
(2001/C 53 E/189)	E-1465/00 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Internationale handel in bont van katten en honden	148

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/190)	P-1558/00 van Robert Evans aan de Commissie Betreft: Wereldwijde handel in katten- en hondenbont	148
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1465/00 en P-1558/00	149
(2001/C 53 E/191)	E-1471/00 van Alejandro Agag Longo aan de Commissie Betreft: Globale richtsnoeren voor het economische beleid	149
(2001/C 53 E/192)	E-1472/00 van Alejandro Agag Longo aan de Commissie Betreft: Elektronische handel	150
(2001/C 53 E/193)	E-1474/00 van Alejandro Agag Longo aan de Commissie Betreft: Hernieuwbare energiebronnen	151
(2001/C 53 E/194)	E-1478/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Registratie van „auto's van de zaak”	152
(2001/C 53 E/195)	E-1482/00 van Paul Rübzig aan de Commissie Betreft: Loyaliteit in de Europese Unie	152
(2001/C 53 E/196)	E-1488/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Myanmar	153
(2001/C 53 E/197)	E-1492/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: De zaak Breda-Omeqa	153
(2001/C 53 E/198)	E-1494/00 van Per Gahrton aan de Commissie Betreft: Publicatie van „Europa zonder grenzen”	154
(2001/C 53 E/199)	E-1502/00 van Ilka Schröder aan de Commissie Betreft: World Intellectual Property Organisation (WIPO)	155
(2001/C 53 E/200)	E-1505/00 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Interoperabiliteit van het Trans-Europees hoge-snelheidsspoorwegsysteem	156
(2001/C 53 E/201)	E-1506/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Kosten van het overschrijven van vergoedingen	156
(2001/C 53 E/202)	E-1507/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: EN 469	157
(2001/C 53 E/203)	E-1509/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: DVD-spelers en vrije mededinging	157
(2001/C 53 E/204)	E-1510/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: DVD-spelers	158
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1509/00 en E-1510/00	158
(2001/C 53 E/205)	E-1511/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Domeinnamen	159
(2001/C 53 E/206)	E-1513/00 van Imelda Read aan de Commissie Betreft: Gegevens over het aantal branden in woningen	159
(2001/C 53 E/207)	E-1514/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Hemofiliepatiënten	160
(2001/C 53 E/208)	E-1515/00 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Samenstelling en opdracht van het Europese comité inzake duiken voor wetenschappelijke doeleinden . .	160
(2001/C 53 E/209)	E-1539/00 van Hanja Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Arrestaties in Irian Jaya	161
(2001/C 53 E/210)	E-1548/00 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Interne markt	161
(2001/C 53 E/211)	E-1554/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Vergelijking van de marktwaarde van producten in dezelfde monetaire zone	162

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 53 E/212)	P-1556/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Gegevens over de verkeersveiligheid in Griekenland	163
(2001/C 53 E/213)	P-1559/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Goedkeuring van de uitbetaling van de derde kapitaalsverhoging voor Olympic Airways	164
(2001/C 53 E/214)	E-1570/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Hondenrennen (windhonden – greyhounds)	165
(2001/C 53 E/215)	E-1571/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Hondenrennen (windhonden – greyhounds)	165
(2001/C 53 E/216)	P-1584/00 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Ski-ongeluk in Meribel, Frankrijk	166
(2001/C 53 E/217)	E-1586/00 van Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Fiscale behandeling dividendbetaling vennootschappen	167
(2001/C 53 E/218)	E-1589/00 van Martin Callanan aan de Commissie Betreft: Mededinging	168
(2001/C 53 E/219)	E-1594/00 van Pere Esteve aan de Commissie Betreft: Gebruik van kwik in medische apparatuur	169
(2001/C 53 E/220)	E-1598/00 van Armando Cossutta aan de Commissie Betreft: Verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw	169
(2001/C 53 E/221)	E-1621/00 van Nelly Maes aan de Commissie Betreft: Klacht tegen Duitse post wegens oneerlijke concurrentie	171
(2001/C 53 E/222)	E-1646/00 van Ward Beysen aan de Commissie Betreft: Misbruik monopoliesituatie door Deutsche Post AG (DPAG)	171
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1621/00 en E-1646/00	171
(2001/C 53 E/223)	E-1655/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Programma Life	172
(2001/C 53 E/224)	P-1662/00 van Ari Vatanen aan de Commissie Betreft: Belasting op auto's in Finland in strijd met het Gemeenschapsrecht	172
(2001/C 53 E/225)	P-1665/00 van Mario Mauro aan de Commissie Betreft: Schending van de rechten van het kind	173
(2001/C 53 E/226)	E-1667/00 van Rosemarie Müller aan de Commissie Betreft: Transparantie van jongerenuitwisselingsprogramma's	174
(2001/C 53 E/227)	E-1671/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Betaling van opdrachtnemers en leveranciers	175
(2001/C 53 E/228)	E-1679/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Invoering van het Gemeenschapsoctrooi	175
(2001/C 53 E/229)	E-1693/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Bepalingen inzake banden in het kader van de modelgoedkeuring van auto's	176
(2001/C 53 E/230)	E-1698/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Aantal comités van ambtenaren	177
(2001/C 53 E/231)	E-1699/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Visverwerkingsvoorschriften	177
(2001/C 53 E/232)	E-1704/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Verbod op de couperen van hondenstaarten	178
(2001/C 53 E/233)	P-1722/00 van Piia-Noora Kauppi aan de Commissie Betreft: Maatregelen om de veiligheid van autotunnels te waarborgen	178

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/234)	P-1723/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: Voorstel tot wijziging van richtlijn 97/67/EG van 15 december 1997	179
(2001/C 53 E/235)	E-1724/00 van Armando Cossutta en Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: De catastrofe van Tsjernobyl en Wit-Rusland	181
(2001/C 53 E/236)	E-1729/00 van Ioannis Souladakis, Ulpu Iivari en Michel Rocard aan de Commissie Betreft: Bescherming van auteursrechten op Europese muziek in de VS	182
(2001/C 53 E/237)	E-1730/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Talenbeleid van de Europese Commissie: instandhouding en bevordering van minoritaire en regionale talen	183
(2001/C 53 E/238)	P-1736/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Het tracé van de Atlantische autosnelweg langs Porriño	183
(2001/C 53 E/239)	P-1747/00 van Luckas Vander Taelen aan de Commissie Betreft: Onpartijdigheid van de jury van het internationale architectuurconкурс	184
(2001/C 53 E/240)	E-1758/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Zwemwaterrichtlijn	185
(2001/C 53 E/241)	P-1762/00 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Reorganisatie van DG Energie en Vervoer	186
(2001/C 53 E/242)	E-1767/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Ontvoering van een minderjarig staatsburger van de Europese Unie door zijn Libanese vader	187
(2001/C 53 E/243)	E-1790/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: Wederzijdse erkenning tussen verzekeringsfondsen voor werknemers in de bouw	188
(2001/C 53 E/244)	E-1795/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer	189
(2001/C 53 E/245)	P-1804/00 van Jean-Claude Fruteau aan de Commissie Betreft: Omschakeling op de euro – de ultraperifere regio's	190
(2001/C 53 E/246)	P-1824/00 van Earl of Stockton aan de Commissie Betreft: Microsoft Word en beperkende praktijken	190
(2001/C 53 E/247)	P-1832/00 van Per Gahrton aan de Commissie Betreft: Regels voor het ontvangen van een antwoord van de Commissie	191
(2001/C 53 E/248)	P-1836/00 van Francesco Musotto aan de Commissie Betreft: Dionysos-project, ingediend door de vereniging Innova in het kader van het programma „Euromed Heritage”	192
(2001/C 53 E/249)	P-1838/00 van Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Bijwonen van vergaderingen van wetenschappelijke en beheerscomités over veterinaire en fytosanitaire onderwerpen door vertegenwoordigers van Midden- en Oost-Europese landen	192
(2001/C 53 E/250)	E-1852/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Actieplan voor de gezondheid	193
(2001/C 53 E/251)	E-1863/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Overproductie in de landbouw, met name van citrusvruchten, in de regio Valencia	194
(2001/C 53 E/252)	P-1873/00 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Ongerechtvaardigde steun aan kerncentrales in Duitsland	194
(2001/C 53 E/253)	E-1877/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Vordering van de werken aan de Atticaweg en het voorstedelijk spoorwegnet van Athene	195
(2001/C 53 E/254)	E-1880/00 van Brian Crowley aan de Commissie Betreft: Verkiezingen in Peru	196
(2001/C 53 E/255)	E-1896/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Afschaffing van belastingvoorrechten	196
(2001/C 53 E/256)	P-1980/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese scheepsbouw	197

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 53 E/257)	E-1991/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Productie van vitaminen	198
(2001/C 53 E/258)	E-2014/00 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou aan de Commissie Betreft: Toerisme en een handvest voor kleine ondernemingen	199
(2001/C 53 E/259)	E-2054/00 van Marielle De Sarnez aan de Commissie Betreft: Lessen over architectuur in het basisonderwijs	199
(2001/C 53 E/260)	E-2085/00 van Eija-Riitta Korhola aan de Commissie Betreft: Testen van functionele voeding tegenover testen van farmacologische samenstelling	200
(2001/C 53 E/261)	E-2120/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Eenheid van de markt en zelfbestuur Spaanse autonome regio's	200
(2001/C 53 E/262)	E-2123/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Schending EU-beginselen bij aanwerving werknemers in het kader van een door het ESF gefinancierd programma in Galicië	201
(2001/C 53 E/263)	E-2126/00 van Roberto Bigliardo aan de Commissie Betreft: Slecht gebruik van de communautaire kredieten in de regio Basilicata. Verzoekschrift 47/96	201
(2001/C 53 E/264)	P-2234/00 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Vermindering van een Oostenrijks overheidspensioenuitkering als gevolg van vrijwillige premiebetaling aan het overheidspensioen van het VK	202
(2001/C 53 E/265)	E-2265/00 van Nirj Deva aan de Commissie Betreft: ACS-staten	203
(2001/C 53 E/266)	E-2266/00 van Nirj Deva aan de Commissie Betreft: ACS-staten	203
(2001/C 53 E/267)	E-2267/00 van Nirj Deva aan de Commissie Betreft: ACS-staten	203
(2001/C 53 E/268)	E-2268/00 van Nirj Deva aan de Commissie Betreft: ACS-staten	203
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2265/00, E-2266/00, E-2267/00 en E-2268/00	203
(2001/C 53 E/269)	P-2531/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Mede door de Gemeenschap gefinancierde projecten in het gewest Condado (Pontevedra, Spanje)	204

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(2001/C 53 E/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0150/00
van Emmanouil Mastorakis (PSE) aan de Commissie

(31 januari 2000)

Betreft: Communautair initiatief Interreg

Ook al zijn er voor Interreg voor de periode 2000-2006 meer middelen uitgetrokken dan voor de vorige periode, toch zijn er onmiskenbaar inspanningen geleverd om de lijst van regio's van pakket A, op enkele uitzonderingen na, niet te wijzigen. Doel hiervan is duidelijk de maatregelen te concentreren. Het feit echter dat er uitzonderingen zijn gemaakt wijst erop dat het noodzakelijk was vroegere onrechtvaardigheden recht te zetten en lacunes te vullen. In de lijst van Griekse regio's ontbreken duidelijk de departementen Arta en Iliia. Deze departementen werden niet opgenomen ondanks het feit dat de aangrenzende departementen die precies dezelfde kenmerken hebben, wel zijn opgenomen.

Kan de Commissie begrip tonen en opnieuw onderzoeken of deze twee departementen, die zonder motivering ontbraken op de lijst, alsnog kunnen worden opgenomen?

(2001/C 53 E/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0229/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(4 februari 2000)

Betreft: Niet-opneming van het departement Arta in het communautair initiatief Interreg

Naar verluidt zou het departement Arta niet zijn opgenomen in de operationele programma's die de Commissie heeft bekendgemaakt voor pakket A van het communautair initiatief Interreg. Toch voldoet het departement Arta aan het basiscriterium om in dit pakket te worden opgenomen, namelijk het bestaan van aan land of zee grenzende buitengrenzen. De Ambrakische Golf vormt immers de zuidgrens van het departement en is tegelijk een deel van de Ionische Zee. Kan de Commissie zeggen wat de huidige stand van zaken is en of het departement Arta al dan niet zal worden opgenomen in het communautair initiatief Interreg zoals de rest van Noord-West-Griekenland?

(2001/C 53 E/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0336/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 februari 2000)

Betreft: Uitsluiting van het district Arta van acties in het kader van het communautair initiatief Interreg 2000-2006

Onlangs heeft de Commissie een ontwerpmededeling aan de lidstaten van de EU uitgebracht over het communautair initiatief Interreg 2000-2006.

In de lijst van regio's die in aanmerking komen voor acties op het vlak van grensoverschrijdende samenwerking (pakket A) — dit is overigens de sector die de meeste kredieten zal opslorpen — komt het district Arta niet voor, ondanks het feit dat het voldoet aan alle criteria om tot dit pakket te worden toegelaten.

Deze uitsluiting is discriminerend voor het district Arta. Kan de Commissie bijgevolg antwoorden op de volgende vragen:

1. Om welke redenen werd het district Arta weggelaten uit de lijst van regio's die in aanmerking komen voor financiële steun in het kader van acties op het vlak van grensoverschrijdende samenwerking?
2. Is de Commissie van plan in haar definitief voorstel het onrecht dat het district Arta is aangedaan ongedaan te maken door dit district op te nemen in de lijst van regio's die voor steun in aanmerking komen?

**Gecombineerd Aanvullend antwoord
van de heer Barnier namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0150/00, E-0229/00 en E-0336/00**

(7 juni 2000)

De Commissie beschouwt Arta en Ilia niet als grensoverschrijdende regio's in de zin van communautair initiatief Interreg III en is dan ook van mening dat deze departementen terecht niet in de lijst van in aanmerking komende regio's zijn opgenomen.

De richtsnoeren voor Interreg III zijn op 28 april 2000⁽¹⁾ door de Commissie goedgekeurd. De maatregelen van het communautair initiatief voor de grensoverschrijdende gebieden gelden, zoals uiteengezet in Bijlage 1 van de richtsnoeren, voor alle regio's aan de interne en externe landgrenzen van de Europese Unie en voor sommige gebieden aan zee. Maximaal 20% van het totale budget van een programma mag echter worden uitgetrokken voor regio's die aan in aanmerking komende regio's grenzen. Aangezien zowel Arta als Ilia aan in aanmerking komende regio's grenzen, mogen de autoriteiten deze departementen bij toekomstige grensoverschrijdende programma's in het kader van Interreg III betrekken.

⁽¹⁾ PB C 143 van 23.5.2000.

(2001/C 53 E/004)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0288/00
van Bartho Pronk (PPE-DE) aan de Commissie**

(11 februari 2000)

Betreft: Meubilair commissarissen

Commissaris Nielson heeft volgens persberichten gezegd dat hij nog steeds niet goed kan functioneren, omdat hij nog steeds geen nieuw meubilair in zijn kantoor ter beschikking heeft gekregen van de administratie van de Commissie.

1. Heeft commissaris Nielson deze uitlating inderdaad gedaan?
2. Heeft de commissaris geen meubilair of heeft hij door hem gewenst ander meubilair nog niet gekregen?
3. Heeft iedere nieuwe commissaris recht op nieuw meubilair?
4. Zo ja, hoeveel bedragen daarvan de kosten?
5. Wat gebeurt er met de oude afgedankte meubelen?
6. Hoe denkt de Commissie over de suggestie van commissaris Nielson dat, uit het feit dat hij (d.w.z. Nielson) geen meubilair kreeg, het ouderwetse karakter van de Commissie blijkt?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(20 maart 2000)

1. In „Commission en Direct” (nr. 150, 21-27 januari 2000) is een interview met de heer Nielson gepubliceerd. Daarin is melding gemaakt van opmerkingen van de heer Nielson over het feit dat zijn meubilair twee maanden lang geblokkeerd had gezeten in een container die onderweg was vanuit Denemarken. In tegenstelling tot de strekking van de berichten waarnaar in de vraag wordt verwezen, heeft commissaris Nielson niet gezegd dat deze vertraging hem het werken had belet. Dit noch iets anders zou de heer Nielson verhinderen zijn werk te doen.
2. De nieuwe commissarissen waren zich op de start van hun werkzaamheden aan het voorbereiden voordat de vorige Commissie was vertrokken. Net als de overige beoogde nieuwe leden van de Commissie had ook de heer Nielson tijdelijk de beschikking gekregen over nieuw meubilair van hetzelfde type als het meubilair dat beschikbaar is voor directeuren bij de Commissie. Na het vertrek van de vorige Commissie kon hij gebruik maken van het meubilair van een vroegere commissaris. Dit meubilair was minder dan vijf jaar oud. De heer Nielson werd in de gelegenheid gesteld om aan te geven dat hij er de voorkeur aan gaf een deel ervan te laten vervangen.
- 3.en 4. Alle nieuwe leden van de Commissie werden voorzien van kantoormeubilair dat vroegere leden hadden achtergelaten. Was het meubilair van de voorganger meer dan vijf jaar oud, dan kon de betrokken commissaris nieuw meubilair krijgen dat bestemd was voor gebruik gedurende de hele ambtstermijn en maximaal 25 000 euro mocht kosten. Wie meubilair had ontvangen dat minder dan vijf jaar oud was, kon een deel ervan laten vernieuwen en daaraan mocht ten hoogste 12 500 euro worden besteed.
5. De meubelstukken van vroegere leden die hun opvolgers niet hebben behouden, zijn inmiddels door de diensten opnieuw gebruikt om ruimten zoals ontvangstzalen en wachtkamers voor bezoekers in te richten of in voorkomend geval te voorzien in behoeften aan kantoormeubilair van ambtenaren, hoofdzakelijk directeuren-generaal.
6. Zoals uit de bovenstaande antwoorden blijkt, heeft de Commissie met betrekking tot de aanschaf van meubilair voor leden van de Commissie een duidelijk beleid dat vervanging op basis van passende criteria vergemakkelijkt. Bij alle uitgaven ten laste van de begroting van de Commissie moeten de voorschriften van het financieel reglement strikt worden nageleefd. De financiële procedures voor standaardmeubilair dat via de bevoegde diensten van de Commissie in België wordt besteld, nemen gemiddeld ten minste twee weken in beslag en daar komt nog de leveringstermijn bij. Het meubilair van de heer Nielson werd rechtstreeks in Denemarken besteld, waardoor een en ander nog meer tijd heeft gekost. De duur van het oponthoud onderweg van het meubilair van de heer Nielson wordt betreurd.

(2001/C 53 E/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0371/00

van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie

(8 februari 2000)

Betreft: Aanwezigheid van de alg „Caulerpa taxifolia” in de Middellandse Zee

De alg „Caulerpa taxifolia” breidt zich uit in de Middellandse Zee en brengt ernstige schade toe aan de kustvisserij en de mariene flora en fauna.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke maatregelen zij heeft getroffen of overweegt te treffen om de schadelijke gevolgen van deze alg te bestrijden,
2. welke compensatiemaatregelen zij overweegt om de vissers die hun activiteit in de door deze alg getroffen gebieden uitoefenen, schadeloos te stellen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 maart 2000)

De Commissie is zich bewust van het door het geachte parlementslid aangehaalde probleem. In het kader van LIFE is in 1992 en 1995 in de Middellandse-Zeelanden die door de verbreiding van *Caulerpa taxifolia*

getroffen zijn, steun voor demonstratieprojecten verleend. Deze projecten hadden ten doel de overheid, particuliere belanghebbenden en het publiek ertoe aan te zetten de door de algen getroffen gebieden in kaart te brengen, technieken te beproeven om de verbreiding ervan tegen te gaan en een strategie voor de bestrijding of indamming ervan uit te werken.

Blijkens de resultaten van deze projecten vormt de verspreiding van *Caulerpa taxifolia* in het Middellandse-Zeebekken een bedreiging voor de biodiversiteit, vooral ten koste van andere algensoorten of mariene planten (zoals *Posidonia oceanica*, *Cymodocea nodosa*), alsmede voor bepaalde menselijke activiteiten in erg getroffen gebieden. Bovendien zijn de met *Caulerpa taxifolia* bedekte gebieden, althans voor zover deze momenteel bekend zijn, in kaart gebracht en wordt het verspreidingstempo gevolgd. Tot op zekere hoogte is wetenschappelijk bewezen dat de algen gevolgen hebben voor de visstand, maar niet voor de commercieel beviste soorten.

Schadelijke gevolgen voor de kleinschalige kustvisserij zijn tot nu toe wetenschappelijk niet gedocumenteerd.

Vissers kunnen er in belangrijke mate toe bijdragen dat de verdere verspreiding van de algen voorkomen of verlangzaamd wordt door ankers en vistuig op zeewier te controleren en door de stukken zeewier niet terug in zee te werpen.

Wat de compensatiemaatregelen voor vissers betreft die hun activiteit op door *Caulerpa taxifolia* getroffen visgronden uitoefenen, is de Commissie van oordeel dat dit probleem niet voldoet aan de criteria voor vergoedingen in het kader van Verordening (EG) nr. 2792/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 337 van 30.12.1999.

(2001/C 53 E/006)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0445/00
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(24 februari 2000)

Betreeft: Instituut voor luchtkwaliteit

In de VS is het Health Effects Institute (HEI) opgericht, dat tot taak heeft problemen betreffende met name de luchtkwaliteit en de gevolgen hiervan voor de volksgezondheid te beoordelen. Het HEI wordt voor de ene helft gefinancierd door het milieuagentschap van de VS EPA (Environmental Protection Agency), voor de andere helft door het bedrijfsleven. De analyses van het HEI vormen een zeer goede onafhankelijke basis voor beslissingen.

Hoe beoordeelt de Commissie de activiteiten van het Health Effects Institute in de VS?

Is de Commissie voornemens een soortgelijk instituut in Europa op te richten? Zijn er reeds stappen in deze richting ondernomen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 april 2000)

Het werk van het Health Effects Institute is de Commissie bekend. Het onderzoek en de andere werkzaamheden van het instituut hebben in belangrijke mate bijgedragen tot de recente analyses van EPA (het Amerikaanse milieuagentschap) van de gevaren van luchtvervuiling voor de gezondheid van de mens. De door het instituut behaalde resultaten zijn ook door de Wereldgezondheidsorganisatie en de lidstaten bij soortgelijke werkzaamheden in Europa in aanmerking genomen.

De Commissie werkt momenteel aan een nieuw geïntegreerd programma schone lucht. Zij is voornemens in 2004 een eerste verslag over het programma uit te brengen en daarin de gevaren voor gezondheid en milieu en de verdere maatregelen die getroffen moeten worden om deze gevaren te beperken, te behandelen. Voor bepaalde organisatorische aspecten van het programma heeft de Commissie adviseurs aangetrokken. In het kader van het programma zal een aantal mogelijkheden worden overwogen en zal onder andere in het licht van de resultaten die later dit jaar beschikbaar zullen zijn, onderzocht worden hoe het beste informatie over de gevolgen voor de gezondheid verkregen kan worden.

(2001/C 53 E/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0485/00**van Albert Maat (PPE-DE) en Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie**

(24 februari 2000)

Betreft: Voortzetting promotiefonds sierteelt

1. In het kader van de begrotingsonderhandelingen over 2000 heeft het Parlement een amendement aangenomen dat stelde dat de bestaande regeling snel (voor eind 1999) geëvalueerd diende te worden en dat het promotiefonds vervolgens voortgezet diende te worden op grond van een nieuwe rechtsbasis. Ook de Raad heeft in zijn tweede lezing in deze zin besloten. Hiertoe werd 3 miljoen € gebudgetteerd. De genoemde termijn is inmiddels overschreden zonder dat de Commissie een reactie heeft gegeven op de strekking van dit amendement. Hoe en wanneer denkt de Commissie gevolg te geven aan de uitdrukkelijke wens van de begrotingsautoriteit om die maatregelen te nemen die nodig zijn om de regeling voort te zetten?

2. Er zijn door de Unie concessies gedaan op het gebied van de sierteelt in het kader van overeenkomsten met o.a. Egypte, Zuid-Afrika en Mexico. Zo stelt de Commissie in een mededeling van 18 januari 2000 over het vrijhandelsakkoord met Mexico: „De EU zal volledige en snelle toegang krijgen voor een aantal van haar exportprioriteiten zoals wijnen, sterke drank en olijfolie. In ruil hiervoor omvat het plan gedeeltelijk (snelle) liberalisering voor bepaalde producten waar Mexico belang bij heeft, zoals geconcentreerd sinaasappelsap, avocado's en snijbloemen”. Teneinde te kunnen blijven concurreren in deze open en uiterst liberale context is voortzetting van het promotiefonds cruciaal (daarbij herinnerend aan het feit dat de gevoerde handelspolitiek van de Europese Unie immers de aanleiding vormde tot instelling van de regeling in kwestie). Deelt de Commissie deze opvatting?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 april 2000)

1. De Commissie heeft er kennis van genomen dat aanvullende middelen beschikbaar zijn gesteld voor hoofdstuk 38, post 3800, van de begroting van de Gemeenschap.

Voorts wijst zij de geachte parlementsleden erop dat in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2275/96 van de Raad van 22 november 1996 tot instelling van specifieke maatregelen voor de sector levende planten en producten van de bloemteelt⁽¹⁾ is bepaald dat „de in artikel 1 bedoelde acties slechts voor een periode van ten hoogste drie jaar door de Gemeenschap kunnen worden gefinancierd. Gedurende het laatste jaar wordt een evaluatie uitgevoerd.”.

Deze studies zullen in de tweede helft van het jaar 2000 beschikbaar zijn. Alleen op basis van de bij deze evaluatie verkregen resultaten kan de Commissie nagaan of het dienstig is deze verkoopbevorderende acties in de sector siergewassen voort te zetten.

2. De Commissie is zich ervan bewust dat het beleid op het gebied van de verkoopbevorderende maatregelen een nuttig instrument kan zijn om te zorgen voor marktevenwicht in deze sector.

⁽¹⁾ PB L 308 van 29.11.1996.

(2001/C 53 E/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0513/00**van Dirk Sterckx (ELDR) aan de Commissie**

(17 februari 2000)

Betreft: Ophaling van dode dieren

Naar verluidt bestaan er grote verschillen in het beleid betreffende de ophaling van dode dieren tussen de lidstaten en zelfs tussen de regio's. In Vlaanderen moeten dode dieren verplicht afgehaald worden door een organisatie tegen een vaste vergoeding die varieert van 5 000 tot 20 000 BEF/jaar naargelang de grootte van het bedrijf. Op andere plaatsen is de ophaling volledig kosteloos. Anderzijds stelden Vlaamse boeren vast dat dode dieren in het Verenigd Koninkrijk afgehaald worden door de plaatselijke jagers die ze als voedsel gebruiken voor hun jachthonden.

1. Denkt de Commissie niet dat een Europese regeling terzake een eind zou maken aan deze verschillen die de concurrentie tussen de lidstaten en regio's ernstig kunnen verstoren?
2. Heeft de Commissie kennis van bovengenoemde praktijken in het Verenigd Koninkrijk? Zo nee, zou de Commissie hier enig onderzoek naar kunnen verrichten?
3. Kan de Commissie mededelen of ze van plan is een Europese regeling uit te werken?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(21 maart 2000)

1. De Commissie is zich ervan bewust dat er tussen de lidstaten verschillen zijn op het gebied van de verlening van financiële steun voor de verwerking en verwijdering van dierlijke afval, met inbegrip van dode dieren, en dat deze verschillen de concurrentie tussen landbouwproducten kunnen verstoren. De Commissie denkt na over de mogelijkheid om op communautair niveau geharmoniseerde voorschriften terzake voor te stellen.
2. In artikel 7 van Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾ is bepaald dat de lidstaten in bijzondere gevallen toestemming kunnen verlenen voor het gebruik, onder veterinair toezicht van de bevoegde instanties, van dierlijke afval als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a), b) (d.w.z. dode dieren) en e), voor de voeding van dieren in dierentuinen, circussen en pelsdierfokkerijen, voor de voeding van honden voor de drijfjacht die deel uitmaken van een erkende jachthondenmeute, en in madenkwekerijen, op voorwaarde dat deze dierlijke afval afkomstig zijn van dieren die niet zijn geslacht in verband met de aanwezigheid of vermoede aanwezigheid van een ziekte waarvoor een aangifteplicht bestaat. Deze afwijkende bepaling geldt niet alleen voor het Verenigd Koninkrijk. De lidstaten kunnen ook toestemming verlenen voor de plaatselijke distributie, via tussenhandelaren die op de datum van aanneming van Richtlijn 90/667/EEG reeds over een machtiging beschikten, van kleine hoeveelheden van de bovenbedoelde dierlijke afval voor gebruik als voeder voor dieren waarvan het vlees niet voor menselijke consumptie is bestemd, mits de bevoegde instantie van mening is dat dit geen gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier. Bij Beschikking 95/348/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van de veterinaire en veterinairechtelijke voorschriften in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland voor de behandeling van bepaalde soorten afval, bestemd om plaatselijk in de handel te worden gebracht als voeder voor bepaalde categorieën dieren⁽²⁾ zijn de voorschriften vastgesteld die in het Verenigd Koninkrijk en Ierland gelden voor de bijzondere behandeling van dergelijke dierlijke afval die bestemd zijn om via de bedoelde gemachtigde tussenhandelaren plaatselijk in de handel te worden gebracht.
3. Een voorstel voor een verordening van de Raad en het Parlement tot vaststelling van nieuwe voorschriften voor de verwijdering en de verwerking van dierlijke afval is in voorbereiding. De indiening ervan bij de Raad en het Parlement is gepland voor juni 2000.

⁽¹⁾ PB L 363 van 27.12.1990 — Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ PB L 202 van 26.8.1995.

(2001/C 53 E/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0534/00 van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie

(28 februari 2000)

Betreft: Douane 2000 (1996-2000)

Kan de Commissie mededelen aan welke regionale en/of nationale besturen en aan welke (particuliere dan wel) overheidsorganisaties bedragen of bijdragen (al dan niet inmiddels overgemaakt) zijn toegekend en in welke mate i.v.m. de in het Douane 2000 (1996-2000) genoemde afzonderlijke acties in Italië en de andere lidstaten? Op de begroting staat hiervoor 50 miljoen ecu uitgetrokken.

Is na te gaan waar de bedragen uiteindelijk terecht zijn gekomen en of de initiatieven succesvol zijn geweest?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(28 april 2000)*

Het Programma Douane 2002 (vastgesteld bij Beschikking nr. 105/2000/EG van het Parlement en de Raad van 17 december 1999 ⁽¹⁾), dat het Programma Douane 2000 vervangt, heeft tot doel de samenwerking tussen de douanediensdiensten in de Gemeenschap en de Commissie te stimuleren en te vergemakkelijken, en er zodoende voor te zorgen dat het optreden van de douane beantwoordt aan de behoeften van de interne markt.

Het programma wordt beheerd door de Commissie, aan de hand van één enkele reeks financiële en organisatorische regels. Er worden geen bedragen of toewijzingen toegekend aan nationale overheidsdiensten, beroepsverenigingen of openbare respectievelijk particuliere organen. De deelnemers aan het programma zijn de nationale douaneadministraties van de lidstaten in partnerschap met de Commissie. Alle betalingen worden door de Commissie verricht, hoewel de vergoeding van de plaatselijke uitgaven via de administraties van de lidstaten verloopt.

De uitgaven in het kader van het Programma Douane 2000 vallen uiteen in twee grote categorieën. De eerste categorie betreft gezamenlijke maatregelen zoals seminars, uitwisselingen en werkgroepen, en is bestemd voor ambtenaren en experts van de administraties. De kosten van hun deelneming aan die maatregelen worden door de Gemeenschap gedragen, en de uitgaven daarvoor zullen naar verwachting in 2000 circa 6 miljoen euro bedragen. De tweede categorie betreft systemen voor informatie-uitwisseling, handboeken en gidsen alsmede gemeenschappelijke opleidingsmaatregelen, waarbij activiteiten in verband met automatisering het leeuwendeel vertegenwoordigen (circa tweederde van de jaarlijkse begroting). Werkzaamheden op het gebied van de automatisering worden vaak door externe onderaannemers onder het toezicht van de Commissie verricht. De opdrachten worden volgens de voor overheidsopdrachten geldende regels aan die ondernemingen gegund. De uitgaven in verband met die maatregelen zullen naar verwachting in 2000 circa 19 miljoen euro bedragen.

Alle activiteiten die in het kader van Douane 2002 worden goedgekeurd, dienen een ondersteuning van de communautaire doelstellingen te vormen en aan de interne markt ten goede te komen. Het beheer van de maatregelen omvat zowel een verantwoording vooraf als een evaluatie achteraf door de Commissie, waarbij de lidstaten via de desbetreffende comités advies verstrekken. De lidstaten zijn verplicht gedurende vijf jaar documenten en bewijsstukken in verband met het beheer van de aan hen toevertrouwde middelen bij te houden; gedurende die periode is de Commissie gemachtigd controles uit te voeren teneinde na te gaan of een goed beheer wordt gevoerd (halfjaarlijkse en jaarlijkse financiële verslagen, verslagen betreffende afzonderlijke maatregelen, evaluatie, enz.).

De Commissie zal overeenkomstig de beschikking betreffende Douane 2002 uiterlijk op 30 juni 2001 een mededeling aan het Parlement en de Raad doen toekomen. Die mededeling zal een op basis van de tussentijdse rapporten van de lidstaten opgestelde interimevaluatie bevatten met uitvoerige informatie over de programma-activiteiten.

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.2000.

(2001/C 53 E/010)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0538/00**van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie***(28 februari 2000)*

Betreft: Fiscalis-programma

Kan de Commissie bekendmaken aan welke nationale administraties, beroepsverenigingen en openbare of particuliere organisaties bijdragen of subsidies zijn toegewezen (en al zijn uitbetaald of niet) en om welke bedragen het gaat, voor alle acties in het kader van het Fiscalis-programma (1998-2002) (budget 45 miljoen ecu, circa 87 miljard lire) die in Italië en in de overige lidstaten zijn uitgevoerd?

Is er gecontroleerd waarvoor de betrokken bedragen werkelijk zijn gebruikt en of de initiatieven resultaat hebben opgeleverd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(3 mei 2000)*

Het Fiscaal-programma (vastgesteld bij Beschikking Nr. 888/98/EG van het Parlement en de Raad van 30 maart 1998 houdende vaststelling van een programma ter verbetering van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt⁽¹⁾) beoogt de samenwerking tussen de voor de indirecte belastingen verantwoordelijke diensten in de Gemeenschap en tussen deze en de Commissie aan te moedigen en te vergemakkelijken met het oog op verbetering van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt.

Het programma wordt door de Commissie beheerd met behulp van één stel financiële en organisatorische regels. Er worden geen bedragen uitbetaald of toewijzingen gedaan aan nationale overheidsdiensten, beroepsverenigingen of openbare of particuliere lichamen. De deelnemers aan het programma zijn de voor de indirecte belastingen verantwoordelijke overheidsdiensten van de lidstaten in partnerschap met de Commissie. Alle betalingen worden door de Commissie verricht, hoewel plaatselijke kosten worden vergoed via het orgaan van de overheidsdiensten van de lidstaten.

De volgende nuttige informatie kan over het programma worden verstrekt:

- De uitgaven in het kader van het Fiscaal-programma bestrijken twee hoofdterreinen. Het eerste terrein is dat van gezamenlijke acties omvattende studiebijeenkomsten, uitwisselingen en multilaterale controles bedoeld voor ambtenaren en deskundigen van bedoelde overheidsdiensten. De kosten van deelneming van de ambtenaren van deze overheidsdiensten aan deze acties komen voor rekening van de Gemeenschap; naar verwachting zullen deze kosten in 2000 ongeveer 2,8 miljoen euro bedragen. Het tweede terrein omvat informatie-uitwisselingssystemen, handboeken en gidsen en gemeenschappelijke opleidingsinitiatieven, waarin activiteiten verband houdende met de informatietechnologie het leeuwendeel uitmaken (ongeveer 1/2 van het jaarbudget). Activiteiten op het gebied van de informatietechnologie worden onder toezicht van de Commissie vaak uitgevoerd door externe onderaannemers. Contracten worden overeenkomstig de bestaande openbare aanbestedingsregels aan deze bedrijven gegund. Naar verwachting zullen de uitgaven voor dit tweede actieterrein in 2000 ongeveer 5,2 miljoen euro bedragen.
- Alle in het kader van Fiscaal goedgekeurde activiteiten moeten communautaire doelstellingen steunen en de interne markt ten goede komen. De Commissie voert het beheer van de acties met behulp van zowel ex-ante-motivering als ex-post-evaluatie, terwijl de lidstaten via het passende comitéadvies verlenen. De lidstaten zijn verplicht om stukken en stavingsdocumenten aangaande het beheer van alle aan hen toevertrouwde fondsen te bewaren gedurende een periode van vijf jaar tijdens welke de Commissie het recht heeft om controles te verrichten teneinde te verifiëren of het beheer naar behoren verliep.
- De Commissie zal, zoals door de Fiscaalbeschikking voorgeschreven, uiterlijk op 30 juni 2001 een mededeling aan het Parlement en de Raad toezenden. Deze moet een op basis van de interimverslagen van de lidstaten uitgewerkte tussentijdse evaluatie omvatten waarin gedetailleerde informatie over de activiteiten van het programma wordt verstrekt.

⁽¹⁾ PB L 126 van 28.4.1998.

(2001/C 53 E/011)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0544/00
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie***(28 februari 2000)*

Betreft: Bohunice en Mochovce

De kerncentrales Bohunice en Mochovce leveren onvoorspelbare risico's op voor de plaatselijke bevolking. Als gevolg van beschadigingen in reactorblok A1 van Bohunice in 1976 en 1977 zijn grote hoeveelheden radioactief materiaal vrijgekomen en is de grond plaatselijk in de omgeving van de installatie, en aan de oevers van beken en rivieren in de buurt verontreinigd. Bovendien wordt het grondwater permanent besmet door lekkage uit lekke reservoirs alsmede door het vrijkomen van radioactief besmet materiaal na een overstroming van de opslagplaats.

Toen de Slowaakse toezichhoudende autoriteit (UJD) in januari 1993 opnieuw werd opgericht, werden alleen voormalige leden van de kerncentrale Bohunice als bestuurders aangesteld die betrokken waren bij het ongeluk van Bohunice-A1.

1. Wie is verantwoordelijk
 - a) om in geval van het vrijkomen van radioactief materiaal in de biosfeer de bevolking in te lichten en
 - b) voor de controle en het opruimen van de schade die is veroorzaakt door blok A1?
2. Welke onafhankelijke instantie zal er in de toekomst voor zorgen dat de bevolking tijdig wordt geïnformeerd en tegen risico's als gevolg van besmet materiaal wordt beschermd?
3. Op grond van welke inzichten, respectievelijk welke beoordeling van de situatie wordt de sloop van blok A1 van de kerncentrale Bohunice steeds weer opnieuw uitgesteld (laatstgenoemde datum 2050)?
4. Welke in de overeenkomst van de exploitanten met RISKAUDIT geëiste saneringsmaatregelen zijn in de blokken 1 en 2 van de kerncentrale Mochovce tot dusverre nog niet uitgevoerd?
5. Wanneer en door wie worden de overige veiligheidsmaatregelen voor blok 1 uitgevoerd?
6. Bestaat er naast de UJD een onafhankelijke controle-instantie die zowel verantwoordelijk is voor veiligheidstechnische maatregelen als voor bescherming tegen straling?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(7 april 2000)

De regering van Slowakije heeft besloten de reactoren 1 en 2 te Bohunice V1 onderscheidenlijk tegen 2006 en 2008 te sluiten. De oude A1-reactor te Bohunice wordt thans buiten bedrijf gesteld. Er wordt rekening gehouden met aanbevelingen van internationale instanties om de veiligheid te Mochovce te verbeteren.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikt, blijkt dat besmetting vanwege de incidenten te Bohunice A1 de bodem onder en in de omgeving van de fabriek heeft verontreinigd. De verontreinigde bodem is afgezonderd. Op bodem en water in de nabijheid van de fabriek wordt voortdurend toezicht gehouden.

De exploitant van een kerncentrale is in Slowakije verplicht de Slowaakse toezichhoudende autoriteit op nucleair gebied (UJD), terstond in kennis te stellen van een nucleair ongeval. Volgens het internationale verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving, welke door Slowakije is goedgekeurd, is de toezichhoudende autoriteit op nucleair gebied (UJD) verantwoordelijk voor de informatieverstrekking aan de bevolking en aan de buurlanden.

De exploitant van Bohunice A1 (Slovenske Elektrarne) is verplicht de A1-reactor buiten bedrijf te stellen; hij is daarmee ook bezig. Een buitenbedrijfstellingseenheid met 24 man personeel is met deze taak belast. De UJD is verantwoordelijk voor het toezicht op het proces van buitenbedrijfstelling.

Met betrekking tot de stopzetting van deze A1-reactor is er geen sprake van uitstel. Het buiten bedrijf stellen is een tijdrovend proces. De eerste fase van deze operatie (het ontmantelen van kernafval) wordt thans uitgevoerd. Een tweede fase (het ontmantelen van de technische delen van de reactor met uitzondering van het reactorvat) wordt naar verwachting voltooid tegen 2010. De derde fase (de ontmanteling van het reactorvat) zal naar verwachting tegen het jaar 2050 worden voltooid.

Het Phare-Programma voor nucleaire veiligheid heeft een nieuw onderzoek van de kerncentrale van Mochovce door deskundigen van de Gemeenschap gefinancierd. Dit nieuw onderzoek heeft geleid tot de aanbeveling van een reeks veiligheidsmaatregelen, die ook ten uitvoer zijn gelegd. Niet met de veiligheid verband houdende aanbevelingen die uit dit onderzoek zijn voortgevloeid ten behoeve van het aanpassen van de praktijken met betrekking tot Mochovce aan de westerse normen dienen tegen 2001 ten uitvoer te zijn gelegd. De exploitant (Slovenske Elektrarne) is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen. De UJD is verantwoordelijk voor het toezicht op de tenuitvoerlegging. Het is een onafhankelijk lichaam dat verantwoordelijk is voor de nucleaire veiligheid in de Slowaakse Republiek. Het Slowaakse Ministerie van Gezondheid is verantwoordelijk voor stralingsbescherming. Technische inspecties van alle uitrustingsstukken van een kerncentrale die geen rechtstreeks verband houden met nucleaire veiligheid, worden uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van de inspectie voor arbeidsveiligheid van het Slowaakse Ministerie van Arbeid.

(2001/C 53 E/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0579/00
van Struan Stevenson (PPE-DE) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betreft: Ontwerpverordeningen veevoeder 2000

In het Verenigd Koninkrijk bestaat bezorgdheid over de ontwerpregeling veevoeder 2000 die door het Ministerie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening is opgesteld. Veetelers menen dat de momenteel van kracht zijnde EU-verordeningen van het genoemde ministerie verlangen dat het erop toeziet dat uitsluitend additieven aan het vee worden toegediend die direct in het veevoeder zijn verwerkt. Een dergelijke bepaling zou het algemene gebruik van mineraalblokken, bolussen met vertraagde afgifte, likstenen en „overbemestende” minerale supplementen verbieden die gewoonlijk worden toegediend aan grazend of met hooi/kuilvoeder gevoede dieren.

Kan de Commissie bevestigen dat zij voornemens is dergelijke voedingssupplementen te verbieden, en zo ja, of zij de desastreuze uitwerking hiervan op de Britse veeteelt heeft geëvalueerd?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(16 mei 2000)

De Commissie zou het geachte parlementslid erop willen wijzen dat zij niet voornemens is om het gebruik van de traditionele mineraalblokken met macro-elementen te verbieden.

Deze producten zijn toegelaten en mogen worden gebruikt als voedermiddelen als ze in de handel worden gebracht in overeenstemming met Richtlijn 96/25/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/74/EEG, en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG⁽¹⁾, en ze mogen worden gebruikt als aanvullend veevoeder, en met name als mineraal veevoeder, als ze in de handel worden gebracht in overeenstemming met Richtlijn 79/373/EEG van de Raad van 2 april 1979 betreffende de handel in mengvoeders⁽²⁾.

Bij gebruik in de dagelijkse voeding van bolussen, mineraalblokken, likstenen en minerale supplementen met bepaalde voederadditieven staat het echter niet vast dat de totale dagelijks door de dieren geconsumeerde hoeveelheid onder controle wordt gehouden.

Daarom bepaalt artikel 9k van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding⁽³⁾ dat de lidstaten, vanaf 1 oktober 1999, erop moeten toezien dat antibiotica, coccidiostatica en groeibevorderende stoffen alleen worden gebruikt via verwerking in veevoeder.

Bij de goedkeuring van Richtlijn 96/51/EG van de Raad van 23 juli 1996⁽⁴⁾ tot wijziging van Richtlijn 70/524/EEG is besloten dat, bij de huidige wetenschappelijke en technische kennis en rekening houdend met de inspectiemethoden, deze additieven alleen mogen worden toegelaten voor gebruikmaking via verwerking in diervoeder.

Er zij op gewezen dat het voor de bovengenoemde categorie van additieven inderdaad van essentieel belang is dat in de praktijk aan de toelatingsvoorwaarden — die onder andere een maximale in veevoeder te verwerken dosis bepalen — wordt voldaan, aangezien die voorwaarden een waarborg zijn voor de veiligheid van het dier en van de consument.

Als afwijking bepaalt de richtlijn tevens dat additieven die tot andere groepen behoren, zoals vitamines, sporenelementen, enzymen en micro-organismen, mogen worden verstrekt via een andere methode dan verwerking in diervoeder, op voorwaarde dat deze methode in de betrokken verordening toegestaan is. Deze afwijking is toegestaan om rekening te houden met de ontwikkelingen in de technieken om additieven te gebruiken. Zo'n afwijking kan worden overwogen voor deze soorten additieven, omdat de eventuele schadelijke gevolgen van deze stoffen voor de gezondheid van mens en dier a priori laag worden geschat. Tot nu toe is er echter bij geen enkele toelating van een additief een bijzondere bepaling vastgesteld over de toediening ervan via een andere methode dan verwerking in diervoeder.

De Commissie is zich bewust van de problemen die ontstaan als gevolg van de moderne landbouwmethoden. Om een flexibeler kader te creëren om bepaalde stoffen in bepaalde voederadditieven te gebruiken via een andere methode dan verwerking in veevoeder, heeft zij in juli 1997 bij het Parlement en de Raad een voorstel⁽¹⁾ ingediend betreffende het gebruik van voedingssupplementen voor dieren. Deze supplementen zijn bereidingen met eventueel een hoog gehalte aan mineralen, sporenelementen, vitamines, aminozuren, enz., die over een zeer beperkte periode en langs orale weg worden toegediend aan individuele dieren, via het drinkwater of met het dagrantsoen.

Over dit voorstel, dat door het Parlement in eerste lezing in september 1999 is gewijzigd, heeft de Raad nog geen gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

(¹) PB L 125 van 23.5.1996.

(²) PB L 86 van 6.4.1979.

(³) PB L 270 van 14.12.1970.

(⁴) PB L 235 van 17.9.1996.

(⁵) PB C 298 van 30.9.1997.

(2001/C 53 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0588/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betreft: Het duurzame vervoerbeleid van de Unie

Hoe kunnen de lidstaten de tenuitvoerlegging van de prioritaire acties waartoe op de Top van Essen werd besloten, bespoedigen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(2 mei 2000)

Volgens het verslag van de Commissie aan de Raad van Cardiff⁽¹⁾ van 1998, zijn drie van de 14 projecten van Essen bijna klaar (circa 2000). Zes projecten, waarvan de financiering grotendeels rond is, zullen circa 2005 af zijn. Drie van de resterende vijf zijn corridorprojecten (de multimodale verbinding Portugal/ Spanje met de rest van Europa, de Noordepartse driehoek en de wegverbinding Ierland-Verenigd Koninkrijk-Benelux) waarbij het zeer moeilijk is om definitieve algemene tijdschema's en financieringsplannen vast te stellen omdat zij bestaan uit een groot aantal kleinere projecten.

Voor de overige twee projecten, namelijk de hogesnelheidstrein (HST) noord-zuid en de HST Lyon-Triëste, is op een aantal belangrijke segmenten met de aanleg begonnen maar zijn er op bepaalde stukken zoals bijvoorbeeld de twee Alpenovergangen nog altijd financiële problemen en vertragingen.

Volgens de door de lidstaten aan de Commissie voorgelegde tijdschema's en financiële ramingen zullen de uitgaven voor de 14 prioritaire projecten in de periode 2000-2006, wanneer een aantal grotere projecten volledig in aanbouw zal zijn, aanzienlijk toenemen. Voor de enkele resterende segmenten van de 14 projecten waarvoor nog geen tijdschema of financieringsplan is vastgesteld, is een combinatie van openbare en particuliere financiering vereist. Ook moeten de lidstaten in hun nationale planning aan deze specifieke projecten een hogere prioriteit toekennen.

Een gedetailleerd overzicht van de vordering van elk project zal in het komende voorstel voor de herziening van de richtsnoeren voor het Trans-Europese netwerk worden gegeven.

Er moeten per geval dringend concrete maatregelen worden genomen om gezamenlijk de parameters en de mechanismen voor de tenuitvoerlegging van de particuliere/publieke partnerschappen (PPP's) vast te stellen. Op die manier kunnen de projecten sneller worden uitgevoerd en wordt een betere prijs-kwaliteitverhouding bereikt. Als men wil dat de particuliere sector investeert in de ontwikkeling van passende financiële

instrumenten en methoden moeten de lidstaten duidelijke verbintenissen aangaan. De Commissie zal blijven samenwerken met de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europese Investeringsfonds (EIF) om met name voor de 14 prioritaire projecten een doeltreffend gebruik van de verschillende communautaire instrumenten ter ondersteuning van de PPP's te garanderen.

(¹) COM(98) 356.

(2001/C 53 E/014)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0595/00
van Helmuth Markov (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betreft: Misbruik door het Turkse parlement van financiële steun voor de slachtoffers van de aardbevingen

De Turkse krant „Hyrriyet” meldde op 22 januari 2000 dat middelen uit de hulpfondsen voor de slachtoffers van de aardbevingen werden aangewend om voor een bedrag van 500 miljard Turkse pond 35 auto's van het type Renault Laguna te kopen voor leden van het Turkse parlement.

Weet de Europese Commissie hoe de middelen van de Europese Unie zijn aangewend, in welke fondsen ze zijn terechtgekomen en of kan worden uitgesloten dat ze voor andere doeleinden, waaronder eventueel ook het bovengenoemde doel, zijn aangewend?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(19 april 2000)

Op 17 augustus 1999 werd het Marmara-gebied in Turkije door een zeer ernstige aardbeving getroffen. Via ECHO – het Bureau voor Humanitaire Hulp – heeft de Commissie daarop onmiddellijk gereageerd door twee afzonderlijke financieringsbesluiten te nemen. Met elk daarvan was een bedrag van 2 miljoen euro gemoeid. Op 12 november 1999 werd het gebied rond Bolu, in Turkije, door een tweede ernstige aardbeving getroffen. Ook toen weer reageerde de Commissie met de toekenning van een bedrag van 3 miljoen euro. Op 20 december 1999 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een uiteindelijk financieringsbesluit ter waarde van 23 miljoen euro. In totaal moet ECHO dus een bedrag aan toewijzingen voor de slachtoffers van de aardbevingen in Turkije beheren van 30 miljoen euro.

Aangaande het door het geachte parlementslid bedoelde krantenartikel valt te vermelden dat de Commissie niet de gelegenheid heeft gehad dat te lezen. Hoe dan ook, het valt niet te bewijzen dat de in dat artikel vermelde toewijzingen uit communautaire hulpfondsen afkomstig waren. Er zij met klem op gewezen dat geen van de met ECHO's partners in Turkije gesloten contracten de verschaffing van motorvoertuigen aan regeringsambtenaren omvatten.

Het is wellicht nuttig te herinneren aan de verschillende voorzorgsmaatregelen welke zijn getroffen om het risico van misbruik te verminderen.

De ECHO-programma's in Turkije zijn onder meer gericht op de verschaffing van tijdelijk onderdak, de distributie van geneesmiddelen en pakketten hygiënisch materiaal, het geven van post-trauma-adviezen en het organiseren van de alerte voorbereiding op andere rampen. ECHO werkt op basis van een kaderovereenkomst voor partnerschap, samen met organisaties zoals niet-gouvernementele organisaties (NGO's), VN-instanties en de familie van Rode-Kruis- en Rode-Halve-Maan-organisaties.

Van de partners wordt verwacht dat zij ervaring hebben met de verlening van humanitaire bijstand en dat zij zich houden aan de criteria zoals uiteengezet in Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad, van 20 juni 1996, betreffende humanitaire hulp (¹), om voor de kaderovereenkomsten voor partnerschap in aanmerking te kunnen komen. ECHO bepaalt zijn toewijzingen aan de partners op grond van hun projectvoorstellen. Wanneer deze projectvoorstellen zijn goedgekeurd, worden er contracten met de partners gesloten, met een opsplitsing naar onderdeel van het uit te voeren werk. Volgens de contractvoorwaarden mogen de partners niet afwijken van de in de contracten voor de uitvoering van de operatie aangegeven acties. Eventuele afwijkingen kunnen aanleiding geven tot een verzoek om teruggave van de middelen. Bovendien moet de humanitaire organisatie, overeenkomstig de financiële verordening van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen, de diensten van de Commissie of iedere andere organisatie waaraan de Commissie daartoe opdracht heeft gegeven en de Rekenkamer op ieder willekeurig moment inzage geven in haar boekhouding. De afrekeningen van uitgaven die tijdens de duur van een programma zijn gedaan worden vijf jaar lang op het hoofdkantoor van de partners bewaard. Tijdens die periode kunnen zij voor accountantsonderzoeken worden geraadpleegd.

In de meeste crisissituaties die humanitaire hulp vereisen is ECHO ook afhankelijk van technische bijstand op het terrein zelf om de programma's dagelijks te kunnen volgen en regelmatig verslag uit te brengen aan zijn hoofdkantoor. Dit is het geval voor Turkije, waar ECHO een bureau heeft in Istanbul. De partners moeten ook regelmatig verslag uitbrengen tijdens de looptijd van het contract. De verschillende aspecten van het bovenbeschreven streven naar evenwicht en controle zijn alle gericht op hetzelfde doel: de financiële deugdelijkheid van de humanitaire bijstandsprogramma's zoveel mogelijk verzekeren.

Tenslotte nog een informatie om het geachte parlamentslid een volledig overzicht geven van de communautaire steunmaatregelen in verband met de aardbevingen in Turkije tot dusver. Deze inlichting houdt verband met een recent initiatief, dat door de Europese Investeringsbank wordt uitgevoerd.

Krachtens Besluit nr. 1999/786/EG van de Raad, van 29 november 1999, wordt aan de Europese Investeringsbank (EIB) een communautaire garantie verleend voor verliezen uit leningen voor projecten voor de wederopbouw en het herstel van de door de aardbeving in Turkije getroffen gebieden⁽²⁾. Deze garantie dekt EIB-leningen ter waarde van 600 miljoen euro, met een looptijd van drie jaar, voor investeringsprojecten welke worden uitgevoerd voor de vervanging, het herstel of de wederopbouw van de bovengrondse en de ondergrondse infrastructuur, de industriële installaties, kleine en middelgrote bedrijven, stedelijke infrastructuur en woningen. Het contract voor de eerste kaderlening, waarmee 450 miljoen euro gemoeid was, werd in februari 2000 getekend.

⁽¹⁾ PB L 163 van 2.7.1996.

⁽²⁾ PB L 308 van 3.12.1999.

(2001/C 53 E/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0597/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betreft: Sancties tegen Oostenrijk

Kan de Commissie meedelen of zij het besluit van de Portugese regering de regeringen van de andere lidstaten uit te nodigen tot het nemen van strafmaatregelen tegen een mede-lidstaat (Oostenrijk), beschouwt als het maken van misbruik van het Voorzitterschap, en of zij het besluit van veertien, voor het merendeel onervaren socialistische regeringen, diplomatieke sancties tegen een lidstaat af te kondigen of daarmee te dreigen teneinde invloed uit te oefenen op de samenstelling of het beleid (hoe afkeurenswaardig die wellicht zijn) van een na vrije verkiezingen tot stand gekomen regering, beschouwt als gebrek aan respect voor de beproefde democratische processen in de Unie en derhalve als een schending van het democratiebeginsel, waarvan sprake is in artikel 6, lid 1, van de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarop de Europese Unie is gegrondvest? Zo ja, zal de Commissie dan haar opdracht als „hoedster van de Verdragen” uitvoeren door de regeringen die sancties tegen Oostenrijk hebben ingesteld voor het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te brengen met het oog op een besluit over de rechtmatigheid van de tussenkomst van lidstaten in democratische processen in andere lidstaten? Zal de Commissie, gezien het belang en de ernst van deze niet eerder genomen stappen, de Voorzitter van het Europees Parlement een motivering van haar besluit doen toekomen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(4 mei 2000)

De Commissie herinnert het geachte parlamentslid aan haar verklaring van 1 februari 2000 inzake Oostenrijk, waarin ze meedeelt de bezorgdheid te delen die aanleiding vormde tot de verklaring van de Portugese regering namens de 14 lidstaten van 31 januari 2000. De Commissie herhaalt in die verklaring dat ze „haar opdracht voortzet als hoedster van de normen en waarden zoals die zijn vastgelegd in de Verdragen, die bepalen dat de Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, in het bijzonder de artikelen 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie”.

(2001/C 53 E/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0600/00
van Giovanni Pittella (PSE) aan de Commissie

(29 februari 2000)

Betreft: Bescherming van dieren op transport

De Commissie heeft een rapport uitgebracht over een veterinaire inspectie naar Italië van 5 t/m 9 juli 1999 (DG-SANCO/1067/1999-Mrdef.). In dit document wordt de vinger gelegd op ernstige schendingen van richtlijn van de Raad 91/628⁽¹⁾ (zoals gewijzigd bij richtlijn van de Raad 95/29/EG⁽²⁾) en in Italië omgezet middels wet 388/98) over bescherming van dieren op transport.

Bij een eerdere inspectie naar Italië had de Commissie „ernstige tekortkomingen” geconstateerd bij de „Italiaanse grensinspectie aan de Sloveense grens”. In haar nieuwe rapport concludeert zij dat er ten opzichte van de reis van 1997 geen enkele substantiële verbetering is aangebracht.

Gelet op de in het Commissierapport geconstateerde schendingen en de ernstige gebeurtenissen in de haven van Bari in augustus 1999 toen meer dan 150 schapen en lammeren zijn omgekomen tijdens hun vervoer uit Italië naar Griekenland, luidt de vraag: welke initiatieven denkt de Commissie te nemen om te bereiken dat de Italiaanse autoriteiten zich volledig houden aan de Europese richtlijnen voor de bescherming van dieren op transport?

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(28 april 2000)

De voorbije vijf jaar heeft het Voedsel- en Veterinair Bureau van de Commissie (VVB) in Italië tal van controlebezoeken betreffende het dierenwelzijn georganiseerd, waaronder bezoeken aan de inspectieposten aan de grens (IPG's) in Gorizia en Ferneti-Prosecco.

Op een aantal punten bevestigden de verslagen van het VVB de beweringen en officiële klachten van de dierenbeschermingsverenigingen. Uit de conclusies van de na de controlebezoeken opgestelde verslagen blijkt dat slechts weinig duurzame verbeteringen tot stand zijn gebracht.

Ingevolge de aanbevelingen van het verslag van 1999 over controlebezoeken aan Italiaanse IPG's, hebben de Italiaanse autoriteiten te kennen gegeven dat zij het nodige zouden doen om ervoor te zorgen dat er 24 uur op 24 veterinaire personeel beschikbaar zou zijn, en dat de personeelsleden specifieke instructies zouden krijgen om te kunnen garanderen dat de regelgeving inzake dierenwelzijn wordt nageleefd. De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten gevraagd meer gegevens te verstrekken over wat in de praktijk is gerealiseerd.

Recentelijk hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie meegedeeld dat zij voornemens zijn een regeling in te voeren die een verplichte rusttijd in Gorizia oplegt voor ingevoerde paarden die langer dan 24 uur onderweg zijn geweest.

Onlangs heeft de Commissie met de Italiaanse autoriteiten die voor dierenwelzijn bevoegd zijn, vergaderd om praktische oplossingen te vinden die ten aanzien van de richtlijn een betere rechtshandhaving moeten garanderen.

In dit kader heeft de Commissie verschillende initiatieven genomen, zoals de oprichting, binnen het Permanent Veterinair Comité, van een werkgroep inzake langeafstandsvervoer. Deze werkgroep heeft in verschillende vergaderingen de moeilijkheden besproken die het doen naleven van de huidige communautaire wetgeving op het terrein oplevert.

Na de gebeurtenis in Bari zijn tal van mededelingen gezonden aan de betrokken lidstaten en met het oog op de komende zomer heeft het VVB in februari 2000 Griekenland en Italië bezocht om te bespreken hoe dergelijke incidenten in de toekomst kunnen worden voorkomen. Na deze bezoeken is aan de bovengenoemde werkgroep een reeks aanbevelingen voorgelegd betreffende de maatregelen die moeten worden genomen om de problemen aan te pakken.

Er is onderzocht in hoeverre andere lidstaten bij deze incidenten betrokken zijn. Het zijn de lidstaten van vertrek die moeten garanderen dat de reisschema's alleen worden goedgekeurd als zij in overeenstemming zijn met de reistijden in de richtlijn, en dat de vervoerder die schema's na afloop van de reis opnieuw ter controle voorlegt. Zowel de lidstaat van vertrek als de lidstaat van bestemming moeten ook metterdaad bij de zaak worden betrokken om te garanderen dat aan de voorschriften wordt voldaan en dat met name de voor dergelijke reizen gebruikte voertuigen van aanvaardbare kwaliteit zijn. Voor het afgeven van een vergunning voor de vervoerder was in dit geval Griekenland verantwoordelijk.

Als verbeteringen uitblijven, zal de Commissie te zijner tijd besluiten of zij al dan niet de inbreukprocedure van artikel 226 EG (ex artikel 169) zal inleiden ten aanzien van de niet-nakoming door Italië van zijn verplichting om de richtlijnen inzake het vervoer van dieren maar behoren te doen naleven.

(2001/C 53 E/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0625/00
van Alejandro Cercas (PSE) aan de Commissie

(3 maart 2000)

Betreeft: Arbeidsongevallenpercentage in Spanje

Kan de Europese Commissie de gegevens over het arbeidsongevallenpercentage in Spanje meedelen die in haar bezit zijn, hun ontwikkeling over de laatste jaren, en de initiatieven die ze denkt te nemen om de toestand voor miljoenen werknemers minder ondraaglijk te maken?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(17 april 2000)

De Commissie beschikt over informatie over de arbeidsongevallencijfers in Spanje die de Spaanse diensten haar hebben verstrekt in het kader van de sinds 1992 opgestelde vrijwillige overeenkomsten tot uitvoering van het geharmoniseerde statistische project SEAT (Europese statistieken over arbeidsongevallen) met betrekking tot ongevallen met een ziekteverzuim van meer dan 3 dagen en dodelijke ongevallen. Dit project maakt het bijgevolg mogelijk de ontwikkeling van de arbeidsongevallencijfers in Europa sinds 1994 te volgen (na een eerste jaar van proefgegevens in 1993).

Rekening houdend met de tijd die nodig is voor de opstelling van de geharmoniseerde gegevens, betreft de laatste informatie waarover de Commissie beschikt het referentiejaar 1996. Zij is opgenomen in het domein „gezondheid en veiligheid op het werk” dat onlangs is geopend op het pageweb „New Cronos” in de site van Eurostat, alsook in de publicatie „Statistics in focus – Accidents at work in the EU in 1996” van Eurostat. Een exemplaar van deze publicatie zal rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

Van 1994 tot 1996 heeft het incidentiecijfer van arbeidsongevallen (aantal arbeidsongevallen per 100 000 werkenden) de volgende ontwikkeling gekend (¹).

Voor de arbeidsongevallen met meer dan 3 dagen ziekteverzuim:

- Voor de gehele Gemeenschap verlaging van 4 539 (per 100 000) naar 4 229 oftewel –6,8 %.
- Voor Spanje stijging van 6 166 naar 6 736 oftewel +9,2 %.

Voor de dodelijke arbeidsongevallen:

- Voor de gehele Gemeenschap verlaging van 6,1 (per 100 000) naar 5,3 oftewel –13,1 %.
- Voor Spanje verlaging van 7,0 naar 5,9 oftewel –15,7 %.

Informatie over de resultaten na 1996 voor Spanje, volgens de niet-geharmoniseerde nationale methode, is beschikbaar bij de Spaanse autoriteiten.

De Commissie heeft vanaf het begin initiatieven genomen ter bevordering van de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de werknemers op het werk en in dit verband zijn door de Raad op voorstel van de Commissie meer dan twintig richtlijnen inzake gezondheid en veiligheid goedgekeurd. Deze richtlijnen moeten worden omgezet door de lidstaten die moeten zorgen voor een passende controle en bewaking van de betreffende nationale bepalingen.

Bovendien ontwikkelt de Commissie niet-wetgevende acties om bij te dragen aan de verbetering van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers en de vermindering van de arbeidsongevallen en beroepsziekten, waarbij zij bijzondere aandacht aan het midden- en kleinbedrijf schenkt. Zo ontwikkelt zij bijvoorbeeld acties ter bewustmaking van de verschillende actoren terzake met het oog op de invoering van een preventiecultuur als het meest doeltreffende middel om het hoofd te bieden aan de veranderingen en ontwikkelingen in de arbeidswereld. Sommige van deze niet-wetgevende acties beogen ook de opstelling van niet-bindende praktijkrichtlijnen met het oog op een beter begrip van de door de nieuwe Europese wetgeving opgelegde verplichtingen.

(¹) In het kader van de SEAT-statistieken worden de incidentiecijfers van arbeidsongevallen opgesteld voor het geheel van de 9 volgende belangrijkste bedrijfstakken: landbouw, jacht en bosbouw – industrie – productie en distributie van elektriciteit, gas en water – bouwnijverheid – handel, reparatie van auto's en consumentenartikelen – hotels en restaurants – vervoer en communicatie – financiële activiteiten – onroerend goed, verhuur en zakelijke dienstverlening (respectievelijk de bedrijfstakken A en D tot K van de nomenclatuur van de economische activiteiten in de Gemeenschap, NACE).

(2001/C 53 E/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0680/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(9 maart 2000)

Betreft: Deelname van verkozen vertegenwoordigers aan het toezicht op internationale instellingen

Kan de Commissie zeggen of er discussies gaande zijn met regeringen en parlementaire fracties over het bevorderen van een ruimere deelname van verkozen vertegenwoordigers aan het toezicht op internationale instellingen, met inbegrip van de Verenigde Naties?

Zal de Commissie bijvoorbeeld ingaan op het voorstel van het Europees Parlement om de voorzitters van de parlementaire commissies voor milieu uit te nodigen voor een ontmoeting met ambtenaren van de milieubureaus van de VN?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(5 mei 2000)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie van de deelname van verkozen vertegenwoordigers aan het toezicht op internationale instellingen roept vragen op in verband met het algemeen beheer en de hervorming van de Verenigde Naties. Aangezien de Gemeenschap geen lid is van de Verenigde Naties (VN) is dit een domein dat in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt. De geachte Afgevaardigde dient zich ervan bewust te zijn dat de Commissie in de regel nauwere contacten tussen verkozen vertegenwoordigers en internationale organisaties aanmoedigt. Dit vormt ook de grondslag van de regeling tussen het Parlement, de Raad en de Commissie met betrekking tot de deelname van leden van het Parlement aan internationale conferenties.

(2001/C 53 E/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0681/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(9 maart 2000)

Betreft: Deelneming van NGO's aan de discussies over de toekomst van de VN

Kan de Commissie mededelen of zal worden voorzien in deelneming van NGO's en organisaties van de burgermaatschappij van de zuidelijke landen aan het millenniumforum van de VN over de burgermaatschappij en de algemene VN-millenniumvergadering, die respectievelijk in mei en in september plaatsvinden?

(2001/C 53 E/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0682/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(9 maart 2000)

Betreft: Voorbereidingen voor de VN-millenniumvergadering en -top

Kan de Commissie meedelen welke voorbereidingen worden getroffen voor de millenniumtop van de Verenigde Naties in september 2000?

Kan de Commissie aangeven wat zij met name doet om gedachtewisselingen tussen de lidstaten en het maatschappelijk middenveld te bevorderen, om voorstellen te ontwikkelen om het VN-stelsel te versterken als centrum voor internationale besluitvorming op basis van gelijkheid, rechtvaardigheid, democratie, een duurzaam milieu en verantwoordingsplicht, zoals aangegeven in het Handvest voor wereldwijde democratie?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Nielson namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0681/00 en E-0682/00

(28 april 2000)

De Gemeenschap is een sleutelfiguur bij de voorbereidingen voor de Millenniumtop. De Commissie en de lidstaten zien de Top (van 5-8 september 2000 in New York) en het Forum van de niet-gouvernementele organisaties (van 22-26 mei 2000 in New York in de hoofdzetel van de Verenigde Naties) als een mogelijkheid om overeenstemming te bereiken over de toekomstige koers van de organisatie hetgeen de inspanningen om de Verenigde Naties te versterken ten goede zou kunnen komen. De Commissie neemt derhalve actief deel aan het voorbereidend proces voor de Millenniumtop. Zij levert regelmatig bijdragen aan de communautaire coördinatiebijeenkomsten in New York en Brussel waar tot op heden werd gesproken over de duur, het formaat, de thema's, de deelneming van de burgermaatschappij en de resultaten.

Een interactieve Top met ruimte voor een reeks korte formele verklaringen en ronde tafelbesprekingen over specifieke thema's met als rode draad het thema van de mensenrechten stond voor de Commissie voorop. In maart 2000 publiceerde het secretariaat-generaal van de Verenigde Naties een verslag dat tot doel had het debat over de Millenniumtop te bevorderen.

De Gemeenschap staat positief ten opzichte van het voorstel van de Voorzitter van de algemene vergadering van de Verenigde Naties om een woordvoerder van het Millennium Forum een toespraak te laten houden voor de voltallige vergadering van de Millenniumtop.

De Gemeenschap pleit voor een beknopte politieke verklaring waarin staatshoofden en regeringsleiders hun steun voor de doelstellingen, beginselen en idealen van de Verenigde Naties tot uitdrukking brengen. Deze verklaring zou kunnen worden gevoegd bij de verslagen van de voorzitter over de ronde tafelbesprekingen.

De Voorzitter van de Commissie zal de Top bijwonen en het woord richten tot de plenaire vergadering. Voorts hoopt de Commissie de mogelijkheid te krijgen een van de vier ronde tafelbesprekingen bij te wonen.

Ter voorbereiding van de Millennium Vergadering en het verslag van het secretariaat-generaal voor deze vergadering zijn reeds vijf informele regionale hoorzittingen gehouden in samenwerking met de vijf regionale commissies van de Verenigde Naties. Doel was hierbij om vernieuwende ideeën en suggesties op te doen over de wijze waarop de Verenigde Naties kunnen worden versterkt om de uitdagingen van de toekomst op het gebied van vrede en veiligheid, ontwikkeling, humanitaire zaken en mensenrechten het hoofd te bieden. De Verenigde Naties nodigden op deze hoorzittingen niet alleen de lidstaten maar ook vertegenwoordigers van de burgermaatschappij uit.

Aan het Millennium Forum zal worden deelgenomen door vertegenwoordigers van de burgermaatschappij uit de hele wereld. Het Forum moet vooral ruimte bieden voor debatten en de deelnemers zullen worden gekozen aan de hand van criteria als geslacht, thema, expertise en de plaats waar zij vandaan komen. Niet alleen traditionele niet-gouvernementele organisaties maar ook andere belangrijke groepen zoals jeugd, parlementsleden, plaatselijke autoriteiten, inheemse bevolkingsgroepen, onderzoeks- en academische instellingen, de particuliere sector en prominenten zoals Nobelprijswinnaars zullen worden uitgenodigd.

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de volgende internetsites:
<http://www.un.org/millennium> (VN-internetwebsite)
<http://www.globalpolicy.org/ngos/docs99/gpfrep.htm> (Global Policy Forum website)

(2001/C 53 E/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0697/00
van Hubert Pirker (PPE-DE) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Resolutie van het Europees Parlement d.d. 15 april 1999 over het verslag van de Commissie betreffende de vooruitgang van de Republiek Slovenië op de weg naar toetreding (1998)

In haar „Verklaring en aanbeveling” (van 18.3.1999) heeft de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Slovenië de Sloveense regering verzocht, vigerende wetten en decreten uit de jaren 1945 en 1946 in te trekken, voor zover deze betrekking hebben op de verdrijving van bepaalde bevolkingsgroepen in het voormalig Joegoslavië.

Kan de Commissie meedelen of zij met de regering van de Republiek Slovenië van gedachten heeft gewisseld over deze wetten en decreten en op welke wijze zij, in het kader van de toetredingsonderhandelingen, rekening denkt te houden met deze eis van het Europees Parlement?

(2001/C 53 E/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0698/00
van Hubert Pirker (PPE-DE) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Onderhandelingen over de toetreding van de Republiek Slovenië tot de Europese Unie

De Europese Raad heeft op de Top van Kopenhagen in 1993 opnieuw verklaard dat hij vastbesloten is alle mensen tegen schendingen van de grondrechten en elementaire vrijheden te beschermen. De Europese Raad verwijst in dit verband onder meer naar de Overeenkomst van de Verenigde Naties over de opheffing van iedere vorm van rassendiscriminatie. In deze overeenkomst wordt de afschaffing van discriminerende wetten en voorschriften verplicht gesteld.

Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat de Avnoj-decreten (uit de jaren 1944 en 1946) desondanks nog altijd van kracht zijn, hoewel deze nadrukkelijk gericht zijn tegen bepaalde bevolkingsgroepen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Verheugen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0697/00 en E-0698/00

(2 mei 2000)

In het advies van de Commissie inzake het verzoek van Slovenië om het lidmaatschap van de Unie van juni 1997 heeft de Commissie geoordeeld dat Slovenië voldoet aan de politieke criteria die in Kopenhagen zijn vastgesteld en dat Slovenië de stabiliteit van zijn instellingen heeft bereikt waarmee de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de eerbiediging en bescherming van minderheden worden gegarandeerd.

Slovenië heeft het op zich genomen te voldoen aan de criteria met betrekking tot de rechtsstaat en het naleven van de beginselen van de mensenrechten. De zgn. AVNOJ-besluiten werden evenwel genomen en ten uitvoer gelegd voordat de Gemeenschappen werden opgericht; het zijn overblijfselen van de wetgeving van de voormalige Socialistische Republiek Joegoslavië. Het proces van teruggave van eigendommen wordt nog voortgezet.

De Commissie is zich bewust van het feit dat dit proces van teruggave van eigendommen in Slovenië zeer traag verloopt. Zij volgt dit proces in het geheel van haar bilaterale betrekkingen met Slovenië. Zij kan hierin evenwel niet rechtstreeks tussenbeide komen: in artikel 295 (ex artikel 222) van het EG-Verdrag is uitdrukkelijk bepaald dat het de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet laat.

(2001/C 53 E/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0709/00
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Opwerkingsfabrieken Sellafeld en Cap de la Hague

Als verdragspartner van het OSPAR-Verdrag streeft de Commissie ernaar om vóór het jaar 2020 de meetwaarden voor radioactiviteit in de hele biotoop van de Europese zeeën en van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan in de natuurlijke toestand te brengen. In een vraag van januari jl. heeft ons Bureau bij herhaling op de voortschrijdende verhuizing van de Europese zeeën door de opwerkingsfabrieken van Sellafeld en Cap de la Hague gewezen.

1. In het OSPAR-Verdrag is vastgelegd dat de meetwaarden voor kunstmatige, door de mens gecreëerde radionucliden vóór het jaar 2020 in de gehele biotoop van de Europese zeeën en van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan nagenoeg nul dienen te bedragen. Geloof de Commissie dat, gelet op de ontwikkeling van de meetwaarden in de afgelopen jaren, de verdere exploitatie van de opwerkingsfabrieken met deze doelstelling verenigbaar is? Zo ja, op welke wetenschappelijke grondslag (a.u.b. onderzoeken vermelden) en op welke evidentie is dit oordeel dan gebaseerd?
2. In welke mate heeft de Commissie zich beziggehouden met de vraag of de voortdurende bestraling met lage doses van vele opeenvolgende generaties bewoners van de vervuilde kustgebieden geen genetische schade zal veroorzaken? Als zij in dit opzicht geen risico's aanwezig acht, op welke wetenschappelijke grondslag (a.u.b. onderzoeken vermelden) is dit oordeel dan gebaseerd?
3. Is de EU-Commissie voornemens om in samenwerking met de OSPAR-Commissie, de opwerkingsfabrieken thans aan een strengere controle te onderwerpen? Welke toekomstige stappen en maatregelen, met inbegrip van de budgettering ervan, staan de Commissie thans voor ogen ter verwezenlijking van de door de OSPAR-Verdragspartners geformuleerde lijst van doelstellingen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(18 mei 2000)

1. Door het ondertekenen van de verklaring van Sintra van 23 juli 1998 in het kader van OSPAR (Oslo-Parijs) benadrukten de ondertekenende ministers en de Commissie dat zij zich zullen blijven inzetten voor een aantal in die politieke verklaring vastgestelde doelstellingen van OSPAR. Wat met name radioactieve stoffen betreft, hebben de verdragsluitende partijen, die in het kader van de OSPAR-commissie samenkamen, toegezegd de dumping, lozing en lekkage van radioactieve stoffen tegen het jaar 2020 te zullen terugdringen tot niveaus waarbij bijkomende concentraties in het mariene milieu, boven de historische niveaus, ten gevolge van dumping, lozing en lekkage nagenoeg nul zijn. Op dat ogenblik hebben de verdragsluitende partijen een doelstelling en een strategie ten behoeve van het toekomstige werk van de OSPAR-commissie met betrekking tot radioactieve stoffen goedgekeurd. De verantwoordelijkheid voor de beoordeling van de doeltreffendheid van de maatregelen in het kader van die strategie en van de geboekte vooruitgang berust bij de OSPAR-commissie, die een vijfjaarlijkse evaluatie uitvoert en, indien nodig, de strategie wijzigt.
2. De Commissie verbindt zich ertoe de OSPAR-commissie in haar werk bij te staan. De OSPAR-strategie met betrekking tot radioactieve stoffen verplicht de OSPAR-commissie ertoe om de radioactieve stoffen en menselijke activiteiten te identificeren die aanleiding geven tot bezorgdheid over het effect van dumping, lozing en lekkage van radioactieve stoffen en om daarbij rekening te houden met de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek op het gebied van radioactieve stoffen in het mariene milieu. De uitgevoerde evaluaties en de goedgekeurde programma's en maatregelen voor het realiseren van de doelstelling van de OSPAR-commissie impliceren onder meer de toepassing van het voorzorgsbeginsel. Naar verwachting zal het werk van de OSPAR-commissie de door het geachte parlementslid genoemde wetenschappelijke kwesties dan ook adequaat regelen.
3. De Commissie verbindt zich ertoe op een aantal niveaus aan het werk van OSPAR met betrekking tot radioactieve stoffen deel te nemen en voert een studie uit voor de actualisering van het Marina-project betreffende blootstelling in de Gemeenschap aan radioactieve straling ten gevolge van de radioactiviteit van het Noord-Europese zeewater. Dit werk is vermeld in de OSPAR-strategie met betrekking tot radioactieve stoffen en de Commissie heeft rekening gehouden met de meningen van OSPAR betreffende de reikwijdte en de aard van de studie teneinde de OSPAR-commissie in haar werkzaamheden bij te staan. Als deel van de strategie met betrekking tot radioactieve stoffen maakt OSPAR een grondige studie van de opwerking. De strategie van de OSPAR-commissie met betrekking tot radioactieve stoffen vereist dat OSPAR rekening houdt met het resultaat van een studie van het Agentschap voor Kernenergie van de Organisatie voor

Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) voor een grondige evaluatie van de opties met betrekking tot het al dan niet opwerken in het kader van het afvalbeheer. De OESO heeft de Commissie bij de voorbereiding van dit verslag voor OSPAR betrokken. De Commissie zal de uitvoering van een programma van verificaties in de lidstaten in het kader van artikel 35 van het Euratom-Verdrag voortzetten. De Commissie heeft geen plannen om in samenwerking met de OSPAR-commissie inspecties van opwerkingsinstallaties uit te voeren, aangezien dit, terwijl de Commissie uit hoofde van artikel 35 van het Euratom-Verdrag een recht van toegang heeft, buiten het mandaat van de OSPAR-commissie valt.

(2001/C 53 E/024)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0722/00

van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Communautaire procedure voor registratie en het in de handel brengen van werkzame stoffen en gewasbeschermingsmiddelen

Richtlijn 91/414/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 15 juli 1991 had betrekking op een nieuw systeem voor het registreren en in de handel brengen van bovengenoemde producten, waarbij een atypisch mechanisme werd geïntroduceerd voor het registreren van werkzame stoffen en op basis hiervan vervaardigde producten, waarvan de productie en de handel tot dan toe volstrekt vrij waren. Deze atypische situatie heeft in de praktijk, naarmate deze stoffen worden opgenomen in de bijlage 1 van deze richtlijn, zeer ernstige gevolgen voor KMO's. Zo kan zich het geval voordoen dat de oorspronkelijke aanvrager voor opname van een werkzame stof in bijlage 1, artikel 13, 3, sub d) van de richtlijn, op geheel eigen wijze en in strijd met de communautaire beginselen interpreteert en een belanghebbende derde op diens verzoek de stof levert en toegang geeft tot de beschermde gegevens, doch tegen buitensporig hoge prijzen en op onredelijke voorwaarden die in geen verhouding staan met de feitelijke marktsituatie. Op deze wijze drukken exclusieve rechthebbenden kleine en middelgrote concurrenten die met deze stoffen werkten tot het moment dat zij werden opgenomen in bijlage 1 van de richtlijn, uit de markt.

Is de Commissie zich bewust van dit gevaar voor KMO's in de gewasbeschermingssector, een gevaar dat berust op een concrete interpretatie van de richtlijn? Is zij zich voorts bewust van het gevaar dat deze situatie inhoudt voor de traditionele producenten van werkzame stoffen of gewasbeschermingsmiddelen waarin bepaalde werkzame stoffen zijn verwerkt?

Kan deze handelwijze de goedkeuring van de Commissie wegdragen?

Is de Commissie voornemens ervoor te zorgen dat derden die toegang willen krijgen tot beschermde gegevens bedragen moeten betalen die uitsluitend zijn vastgesteld op basis van de dossierkosten van de oorspronkelijke aanvrager — zonder dat rekening wordt gehouden met het gebruik dat deze derde van de gegevens wil gaan maken —, van de producten van de sollicitant, zijn marktaandeel en zijn distributie en zijn handelspotentieel? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de negatieve gevolgen van deze richtlijn voor de KMO's in deze sector te compenseren?

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(28 april 2000)

Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is gereguleerd bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991⁽¹⁾ betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen. Deze richtlijn heeft vooral tot doel het volgende te garanderen: a) een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid, zowel voor de consumenten als voor de producenten van landbouwproducten, b) een hoog niveau van bescherming van het milieu en de hulpmiddelen, en c) vrij verkeer van gewasbeschermingsmiddelen en landbouwproducten in de Gemeenschap.

De richtlijn bevat een positieve lijst van aanvaarde werkzame stoffen die na een grondige evaluatie veilig worden geacht voor de gezondheid van mens en dier en voor het milieu. De lidstaten kunnen voor een gewasbeschermingsmiddel slechts een toelating geven als de daarin aanwezige werkzame stoffen in de positieve lijst zijn opgenomen en als wordt voldaan aan bepaalde criteria inzake doeltreffendheid en

veiligheid voor mens en milieu. Deze criteria zijn geharmoniseerd (de zogenaamde uniforme beginselen). Voorts harmoniseert de richtlijn de gegevens die de bedrijven moeten verstrekken als zij een aanvraag voor een toelating indienen. Om aan te tonen dat het gebruik van een bepaald middel aanvaardbaar is, moeten de bedrijven nu veel complexere gegevens verstrekken, zodat voor sommige producten die al op de markt waren voordat de richtlijn van toepassing werd, een groot aantal extra studies moet worden voorgelegd.

De richtlijn bevat bepalingen inzake gegevensbescherming die de lidstaten moeten toepassen als zij toelatingen geven. Deze bepalingen zorgen voor een evenwicht tussen enerzijds de belangen van de bedrijven die de nodige studies verrichten om aan te tonen dat het gebruik van een gewasbeschermingsmiddel en van de daarin aanwezige werkzame stof aanvaardbaar is, en anderzijds de belangen van de vrije concurrentie op de markt.

De richtlijn bevat geen algemene regeling waarbij aanvragers tegen een vaste prijs gegevens met andere belanghebbende aanvragers moeten uitwisselen. Integendeel, er is bepaald dat, zodra een werkzame stof in de positieve lijst is opgenomen, de lidstaten nationale maatregelen kunnen nemen die de aanvragers ertoe verplichten gegevens waarvoor tests op gewervelde dieren vereist zijn, uit te wisselen, om herhaling van deze tests te voorkomen; voorts kunnen de lidstaten de procedure voor het gebruik van de informatie vaststellen en zo voor een redelijk evenwicht tussen de belangen van de betrokken partijen zorgen. De Commissie is zich ervan bewust dat slechts een klein aantal lidstaten van deze mogelijkheid gebruik gemaakt heeft.

(¹) PB L 230 van 19.8.1991.

(2001/C 53 E/025)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0738/00
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie

(17 maart 2000)

Betreft: Toepassing van de richtlijnen 91/676/EEG en 96/61/EG in Catalonië

De autonome regio Catalonië (Spanje) is, in het kader van de aan haar overgedragen bevoegdheden op het gebied van milieu, landbouw en volksgezondheid, verantwoordelijk voor de omzetting en tenuitvoerlegging van richtlijn 91/676/EEG (¹) inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen en van richtlijn 96/61/EG (²) inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

De Vereniging tot bescherming van de Ter (Torroella de Montgrí, Girona) heeft ontdekt dat sedert jaren sprake is van een gestage toename van de vervuiling van het grondwater in het gebied van de Baix Ter. De Baix Ter is het laatste stuk van de rivier, voordat zij uitmondt in de Middellandse Zee. Deze vervuiling wordt veroorzaakt door verschillende substanties. Onder andere is er een hoge concentratie van nitraten. Dit grondwater is van vitaal belang voor de drinkwatervoorziening van het gebied van de Baix Ter, temeer als men weet dat, voordat de rivier dit gebied bereikt, een groot deel van haar water wordt afgesplitst voor de watervoorziening van de stad Barcelona en voor industriële doeleinden, waardoor haar debiet uiteraard geringer wordt, vooral in de zomer. Daar komt nog bij dat alle verontreiniging hier samenkomt, omdat dit immers de benedenloop van de rivier is.

Toen de Catalaanse regering, zij het met flinke vertraging, heeft vastgesteld welke gebieden als kwetsbaar moeten worden aangemerkt (decreet 283/1998), is een groot deel van het gebied van de Baix Ter tot kwetsbaar gebied verklaard, zodat het onderworpen is aan de codex van goede landbouwpraktijken (verordening van 22 oktober 1998). Desondanks bestaat hier geen enkele vorm van milieubeleid: het effect op het oppervlakte- en het grondwater, op de bodem, de flora en de fauna is niet vastgesteld en geëvalueerd. Met andere woorden, er bestaat geen enkel actieplan om de verontreiniging van het grondwater te verminderen, zoals wordt voorgeschreven door richtlijn 91/676/EEG. Integendeel, de ongecontroleerde lozingen van gier gaan gewoon door.

Is het de Commissie bekend dat hier aanzienlijke haarden van verontreiniging aanwezig zijn, met een hoge concentratie van nitraten en andere substanties, die uiteraard schadelijke gevolgen hebben en nog zullen hebben voor het leven van de gemeenschap, voor de menselijke gezondheid en voor het milieu van het gebied van de Baix Ter?

Soortgelijke problemen doen zich ook in andere Catalaanse gewesten voor, in het bijzonder in dat van Osona.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om te bewerkstelligen dat genoemde richtlijnen in Spanje, en met name in Catalonië, effectief ten uitvoer worden gelegd?

(¹) PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1.

(²) PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(3 mei 2000)*

De Commissie is op de hoogte van de door het geachte parlementslid genoemde feiten met betrekking tot de verontreiniging van het grondwater van „Baix Ter”. Een onlangs toegekomen klacht over hetzelfde onderwerp is zojuist geregistreerd en wordt momenteel geanalyseerd.

De Commissie, die zich bewust is van het door het geachte parlementslid ter sprake gebrachte probleem, analyseert momenteel het probleem van een onvoldoende aantal aangewezen zones, zowel in Catalonië als in andere gebieden.

Bovendien zij erop gewezen dat tegen Spanje de inbreukprocedure met het nummer 1996/2205 is ingeleid omdat het land de krachtens artikel 5 van Richtlijn 91/676/EEG verplichte actieprogramma's voor kwetsbare zones niet heeft meegedeeld. De Commissie heeft deze zaak bij het Hof van Justitie aanhangig gemaakt (zaak C-274/98).

Volgens de kaarten die in bezit zijn van de Commissie, is de in deze schriftelijke vraag vermelde sector door de Spaanse autoriteiten als kwetsbare zone aangewezen (decreet 283/1998 van 21 oktober 1998), maar is er daarvoor nog geen enkel officieel actieprogramma uitgewerkt.

De Commissie, als hoedster van de verdragen, zal niet aarzelen de nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat het Gemeenschapsrecht wordt nageleefd.

Verder zij erop gewezen dat de toepassing van de codes van goede landbouwpraktijken zowel in de kwetsbare zones op het gebied van nitraten als daar waar Verordening nr. 1257/99⁽¹⁾ van toepassing is (steunmaatregelen voor de plattelandsontwikkeling: milieumaatregelen in de landbouw en compenserende vergoedingen), verplicht is.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/026)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0739/00
van Sergio Berlato (UEN) aan de Commissie***(17 maart 2000)*

Betreft: Milieuprioriteiten voor de MOEL

Het Witboek van de EU over de integratie van de MOEL in de interne markt handelt uitsluitend over wetgeving die in direct verband staat met het vrije verkeer van goederen en diensten, maar gaat voorbij aan een sector met verstreckende gevolgen zoals het milieu.

Terwijl enerzijds te verwachten valt dat de communautaire markten op grote schaal zullen worden overspoeld met landbouwproducten uit de Oost-Europese landen, die bovendien tegen afbraakprijzen zullen worden aangeboden en aan geen enkele controle zijn onderworpen, moet anderzijds worden geconstateerd dat in het kader van het PHARE-programma een bedrag van slechts 10 miljoen euro wordt uitgetrokken voor de harmonisatie van de milieuwetgeving in de betrokken landen, hetgeen nauwelijks toereikend en hoe dan ook onvoldoende effectief lijkt, mede gezien het feit dat voor de MOEL nog niet eens de meest urgente milieuprioriteiten zijn vastgesteld.

Kan de Commissie tegen die achtergrond mededelen welke controles zij denkt door te voeren om ervoor te zorgen dat de tot de Europese markten toegelaten producten voldoen aan specifieke criteria voor de vrijwaring en bescherming van de gezondheid van de burgers in de EU?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(8 mei 2000)*

Het Witboek van de Gemeenschap over de integratie van de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE) handelt voor een groot deel over de communautaire milieuwetgeving, en met name over de wetgeving die in verband staat met het vrije verkeer van goederen. De kandidaat-lidstaten moeten het hele milieu-acquis overnemen alvorens zij tot de Unie kunnen toetreden.

In het kader van de pretoetredingsstrategie en de toepassing van de Europa-overeenkomsten helpt de Commissie de kandidaat-lidstaten bij de harmonisatie van de wetgeving en ziet zij erop toe dat het communautaire acquis – inclusief het gedeelte dat betrekking heeft op milieubescherming – volledig wordt overgenomen en efficiënt wordt toegepast.

Het PHARE-programma is een instrument voor technische bijstand en het bedrag van 10 miljoen euro is slechts een deel van de totale steun, voor de harmonisatie van de wetgeving. De bijstand in het kader van het PHARE-programma wordt nu onder meer verleend in het kader van twinningprojecten, en ter aanvulling zijn de verordeningen vastgesteld betreffende het pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (ISPA) en de administratieve structuren voor het beheer van de pretoetredingssteun (Sapard).

Op veterinair gebied (levende dieren en dierlijke producten) worden de kandidaat-lidstaten verzocht om nationale wetgeving vast te stellen die verenigbaar is met de communautaire regelgeving (principe van de overname van het communautaire acquis). Bovendien ziet de Commissie er zo veel mogelijk op toe dat de autoriteiten van deze landen over voldoende capaciteit beschikken om het acquis op doeltreffende wijze toe te passen. Er zullen op de markt van de Gemeenschap geen levende dieren en dierlijke producten worden toegelaten die niet aan de bestaande communautaire regelgeving voldoen.

Op fytosanitair gebied (bestrijdingsmiddelen en residuen van bestrijdingsmiddelen) heeft geen enkele kandidaat-lidstaat op specifieke problemen gewezen wat de overname van het communautaire acquis betreft.

(2001/C 53 E/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0755/00
van Bill Miller (PSE) aan de Commissie

(13 maart 2000)

Betreft: Vervoer van paarden van Letland naar Italië

Er zijn berichten dat paarden die van Letland naar Italië worden vervoerd onnodig lijden als gevolg van de verschrikkelijke omstandigheden tijdens het transport.

Is de Commissie voornemens deze kwestie aan de orde te stellen bij de Italiaanse en de Letse autoriteiten?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(28 april 2000)

De Commissie is zich bewust van het leed dat uit Midden- en Oost-Europese landen ingevoerde paarden wordt aangedaan door de omstandigheden waaronder zij worden vervoerd.

Er zijn ook nog problemen in verband met de toepassing bij bepaalde Italiaanse grenscontroleposten van de gewijzigde Richtlijn 91/628/EEG van de Raad inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽¹⁾.

Het Voedsel- en veterinair bureau (VVB) van de Commissie heeft de Italiaanse grenscontroleposten verscheidene malen geïnspecteerd. Naar aanleiding van deze inspectiebezoeken zijn gedetailleerde aanbevelingen gedaan aan de Italiaanse autoriteiten. Deze autoriteiten hebben zich voorgenomen regelingen te treffen om de omstandigheden voor de dieren te verbeteren en het VVB is voornemens in de nabije toekomst opnieuw een inspectiebezoek te organiseren om deze regelingen te controleren.

In een recente nota van de Italiaanse autoriteit zijn de bij de grenscontroleposten werkzame veterinaire beambten gewezen op de noodzaak van een rustperiode van 24 uur voor ingevoerde dieren die meer dan 24 uur onderweg zijn geweest.

Desalniettemin bestudeert de Commissie de zaak om eventueel de procedure van artikel 226 (ex artikel 169) van het EG-Verdrag in te leiden tegen Italië.

Bovendien is de Commissie van mening dat een algemene verbetering van de de normen voor het welzijn van dieren alleen mogelijk is als de bestaande wetgeving inzake dierenwelzijn beter wordt toegepast en tegelijkertijd wordt gewerkt aan een internationale consensus over dit onderwerp.

In dit verband is de Commissie begonnen met onderhandelingen over de deelname van de Gemeenschap aan de herziene Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer (ETS-65). Dit zal bijdragen tot de waarborging van een aanvaardbaar niveau van bescherming voor dieren in Europa en kan het proces van de harmonisering van de wetgeving inzake dierenbescherming in de kandidaat-lidstaten versnellen. Bovendien is het vraagstuk van het langeafstandsvervoer en met name de invoer van paarden uit Midden- en Oost-Europese landen besproken en geanalyseerd tijdens de zevende vergadering van de werkgroep van hoofden van de veterinaire diensten van de geassocieerde landen in Lissabon van 11 tot en met 14 april 2000.

(¹) PB L 340 van 11.12.1991.

(2001/C 53 E/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0775/00
van Peter Mombaur (PPE-DE) aan de Commissie

(13 maart 2000)

Betreft: Uitvoering van de programma's voor nucleaire veiligheid in Midden- en Oost-Europa

De uitvoering van de programma's tot verbetering van de nucleaire veiligheid in Midden- en Oost-Europa en in de GOS, Phare en Tacis, schijnt niet zo te lopen als in de planningsfase was voorzien. Om een goed beeld van de situatie te krijgen wordt de Commissie verzocht een actueel overzicht van de totnogtoe gedane uitgaven aan het Parlement te doen toekomen, met vermelding van de hoogte van de bedragen die sedert 1996 jaarlijks beschikbaar gesteld zijn. Kan de Commissie voorts een vergelijking maken van de jaarlijks door de Raad en het Europees Parlement toegekende middelen en de uitgaven die daadwerkelijk hebben plaatsgevonden?

Wat zijn de ideeën van de Commissie betreffende de verdere organisatorische uitvoering van het programma en betreffende de verantwoordelijkheid voor de technische en administratieve afwikkeling, en hoe laag schat zij dat het zal duren voordat het project weer op schema ligt?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(23 mei 2000)

De Commissie bereidt een mededeling voor aan het Parlement en de Raad aangaande nucleaire veiligheid in Midden-Europa en in de Nieuwe Onafhankelijke Staten. In deze mededeling worden de maatregelen behandeld die in het tijdvak 1990-1999 door de Commissie ten uitvoer zijn gelegd en zal eveneens verduidelijking worden gegeven over de stand van de contracten van de projecten van Phare en Tacis inzake nucleaire veiligheid, terwijl er voorstellen worden gedaan voor de komende etappes. De mededeling wordt volgens plan in de komende maanden bekendgemaakt. Aangezien de vragen die het geachte parlementslid te berde brengt binnen het bereik van de beoogde mededeling vallen, mag worden voorgesteld te wachten op de voorlegging ervan. De vraag van het geachte parlementslid over de voorgestelde reorganisatie van technische en administratieve verantwoordelijkheden op het gebied van de nucleaire veiligheid is nog binnen de Commissie in bespreking.

(2001/C 53 E/029)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0777/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(16 maart 2000)

Betreft: BTW op arbeid in de sector herstellingen van voertuigen

Volgens de huidige BTW-regeling in het VK moet een onafhankelijke onderneming die een voertuig van een klant herstelt BTW aanrekenen op de volledige factuur. De laatste jaren echter hebben verzekeringsmaatschappijen hun eigen garages opgezet voor de herstelling van de auto's van hun klanten: op deze manier moeten zij geen BTW op arbeid betalen aangezien het personeel van de garage hun eigen werknemers zijn.

Accepteert de Commissie dat de verzekeringsmaatschappijen door het gebruik van dit fiscale achterpoortje een oneerlijk voordeel hebben tegenover onafhankelijke ondernemingen voor autoherstellingen? Zal de Commissie vervolgens ook mededelen welke maatregelen zij voorstelt om deze situatie recht te zetten?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(2 mei 2000)

Wanneer een verzekeringsmaatschappij een eigen garage opzet om de auto's van haar klanten te repareren en die reparaties worden uitgevoerd door werknemers van die verzekeringsmaatschappij, vallen deze door de werknemer aan de verzekeringsmaatschappij verstrekte diensten buiten het toepassingsgebied van de belasting over de toegevoegde waarde (BTW).

Daartegenover staat dat indien een garage een soortgelijke dienst verleent voor een verzekeringsmaatschappij, zij inderdaad BTW moet aanrekenen op de verleende dienst. De garage heeft echter het recht om de voorbelasting op alle investeringen voor uitrusting, reserveonderdelen, enz. af te trekken, wat de verzekeringsmaatschappij als van belasting vrijgestelde instelling niet kan. Voor laatstgenoemde komt het feit dat zij de voorbelasting niet kan aftrekken neer op een bijkomend kostenelement dat het feit dat de verzekeringsmaatschappij geen BTW moet aanrekenen op arbeidskosten wanneer zij auto's laat repareren door haar eigen werknemers compenseert.

De Commissie is zich bewust van de toestand die voortvloeit uit het feit dat handelingen ter zake van verzekering zijn vrijgesteld van BTW op grond van artikel 13, sub B, a), van de zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde; uniforme grondslag⁽¹⁾. De Commissie onderzoekt de mogelijkheid om de vrijstelling te vervangen door belasting in de verzekeringssector doch heeft wat dit betreft geen onmiddellijke actieplannen.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977.

(2001/C 53 E/030)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0799/00
van Sami Nair (PSE) aan de Commissie**

(16 maart 2000)

Betreft: Mededeling van de Commissie over haar strategische doelstellingen voor 2000-2005 en haar werkprogramma voor 2000 (COM(2000) 155)

1. Wat betreft de multilaterale handelsbetrekkingen verklaart de Commissie dat „de voornaamste doelstellingen het streven naar verdere handelsliberalisatie als stimulans voor groei en ontwikkeling, de versterking van het op regels gebaseerd handelstelsel (...) [blijven]”.

- a) Welke concrete maatregelen denkt zij te nemen, met name in het kader van de onderhandelingen binnen de WTO?
2. De Commissie gaat een eerste stadium van raadpleging van de sociale partners inzake „de aanpasbaarheid en de modernisering van arbeidsorganisatie en arbeidsvoorwaarden” starten.
 - a) Kan zij de maatregelen waartoe zij de aanzet denkt te geven, nader preciseren?
 - b) Kan zij haar opvatting over de „modernisering” van de socialebeschermingsstelsels nader uiteenzetten?
 - c) Is zij van oordeel dat de invoering van flexibiliteit en onzekerheid de prijs is die voor de bestrijding van de werkloosheid betaald moet worden?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(9 juni 2000)

1. De Gemeenschap wil de handelsliberalisatie bevorderen en het op regels gebaseerde multilaterale handelstelsel versterken door middel van een viervoudige agenda voor een nieuwe handelsronde.

In de eerste plaats streven zowel ontwikkelde landen als ontwikkelingslanden wat betreft verdere handelsliberalisatie naar betere markttoegang voor hun producten en diensten om de economische groei te vergroten. De Gemeenschap streeft daarom naar een aanpak die alle sectoren omvat en aldus alle leden in staat stelt hun sterke punten te benutten en te zorgen voor een toename van hun handelsverkeer.

In de tweede plaats moet ook de Wereldhandelsorganisatie (WTO) haar regels aanpassen in verband met de gevolgen van de globalisering, zodat handelaren en investeerders kunnen beschikken over een voorspelbaar, doorzichtig en niet-discriminerend kader waarbinnen zij hun economische beslissingen kunnen nemen en kunnen concurreren. Basisregels inzake investeringen en concurrentie vormen een noodzakelijk onderdeel van een dergelijke agenda en zullen een bijdrage leveren aan de totstandbrenging van een dergelijk kader. Een groot aantal WTO-leden blijft er sterk voorstander van deze kwesties tijdens een nieuwe handelsronde te bespreken en betreurt dat tijdens in Seattle geen onderhandelingen konden worden begonnen over twee onderwerpen die van dergelijk fundamenteel belang zijn voor het handelsstelsel en waarvan bedrijven in de gehele wereld zouden kunnen profiteren. Eveneens wordt betreurd dat geen onderhandelingen konden worden begonnen over vereenvoudiging van het handelsverkeer of verbetering van de regels op gebieden als handelsbescherming of technische handelsbelemmeringen, die allemaal zullen bijdragen tot voorspelbaarder voorwaarden inzake markttoegang en vrijere goederenstromen. De Gemeenschap blijft ernaar streven al deze regelgevende kwesties te behandelen tijdens de nieuwe handelsronde, waarvan zij wenst dat deze zo spoedig mogelijk begint.

In de derde plaats bracht Seattle acuut de noodzaak aan het licht om de ontwikkelingslanden beter in het handelsstelsel te integreren via betere markttoegang, betere bijzondere en gedifferentieerde behandeling, beter gecoördineerde capaciteitsopbouw, en een actievare rol in de WTO-mechanismen. Tijdens een nieuwe ronde zal de gehele handelsagenda van de ontwikkelingslanden – inclusief gevoeliger vraagstukken – aan de orde kunnen komen. Daarom kent Gemeenschap prioriteit toe aan de behandeling van vraagstukken in verband met ontwikkelingslanden tijdens de nieuwe ronde.

Ten slotte wil de Gemeenschap tijdens de nieuwe ronde verschillende vraagstukken behandelen waarover bij regeringen en het grote publiek bezorgdheid bestaat. Onze samenlevingen blijven bezorgd over de mogelijke gevolgen van het handelsstelsel voor het milieu, duurzame ontwikkeling, sociale vraagstukken en gezondheid en veiligheid van de consument en zoeken naar oplossingen die zowel het handelsstelsel waarborgen als aan deze maatschappelijke bezorgdheid tegemoetkomen. Gezien de beperkte steun van andere WTO-leden inzake deze vraagstukken, moet de Gemeenschap haar doelstellingen ter zake duidelijker en preciezer uitleggen; de ontwikkelingslanden zijn zeer wantrouwend wat betreft de werkelijke doelstellingen of gevolgen van de voorstellen die door de Gemeenschap worden ingediend om aan maatschappelijke bezorgdheid tegemoet te komen.

2. a) De Commissie is voornemens de sociale partners te raadplegen over de mogelijke koers van het optreden van de Gemeenschap met betrekking tot het vaststellen van een aantal beginselen ter modernisering en verbetering van de arbeidsverhoudingen en een actiekader. Wellicht zal de Commissie de sociale partners ook raadplegen over het opstellen van een communautair kader op specifieke gebieden, zoals telewerken.
- b) De Commissie stimuleert reeds een aantal jaren gedachtenwisselingen tussen de lidstaten over de gemeenschappelijke uitdagingen waarmee zij worden geconfronteerd met betrekking tot de toekomstige ontwikkeling van hun socialebeschermingsstelsels. In juli 1999 heeft de Commissie een mededeling⁽¹⁾ ingediend waarin een nieuwe, nauwere samenwerking werd voorgesteld op basis van vier sleutel doelstellingen: werk lonend maken en een vast inkomen bieden; pensioenen veilig stellen en pensioenstelsels betaalbaar maken; sociale integratie bevorderen; en betaalbare en kwalitatief hoogwaardige gezondheidszorg garanderen. Het voorstel van de Commissie werd vóór kerstmis 1999 door de Raad goedgekeurd en in februari 2000 door het Parlement. Een aspect van de nieuwe samenwerking die in de mededeling van de Commissie „Werkprogramma van de Commissie voor 2000”⁽²⁾ werd voorgesteld (en door de Raad en het Parlement werd goedgekeurd) is de sociale partners uit te nodigen een bijdrage aan de uitwisseling te leveren.
- c) Nee. De Commissie is van mening dat verbeteringen op het gebied van flexibiliteit en zekerheid hand in hand kunnen en moeten gaan met werkgelegenheidsbevorderende maatregelen. In veel gevallen biedt grotere flexibiliteit, met name wat betreft de werkorganisatie binnen een bedrijf, voordelen voor werkgevers en werknemers. Het voordeel voor het bedrijf is dat het werk op productievare wijze kan worden georganiseerd, terwijl de werknemers kunnen beschikken over grotere arbeidszekerheid en grotere flexibiliteit om hun leven in te richten, bijvoorbeeld wat betreft werktijden. Een dergelijke flexibiliteit zal het concurrentievermogen van bedrijven vergroten en kan dus een positief effect hebben op de werkgelegenheid. In sommige andere gevallen, bijvoorbeeld wanneer bedrijven een

personeelsbeleid voeren waarbij mensen die in dienst zijn genomen even gemakkelijk weer worden ontslagen, is het heel belangrijk om ervoor te zorgen dat de betrokken werknemers naar behoren worden beschermd. Het is bovendien niet duidelijk of deze vorm van „flexibiliteit” over het geheel genomen tot meer werkgelegenheid leidt.

(¹) COM(1999) 347 def.

(²) PB C 81 van 21.3.2000.

(2001/C 53 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0803/00

van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 maart 2000)

Betreft: Communautaire steun voor Lacto-Ibérica

Bij het in Ponte de Lima gevestigde bedrijf Lacto-Ibérica, waar kaas onder de merknaam „Limiano” werd gefabriceerd, waren tot voor kort ruim 100 werknemers in dienst. Inmiddels heeft het bedrijf, dat van de Gemeenschap steun heeft ontvangen, evenwel besloten de activiteiten in Ponte de Lima stop te zetten en zijn productie te concentreren in het honderden kilometers verderop gelegen Vale de Cambra, hetgeen in de praktijk betekent dat het voltallige personeel wordt ontslagen.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. voor welke projecten Lacto-Ibérico bij haar weten steun van de Gemeenschap heeft gekregen, welke bedragen er zijn toegekend en hoeveel het bedrijf effectief heeft ontvangen;
2. of er aan deze projecten enigerlei voorwaarden met betrekking tot het behoud van de werkgelegenheid en de bedrijfsactiviteiten in Ponte de Lima waren verbonden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 mei 2000)

Het bedrijf Lacto-Ibérica heeft uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) — Afdeling Oriëntatie steun ontvangen voor de modernisering van de installaties in de fabriek in Ponte de Lima. Het financieringsplan van het in maart 1997 goedgekeurde project is als volgt: totale investering 519 662 000 PTE; goedgekeurde nationale steun 74 765 236 PTE; goedgekeurde EOGFL-steun 224 295 705 PTE.

In juli 1998 heeft de begunstigde toestemming gevraagd om deze investering te mogen uitvoeren in zijn fabriek in Vale de Cambra teneinde de bedrijfsactiviteiten daar te concentreren. Aangezien de directe contractuele verbintenissen met de melkproducenten ongewijzigd bleven, heeft de nationale overheid deze wijziging toegestaan.

In mei 1999 heeft de begunstigde een eerste tranche ten bedrage van 144 456 876 PTE ontvangen voor de reeds uitgevoerde werken.

Het geachte parlementslid zij erop gewezen dat de projecten voor verwerking en afzet van landbouwproducten moesten voldoen aan de bepalingen inzake de communautaire oorsprong van de producten en het behoud van de investering, maar niet aan voorwaarden met betrekking tot de werkgelegenheid.

Volgens de informatie van de Portugese autoriteiten die bevoegd zijn voor de uitvoering van de operationele programma's, heeft het bedrijf „Laco-Ibérica — Industria de lacticínios e queijos, SA” steun uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) ontvangen om projecten voor beroepsopleiding op te zetten. De toegekende steun bedraagt 704 170 PTE voor communautair bestek (CB) I (1989-1993) en 15 373 078 PTE voor CB II (1994-1999). De effectief uitbetaalde steun bedraagt 563 336 PTE voor CB I (1989-1993) en 7 484 400 PTE voor CB II (1994/1999).

Aan de steun voor beroepsopleiding zijn geen voorwaarden verbonden met betrekking tot het behoud van de werkgelegenheid op de bedrijfsactiviteiten van de productie-eenheid.

(2001/C 53 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0818/00**van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie**

(21 maart 2000)

Betreft: Afvalpers in Vilaboa (Galicië)

In Verordening (EG) nr. 1260/1999⁽¹⁾ van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen is sprake van een geest van partnerschap tussen de verschillende overheidsdiensten (Europese, nationale, regionale en plaatselijke), en met de economische en sociale partners. Toch worden bepaalde door de Europese Gemeenschap gesubsidieerde projecten uitgevoerd tegen de wil van de plaatselijke vertegenwoordigers van de gemeenten waar het project wordt gerealiseerd, en ondanks protest van de buurtbewoners. Dit leidt tot een afwijzing van de Europese instellingen en de Europese eenmakingsgedachte.

Dit is bijvoorbeeld het geval in Vilaboa (Galicië), waar in het kader van het door de Europese Gemeenschap gefinancierde programma voor vast stedelijk afval van Galicië een installatie zal worden gebouwd waar afval vóór verbranding wordt geperst, hoewel dit door het gemeentebestuur en door de buurtbewoners wordt afgewezen.

Is de Commissie op de hoogte van het verzet van de plaatselijke vertegenwoordigers en de publieke opinie? Hoe staat de Commissie tegenover de cofinanciering van een project dat door het gemeentebestuur en de buurtbewoners absoluut wordt verworpen?

In de communautaire hiërarchie van de verwerking van vast stedelijk afval plaatst de Commissie verbranding na selectie. Meent de Commissie dat het programma van Sogama aangepast is aan de communautaire prioriteiten?

De buurtbewoners hebben zich vroeger reeds tot de Commissie gericht met de klacht dat er geen milieueffectbeoordeling was uitgevoerd. Die beoordeling werd nadien verricht. In haar antwoord op de klacht van de buurtbewoners (15.12.1998) verklaarde de Commissie dat zij een onderzoek instelde naar een mogelijke aanpassing van het programma voor de verwerking van vast stedelijk afval in het licht van de verplichtingen die voortvloeien uit de richtlijnen inzake afval. Wat was het resultaat van dit onderzoek? Tot welke conclusies is de Commissie met betrekking tot deze aanpassing gekomen?

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(18 mei 2000)

Richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ bepaalt in artikel 7 dat de lidstaten plannen moeten opstellen voor het beheer van afvalstoffen die met name betrekking moeten hebben op soort, hoeveelheid en oorsprong van de afval, de algemene technische eisen, alle bijzondere regelingen voor bijzondere afvalstoffen en de plaatsen of installaties die geschikt zijn voor de verwijdering. Wat Galicië betreft, heeft de Commissie het beheersplan voor vast stedelijk afval (1999) ontvangen. Het plan omvat de bouw van een estación de transferencia (overlaadstation) te Vilaboa.

De afvalwetgeving van de Gemeenschap verplicht de lidstaten niet om de installaties voor afvalverwerking of -verwijdering op een specifieke plaats te bouwen of om een specifieke methode van afvalverwerking te gebruiken. Het is dus de lidstaat die bepaalt of in een gegeven situatie recycling van afval of verbranding — met of zonder energiewinning — de voorkeur verdient.

Bovenvermeld plan geeft niet aan hoe het tot stand is gekomen en of de betrokken bevolking op passende wijze is geraadpleegd. Afgezien van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽²⁾ bevat de communautaire afvalwetgeving geen bepalingen daarover. Eventuele onregelmatigheden bij de totstandkoming van het plan dienen te worden opgelost op het passende plaatselijke, regionale of nationale niveau.

Wat Richtlijn 85/337/EEG van de Raad betreft, heeft de Commissie in het kader van een klacht over deze zaak bevestigd dat in dit geval een milieueffectbeoordeling heeft plaatsgevonden.

Ten aanzien van de financiering van dit plan zij erop gewezen dat het de bedoeling is om in het kader van project nr. 97.11.61.047, Plan de Gestión de los Residuos Sólidos Urbanos de Galicia van het Cohesiefonds, een aantal overlaadstations te bouwen om stedelijk afval van geheel Galicia over te brengen naar een centrale recycle- en herwinningsinstallatie in de Complejo Medioambiental de Cerceda.

Eigenlijk wilde men het overlaadstation in Vilaboa bouwen om daar het afval uit het hele gebied van de stad Vigo en omgeving te verzamelen. In verband met de tegenstand tegen de bouw van deze installatie en na herziening van het plan om locaties dichterbij de buurt van de productiecentra (de gemeenten) te vinden, is besloten de exploitatie van het overlaadstation van Vigo voort te zetten en de omvang van het overlaadstation van Vilaboa aan te passen aan de behoeften van deze gemeente.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975.

(²) PB L 175 van 5.7.1985.

(2001/C 53 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0819/00
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(21 maart 2000)

Betreft: Wateroverheveling Júcar-Vinalopó in Valencia (Spanje)

Onlangs heeft de autonome regering van Valencia bekendgemaakt dat het Spaanse Ministerie van Milieu de Europese Unie heeft verzocht bij te dragen in de kosten van de wateroverheveling Júcar-Vinalopó. Dit project werd in augustus 1998 door de Spaanse autoriteiten goedgekeurd en had tot doel tegemoet te komen aan de waterbehoeften van de gewesten Vinalopó, Alacantí en Marína Baja, zonder het risico te lopen van overexploitatie van natuurlijke watervoorraden. Sinds de bekendmaking van dit project hebben verschillende buurtverenigingen, zoals de „Coordinadora del Riu Xúquer”, vakbonden als de CCOO en milieuverenigingen bezwaren opgeworpen tegen de voorgestelde tracés, waarbij het water uit het stuwmeer van La Muela of dat van de Cortes wordt gehaald, en die zeer ernstige gevolgen zouden hebben voor de fauna, de flora, het landschap, de watervoorraden en het culturele erfgoed van de betrokken regio's.

Bovendien hebben de betrokken gemeentebesturen, buurtverenigingen en collectieven twijfels over de argumenten van energie-efficiency waarmee door de projectontwikkelaars wordt geschermd, aangezien de energie die wordt gespaard door het oppompen van het water vanuit La Muela toch verloren zou gaan, omdat er geen bekken beschikbaar is om het water vervolgens langs turbines naar lager gelegen plaatsen te laten vloeien, waardoor dus het gebruik van de opwekking van energie onmogelijk is. Bovendien hebben de tegenstanders de verdenking geuit dat het project in werkelijkheid tot doel heeft te zorgen voor watertoevoer naar het Parque Terra Mítica, dat momenteel in aanbouw is.

Samenvattend kan worden gesteld dat:

- de huidige milieueffectstudie waarvan het project vergezeld gaat geen onderzoek bevat naar de gevolgen van de wateroverheveling voor de vanuit milieuoogpunt noodzakelijke minimumwatervoorraden,
- dat het overhevelingstraject door een gewest loopt waar sinds enkele jaren aanzienlijke inspanningen worden verricht in de vorm van ontwikkelingsinitiatieven ten behoeve van achtergestelde regio's, zoals het Leader-programma van de EU, en dat een en ander negatieve gevolgen zou hebben voor deze kwetsbare regio's,
- er een studie van het gewestelijke ministerie bestaat, waarin wordt aangetoond dat het onttrekken van water aan de Júcar gevolgen zou hebben voor het meer van Albufera (een door LIFE beschermde zone), aangezien dit meer voor 50 % wordt gevoed door beekjes in de Acequia Real del Júcar.

Kan de Commissie mededelen of het juist is dat het Ministerie van Milieu heeft verzocht om subsidie voor de aanleg van dit overhevelingsproject Júcar-Vinalopó? Zo ja, onder welke begrotingspost valt dit en om welke bedragen gaat het?

Is de Commissie niet van oordeel dat deze projecten een schending zouden kunnen betekenen van de communautaire milieuwetgeving, in het bijzonder doordat een milieueffectverklaring ontbreekt, en daarnaast een eventuele schending van de richtlijn inzake habitats, enz.?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(26 mei 2000)

De Commissie kan in dit stadium niet weten of een financieringsaanvraag voor het project in kwestie deel zal uitmaken van de nieuwe programmering 2000-2006 in het kader van Verordening nr. 1260/1999 van de Raad houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾ of van Verordening nr. 1164/94 van de Raad tot oprichting van een Cohesiefonds⁽²⁾. De uit de Structuurfondsen te financieren projecten zullen worden bepaald zodra de lopende procedure voor de vaststelling van de operationele programma's afgerond is.

Artikel 2 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽³⁾ bepaalt dat projecten die, met name gezien hun aard, omvang of ligging, een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten voordat een vergunning wordt verleend. Deze maatregel is van toepassing op de in de bijlagen I en II van de richtlijn opgesomde projecten.

Betreffende de door het geachte parlementslid genoemde installaties omvat bijlage II, punt 10, onder e) werken inzake kanalisering en regulering van waterwegen. Krachtens artikel 4, lid 2, moeten de projecten van bijlage II onderworpen worden aan een beoordeling indien de betrokken lidstaat van oordeel is dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken

Op te merken valt dat de Commissie onlangs een klacht over dezelfde feiten heeft ontvangen. Het dossier wordt momenteel door de Commissie onderzocht. In ieder geval zal de Commissie, als hoedster van de Verdragen, de nodige maatregelen treffen om te waarborgen dat het Gemeenschapsrecht in dit geval wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

⁽²⁾ PB L 130 van 25.5.1994.

⁽³⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(2001/C 53 E/034)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0842/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie**

(21 maart 2000)

Betreft: Ramp met de „Erika” en milieuaansprakelijkheid

In het parlementaire debat op 2 maart 2000 over de mondelinge vraag betreffende de schipbreuk met de „Erika” vroeg ik Commissaris Fischler:

1. hoe hij de kansen inschatte om schadevergoeding te krijgen van de eigenaars van zowel het schip als de lading, waarom het Parlement al eerder had gevraagd,
2. of dit soort maritieme ongevallen zou worden meegenomen in de voorstellen van de Commissie voor een richtlijn inzake milieuaansprakelijkheid, opdat het beginsel „de vervuiler betaalt” in de toekomst resoluut kan worden toegepast.

De Commissaris heeft geen van deze vragen beantwoord.

Kan de Commissie dat nu doen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(11 mei 2000)

1. Schadevergoeding voor slachtoffers van de ramp met de Erika wordt geregeld door twee internationale verdragen: het internationaal verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie van 1969, zoals gewijzigd in 1992, en het internationaal verdrag ter oprichting van een internationaal fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie van 1971, zoals gewijzigd in 1992. Deze verdragen waarborgen dat slachtoffers schadevergoeding kunnen krijgen zonder dat zij een fout of nalatigheid van de scheepseigenaar hoeven te bewijzen en zonder rekening te hoeven

houden met de solvabiliteit van de eigenaar (gezien de verplichte verzekering voor eigenaars van tankers). Er zal dus schadevergoeding beschikbaar zijn, die weliswaar tot bepaalde maximumbedragen is beperkt. Voor de scheepseigenaar is de maximale schadevergoeding in dit geval beperkt tot circa 13 miljoen €, wegens de betrekkelijk geringe tonnenmaat van de Erika. Verdere schadevergoeding wordt verstrekt uit het fonds, dat gezamenlijk wordt gefinancierd door de afnemers van de olie, en bedraagt in totaal maximaal 185 miljoen €. Indien de schadevergoedingseisen dat bedrag overschrijden, worden alle claims naar verhouding verminderd. Het is nog niet bekend of dat bij de Erika het geval zal zijn. De kans op volledige schadevergoeding van de Erika-slachtoffers wordt aanzienlijk verhoogd door de toezegging van Total-Fina en de Franse regering om af te zien van vergoeding van hun kosten tot alle andere eisers zijn betaald.

2. Het witboek betreffende milieuaansprakelijkheid ⁽¹⁾ verwijst in punt 4.8 naar bestaande internationale aansprakelijkheidsregelingen. In het algemeen wordt opgemerkt dat de relatie tussen de communautaire aansprakelijkheidsregeling en internationale aansprakelijkheidsverdragen verder moet worden verduidelijkt. In verband met verontreiniging door olie wordt verwezen naar een op 21 maart 2000 aangenomen mededeling van de Commissie betreffende de veiligheid van olietankers ⁽²⁾, waarin een aantal mogelijke maatregelen wordt onderzocht om de voor verontreiniging door olie bestaande aansprakelijkheids- en schadevergoedingsregeling te verbeteren. In de loop van dit jaar zal een nieuwe mededeling met nadere voorstellen ter zake worden ingediend.

⁽¹⁾ COM(2000) 66 def.

⁽²⁾ COM(2000) 142 def.

(2001/C 53 E/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0850/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 maart 2000)

Betreft: Harmonisatie verkeerstekens en maximumsnelheden

Het Europees Parlement heeft in het verleden reeds herhaaldelijk gevraagd hoever het staat met de harmonisatie van de verkeerstekens op het transeuropese wegennet. Een dergelijke harmonisatie, zoals voorgesteld in het Actieprogramma 1995-2000, draagt immers bij tot de verkeersveiligheid in Europa. Voor de bewegwijzering op andere wegen en de maximumsnelheden houdt de Commissie zich waarschijnlijk zo strikt mogelijk aan het subsidiariteitsbeginsel. Op die manier kunnen de EU-lidstaten en deelstaten autonoom een verkeersveiligheidsbeleid uitstippelen dat oog heeft voor de plaatselijke situatie.

1. Welke voorstellen uit het START-rapport „Model Signing Code”, opgesteld door het Transport Infrastructure Committee – Motorway Working Group, zijn reeds gerealiseerd?
2. Welke voorstellen uit het START-rapport „Model Signing Code”, opgesteld door het Transport Infrastructure Committee – Motorway Working Group, zijn nog niet gerealiseerd?
3. Op welke termijn zullen de nog niet-gerealiseerde maatregelen uit het START-rapport „Model Signing Code” alsnog worden gerealiseerd?
4. Overweegt de Commissie bijkomende maatregelen om te komen tot een verdere harmonisatie van de verkeerstekens op het transeuropese wegennet? Zo ja, welke voorstellen liggen ter bespreking? Zo neen, waarom ziet de Commissie af van bijkomende maatregelen?
5. Overweegt de Commissie maatregelen om te komen tot een harmonisatie van de maximumsnelheden op het transeuropese wegennet? Zo ja, welke voorstellen liggen ter bespreking? Zo neen, waarom ziet de Commissie af van een mogelijke harmonisatie van de maximumsnelheden op het transeuropese wegennet?
6. Overweegt de Commissie maatregelen om te komen tot een harmonisatie van de maximumsnelheden op de andere wegen? Zo ja, welke voorstellen liggen ter bespreking? Zo neen, waarom ziet de Commissie af van een mogelijke harmonisatie van de maximumsnelheden op de andere wegen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(25 mei 2000)

De actiegroep Start, die op initiatief van de Commissie is bijeengekomen en zijn werkzaamheden in 1994 heeft beëindigd, had het oogmerk de maatregelen te beoordelen via welke op het Trans-Europese netwerk een bevredigend niveau van dienstverlening en interoperabiliteit bereikt kon worden. Met dat doel voor ogen heeft de groep aanbevelingen gedaan voor het harmoniseren van de verkeerstekens.

In de besprekingen die in de eerste helft van 1995 onder Frans voorzitterschap in de Raad hebben plaatsgevonden, is evenwel gebleken dat de Raad deze aanbevelingen en elke andere soortgelijke of aanvullende maatregel tot harmonisatie van de verkeerstekens niet van prioritair belang achtte.

De Commissie is niettemin voornemens om deze kwestie bij de voorbereiding van een rapport over de herziening van de richtsnoeren voor het Trans-Europese vervoersnet opnieuw te onderzoeken. Het rapport zal deze zomer aan Parlement en Raad worden voorgelegd.

In 1988 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn⁽¹⁾ opgesteld voor de harmonisatie van de maximumsnelheid voor bedrijfsvoertuigen in Europa. Dit voorstel is niet goedgekeurd omdat de lidstaten het niet eens konden worden over de te harmoniseren snelheden, over de classificatie van de wegen waar de algemene maximumsnelheden zouden gelden en ook omdat sommige lidstaten zich beriepen op het subsidiariteitsbeginsel.

Intussen is met de goedkeuring van Richtlijn 92/6/EEG van de Raad van 10 februari 1992, betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen⁽²⁾ d.w.z. voor vrachtauto's van meer dan 12 ton en autobussen van meer dan 10 ton, gekozen voor een andere oplossing dan de invoering van algemene maximumsnelheden voor vrachtauto's in Europa.

De Commissie heeft in haar mededeling over de verkeersveiligheid⁽³⁾ van 17 maart 2000 de uitbreiding van de draagwijdte van deze richtlijn tot lichtere bedrijfsvoertuigen vermeld onder de prioriteiten.

Wegens al deze redenen is de Commissie voornemens om overeenkomstig de geldende procedures het oude voorstel inzake de harmonisatie van de maximumsnelheden in te trekken. De Commissie heeft geen plannen om hierover op korte termijn een nieuw voorstel uit te werken.

⁽¹⁾ PB C 33 van 9.2.1989.

⁽²⁾ PB L 57 van 2.3.1992.

⁽³⁾ COM(2000) 125 def.

(2001/C 53 E/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0858/00

van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Geschil over het gebruik van een merknaam

De Europese Commissie overweegt bij de Wereldhandelsorganisatie de oprichting van een panel voor te stellen om een mogelijk geschil met de Verenigde Staten over een Amerikaanse wetsbepaling van 1998 (paragraaf 211 van de Omnibus Appropriation Act) te beslechten.

In werkelijkheid houdt dit voorstel verband met een geschil over het gebruik van de merknaam „Havana Club”, tussen een onderneming die voor 50 % in handen is van een Frans concern en voor de overige 50 % in handen van de Cubaanse regering en een andere onderneming die zichzelf als de rechtmatige eigenaar van de merknaam beschouwt.

Welke redenen heeft de Commissie om zich te mengen in een bij uitstek particulier geschil?

Indien de Commissie uiteindelijk de oprichting van een panel voorstelt, houdt dat dan in dat zij de huidige Cubaanse regering wil steunen?

Houdt de Commissie er rekening mee dat de Cubaanse regering onteigende goederen en rechten gebruikt zonder dat hiervoor, zoals in een rechtsstaat gebruikelijk is, een passende compensatie is betaald?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(19 april 2000)*

Het huidige geschil in de Wereldhandelsorganisatie (WTO) heeft betrekking op een Amerikaanse wet, namelijk artikel 211 van de United States Omnibus Appropriations Act van 1998, die naar het oordeel van de Gemeenschap en haar lidstaten in strijd is met een aantal bepalingen van de WTO-overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (Overeenkomst inzake TRIPs). Het hoofddoel van de Commissie bestaat erin dat de VS de WTO-overeenkomst inzake TRIPs correct uitvoeren en toepassen, aangezien artikel 211 gevolgen kan hebben voor alle Europese bedrijven die zaken doen met Cuba. Het zou derhalve in het voordeel van de Gemeenschap en haar lidstaten zijn als ervoor wordt gezorgd dat alle WTO-leden de bepalingen van de WTO-overeenkomst inzake TRIPs naleven.

Het huidige WTO-geschil heeft geen betrekking op de vraag of onteigeningen in het buitenland zonder compensatie al dan niet door andere landen moeten worden erkend. Artikel 211 geldt trouwens voor Amerikaanse handelsmerken, die de Cubaanse regering niet heeft geconfisqueerd en ook niet heeft kunnen confisqueren. Particulieren en bedrijven die door de Cubaanse regering zijn onteigend, hebben hun eigendomsrechten buiten Cuba behouden. Met name hun rechten als houders van in de VS geregistreerde handelsmerken zijn niet aangetast door de Cubaanse revolutie.

Het WTO-geschil heeft veeleer betrekking op de behandeling van Amerikaanse handelsmerken die identiek zijn aan of van dezelfde soort zijn als handelsmerken die voordien aan Cubaanse eigenaren toebehoorden, maar door hen niet bij de VS-autoriteiten zijn verlengd. Door dit verzuim van de vorige Cubaanse eigenaren, dat los staat van de onteigening van hun bezittingen in Cuba door de Cubaanse regering, zijn de handelsmerken in kwestie in het publieke domein terechtgekomen en behoren zij dus niet meer aan de Cubaanse eigenaren toe, zoals het handelsmerk „Havana Club”, waarnaar het geachte parlementslid verwijst. Zulke handelsmerken kunnen in de Verenigde Staten echter slechts onder bepaalde voorwaarden door de nieuwe eigenaren worden geregistreerd, verlengd en afdgedwongen. Deze voorwaarden zijn opgenomen in artikel 211 van de United States Omnibus Appropriations Act, dat bijna 40 jaar ná de Cubaanse revolutie door de VS is aangenomen.

(2001/C 53 E/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0865/00**van W.G. van Velzen (PPE-DE) aan de Commissie***(22 maart 2000)*

Betreft: Implementatie elektriciteitsrichtlijn

In de elektriciteitsrichtlijn 96/92/EG⁽¹⁾ wordt in hoofdstuk 4 de rol van de transmissienetexploitatie geregeld. In artikel 7.5 en in artikel 7.6 staat respectievelijk: „De netbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen gebruikers of categorieën gebruikers van het net, met name ten gunste van eigen dochterondernemingen of eigen aandeelhouders. Tenzij het transmissienet reeds onafhankelijk is van de productie- en distributieactiviteiten, dient de netbeheerder, althans op het vlak van het beheer, onafhankelijk te zijn van de andere, niet met het transmissienet verbonden activiteiten.” In artikel 9 staat vervolgens: „De transmissienetbeheerder eerbiedigt de vertrouwelijkheid van de commercieel gevoelige gegevens die hem bij de uitvoering van zijn taak ter kennis komen.”

Met het oog op de goede uitwerking van de afspraken die gemaakt zijn tussen de Europese Commissie, de lidstaten en de Transmission System Operators (TSO's), heb ik de volgende vragen:

1. Kan de Europese Commissie een overzicht geven van de wijze waarop de onafhankelijkheid van de transmissiebedrijven in elke lidstaat van de EU is gewaarborgd.
2. Mocht het zo zijn dat er in één of meer lidstaten transmissiebedrijven zijn die of fysiek of juridisch dan wel beide nog steeds afhankelijk zijn van de moeder, is de Commissie dan bereid op de kortst mogelijke termijn aan de nationale toezichthouders een aanwijzing te geven die ertoe leidt dat het transmissiebedrijf de jure en de facto onafhankelijk wordt van de moeder.

3. Kernpunt voor het goed functioneren van het systeem van Europese TSO's is de geheimhouding van de gegevens, met name met betrekking tot de verwachte productie van elektriciteit. Welke garanties heeft de Commissie van de TSO's uit de verschillende lidstaten en de toezichthouders dat deze geheimhouding van gegevens ook materieel gewaarborgd is.

(¹) PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 mei 2000)

1. Alle lidstaten hebben de voorschriften inzake gescheiden rekeningen in hun wetgeving opgenomen. De ontvlechting van de zakelijke activiteiten van de transmissienetbeheerder en de overige belangen van de elektriciteitsmaatschappij kan op drie manieren worden gegarandeerd: gescheiden beheer, wettelijke ontvlechting en ontvlechting van eigendom, waarbij het gescheiden beheer de minimumvereiste is die in Richtlijn 96/92/EG van het Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit is vastgesteld.

De door de lidstaten gemaakte keuzen zijn de volgende:

- België: Gescheiden beheer, gaande tot wettelijke ontvlechting
- Denemarken: Wettelijke ontvlechting
- Duitsland: 8 transmissienetbeheerders, een aantal voor gescheiden beheer, andere voor wettelijke ontvlechting
- Griekenland: Gescheiden beheer
- Spanje: Wettelijke ontvlechting, gescheiden eigendomsstructuur, waarbij eenzelfde consortium evenwel de aandelen kan bezitten
- Frankrijk: Gescheiden beheer
- Ierland: Wettelijke ontvlechting
- Italië: Wettelijke ontvlechting
- Nederland: Gescheiden beheer, gaande tot ontvlechting van eigendom
- Oostenrijk: Wettelijke ontvlechting, gescheiden beheer van de netwerken van Tiwag en Illwerke
- Portugal: Wettelijke ontvlechting
- Finland: Ontvlechting van eigendom
- Zweden: Ontvlechting van eigendom
- Verenigd Koninkrijk: Ontvlechting van eigendom in Engeland en Wales, gescheiden beheer in Schotland en Noord-Ierland

Noot: Luxemburg heeft de richtlijn nog niet ten uitvoer gelegd.

2. De Commissie heeft brieven gestuurd naar de lidstaten waar er transmissienetbeheerders zijn die alleen een gescheiden beheer hebben en heeft informatie gevraagd over de manier waarop de in de richtlijn vastgestelde bepaling inzake gescheiden beheer in de praktijk wordt toegepast. In die brieven heeft de Commissie erop gewezen dat zij van oordeel is dat de verplichting inzake onafhankelijk beheer en gescheiden rekeningen tenminste een functionele onafhankelijkheid vereist. Tevens heeft zij de verschillende manieren aangegeven waarop dit volgens haar kan worden bereikt. Zodra de Commissie de antwoorden heeft ontvangen, zal zij beslissen of er verdere stappen moeten worden ondernomen om erop toe te zien dat het gescheiden beheer van de transmissienetwerkbeheerder in alle lidstaten correct wordt toegepast.

In dit stadium zijn de lidstaten evenwel niet verplicht de transmissienetwerkexploitatie wettelijk te ontvlechten of een gescheiden eigendom van de natuurlijke monopolieactiviteiten van elektriciteitsopwekking en elektriciteitsvoorziening te eisen. Op basis van de richtlijn is het voor de Commissie derhalve onmogelijk de nationale toezichthoudende autoriteiten op te dragen erop toe te zien dat transmissienetwerkbeheerders juridisch onafhankelijk worden.

3. De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat het voor de ontwikkeling van een effectieve concurrentie op de interne elektriciteitsmarkt van cruciaal belang is dat commercieel gevoelige informatie geheim wordt gehouden. Daarom is de bepaling in artikel 9 van de richtlijn van het grootste belang. De Commissie zal erop toezien dat deze bepaling door de lidstaten behoorlijk wordt toegepast en zal tevens de mededingingsregels toepassen als blijkt dat er misbruik van een dominante positie is.

(2001/C 53 E/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0867/00
van Michael Cashman (PSE) aan de Commissie

(16 maart 2000)

Betreft: Charterschepen in de Griekse wateren

Naar ik heb begrepen heeft Griekenland, overeenkomstig artikel 6, lid 3 van Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad⁽¹⁾, een uitzondering op deze verordening verkregen tot 1 januari 2004.

Betekent dit dat Griekenland het recht heeft charterschepen alleen in de Griekse wateren toe te laten als ze in Griekenland zijn geregistreerd (d.w.z. onder Griekse vlag varen) en de schipper een Griek is?

⁽¹⁾ PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(10 april 2000)

Voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) geldt voor Griekenland tot 1 januari 2004 een vrijstelling voor twee cabotagesectoren in het zeevervoer, namelijk de sector van geregelde passagiers- en veerdiensten en die van diensten met schepen van minder dan 650 bruto ton (bt) voor eilandcabotage.

Dit betekent dat de Griekse autoriteiten dergelijke diensten mogen voorbehouden aan in Griekenland geregistreerde schepen die onder Griekse vlag varen. Charterschepen van minder dan 650 bt die in andere lidstaten geregistreerd zijn en onder de vlag van een andere lidstaat varen, mogen derhalve tot voornoemde datum van de Griekse eilandcabotage worden uitgesloten.

Wat betreft de eis dat de kapitein de Griekse nationaliteit moet hebben, is de Commissie van oordeel dat dit niet onverenigbaar is met de communautaire wetgeving. Aangezien de kapitein van het schip aan boord soevereine bevoegdheden uitoefent (bijvoorbeeld op het gebied van het onderzoek van aan boord begane misdaden, het naleven van de discipline of de burgerlijke staat van de passagiers), is de Commissie immers van oordeel dat dit punt onder de afwijking van artikel 39, lid 3 (ex-artikel 48), van het EG-Verdrag valt (cf. opmerkingen van de Commissie in de zaak Commissie/Frankrijk, C-334/94 (arrest van 7 maart 1996)).

(2001/C 53 E/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0872/00
van Alejandro Agag Longo (PPE-DE) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Internet op school

Op 28 februari jl. zond de Commissie haar bijdrage met het oog op de Top van Lissabon over hervorming en werkgelegenheid de voorzitter van de Raad toe. Hierin wordt o.a. als prioriteit aangegeven dat in het jaar 2001 alle onderwijsinstellingen toegang tot Internet hebben.

Naar aanleiding hiervan hebben sommige landen de mogelijkheid voorgesteld dat de toegang tot Internet kosteloos is voor scholen, universiteiten, bibliotheken, ziekenhuizen en andere medische centra, teneinde te voorkomen dat de verschillende inkomensniveaus in de Unie uitlopen op een Europa met twee snelheden wat betreft de informatiemaatschappij.

Kan de Commissie mededelen of zij de toegang tot het net als universele dienst van de lidstaten uitvoerbaar acht, zodat deze toegang tegen haalbare prijzen tot stand wordt gebracht, wat haar standpunt ter zake is?

Antwoord van de Heer Liikanen namens de Commissie

(25 mei 2000)

Met haar eEurope initiatief⁽¹⁾ streeft de Commissie ernaar dat in het jaar 2001 alle Europese scholen toegang tot internet en multimediahulpmiddelen zullen hebben. Een prioriteit van de Commissie is te verzekeren dat alle burgers deel kunnen uitmaken van de opkomende informatiemaatschappij.

Een onderscheid dient te worden gemaakt tussen enerzijds het beleid van de Commissie om de lidstaten te stimuleren scholen aan te sluiten op het internet en anderzijds het concept van de universele dienst zoals dat bedoeld is in de telecommunicatiewetgeving⁽²⁾. Deze wetgeving bepaalt dat de autoriteiten van de lidstaten de netwerkexploitanten moeten verplichten ervoor te zorgen dat een gedefinieerd minimumpakket aan diensten van een gedefinieerde kwaliteit voor allen beschikbaar is, onafhankelijk van de geografische locatie en tegen een betaalbare prijs.

De huidige definitie van de universele dienst omvat de levering van spraaktelefonie, fax en spraakband-datatransmissie via modems, d.w.z. toegang tot internet.

De toegang tot het internet voor scholen valt echter buiten de huidige reikwijdte van de universele dienst. Desondanks is het gezien het huidige juridische kader van de Gemeenschap⁽³⁾ mogelijk bijzondere tarieven aan duidelijk gedefinieerde groepen gebruikers, als scholen aan te bieden. In vele lidstaten hebben desbetreffende exploitanten reeds bijzondere tarieven voor de toegang tot het internet voor scholen vastgesteld. Deze bijzondere (gebruiks)tarieven mogen niet dienen om de concurrentie te vervalsen en de exploitanten mogen geen misbruik maken van hun dominante positie door middel van onredelijke prijsstelling. Nationale regelgevende instanties hebben ervoor gezorgd dat concurrerende exploitanten en dienstverleners ook de gelegenheid hebben deze bijzondere prijzen vast te stellen.

Bovendien staat het de lidstaten vrij verplichtingen op te leggen die verder gaan dan de omvang van de universele dienst, zodat er op nationaal niveau nog meer diensten kunnen worden geleverd, maar zij kunnen de marktdeelnemers er niet toe verplichten bij te dragen in de financiering van dergelijke diensten. Deze diensten, bijvoorbeeld de toegang tot het internet voor scholen, kunnen gefinancierd worden uit de overheidsbegroting zolang aan de mededingingsvoorschriften voldaan wordt.

De Commissie moedigt de lidstaten aan om scholen, ziekenhuizen en bibliotheken uit te rusten met computers en de toegang tot het internet, meer bepaald in het kader van de steun uit de structuurfondsen voor de periode 2000-2006. Deze investeringen zijn immers nodig om een maatschappelijk alomvattende informatiemaatschappij te verzekeren.

⁽¹⁾ COM(1999) 687.

⁽²⁾ De richtlijn Spraaktelefonie (Richtlijn 98/10/EG van het Parlement en de Raad van 26 februari 1998 inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie en inzake de universele telecommunicatiedienst in een door concurrentie gekenmerkt klimaat — PB L 101 van 1.4.1998) en de Interconnectierichtlijn (Richtlijn 97/33/EG van het Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) — PB L 199 van 26.7.1997).

⁽³⁾ De richtlijn Spraaktelefonie vereist transparantie en kostenoriëntering in geval van „aanmerkelijke macht op de markt” voor tarieven en maakt de vaststelling van bijzondere (of verlaagde) tariefregelingen mogelijk. De Interconnectierichtlijn (Artikel 5 en Bijlage III) bepaalt wat in de universele dienst is opgenomen en wat eventueel kan terugbetaald of gefinancierd worden door universele fondsen wanneer er sprake is van aantoonbare nettokosten.

(2001/C 53 E/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0878/00
van Ole Krarup (EDD) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Ambities van de EU inzake het defensiebeleid

Tijdens de EU-top van Helsinki is in december besloten de Unie te voorzien van de middelen voor civiel en militair crisisbeheer; o.a. wordt een interventiemacht van 60 000 man opgezet. In dit verband heeft het Portugese voorzitterschap (in de uitnodiging van 28 februari 2000 aan de regeringen van de lidstaten met betrekking tot de gedachtewisseling over de ambities van de Unie op het gebied van het defensiebeleid) laten weten dat de opbouw van het toekomstige vermogen van de EU gevolgen zal hebben voor onze defensiebegrotingen en voor de publieke opinie.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen met welke bedragen (totale stijging in percenten en een berekening van de extra uitgaven per lidstaat) de defensiebegrotingen van de lidstaten door het opbouwen van een militair vermogen van de EU naar verwachting moeten worden verhoogd?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(3 mei 2000)

Het op de Europese Raad van Helsinki bekendgemaakte militaire hoofddoel zal zonder enige twijfel een gezamenlijke inspanning van de lidstaten vergen. Voor de militaire uitgaven blijven evenwel alleen de lidstaten zelf verantwoordelijk. Vragen over nationale defensiebegrotingen dienen daarom te worden gericht tot de lidstaten.

De Commissie zal harerzijds en binnen haar welomschreven bevoegdheden ten volle haar bijdrage leveren aan het verwezenlijken van de doelstellingen van het gemeenschappelijk Europees veiligheids- en defensiebeleid (GEVDB), met inbegrip van de hoofddoelstellingen. Dit is juist en correct, aangezien er duidelijk een onlosmakelijk verband bestaat tussen de militaire en niet-militaire dimensies van conflictpreventie, geschillenbeslechting en crisisbeheer. De Commissie heeft aanzienlijke ervaring en uitgebreide bevoegdheden op niet-militair gebied.

(2001/C 53 E/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0896/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Verontreiniging door een betonfabriek in de Galicische gemeente O Corgo

In de gemeente O Corgo (Lugo, Galicië) wordt zonder bouw- of exploitatievergunning een betonfabriek gebouwd. Deze fabriek zal dagelijks 7 500 liter verontreinigd water rechtstreeks in de rivieren Chamoso en Da Lama lozen, terwijl de gemeente bezig is aan de oevers een rivierstrand aan te leggen.

De aanleg van dit rivierstrand wordt door communautaire fondsen gesubsidieerd (het Proder-programma, een programma ter ontwikkeling van het platteland en de diversificatie van landbouwgebieden, is in de periode 1996-1999 gedeeltelijk gefinancierd met communautaire fondsen uit hoofde van het EOGFL-Garantie en het EFRO; dit concrete project staat onder leiding van Proder Minho van de provinciale raad van Lugo). Is de Commissie niet ook van mening dat de EU tegen deze achtergrond stappen zou moeten ondernemen om de bescherming van het milieu te waarborgen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 mei 2000)

De Commissie wijst het geachte parlementslid erop dat de bijstandsverlening in het kader van de door de communautaire Fondsen gefinancierde projecten in overeenstemming moet zijn met de voorschriften inzake de bescherming en de verbetering van het milieu, volgens de geldende verordeningen en met name

volgens Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾. De Commissie zal het probleem dat in de vraag aan de orde is gesteld, aan de Spaanse autoriteiten voorleggen. Volgens de bepalingen van Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd⁽²⁾ moet de door 17 stoffen (lijst I) veroorzaakte verontreiniging worden beëindigd en moet de door een groot aantal andere stoffen en groepen van stoffen (lijst II) veroorzaakte verontreiniging worden verminderd. Er is aanvullende informatie nodig om te kunnen nagaan of in dit specifieke geval sprake is van inbreuk op de richtlijn.

In de communautaire wetgeving met betrekking tot de kwaliteit van het zwemwater aan de stranden (binnenwateren of kustwateren) (Richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater⁽³⁾) zijn kwaliteitsdoelstellingen voor het zwemwater vastgesteld. Op grond van die wetgeving zijn de lidstaten verplicht de kwaliteitsdoelstellingen in acht te nemen, de zwemwaterkwaliteit in alle badzones regelmatig te controleren, en ieder jaar daarover verslag uit te brengen bij de Commissie. Verder moet de Commissie op grond van die wetgeving ieder jaar de resultaten van de kwaliteitscontroles in de hele Gemeenschap bekend maken (laatste verslag: mei 1999; volgend verslag: mei 2000). Het verslag is ook te vinden op Internet.

In het gebied Lugo aan de Mino (Galicië) worden momenteel vijf plaatsen als badzone aangemerkt en regelmatig gecontroleerd. Uit het laatste verslag, dat in 1999 is gepubliceerd, blijkt dat in elk van de vijf gevallen de waterkwaliteit in overeenstemming is met de richtlijn. De aanwezigheid van industriële activiteit in het gebied is geen reden om de betrokken lidstaat vrij te stellen van de verplichting de nodige maatregelen te treffen om aan de kwaliteitseisen te voldoen. De zwemwaterrichtlijn voorziet in twee mogelijkheden: of er wordt op toegezien dat de kwaliteit van het zwemwater ook aan de nieuwe voorschriften voldoet, of het strand wordt gesloten, d.w.z. er wordt een officieel zwemverbod uitgevaardigd.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

⁽²⁾ PB L 129 van 18.5.1976.

⁽³⁾ PB L 31 van 5.2.1976.

(2001/C 53 E/042)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0911/00
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(25 maart 2000)

Betreft: Inbreuk op de richtlijn natuurlijke habitats en wilde flora en fauna (HFF-richtlijn) ingevolge de uitbreiding van het golfterrein Gersheim-Rubenheim

1. Is het de Commissie bekend dat de geplande uitbreiding van het golfterrein in een potentieel HFF-gebied een massale ingreep vormt en de bij voorrang te beschermen biotoop met o.a. de HFF-vlindersoorten *Eurodryas aurinia* en *Maculinea arion* acuut worden bedreigd?
2. Is de Commissie van oordeel dat een serieus HFF-tolerantieonderzoek slechts kan worden uitgevoerd mits een volledige vegetatieperiode wordt onderzocht?
3. Vindt de Commissie niet ook dat de gemeenteraad van Gersheim niet het recht heeft zich eenvoudigweg niets van het EU-recht aan te trekken?
4. Is de Commissie het ermee eens dat het bij een zo overduidelijke schending van het EU-recht overweging verdient of niet de inbreukprocedure moet worden ingeleid?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(18 mei 2000)

De Commissie is recentelijk ingelicht over een project tot uitbreiding van een golfterrein in Gersheim/Rubenheim dat schadelijk zou kunnen zijn voor een mogelijk gebied van communautair belang dat zou moeten worden voorgesteld als gebied van communautair belang als bedoeld in Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽¹⁾ (Habitatrichtlijn).

Tot dusver is de Commissie alleen de aanwezigheid gemeld van een vlindersoort die in het kader van Richtlijn 92/43/EEG niet prioritair wordt geacht. Zij heeft geen bewijzen ontvangen in de vorm van wetenschappelijke literatuur, informatie over de omvang van de populatie, het belang van het gebied of reeds geplande maatregelen ter compensatie of beperking van de schade.

De informatie waarover de Commissie beschikt, is niet voldoende om een conclusie te trekken over de wenselijkheid om de betrokken zone voor te stellen als gebied van communautair belang als bedoeld in Richtlijn 92/43/EEG. Ook kan op dit moment niet gezegd worden of de autoriteiten in dit specifieke geval de communautaire wetgeving al dan niet hebben nageleefd. Het is misschien mogelijk de twee door het geachte parlementslid genoemde vlindersoorten in stand te houden op bepaalde gedeelten van het golfterrein mits die onderhouden en beheerd worden met het oog op de instandhouding van hun habitats en passende maatregelen ter compensatie of beperking van de schade worden genomen.

Op grond van de tot dusver beschikbare informatie kan geen overtreding van de communautaire wetgeving worden bewezen. Het geachte parlementslid wordt derhalve verzocht specifieke gedetailleerde gegevens te verstrekken over het bewuste gebied teneinde een volledige evaluatie door de Commissie mogelijk te maken.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0918/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(25 maart 2000)

Betreft: Millennium-forum, -top en -vergadering in New York

Welke maatregelen treft de Commissie om ervoor te zorgen dat de voorstellen die door het Millennium-forum in mei a.s. ter tafel worden gebracht, door de later dit jaar te houden Millennium-top en -vergadering serieus worden behandeld en ook worden omgezet in actieplannen, en niet slechts op goede bedoelingen berustende gespreksonderwerpen blijven?

(2001/C 53 E/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1108/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Algemene Vergadering van de VN (millennium 2000) en de Topconferentie

Is de Commissie zich ervan bewust dat de Algemene Vergadering van de VN (millennium 2000) en de Topconferentie de gelegenheid bieden om het internationaal verlangen naar vrede, de bescherming van het milieu en de armoedebestrijding te ondersteunen?

Kan de Commissie meedelen op welke wijze zij de VN wil hervormen en versterken, waarbij vergroting van doelmatigheid en doorzichtigheid als uitgangspunten moeten dienen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0918/00 en E-1108/00

(15 mei 2000)

De Commissie verwacht dat de voorstellen van het Millennium-forum in mei 2000 worden gepresenteerd op de Millennium-top door een woordvoerder van dit forum. Tevens verwacht de Commissie dat deze voorstellen in de „rondetafeldiscussies” besproken zullen worden, met de verslagen daarvan als bijlagen bij de verklaring van de Millennium-top.

De Commissie beseft terdege het belang van de gelegenheid die geboden wordt door de Algemene Vergadering „Millennium 2000” alsook dat van de topconferentie van de Verenigde Naties om gedeelde internationale bezorgdheid uit te kunnen spreken omtrent vrede, duurzame ontwikkeling en vermindering van de armoede.

Uiteraard staat de Commissie open voor het overnemen van dit soort voorstellen, in zoverre deze verenigbaar zijn met het beleid van de Gemeenschap en zij onder de bevoegdheden van de Commissie vallen.

Met betrekking tot de organisatiekanten van een hervorming en de versterking van de Verenigde Naties, voor meer efficiëntie en verantwoordelijkheid van, zij vermeldt dat de Commissie het hare doet bij de coördinatie met betrekking tot de communautaire besluitvorming ter zake, alsmede bij de externe vertegenwoordiging van de opstelling van de Gemeenschap in deze aangelegenheden.

(2001/C 53 E/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0923/00

van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Subsidie-aanvraag

De Werkgroep onderzoek vergrijzing werd bijna vier jaar geleden een subsidie toegezegd. De werkgroep moet deze subsidie nog krijgen. De referentienummers van de overeenkomsten zijn SOC 96 102180 en SOC 97 101790. De werkgroep werd later medegedeeld dat de subsidie pas kon worden uitgekeerd na uitspraak in zaak C-239/96 door het Europese Hof van Justitie. In deze zaak gaat het om een beroep tegen de uitnodiging van de Commissie tot het indienen van aanvragen voor subsidie uit begrotingslijn B3-4104 betreffende ouderen.

Het Verenigd Koninkrijk heeft zaak C-239/96 in oktober 1998 ingetrokken. De subsidie die afhankelijk werd gesteld van de uitkomst van deze zaak (incl. SOC 96 102180 en SOC 97 101790) moet nog worden betaald.

Wanneer zal de Werkgroep onderzoek vergrijzing haar subsidie overeenkomstig SOC 96 102180 en SOC 97 101790 krijgen? Is deze gang van zaken niet in strijd met het gevestigde communautaire beginsel van „legitieme verwachting”?

Kan de Commissie mededelen wanneer de van de uitkomst van zaak C-239/96 afhankelijk gestelde subsidie zal worden betaald? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen naar aanleiding van het intrekken van zaak C-239/96? Zullen de betreffende subsidies nu worden betaald en hoe denkt de Commissie soortgelijke onaanvaardbare verträgen voortaan te voorkomen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(26 mei 2000)

De twee overeenkomsten die de geachte afgevaardigde vermeldt, zijn slechts voorwaardelijk gesloten, na de aanhangigmaking van zaken C-239/96 en C-240/96 door het Verenigd Koninkrijk en overeenkomstig het daarop volgende arrest van de voorzitter van het Hof van Justitie. In deze twee zaken ging het om een beroep tegen de uitnodiging van de Commissie tot het indienen van aanvragen voor steun uit twee begrotingsposten, respectievelijk met betrekking tot ouderen (B3-4104) en sociale uitsluiting (B3-4103). Dit beroep is om dezelfde reden aangetekend als in zaak C-106/96, die ook door het Verenigd Koninkrijk aanhangig is gemaakt en waarin het Hof de Commissie op 12 mei 1998 in het ongelijk heeft gesteld. Op dit arrest volgde het interinstitutioneel akkoord tussen het Parlement, de Raad en de Commissie van 13 oktober 1998 betreffende de rechtsgronden en de uitvoering van de begroting (!).

Rekening houdend met deze overwegingen, in het bijzonder de sterke gelijkenis tussen de in bovengenoemde overeenkomst beoogde uitgaven en die in zaak C-106/96, had de Commissie helaas geen andere keus dan de subsidies in kwestie niet te betalen. De Commissie zal Onderzoek vergrijzing en alle andere organisaties waarmee soortgelijke overeenkomsten zijn gesloten, schriftelijk van haar standpunt op de hoogte brengen.

Wat toekomstige maatregelen betreft, heeft de invoering van een mandaat voor communautaire maatregelen ter bestrijding van sociale uitsluiting door het Verdrag van Amsterdam de rechtsgrond voor maatregelen op dit gebied verduidelijkt. Zoals vermeld in de mededeling van de Commissie „Bouwen aan een solidair Europa”⁽²⁾ is de Commissie van plan voorstellen in te dienen voor communautaire maatregelen om dit nieuwe mandaat uit te voeren. Dat zal een solide basis leggen voor toekomstige communautaire maatregelen ter bestrijding van sociale uitsluiting.

⁽¹⁾ PB C 344/1 van 12.11.1998.

⁽²⁾ COM(2000) 79 def.

(2001/C 53 E/046)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0925/00
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie

(25 maart 2000)

Betreft: Verklaring van Stockholm over aandacht voor de Shoa in het onderwijs

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om de Verklaring van Stockholm over aandacht voor de Shoa in het onderwijs in de lidstaten in praktijk te brengen?

(2001/C 53 E/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1000/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Verklaring van Stockholm

Wat is de Commissie voornemens te doen om te zorgen voor de tenuitvoerlegging van de Verklaring van Stockholm over de lessen van de holocaust?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Reding namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0925/00 en E-1000/00

(4 mei 2000)

De Commissie hecht het allergrootste belang aan de bestrijding van racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme en, in het algemeen, aan de bevordering van attitudes en waarden van respect, acceptatie en tolerantie in met name multiculturele sociale contexten.

Wat de communautaire actie op het vlak van het schoolonderwijs betreft, omvat het hoofdstuk Comenius van het programma Socrates transnationale samenwerkingsacties voor intercultureel onderwijs waaraan wordt deelgenomen door onderwijsinstellingen en andere actoren die binnen de onderwijswereld actief zijn. Tijdens de vijf jaar van Socrates I is op dit vlak aan ongeveer 100 transnationale projecten per jaar steun verleend.

In het kader van Socrates II is de interculturele dimensie, waaronder het onderwijs in attitudes en waarden die ten grondslag liggen aan een pluralistische samenleving, versterkt; ze is één van de gemeenschappelijke transversale dimensies bij schoolinitiatieven, projecten voor de opleiding van onderwijzend personeel alsook de Comenius-netwerken.

Anderzijds zij erop gewezen dat de opzet en de inhoud van de onderwijsstelsels in de Gemeenschap tot de uitsluitende bevoegdheden van de lidstaten behoren.

(2001/C 53 E/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0927/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(25 maart 2000)

Betreft: Verkoop van druivensappen (DG Mededinging)

Er bestaat momenteel op communautair vlak geen enkele wettelijke norm voor het toegelaten percentage natuurlijke glycerine in druivensappen.

De enige voorgeschreven limiet betreft de aanwezigheid van alcohol in het eindproduct (Verordening (EG) nr. 822/87 ⁽¹⁾).

GFL (Gesellschaft für Lebensmittelforschung mbH), een Duits particulier instituut uit Berlijn, maakte echter onlangs bekend dat het glycerinegehalte in de Italiaanse druivensappen „de toegelaten limiet overschrijdt”.

Dit bericht van het Duitse instituut is de facto een niet-tarifaire belemmering van het vrije verkeer in de EU, hetgeen apert indruist tegen de beginselen van de interne markt.

Kan de Commissie mij meedelen of zij voornemens is onmiddellijk in te grijpen om te vermijden dat de verkoop van Italiaanse druivensappen op de Duitse markt wordt belemmerd?

⁽¹⁾ PB L 84 van 27.3.1987, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 mei 2000)

De voorwaarden voor de productie en de afzet van vruchtensap en bepaalde soortgelijke producten zijn vastgesteld bij Richtlijn 93/77/EEG van 21 september 1993 ⁽¹⁾. In artikel 1 daarvan worden „vruchtensap” en „vrucht” gedefinieerd. Bij de verordening is niet voorzien in een toegestaan maximumgehalte aan glycerine voor druivensap. Toevoeging van glycerine aan vruchtensap is niet toegestaan.

De opmerkingen van het Duitse particuliere instituut hebben geen officiële, noch bindende waarde wat betreft het al dan niet in overeenstemming zijn van druivensap met de communautaire voorschriften voor de afzet daarvan.

De Duitse autoriteiten hebben de Commissie geen bijzondere maatregelen gemeld met het oog op een beperking van of een verbod op de afzet van Italiaans druivensap op de Duitse markt. De Commissie heeft hen dus om nadere inlichtingen over de gemelde feiten verzocht en zal zo nodig het dossier behandelen in het kader van de procedure van artikel 226 EG.

⁽¹⁾ PB L 244 van 30.9.1993.

(2001/C 53 E/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0935/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Dolfijnen bedreigd door vismethoden

Hoe beoordeelt de Commissie de bedreiging die voor dolfijnen uitgaat van het gebruik van pelagische netten door Franse en Spaanse vissersvaartuigen en welke stappen denkt zij te ondernemen om het onnodig doden van dolfijnen op deze wijze te voorkomen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(10 mei 2000)*

De Commissie is op de hoogte van het probleem en deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over de bijvangst van dolfijnen bij bepaalde vormen van pelagische visserij.

Er zij echter eerst en vooral op gewezen dat op grond van de Spaanse wetgeving de Spaanse vissersvaartuigen geen gebruik mogen maken van pelagische trawlnetten.

De bijvangst van walvisachtigen als gevolg van het gebruik van pelagische trawlnetten zijn niettemin een bron van zorg voor de Commissie. Het betreft bijvangst door verscheidene andere lidstaten, vooral in Noord-Europa en ook Frankrijk.

Om deze reden heeft de Commissie verscheidene onderzoeksprojecten en studies gesteund naar de effecten van de visserij op zeezoogdieren (vooral walvisachtigen) in de Atlantische Oceaan, de Noordzee en in de Middellandse Zee. Een van de meest recente door de Commissie gefinancierde studies „Automated detection of dolphins around pelagic trawls” (Automatische detectie van dolfijnen rond pelagische trawlnetten) wordt door de „Royal society for nature conservation” uitgevoerd en zal naar alle verwachting tegen juli 2001 voltooid zijn.

Onderzoek en studies alleen volstaan niet. De Commissie zal op grond van de resultaten van de bovenvermelde studies en van alle andere beschikbare informatie nagaan welke mogelijkheden er zijn om dit probleem efficiënt aan te pakken. Daartoe behoren onder andere de coördinatie van het beleid van de lidstaten, uitbreiding van de wetenschappelijke kennis en een voorstel voor betere maatregelen inzake de controle op bijvangst.

(2001/C 53 E/050)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0937/00
van Bernard Poignant (PSE) aan de Commissie***(29 maart 2000)*

Betreft: Procedures voor de toekenning van EFRO-kredieten in de lidstaten

In het kader van de structuurfondsen dienen de lidstaten van de Europese Unie na overleg met de bevoegde plaatselijke autoriteiten bij de Commissie hun dossiers in om voor cofinanciering in aanmerking te komen.

Deze dossiers moeten beantwoorden aan de criteria die in de uniforme regionale programmeringsdocumenten zijn neergelegd en moeten vervolgens door de Europese Commissie worden goedgekeurd.

Bij deze procedure legt de Commissie de nadruk op de beginselen van coördinatie en partnerschap, die de basis van het communautair regionaal beleid vormen.

Ook de transparantie van het beheer van de subsidies vormt een fundamenteel aspect van de erkenning van de rol die de Europese Unie bij de regionale ontwikkeling speelt. Deze transparantie wordt vertaald in de jaarlijkse publicatie van het verslag over de structuurfondsen, het opstellen van een balans per doelstelling en regelmatige publicatie van de nieuwsbrief „Inforegio”.

Desalniettemin kan onbekendheid met de interne procedures die in de lidstaten van kracht zijn als het gaat om de verdeling van de kredieten per in aanmerking komende zone en het beheer van deze kredieten tot problemen leiden bij de globale aanpak van het communautair regionaal beleid.

Het is dan ook noodzakelijk een document op te stellen en te publiceren waarin een overzicht wordt gegeven van de interne procedures op grond waarvan gebieden voor EFRO-kredieten in aanmerking kunnen komen en de middelen van de structuurfondsen in de Europese Unie worden toegewezen en beheerd.

Kunnen de leden van het Europees Parlement dit document, dat onontbeerlijk is om de door de lidstaten toegepaste procedures te leren kennen en te vergelijken, ontvangen, zodat zij de bevolking beter kunnen uitleggen wat het belang van de structuurfondsen is?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(22 mei 2000)

In het jaarverslag over de Structuurfondsen in 1999 zal nog eens worden aangegeven hoe de Commissie, overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾, de voor de periode 2000 tot en met 2006 voor de verschillende doelstellingen van de Structuurfondsen beschikbare kredieten over de lidstaten heeft verdeeld.

Verder is een verklaring van de Commissie betreffende artikel 7 van de algemene verordening betreffende de Structuurfondsen aan de notulen gehecht van de zitting van de Raad Algemene Zaken, waarin de verordening in kwestie met instemming van het Parlement is goedgekeurd. De tekst van deze verklaring wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad verleent de Commissie niet de bevoegdheid om de steun te verdelen over de voor Doelstelling 1 of Doelstelling 2 in aanmerking komende regio's of gebieden binnen eenzelfde lidstaat. De Commissie heeft echter aan alle lidstaten indicatieve voorstellen toegezonden voor de verdeling van de in het kader van de bovengenoemde doelstellingen toegekende steun over de betrokken regio's of gebieden. Deze voorstellen zijn gebaseerd op de methodes die door de Commissie zijn gebruikt bij de verdeling over de lidstaten van de kredieten die voor beide doelstellingen beschikbaar zijn.

De lijst van de onder Doelstelling 1 van de Structuurfondsen vallende regio's voor de periode van 2000 tot en met 2006 is door de Commissie op 1 juli bij beschikking vastgesteld⁽²⁾.

Voor Doelstelling 2 heeft de Commissie op 1 juli 1999 per lidstaat een bevolkingsplafond⁽³⁾ volgens de regels die zijn aangegeven in de reeds genoemde verklaring van de Commissie.

Na deze beschikking van de Commissie is elke lidstaat gevraagd bij de Commissie een lijst in te dienen van de in aanmerking komende regio's, daarbij rekening houdend met de volgende voorwaarden: het aantal inwoners in de betrokken gebieden mag niet groter zijn dan het door de Commissie voor de betrokken lidstaat vastgestelde bevolkingsplafond; de voorgestelde gebieden moeten voldoen aan de subsidiabiliteitscriteria zoals bedoeld in lid 5 tot en met lid 9 van artikel 4 van de algemene verordening houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen; als het objectief gezien mogelijk is, moet in de gebieden die aan de subsidiabiliteitscriteria voldoen ten minste 50 % van de totale voor Doelstelling 2 in aanmerking komende bevolking van de lidstaat wonen.

In de verordening houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen wordt een onderscheid gemaakt tussen twee soorten criteria om voor Doelstelling 2 in aanmerking te komen. De zogenaamde communautaire criteria, zoals bedoeld in lid 5 en lid 6 van artikel 4 van de bovengenoemde verordening: deze criteria hebben betrekking op gegevens die bij Eurostat beschikbaar zijn. Voor alle lidstaten zijn dezelfde statistische reeksen gebruikt, opdat alle lidstaten gelijk zouden worden behandeld. De Commissie heeft deze gegevens op 23 juni 1999 aan alle voor Doelstelling 2 in aanmerking komende lidstaten toegestuurd. De Commissie zal deze gegevens ter informatie rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toezenden. De zogenaamde nationale criteria zoals bedoeld in lid 7 tot en met lid 9 van artikel 4 van de algemene verordening: deze criteria hebben betrekking op de statistische gegevens van de lidstaten zelf.

Om uniform ingediende voorstellen van alle lidstaten te krijgen, heeft de Commissie standaardtabellen opgesteld waarin de voorstellen voor de gebiedsindeling voor Doelstelling 2 moesten worden opgegeven. Alle betrokken lidstaten hebben gebruik gemaakt van deze tabellen. Zo heeft de Commissie vooral kunnen controleren of de voorgestelde regio's daadwerkelijk de ergst getroffen gebieden waren. Een kopie van deze tabellen wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

⁽²⁾ Beschikking 1999/502/EG van de Commissie van 1 juli 1999 tot vaststelling van de lijst van de onder doelstelling 1 van de structuurfondsen vallende regio's voor de periode van 2000 tot en met 2006. PB L 194 van 27.7.1999.

⁽³⁾ Beschikking 1999/503/EG van de Commissie van 1 juli 1999 tot vaststelling van een bevolkingsplafond per lidstaat voor doelstelling 2 van de structuurfondsen voor de periode 2000 tot en met 2006. PB L 194 van 27.7.1999.

(2001/C 53 E/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0948/00**van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie**

(29 maart 2000)

Betreft: Ontmanteling en verplaatsing van brandstofopslagtanks uit de Ría de Arosa (Galicië, Spanje)

De Ría de Arosa is zowel vanuit milieu- als economisch oogpunt de belangrijkste getijdrievier van Galicië. Met een oppervlak van 250 km² en een kustlijn van 75 km bevat de Ría de Arosa 9 trechtermondingen en belangrijke watergebieden, alsmede verschillende onderzeese ecosystemen. De getijdrievier herbergt een overvloedige flora en fauna en telt drie erkende natuurrezervaten die een vijfde van het totale oppervlak beslaan. In dit uitzonderlijke gebied is een aanzienlijke sociaal-economische ontwikkeling ontstaan, waarin de zee, de industrie en het toerisme centraal staan. Deze activiteiten genereren jaarlijks 730 miljoen euro en bieden rechtstreeks werk aan 26 000 mensen. De basissectoren stimuleren op hun beurt weer de handel, de bouw en de dienstverlening in het gehele kustgebied en vormen strategische sectoren voor de toekomstige sociaal-economische ontwikkeling van de Ría de Arosa en Galicië in zijn geheel.

Door hun ligging vormen de brandstofopslagtanks in Ferrazo, Vilagarcía de Arosa, een activiteit die onverenigbaar is met het behoud van de natuurlijke en sociaal-economische waarde van de Ría de Arosa en een gevaar voor de veiligheid van de omwonenden.

Zou de Commissie stappen kunnen nemen tegen de bevoegde Spaanse autoriteiten wanneer genoemde brandstofopslagtanks in strijd blijken te zijn met richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, met richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ van de Raad betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, en met de Ramsar-overeenkomst inzake de bescherming van watergebieden? Zou de Commissie ervoor kunnen zorgen dat deze opslagtanks naar een ander gebied, buiten de Ría de Arosa, waar ze minder schade kunnen aanrichten, worden verplaatst en dat het vervoer van brandstoffen in de Ría wordt verboden? Verschillende politieke partijen en het Platform ter verdediging van de Ría de Arosa hebben hier reeds op aangedrongen. Zou de Commissie de bevoegde Spaanse autoriteiten kunnen dwingen de informatie te verstrekken waar het Platform ter verdediging van de Ría de Arosa om heeft gevraagd en die tot nu toe is geweigerd, overeenkomstig richtlijn 90/313/EEG⁽³⁾ van de Raad inzake de vrije toegang tot milieu-informatie?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽³⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(8 mei 2000)

Wat Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten betreft, zij erop gewezen dat artikel 2 bepaalt dat projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, met name gezien hun omvang, aard of ligging, aan een beoordeling van die effecten moeten worden onderworpen voordat een vergunning wordt verleend. Deze bepaling is van toepassing op de projecten die in de bijlagen I en II van de richtlijn zijn vermeld.

Wat de installaties betreft waarover deze schriftelijke vraag handelt, maakt bijlage II, punt 6, onder d), melding van opslagruimten voor aardolie, petrochemische en chemische producten. Volgens artikel 4, lid 2, moeten projecten van de in bijlage II genoemde categorieën aan een beoordeling worden onderworpen indien de lidstaten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken.

Wat Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna betreft, bepaalt artikel 6 dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, geven de nationale instanties slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.

Wat Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie betreft, zij erop gewezen dat deze richtlijn in tegenstelling tot andere richtlijnen in artikel 4 voorziet in de mogelijkheid om overeenkomstig het nationale rechtsstelsel bij een rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie in beroep te gaan tegen de beslissing van de overheidsinstantie om de toegang tot de gevraagde milieu-informatie te weigeren. Richtlijn 90/313/EEG is in Spaans recht omgezet bij Wet 38/1995 van 13 december 1995, als gewijzigd bij Wet 55/1999 van 29 december 1999, die nationale beroepsmogelijkheden vaststelt.

Er zij op gewezen dat de Commissie deze kwestie onder de referentie B-2000/2076 als een ambtshalve geconstateerd geval heeft opgetekend in aansluiting op schriftelijke vragen P-0790/00 van mevrouw Miguélez Ramos ⁽¹⁾ en E-0804/00 van de heer Nogueira Román ⁽¹⁾ en op deze schriftelijke vraag, die over hetzelfde onderwerp handelt. De Commissie heeft de Spaanse autoriteiten derhalve om inlichtingen over voornoemde installaties verzocht.

In ieder geval zal de Commissie, in haar rol van hoedster van de verdragen, de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht in casu wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 155.

(2001/C 53 E/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0957/00

van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Steun aan het Latijns-Amerikaanse academische opleidingsprogramma (ALFA)

Het ALFA-programma stimuleert gedurende een periode van zes jaar de uitwisseling van ervaring tussen universiteiten in de EU en universiteiten in 18 Latijns-Amerikaanse landen.

Om in aanmerking te komen voor de subsidies die het genoemde programma verstrekt, moeten de geïnteresseerde universiteiten die willen deelnemen zogenaamde ALFA-netwerken vormen, d.w.z. een verband van universiteiten dat tenminste bestaat uit zes centra, drie Europese en drie Latijns-Amerikaanse in verschillende landen.

Wat was de verwachting van de Commissie bij het opzetten van het genoemde programma om te bevorderen dat de eventueel in het programma geïnteresseerde universiteiten met elkaar in contact komen door middel van vergaderingen en voorafgaand overleg waardoor zij elkaar kunnen leren kennen en een kader voor samenwerking vaststellen op de voornaamste terreinen die onder het ALFA-programma vallen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(28 april 2000)

Tijdens de eerste fase van ALFA hebben, afgezien van de specifieke doelstellingen van het programma, instellingen voor hoger onderwijs van beide continenten elkaar beter leren kennen en zijn 2918 voorstellen voor gezamenlijke projecten aan de Commissie voorgelegd. Bij deze voorstellen van universitaire netwerken waren 511 Latijns-Amerikaanse en 704 Europese instellingen betrokken. Met de tijdens de eerste fase goedgekeurde projecten hebben 808 netwerken van instellingen gezamenlijke projecten ontwikkeld of zijn daar nog mee bezig (in totaal 373 Latijns-Amerikaanse en 530 Europese instellingen van hoger onderwijs).

In de huidige fase van het ALFA-programma helpt het Bureau voor technische bijstand van het programma de instellingen die belangstelling hebben voor deelneming aan het programma, bij het zoeken naar partners, terwijl tegelijkertijd alle aanvragen met betrekking tot het zoeken naar partners worden bekendgemaakt op internet:

<http://alfa-program.com>

Daarbovenop kunnen ALFA-netwerken die geen ervaring hebben met het organiseren van studentenmobiliteit financiering aanvragen voor de voorbereiding van gezamenlijke projecten voor mobiliteit (in het kader van subprogramma B, „preprojecten”).

Bovendien zij vermeld dat de Commissie thans per dag gemiddeld 40 aanvragen om inlichtingen over het programma ontvangt; hiervan is meer dan de helft afkomstig van instellingen die hun netwerken reeds hebben geïdentificeerd.

De Commissie is derhalve niet van plan om bijeenkomsten van in aanmerking komende instellingen te financieren vóór de indiening van projectvoorstellen in het kader van het ALFA-programma, zoals het op 15 februari 2000 ⁽¹⁾ in gang is gezet.

⁽¹⁾ PB C 42 van 15.2.2000.

(2001/C 53 E/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0958/00
van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Steun van de Europese Unie aan de toeristische ontwikkeling van Melilla

De communautaire stad in Noord-Afrika, Melilla, wil zijn voornaamste problemen overwinnen: het isolement en de noodzaak tot diversifiëring van zijn economie door voortdurende ontwikkeling van het toerisme als zijnde een tweevoudige trekpleister: voor de Magreb-landen als Europese stad en voor Europa als poort van Afrika.

Daartoe moet een breed toerismeproject worden opgezet, dat de stranden weer schoon maakt en de verbindingen verbetert, zowel over zee als via de lucht, daar dit de twee pijlers zijn voor het stimuleren van andere essentiële onderdelen van een ambitieus programma voor de ontwikkeling van het toerisme.

Kan de Commissie meedelen in hoeverre de Europese Unie kan deelnemen aan een project voor de algehele ontwikkeling van het toerisme in Melilla, om op middellange en lange termijn van deze communautaire stad in Noord-Afrika een echte toeristische trekpleister te maken voor alle landen in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(25 mei 2000)

De autonome stad Melilla komt voor de programmeringsperiode 2000-2006 in aanmerking voor steun in het kader van doelstelling 1 van de Structuurfondsen. Tot dusver heeft de Commissie de voorstellen voor de operationele programma's nog niet ontvangen: deze voorstellen zijn momenteel in voorbereiding bij de Spaanse autoriteiten.

In die context staat de Commissie uiteraard open voor ieder voorstel van de Spaanse autoriteiten dat betrekking heeft op de ontwikkeling van het toerisme van de stad Melilla.

(2001/C 53 E/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0963/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Watergebrek in Aragón

Het autonome Spaanse gewest Aragón kampt met een ernstig structureel gebrek aan water.

Sinds 1915 volgen de wetten en plannen van de centrale regering voor irrigatieprojecten elkaar op, maar een groot deel hiervan is om financiële redenen nooit verwezenlijkt.

De Europese Unie voert beleid inzake de instandhouding van natuurgebieden. Dit beleid betekent echter dat de irrigatieprojecten in grote delen van Aragón worden stilgelegd, wat tot zeer afwijzende reacties bij de plaatselijke bevolking leidt, die het gevoel heeft dat milieubescherming belangrijker wordt geacht dan het overleven van de landbouwers.

Heeft de Commissie zich gebogen over modellen waarmee de noodzakelijke bescherming van het milieu kan worden gewaarborgd terwijl tegelijkertijd de ontvolking van het platteland wordt voorkomen?

Is de Commissie niet ook van mening dat de landbouwers die hun grond om milieuredenen niet meer mogen bevoeien, schadeloos zouden moeten worden gesteld?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 mei 2000)

Het nieuwe beleid inzake plattelandontwikkeling dat in juni 1999 door de Raad is aangenomen, heeft tot doel een coherent en duurzaam, de toekomst van de plattelandsgebieden garanderend kader tot stand te brengen en tegelijk het behoud en het scheppen van werkgelegenheid te bevorderen en rekening te houden met de milieueisen. De voornaamste beleidslijnen voor die ontwikkeling kunnen als volgt worden omschreven: versterking van land- en bosbouw, verbetering van het concurrentievermogen van de plattelandsgebieden en instandhouding van het milieu en het landelijke erfgoed.

Tot de structuurmaatregelen waarin Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽¹⁾ voorziet, behoren onder meer steun voor op het behoud van het natuurlijke milieu gerichte investeringen in landbouwbedrijven, de toekenning van compenserende vergoedingen in probleemgebieden en in gebieden waar specifieke beperkingen op milieugebied worden ondervonden, agromilieusteun en steun voor op milieubescherming gerichte activiteiten in de landbouw en op het platteland. Wat meer in het bijzonder de compenserende vergoedingen betreft, is in artikel 16 van de genoemde verordening bepaald dat landbouwers financiële compensatie kunnen krijgen voor kosten en inkomensverlies die zich in gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied voordoen ten gevolge van op communautaire milieuvoorschriften gebaseerde beperkende maatregelen, indien en voorzover deze compensatie nodig is om een oplossing te vinden voor de specifieke problemen die door deze voorschriften worden veroorzaakt. Verwacht mag worden dat al deze maatregelen zullen helpen tegemoetkomen aan de door het geachte parlementslid genoemde punten van zorg.

Op grond van het subsidiariteitsbeginsel is het de taak van de lidstaat om programma's voor plattelandontwikkeling in te dienen. Voor niet onder doelstelling 1 vallende gebieden, zoals Aragon, kunnen de lidstaten programma's voor plattelandontwikkeling die deze verschillende maatregelen bevatten, indienen voor financiering uit het EOGFL-Garantie. Deze programma's moeten met name een beschrijving bevatten van de situatie in het betrokken gebied, van de specifieke problemen die zich er voordoen, van de voorgestelde strategie en de prioriteiten daarvan en van de maatregelen die worden overwogen om uitvoering aan de betrokken plannen te geven.

De voorstellen voor programma's voor plattelandontwikkeling die de Spaanse autoriteiten onder meer op 30 december 1999 hebben ingediend, worden momenteel bij de Commissie onderzocht om deze zo spoedig mogelijk te kunnen goedkeuren.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/055)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0964/00 van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Vestiging in Malaga van het mediterrane Bureau van de UICN

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2415/99 verzekerde mevrouw Wallström mij namens de Commissie dat het regionale Bureau voor het Middellandse-zeegebied van de Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen in Sevilla was gevestigd en niet in Malaga, zoals ik beweerde.

Hoewel het mij spijt mevrouw Wallström te moeten tegenspreken, houd ik vol dat het genoemde Bureau in Malaga is gevestigd, en wel in het Parque Tecnológico de Andalucía, zodat de desbetreffende informatie waarover de Commissie beschikt, onjuist is.

Is mevrouw Wallström, lid van de Commissie, bereid, teneinde zich van de juistheid van de door mij gedane bewering te vergewissen, het genoemde regionale Bureau voor het Middellandse-Zeegebied te bezoeken hetzij in eigen persoon of door een door haar aangewezen persoon, zodat zij direct de genoemde instantie kan leren kennen en kan bijdragen aan alle werkzaamheden die het genoemde Bureau op zijn programma heeft staan?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(12 mei 2000)*

Het geachte parlementslid beweert dat het regionale bureau voor het Middellandse-Zeegebied van de Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen (IUCN) in Malaga is gevestigd. Hoewel de meest recente informatie erop wijst dat de vestigingsplaats waarschijnlijk Malaga zal zijn, zijn voor zover de Commissie weet de IUCN en de Spaanse en lokale autoriteiten nog steeds aan het onderhandelen over een overeenkomst voor de opening van het bureau van de IUCN voor het Middellandse-Zeegebied in Spanje. Een officieel adres van het bureau is bijgevolg nog niet beschikbaar.

Het lid van de Commissie dat met milieuzaken is belast, heeft momenteel geen plannen om een van de bureaus van de IUCN in Europa te bezoeken. Hoewel de Commissie geen lid is van de IUCN, onderhoudt zij toch regelmatige contacten met de organisatie, hetgeen ook bezoeken aan de bureaus omvat wanneer dat nodig is voor het behartigen van verschillende gezamenlijke initiatieven.

(2001/C 53 E/056)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0983/00
van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie***(31 maart 2000)**Betreft: Veiligheidscontrole Euratom*

Reeds in 1998 heeft het Europees Parlement er in een gezamenlijke resolutie naar aanleiding van de resultaten van een onderzoek naar behandeling en vervoer van nucleair materiaal⁽¹⁾ op aangedrongen de geloofwaardigheid en doelmatigheid van de safeguards-controles te verhogen. Onder meer werd geëist dat het directoraat Veiligheidsbewaking zou worden losgemaakt van het voor bevordering van kernenergie verantwoordelijke directoraat-generaal XVII (momenteel deel van DG TREN), en dat het aantal inspecteurs zou worden opgevoerd.

Daar de plutoniumstromen in snel tempo groeien, met name in Frankrijk en Groot-Brittannië in de grote opwerkingsinstallaties en de installaties voor de vervaardiging van plutonium in gemengd oxide bevattende splijtstofstaven, is nogmaals en in versterkte mate de vraag aan de orde of de veiligheidscontrole van Euratom in de noodzakelijke mate kan worden uitgevoerd. Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. Of zij naar aanleiding van het verzoek van het Parlement uit 1988 maatregelen heeft genomen om de organisatorische onafhankelijkheid van de veiligheidscontrole van Euratom te waarborgen? Zo ja, welke, en zo nee, waarom niet?
2. Welke maatregelen zij heeft genomen om de financiële capaciteit en de personeelsomvang van de veiligheidscontrole van Euratom aan te passen aan de ontwikkeling van de hoeveelheden nucleair materiaal?
3. Wat zij daarnaast heeft gedaan met het oog op omzetting van paragraaf 7 van voornoemde resolutie?
4. Welke maatregelen zij in de nabije toekomst ter zake overweegt?

⁽¹⁾ PB C 235 van 12.9.1988, blz. 70.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(5 juni 2000)*

1. De Commissie wijst het geachte parlementslid erop dat het Directoraat Veiligheidscontrole van Euratom in 1999 is omgevormd tot een dienst die nu rechtstreeks onder de vice-voorzitter van de Commissie die verantwoordelijk is voor energie en vervoer, ressorteert. Administratief echter blijft de Dienst Veiligheidscontrole van Euratom aan het Directoraat-generaal Energie en Vervoer gehecht. De kwestie wordt geëvalueerd en naar verwachting zal de Commissie terzake tegen midden 2000 een voorstel doen.

2. De ingewikkeldheid van de kerninstallaties en de hoeveelheden in de Gemeenschap gebruikt civiel kernmateriaal zijn sinds de door het geachte parlementslid vermelde resolutie van het Parlement met een factor van meer dan twee (240 %) toegenomen. De Commissie heeft de Raad reeds in 1989 meegedeeld dat er aanzienlijke bijkomende inspectiemiddelen nodig waren. Het personeel werd uitgebreid van 234 naar 274 posten (mei 2000). De Commissie heeft ook een strikte rationalisering doorgevoerd, inclusief het gebruik van geautomatiseerde controlesystemen.

3. De Commissie heeft maatregelen genomen wat de meeste in artikel 7 van de resolutie genoemde kwesties betreft. Wanneer haalbaar en economisch verantwoord, zijn er onaangekondigde inspecties uitgevoerd. Ook werd de beveiliging van de gegevens gegarandeerd door de databanken van Euratom te scheiden van het netwerk van de Commissie en is er een beleid voor de controle op kernafval uitgewerkt en ten uitvoer gelegd.

4. De Commissie voert momenteel een grondige evaluatie uit van alle activiteiten van haar diensten uit hoofde van het Euratom-Verdrag. De situering van de Dienst Veiligheidscontrole van Euratom, de wijze waarop deze zijn activiteiten uitvoert en de eraan toegewezen prioriteiten maken integraal deel uit van de evaluatie. Na afloop zal de Commissie de nodige conclusies trekken.

(2001/C 53 E/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0989/00
van Jean-Claude Martinez (TDI) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Communautaire preferentie voor ongepelde noten, kastanjes en sint-jansbrood

In Europa werken ongeveer 300 000 gezinnen in de amandel-, hazelnoten-, kastanje- en sint-jansbrood-productie. Maar deze productie is lang niet toereikend om de vraag in de Europese Unie te dekken en de EU is dan ook de belangrijkste importeur ter wereld van amandelen, waarvan 74 % door de Verenigde Staten wordt geproduceerd, hazelnoten, die voor 75 % door Turkije worden geproduceerd, en noten uit Californië en China.

Door de verlaging van de douanerechten tot 2 % op grond van de Marrakech-overeenkomsten dreigen onze exploitaties volledig te verdwijnen omdat de productiekosten niet kunnen worden verlaagd tot de sociale en milieu-dumpingprijzen die Turkije, China of de Verenigde Staten hanteren.

Amandelbomen, kastanjabomen en notenbomen zijn niet alleen bodembeschermers en goed voor het milieu, maar scheppen ook werkgelegenheid en zorgen voor een landschappelijk evenwicht. Hoewel de Europese Unie in tien jaar tijd 725 miljoen € in deze sector heeft geïnvesteerd, wordt er thans geen enkele specifieke subsidie meer voor uitgetrokken.

Is de Commissie van plan, al zou het alleen maar uit hoofde van het milieu- en plattelandsbeleid zijn, een sector te financieren waarvan de verdwijning veel meer zal kosten dan het bedrag dat nu voor zijn behoud nodig is?

Welke concrete, precieze en efficiënte maatregelen denkt de Commissie te treffen?

Antwoord van de heer Fischler Namens de Commissie

(29 mei 2000)

De sector dopvruchten heeft gedurende tien jaar specifieke steun ontvangen op grond van de bepalingen van titel II bis van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽¹⁾, om de productiviteit en de concurrentiepositie te verbeteren. De communautaire uitgaven in de periode 1990-1999 bedroegen 725 miljoen EURO. Vóór 2006 moet nog een bedrag van ruim 250 miljoen EURO worden besteed ten behoeve van nog lopende verbeteringsplannen. Van 1997 tot 2000 is een extra specifieke forfaitaire steun voor hazelnoten toegekend.

Deze specifieke steun was altijd bedoeld als tijdelijke en degressieve steun, om de financiële verantwoordelijkheid te kunnen overhevelen naar de producenten.

Net als voor alle andere producten in de sector groenten en fruit kan voor dopvruchten steun worden verleend in het kader van de actiefondsenregeling van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽²⁾, die voorziet in financiële steun voor alle via telersverenigingen in de handel gebrachte groenten en fruit.

Tot slot kunnen de lidstaten, rekening houdend met de milieu-aspecten en de sociale aspecten van de productie van dopvruchten, uiteraard de dopvruchten opnemen in hun plannen voor plattelandsontwikkeling volgens de voorwaarden van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 118 van 20.5.1972.

⁽²⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1001/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Compensatie voor bedrijven die zijn getroffen door het bananengeschil tussen de EU en de VS

Gaat de Commissie compensatie betalen aan de bedrijven in de EU die zijn getroffen door de Amerikaanse heffingen die zijn opgelegd als een direct gevolg van het bananengeschil tussen de EU en de VS? Indien ja, om welke bedragen zou het dan gaan?

(2001/C 53 E/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1002/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Gevolgen van het bananengeschil tussen de EU en de VS

Is de Commissie zich bewust van de schadelijke gevolgen voor een aantal bedrijven in de EU van het bananengeschil tussen de EU en de VS? Zal de Commissie snel iets ondernemen om een einde aan het geschil te maken, opdat in de gehele EU banen behouden blijven?

(2001/C 53 E/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1003/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Implicaties voor EU-ondernemingen van het geschil met de VS over de bananeninvoerregeling

Wanneer zal de Commissie met haar wederpartij uit de Verenigde Staten bijeenkomen om het voortdurende en nadelige geschil tussen de EU en de VS over de bananeninvoerregeling ten langen leste te beslechten en wanneer denkt zij dat deze besprekingen tot tevredenheid van alle partijen kunnen worden afgesloten?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Lamy namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1001/00, E-1002/00 en E-1003/00**

(16 mei 2000)

Het spijt de Commissie dat zij het geachte parlementslid moet mededelen dat zij geen enkele mogelijkheid ziet om compensatie te verlenen aan de ondernemingen in de Gemeenschap die door de verhoging van de Amerikaanse tarieven zijn getroffen.

De Commissie beseft de ernstige gevolgen die deze maatregelen voor de getroffen en is vastbesloten deze zaak zo goed en spoedig mogelijk op te lossen.

De Commissie heeft de Raad en het Parlement op 10 november 1999 een voorstel voorgelegd om haar verordeningen inzake de invoer van bananen⁽¹⁾ te wijzigen teneinde geheel in overeenstemming te zijn met de regels van de Wereldhandelsorganisatie.

Daarnaast heeft de Commissie gezien of er voor het geschil tussen de partijen een oplossing te vinden was. In het bijzonder zij vermeld dat vertegenwoordigers van de Commissie eind maart 2000 hun Amerikaanse collegas' te Washington hebben ontmoet. Deze bijeenkomst leidde evenwel niet tot conclusies en toonde aan hoe moeilijk het is om een wederzijds aanvaardbare regeling overeen te komen.

De Commissie bevestigt dat er alles in het werk wordt gesteld om dit geschil op de kortst mogelijke termijn te beëindigen. De Commissie hoopt dat het Parlement deze inspanningen zal ondersteunen door zijn advies aangaande het voorstel van de Commissie van 10 november 1999 spoedig in stemming te brengen.

⁽¹⁾ COM(1999) 582 def.

(2001/C 53 E/061)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1005/00
van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) aan de Commissie**

(31 maart 2000)

Betreft: Programma's van de Europese Unie

Op 26 november jl. keurde de Commissie 19 nationale programma's goed voor maatregelen inzake afzetbevordering en reclame voor melk en zuivelproducten; aan Spanje werd voor het jaar 2000 een bedrag van 1 200 miljoen peseta's toegekend.

Zijn er voor de Balearen programma's ingediend, en zo ja, voor welk bedrag?

Kan de Commissie mij gedetailleerde informatie doen toekomen over alle eventueel voor de Balearen ingediende programma's?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(29 mei 2000)

Op 26 november 1999 heeft de Commissie 19 actieprogramma's goedgekeurd om de consumptie van melk en zuivelproducten in de Gemeenschap te stimuleren en de markten voor deze producten te verruime. De totale kosten voor deze maatregelen inzake verkoopbevordering bedragen 8 miljoen euro en ze worden volledig gefinancierd door de Gemeenschap. De geselecteerde programma's zijn vooral gericht op jongeren tot 25 jaar en de belangrijkste thema's waarrond gewerkt zal worden, zijn de voedingseigenschappen en het moderne van deze producten.

De Commissie heeft twee programma's goedgekeurd om in Spanje acties op te zetten via de agentschappen of groeperingen Contrapunto SA 603 000 € en INLAC (CCAE) 605 000 €.

De acties (reclame en public relations) hebben een nationaal karakter en hebben dus betrekking op het hele grondgebied, met inbegrip van de Balearen. Er zijn voor deze eilanden geen specifieke acties opgezet.

(2001/C 53 E/062)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1007/00
van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Veiligheid van het vervoer van brandstof over zee

Wanneer het initiatief tot ontwikkeling van de noordelijke dimensie van de Unie verder gestalte krijgt, zal onder andere de samenwerking inzake energie en de handel tussen Rusland en de Europese Unie worden opgevoerd. Er kan worden voorspeld dat het vervoer over zee van bijvoorbeeld olie en andere brandstoffen in de Baltische Zee en vooral in de Finse Golf in de komende jaren behoorlijk zal toenemen. De Baltische Zee is een ondiep en haast gesloten stuk zee, waar de schipbreuken van tankschepen gemakkelijk onherstelbare schade zouden aanrichten.

Hoe denkt de Commissie, gelet op het bovenstaande, de veiligheidsvoorschriften voor het vervoer van vervuulende stoffen over zee te verbeteren? Is de Commissie van plan in het vervolg voor het vervoer van olie over zee strengere veiligheidsvoorschriften op te stellen dan nu, bijvoorbeeld met betrekking tot de bodemconstructie van de vaartuigen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(19 mei 2000)

Naar aanleiding van het ongeluk met de olietanker ERIKA in december 1999 en de daardoor veroorzaakte vervuiling van de Franse westkust, heeft de Commissie op 21 maart 2000 een mededeling aan Parlement en Raad goedgekeurd over de veiligheid van het vervoer van olie over zee⁽¹⁾. Daarin wordt een aantal maatregelen opgesomd die op korte en middellange termijn genomen moeten worden om vervuiling door schepen te voorkomen.

De mededeling van de Commissie gaat vergezeld van drie wetgevingsvoorstellen, waaronder een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de versnelde invoering van eisen inzake dubbelwandige uitvoering of gelijkwaardig ontwerp voor enkelwandige olietankschepen⁽²⁾. Dit voorstel voor een verordening is erop gericht om in de Gemeenschap binnen korte tijd de laatste internationaal overeengekomen voorschriften voor de bouw van olietankschepen toe te passen en op die manier een zo groot mogelijke bescherming te bieden tegen verontreiniging door olie wanneer een tankschip aan de grond loopt of in botsing komt.

⁽¹⁾ COM(2000) 142 def.

⁽²⁾ COM(2000) 67.

(2001/C 53 E/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1008/00
van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Openstelling van de elektriciteitsmarkt in Duitsland

Volgens berichten in de media is de openstelling van de elektriciteitsmarkt in Duitsland gebeurd in strijd met de beginselen van de vrije mededinging. Voor de transfer van elektriciteit tussen de zuidelijke en de noordelijke delen van het land worden transferekosten aangerekend, die tot een vierde van de prijs van de in het groot verkochte elektriciteit kunnen uitmaken. De procedure is niet overeenkomstig de beginselen van de vrije mededinging, omdat ze de positie van de grote Duitse bedrijven en de regionale spelers versterkt tegenover die van niet-Duitse concurrenten.

Kan de Commissie, gelet op het bovenstaande, meedelen welke maatregelen ze van plan is te nemen om uit te maken of werkwijzen als deze kunnen worden beschouwd als strokende met de geest van de doelstellingen inzake de openstelling van de elektriciteitsmarkten in de EU? Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat in Duitsland of in de andere EU-lidstaten in het vervolg geen vrije mededinging belemmerende pseudo-openstellingen van de elektriciteitsmarkten meer plaatshebben?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(22 mei 2000)

Bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit⁽¹⁾, heeft Duitsland zijn markt onmiddellijk voor 100% opengesteld en is daarmee verder gegaan dan de richtlijn vereiste. Dit heeft tot resultaat gehad dat de elektriciteitsprijzen op de Duitse markt reeds aanzienlijk zijn gedaald.

Niettemin is het van belang dat de intentie om de markt volledig open te stellen tot uitdrukking komt in concrete handelsactiviteiten. Volgens de laatste beschikbare gegevens⁽²⁾ bedraagt de invoer van elektriciteit in Duitsland circa 8% van het totale Duitse verbruik. Als men de grensoverschrijdende handel wil vergroten, moeten alle bedrijven die op en aan de Duitse markt willen verkopen gelijke toegang krijgen tot het net. Na een eerste voorlopige analyse heeft de Commissie in dit verband haar bezorgdheid uitgesproken over bepaalde regels van de tweede kaderovereenkomst („Verbändevereinbarung”) die met name de heffingen op de doorvoer tussen Noord- en Zuid-Duitsland en op de invoer betreffen. Zij heeft de betrokken partijen daarover ingelicht.

Op communautair niveau heeft het Forum van Florence waarin de Commissie, het Parlement, de nationale overheden, de Raad van Europese regulerende instanties en de Vereniging van Europese transmissienetbeheerders (ETSO) verenigd zijn, een stelsel van grensoverschrijdende tarifiering voor de gehele Gemeenschap uitgewerkt. Tijdens het vijfde Forum van Florence in maart 2000 is overeenstemming bereikt over de ontwikkeling van een voorlopig grensoverschrijdend tarifieringsmechanisme op basis van compenserende betalingen tussen de exploitanten van de nationale netten, dat voor een jaar zal gelden en vervangen zal worden door een meer verfijnd definitief systeem. Het is de bedoeling dat, wanneer het communautaire systeem eenmaal in werking is gesteld, alle bestaande nationale in- en uitvoerheffingen, ook in Duitsland, zullen worden ingetrokken.

In het algemeen is de Commissie zich ervan bewust dat praktische moeilijkheden kunnen ontstaan doordat de lidstaten hun markten niet in gelijke mate openstellen. De Commissie verheugt zich derhalve over de aansporing van de Europese Raad van Lissabon om de liberalisering van de markten voor gas en elektriciteit te bespoedigen en op die manier in deze sectoren een volledig functionerende interne markt tot stand te brengen.

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997.

⁽²⁾ Kwartaalstatistieken over aardolie, gas, steenkool en elektriciteit van het Internationaal Energieagentschap (IEA), 4e kwartaal 1999.

(2001/C 53 E/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1010/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Bestrijding van de Aids-epidemie in Afrika

De cijfers over de verbreiding van Aids in Afrika en de verwoestende uitwerking ervan ten zuiden van de Sahara liegen er niet om. Van de 33,6 lijdere aan Aids in de wereld bevinden zich er 23,3 miljoen in dit werelddeel. De ziekte heeft in Afrika al aan 13,7 miljoen mensen het leven gekost (tien maal meer dan de Afrikaanse oorlogen) en heeft 10 miljoen kinderen tot wees gemaakt, terwijl dit er eind 2000 13 miljoen zullen zijn.

Nadat het Secretariaat-generaal van de VN verklaarde dat Aids „de pest van Afrika in het jaar 2000” is en dat „onmiddellijk preventief opgetreden moet worden en de productie en distributie van goedkope geneesmiddelen absolute prioriteit heeft”, trok de Veiligheidsraad nogmaals 100 miljoen dollar uit voor de Aids-bestrijding.

1. Welke bijdrage levert de EU in dit verband?
2. Op welke landen is de EU-steun gericht?

3. Bestaan er instrumenten om toe te zien op het beheer en de doelmatigheid van de steun?
4. Zou het gezien de omvang van de tragedie in de gebieden ten zuiden van de Sahara niet beter zijn de inspanningen op deze regio te concentreren?
5. Werkt de EU met andere internationale organisaties samen om de Aids-bestrijding in dit werelddeel te coördineren?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(12 mei 2000)

De Commissie is uiterst bezorgd over de tragische omvang die de epidemie van het menselijk immunodeficiëntie-virus/het verworven immunodeficiëntie-syndroom (hiv/aids) in Afrika heeft aangenomen. Zij is de laatste jaren door middel van twee belangrijke instrumenten zeer actief geweest bij het ontwikkelen van sterke partnerschappen met de meest getroffen landen. Als onderdeel van de via het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) gefinancierde programma's worden er acties met betrekking tot hiv/aids voor 1999/2000 uitgevoerd voor een bedrag van 30 miljoen euro. De EOF-programma's omvatten tevens steun voor de ontwikkeling van gezondheidssystemen die gebaseerd zijn op de gedachte dat succes op de lange termijn bij de voorkoming en behandeling van hiv/aids eveneens dient te berusten op multisectorale benaderingen. In 1999 werd 16,5 miljoen euro voor hiv/aids-maatregelen vastgelegd via de speciale begrotingslijn hiv/aids/bevolking, waarvan meer dan 50% aan Afrika werd toegekend. Voor het jaar 2000 zal 20 miljoen euro worden toegekend voor acties met betrekking tot de algehele verbetering van de toegang tot diensten voor seksuele en reproductieve gezondheidszorg, voorkoming van hiv-overdracht van moeder op kind, ontwikkeling van betaalbare oplossingen om de toegang tot essentiële zorg te verbeteren voor patiënten met hiv/aids en seksueel overdraagbare ziekten, inzicht in de voornaamste economische en volksgezondheidsaspecten die verband houden met een potentieel aids-vaccin en de ontwikkeling van sectorale strategieën om microbicide producten beschikbaar te stellen voor de meest kwetsbare vrouwen in de ontwikkelingslanden.

De Commissie is daarnaast voor het jaar 2000 ingegaan op de oproep van de Verenigde Naties voor een „Partnerschap voor Afrika”, dat bedoeld is om het politieke leiderschap te vergroten en om een krachtiger respons voor hiv/aids in Afrika te verkrijgen, en zij heeft met de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS) voor specifieke maatregelen in de sector een overeenkomst ten belope van 20 miljoen euro ondertekend.

De Commissie kent het grootste deel van haar middelen toe aan Afrika, maar zij is evenals andere partners van mening dat voorkoming in landen voordat de ziekte zich tot een epidemie ontwikkelt, zoals in verschillende Aziatische of Latijns-Amerikaanse landen, essentieel blijft om wereldwijd effect te hebben op de verspreiding van de ziekte.

De hulp die de Commissie verschaft, staat onder geregeld toezicht. Twee belangrijke evaluaties hebben reeds in 1993 en 1997 plaatsgevonden. Een derde evaluatieronde is in 1999 begonnen en is bedoeld om alle activiteiten in de sector volksgezondheid te beoordelen.

De Commissie werkt zeer nauw samen met de partners in de Verenigde Naties, inzonderheid met het gezamenlijk en medegesponsord programma van de VN inzake hiv/aids (UNAIDS) en met de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), terwijl zij eveneens samenwerkt met het Agentschap voor Internationale Ontwikkeling van de Verenigde Staten (USAID) en met de Wereldbank. De Commissie is met alle andere internationale partners betrokken bij de belangrijke besprekingen aangaande de toegankelijkheid van geneesmiddelen, in het bredere verband van de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (de TRIPS-overeenkomst) en is ook betrokken bij onderhandelingen met de farmaceutische bedrijfstak.

De mededeling aan het Parlement en aan de Raad⁽¹⁾ „Voor meer solidariteit in de strijd tegen aids in ontwikkelingslanden” legt nadruk op de toezeggingen van de Commissie om samenwerking met alle openbare en particuliere actoren in de sector te versterken, om de toegang tot de zorg te verbeteren en om nieuwe mechanismen voor meer financiële solidariteit uit te bouwen.

De Commissie is de laatste jaren in staat geweest uit hoofde van haar kaderprogramma terzake zeer belangrijk onderzoek op te zetten en te financieren, waaronder de meest recente studie waarin het verloop van het hiv bij groepen zeer jonge vrouwen in Oost-Afrika zichtbaar wordt gemaakt. Het vaccinonderzoek is eveneens zeer sterk verbeterd, vooral met het op de markt brengen, begin dit jaar, van een hiv-vaccincluster, het resultaat van de inzet van meerdere partners in de Gemeenschap, ter waarde van

ongeveer 20 miljoen euro. Een extensieve proef met in de Gemeenschap ontwikkelde microbiciden, als aanvulling aan vrouwelijke zijde, om de overdracht van hiv te voorkomen, alsmede verder onderzoek om te bepalen hoe de bestrijding van tuberculose — de voornaamste oorzaak van sterfte bij aids — kan worden georganiseerd, zijn nog lopende. De Commissie is voornemens haar onderzoeksinspanningen in de naaste toekomst nog aanzienlijk op te voeren.

(¹) COM(98) 407.

(2001/C 53 E/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1011/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2000)

Betreft: Internetpiraten en veiligheid

De laatste weken is in de wereldpers uitgebreid aandacht besteed aan de acties van Internetpiraten die Amerikaanse websites zijn binnengedrongen, daarbij aan geheime gegevens en codes zijn gekomen en erin zijn geslaagd het gebruik van het net te blokkeren. Ook in Europa zijn dit soort zaken voorgevallen.

Het gevaar bestaat dat dergelijke acties, die een aanslag op het recht op privacy en de vertrouwelijkheid betekenen, zich nog zullen uitbreiden:

- Zal de Commissie maatregelen nemen om dergelijke vormen van piraterij te voorkomen?
- Heeft zij het initiatief genomen tot internationale samenwerking teneinde maatregelen vast te stellen om het illegaal binnendringen van websites onmogelijk te maken?
- Welke voorstellen zal zij indienen om de veiligheid van de Europese bedrijven en burgers die gebruik maken van het Internet te verbeteren?
- Meent zij niet dat het zinvol is geldmiddelen uit te trekken om deze kwestie op te nemen in de programma's voor onderzoek?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(22 mei 2000)

Eén van de voornaamste uitdagingen van de informatiemaatschappij en één van de voorwaarden voor het welslagen van de elektronische handel is bij de gebruikers vertrouwen te wekken in de informatienetwerken.

Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ en Richtlijn 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector⁽²⁾ bepalen dat passende maatregelen moeten worden genomen om persoonsgegevens te beschermen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij onrechtmatig, tegen vervalsing, of toegang die niet verstrekt is door degenen die verantwoordelijk zijn voor de verwerking van de persoonsgegevens. De lidstaten moeten de nodige toepassingsmaatregelen nemen en de sancties bepalen die moeten worden opgelegd in geval van overtreding. De Commissie, daarin bijgestaan door de krachtens artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte groep deskundigen, waakt over de goede toepassing van deze bepalingen en controleert met name in het kader van de „herziening van de communicatieregelgeving 1999” of Richtlijn 97/66/EG correct is omgezet in het nationale recht. De Commissie overweegt deze richtlijn te verduidelijken en aan te passen aan de technologische vooruitgang.

De Europese Raad van Tampere onderstreepte zijn vastberadenheid om de strijd tegen criminele transnationale activiteiten op te voeren en de middelen voor preventie en samenwerking op dit gebied toe te passen. Op internationaal niveau volgt de Commissie de inspanningen van de diverse internationale en supranationale organisaties in deze strijd. Met name bereidt het comité van deskundigen inzake cybercriminaliteit van de Raad van Europa een verdrag voor inzake cybercriminaliteit; de Verenigde Staten, Canada, Zuid-Afrika en Japan nemen deel aan de voorbereidende werkzaamheden. Anderzijds hebben de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken van de acht sterkst geïndustrialiseerde landen, de zogenaamde G8, een actieplan goedgekeurd ter bestrijding van het gebruik van internet en andere nieuwe technologieën voor criminele activiteiten. In dit verband is een netwerk van contactpunten opgezet dat permanent in werking is.

Bovendien overlegt de Commissie met de lidstaten, de agentschappen voor de tenuitvoerlegging van de wetgeving, de industrie en de autoriteiten voor de beveiliging van persoonsgegevens welke maatregelen op Europees niveau moeten worden voorgesteld. Een mededeling van de Commissie aan het Parlement en aan de Raad is gepland voor de maand juli 2000.

Wat speculatieve of ongeoorloofde registratie van internetdomeinnamen („cybersquatting”) betreft, heeft de Commissie in haar mededeling „The organisation and management of the Internet -international and European policy issues 1998-2003”⁽³⁾ meegedeeld, dat zij een voorstel wil doen voor een gedragscode of een ander passend instrument dat het misbruik op dit gebied kan beperken. Bovendien zal de Commissie wanneer zij het registratiebeleid voor de voorgestelde topniveaudomeinnaam „EU” opstelt, erop toezien dat misbruik zo veel mogelijk wordt uitgesloten.

Met betrekking tot onderzoek, wordt in het kader van het programma „Information society technologies” steun verleend aan projecten voor onderzoek en ontwikkeling van veilige en betrouwbare technologieën en infrastructuur. Zo staat bijvoorbeeld in het werkprogramma voor 2000 een programmapunt dat deel uitmaakt van kernactiviteit II ter aanmoediging van enerzijds technologieën die de beveiliging kunnen verbeteren en vooral misbruik in de vorm van frauduleuze en criminele activiteiten via infrastructuur kunnen voorkomen en bestrijden en anderzijds technologieën waardoor de gebruikers zelf hun persoonsgegevens beter kunnen controleren. Deze acties consolideren de lopende projecten en bouwen voort op de resultaten van in het kader van eerdere programma's zoals Esprit, ETS, Infosec, ACTS of Telematics gefinancierde onderzoekprojecten.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995.

⁽²⁾ PB L 24 van 30.1.1998.

⁽³⁾ COM(2000) 202 def.

(2001/C 53 E/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1015/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Uitvoer van vee naar derde landen

Hoeveel levende dieren werden in 1999 uit de EU naar derde landen geëxporteerd, en hoeveel werd in de periode tussen 16 oktober 1998 tot 15 oktober 1999 betaald aan exportrestituties voor de uitvoer van levende dieren naar derde landen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 mei 2000)

In 1999 zijn 323 000 levende dieren naar derde landen uitgevoerd.

De uitvoerrestituties voor levende dieren bedroegen in het begrotingsjaar 1999 in totaal 92,3 miljoen euro.

(2001/C 53 E/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1016/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Toegang tot essentiële geneesmiddelen in ontwikkelingslanden

Is de Commissie het ermee eens dat aanzienlijke technische kennis op nationaal niveau nodig is voor de aanpak van complexe kwesties, zoals de toegang tot essentiële geneesmiddelen, in het kader van de WTO-Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIP's)?

Welke plannen heeft de Commissie voor een zodanige verruiming van de mogelijkheden van bijvoorbeeld de WTO dat zij die regeringen steun kan verlenen die niet de vereiste technische kennis hebben en die steun nodig hebben om hun onderhandelingscapaciteit te verbeteren?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(19 mei 2000)

De toegang tot geneesmiddelen is een complex vraagstuk, met sterk uiteenlopende aspecten, zoals ontwikkeling, gezondheidszorg, financiering, overdracht van technologie, productiecapaciteit en onderwijs. Intellectuele-eigendomsrechten, met name de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van intellectuele eigendom (TRIPs), blijven een prominente plaats innemen in deze discussie.

De Commissie is van mening dat het vraagstuk van de toegang tot geneesmiddelen zich ontwikkeld heeft tot het bredere vraagstuk van toegang tot de gezondheidszorg. Dit vraagstuk kan slechts worden beschouwd als een probleem van de gezondheidszorg in het algemeen en niet als een zuivere intellectuele-eigendoms kwestie. De kern van het probleem is waarschijnlijk het ontbreken van koopkracht in de ontwikkelingslanden.

De Gemeenschap is zich ervan bewust dat het vraagstuk van de toegang tot geneesmiddelen moet worden aangepakt in een brede context. Zij is voorstandster van een bredere discussie gericht op versterkte actie met directe gevolgen voor de beschikbaarheid van en de toegang tot essentiële geneesmiddelen voor ontwikkelingslanden. Verder moeten zowel de op onderzoek en ontwikkeling (O&O) gebaseerde farmaceutische industrie, als de generieke producenten betrokken worden bij het vinden van oplossingen.

Volgens de Commissie moet voor de bevordering van de toegang tot geneesmiddelen voor ontwikkelingslanden een globale strategie worden ontwikkeld, omvattende innovatieve financieringsmechanismen voor geneesmiddelen, meer investeringen in O&O voor ziekten waar vooral ontwikkelingslanden door worden getroffen, en technische bijstand om ten volle te profiteren van de bepalingen van de TRIPs-overeenkomst.

(2001/C 53 E/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1024/00
van Paul Rübzig (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: EHvJ – bevoegdheid in mededingingszaken in de toetredende landen

Doel van de pre-toetredingsstrategie is de EU-kandidaatlanden voor te bereiden op de regels en procedures van de interne markt en met name de nationale overheden met het communautair recht vertrouwd te maken.

In het kader van administratieve procedures kan de betrokken burger van de Unie of een onderneming zich in beginsel tot het Europese Hof van Justitie (EHvJ) wenden indien het een kwestie betreft die onder de bevoegdheden van de Europese Unie valt – zoals b.v. toezicht op fusies.

Kan het EHvJ naar de mening van de Commissie ook bij zaken in kandidaatlanden, b.v. op grond van associatie- of andere overeenkomsten, worden ingeschakeld?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(9 juni 2000)

In artikel 234 (ex artikel 177) van het EG-Verdrag is duidelijk bepaald dat alleen de rechterlijke instanties van de lidstaten het Hof van Justitie kunnen verzoeken bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging en de geldigheid van het gemeenschapsrecht. Een rechterlijke instantie van een derde land, ook al is dat land kandidaat voor toetreding, kan dus geen vraag voorleggen aan het Hof van Justitie.

Niets belet echter een rechterlijke instantie van een kandidaat-land zich te baseren op de jurisprudentie van het Hof op een bepaald gebied als in een associatieovereenkomst tussen de Gemeenschap en dat land een bepaling is opgenomen waarin wordt verwezen naar het gemeenschapsrecht. In de tweede alinea van artikel 63 van de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht met Polen, is bepaald dat alle handelwijzen welke met dat artikel in strijd zijn, worden beoordeeld op grond van de criteria welke voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 81, 82 en 88 van het EG-Verdrag.

Deze bepaling betekent alleen dat concurrentiebeperkende afspraken, misbruik van machtspositie of staatssteun moeten worden opgevat in de zin van de artikelen 81, 82 en 88 (ex artikelen 85, 86 en 93) van het EG-Verdrag. Zo'n verwijzing naar het gemeenschapsrecht wil niet zeggen dat het Hof van Justitie bevoegd is bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraken te doen over geschillen in kandidaat-landen. Alleen de rechterlijke instanties van de kandidaat-landen zijn bevoegd geschillen in deze landen over de toepassing van de associatieovereenkomsten te beslechten.

Het Hof van Justitie zou bevoegd kunnen zijn om op verzoek van een rechterlijke instantie van een kandidaat-land bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging van de associatie-overeenkomst indien de overeenkomst zelf een clause zou bevatten waarin deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan het Hof wordt toegekend. In geen van de huidige associatie-overeenkomsten met de kandidaat-landen is een dergelijke bevoegdheidsclausule opgenomen.

In het algemeen kunnen geschillen over de uitlegging van een associatie-overeenkomst tussen de Gemeenschap en een derde land worden voorgelegd aan de Associatieraad als zo'n procedure is voorzien in de overeenkomst zelf. Dat is bijvoorbeeld het geval bij de Europa-overeenkomsten, en met name bij de associatieovereenkomst met Polen, waarin in artikel 105 is bepaald dat beide partijen een geschil tussen de Gemeenschap en Polen over de toepassing van de overeenkomst kunnen voorleggen aan de Associatieraad, die het geschil bij besluit kan beslechten. Indien het geschil niet zo kan worden opgelost, is arbitrage mogelijk.

Tenslotte wijst de Commissie erop dat onderdanen van derde landen, met inbegrip van kandidaat-landen, bij het Gerecht van eerste aanleg een beroep kunnen indienen tegen de instellingen van de Gemeenschap als aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden wordt voldaan. De in de artikelen 230, 232 en 235 van het Verdrag geboden rechtstreekse beroepsmogelijkheden zijn niet gekoppeld aan de voorwaarde dat de eiser (natuurlijke of rechtspersoon) onderdaan moet zijn van een van de lidstaten.

(2001/C 53 E/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1029/00

van Fernando Fernández Martín (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betref: Het bananenconflict

De afgelopen weken viel uit diverse bronnen te vernemen dat er wellicht een toenadering op handen is tussen het standpunt van de Europese Commissie en dat van de Amerikaanse regering, zodat het einde van het conflict in zicht zou kunnen komen.

Centraal in deze toenadering staat een voorstel van de Europese Commissie betreffende de verdeling van het contingent in die zin dat 80 % van de zogeheten A- en B-contingenten bestemd is voor de zogenaamde primaire marktdeelnemers, onder verwijzing naar de situatie sinds 1993 (voor het merendeel de marktdeelnemers die vóór deze datum de dollarbanaan invoerden, d.w.z. voornamelijk Amerikaanse multinationals). De resterende 20 % zou naar andere (nieuwe) marktdeelnemers gaan.

Volgens verschillende bronnen zou het aan de VS voorgelegde voorstel uitgaan van een automatische overstap — na afloop van een overgangsperiode — op het stelsel van douanetarieven.

Hoe luidt de huidige stand van de onderhandelingen, met name wat betreft de toewijzing van contingenten en de duur van de overgangsperiode?

Beseft de Commissie dat de automatische overgang naar een tariefsysteem („tariff only”) wel eens het einde van de communautaire bananenproductie zou kunnen betekenen?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(29 mei 2000)

Na de constatering dat verschillende aspecten van de huidige bananenregeling van de Gemeenschap (een regeling die reeds was herzien na de WTO-beslissing ten aanzien van de voorgaande regeling) onvernegbaar zijn met de Wereldhandelsorganisatie (WTO) stelde de Commissie in november 1999 een aanpak in twee fasen voor ter wijziging van de invoerregels voor bananen: er moet op tijdelijke basis een tariefcontingent (TRQ-systeem) in het leven worden geroepen dat in januari 2006 moet worden vervangen door een uniform tarief. Het beheer van het TRQ-systeem, met name wat betreft de toekenning van vergunningen, vormt momenteel het voorwerp van uitgebreide discussies met alle betrokkenen. Bij het ontbreken van overeenstemming van alle betrokkenen over de toekenning van vergunningen voorziet het voorstel van de Commissie in de mogelijkheid van onmiddellijke vaststelling van een uniform tariefsysteem.

Parallel met het overleg met alle landen die bananen naar de Gemeenschap uitvoeren, inclusief de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS-landen), en met de ondernemers en de communautaire producenten voert de Commissie eveneens bilaterale besprekingen met de Verenigde Staten (VS). De laatste bijeenkomst werd op 30 maart 2000 in Washington gehouden. Tot dusver was het evenwel niet mogelijk het eens te worden over een over en weer aanvaardbare oplossing voor het bananenconflict.

Het meest problematisch bij de uitwerking van een voorstel van de Commissie voor de vaststelling van een TRQ-systeem blijft de vraag hoe de invoervergunningen over ondernemers moeten worden verdeeld. De meeste ondernemers blijken voor een vergunningenverdeling te zijn die is gebaseerd op historische prestaties in een representatieve periode. De moeilijkheid is dat zij het niet eens kunnen worden over een aan te houden periode die voor iedereen aanvaardbaar is. De VS dringen aan op een referentieperiode voor 1993, d.w.z. een periode van vóór de totstandbrenging van de interne markt voor bananen. Dit standpunt komt tot uiting in het zogenaamde Caribische voorstel. Ecuador is evenwel voor een zeer recente periode, in elk geval na 1993, terwijl de ACS-landen pleiten voor een lange periode zich uitstrekkende zowel vóór als na 1993.

Wat de „automatische overschakeling” naar een tariefsysteem betreft, dit is reeds in het Commissie-voorstel voorzien en maakt als zodanig geen deel uit van de besprekingen met de VS.

Ten aanzien van de communautaire productie zij erop gewezen dat het WTO-panel het inkomenstoelagsysteem in de communautaire bananensector nooit heeft aangevochten. De Commissie is van mening dat het landbouwinkomen van de Europese bananenproducent door deze bestaande steunregeling wordt gegarandeerd zodat de voortzetting van de communautaire bananenproductie is verzekerd.

(2001/C 53 E/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1030/00
van Niels Busk (ELDR) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Douanestempels van derde landen

In aansluiting op het antwoord van de Europese Commissie op mijn vraag E 0203/00⁽¹⁾ zou ik graag weten of de Europese Commissie niet van plan is om een initiatief te nemen om de Werelddouaneorganisatie met een lopende bijwerking van de douanestempels van heel de wereld te belasten?

Is de Europese Commissie van mening dat de reële bewijskracht van douanestempels — die gestolen, gekopieerd of nog op andere manieren onrechtmatig gebruikt kunnen worden — in een redelijke verhouding tot hun economische betekenis staat?

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 18.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(25 mei 2000)

Wat de door het geachte parlamentslid bedoelde reële bewijskracht van douanestempels betreft, is de Commissie van mening dat de douaneautoriteiten van de derde landen de meest aangewezen zijn om officieel te bevestigen of de douaneformaliteiten voor invoer in een derde land — die in geval van differentiëring van het restitutiebedrag naar gelang van de bestemming moeten zijn vervuld voordat de restitutie wordt betaald — daadwerkelijk zijn vervuld.

De Commissie is voornemens de kwestie van het samenstellen van een catalogus van douanestempels die in de hele wereld geldig zijn, bij één van de volgende vergaderingen van de Werelddouaneorganisatie aan de orde te stellen.

(2001/C 53 E/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1043/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreeft: Overtreding wetgeving bij door Cohesiefonds gefinancierd project 97/11/561/047 (Sogama-project)

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1737/99⁽¹⁾ betreffende het Sogama-project voor het beheer van vast stadsafval in Galicië van de commissaris Barnier namens Europese Commissie wordt niet ingegaan op de concrete vragen betreffende de opzet van het project. De kritiek luidde immers dat het project in de eerste plaats gebaseerd is op afvalverbranding met herwinning van energie, waarvoor de meeste investeringen worden gedaan, in plaats van op vermindering, hergebruik en recyclage van afval. Het staat buiten kijf dat de voorwaarden van verordening (EG) nr. 1164/94⁽²⁾ van de Raad tot oprichting van een Cohesiefonds in acht dienen te worden genomen en er moet worden gehoopt dat de betalingen, zoals door commissaris Barnier wordt gesteld, daadwerkelijk alleen worden uitgevoerd als de projectleiders regelmatig verslag uitbrengen over de voortgang van het programma.

Maar daarnaast moet ook het volgende worden benadrukt:

- Het Sogama-project strookt duidelijk niet met de communautaire wetgeving, in het bijzonder richtlijn 75/442/EEG⁽³⁾ van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, waarin in lid 1 van artikel 3 is vastgelegd dat de lidstaten passende maatregelen nemen ter bevordering van het voorkomen van afval, de recyclage en het verwerken van afvalstoffen en pas in de laatste plaats eventueel het winnen van energie uit afvalstoffen. Dit laatste aspect staat echter centraal in het Sogama-project. In deze zin druist het project 97/11/561/047 ook in tegen hetgeen in de beschrijving hiervan, die de grondslag vormt voor het besluit tot financiering door het Cohesiefonds, wordt beweerd.
- Het project is voorts in strijd met de nieuwe Spaanse wetgeving, in concreto het Nationaal Plan voor vast stedelijk afval, dat de doelstellingen van voornoemde communautaire richtlijn nastreeft en waarin de nadruk wordt gelegd op inzameling, vermindering en recyclage van organisch materiaal door verwerking van de afvalstoffen. Het is duidelijk dat de autonome regering van Galicië niet aan deze doelstellingen voldoet, aangezien het Sogama-project in eerste instantie gericht is op verbranding. Zo zal in Galicië in 2001 300 000 ton en in 2005 500 000 ton afval worden verbrand.

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in het kader van het Sogama-project organisch afval zal worden verbrand in plaats van gerecycleerd? Kan de Commissie bevestigen dat het project indruist tegen de communautaire basiswetgeving inzake milieubescherming op afvalgebied? Welk tijdschema staat de Commissie voor ogen voor de regelmatige verslaglegging over de voortgang van het programma, zoals die wordt aangekondigd in het antwoord van commissaris Barnier?

⁽¹⁾ PB C 170 E van 20.6.2000, blz. 86.

⁽²⁾ PB L 130 van 25.4.1994, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(22 mei 2000)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen E-0784/00 en E-0818/00 van mevrouw Miguélez Ramos⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 42.

(2001/C 53 E/072)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1044/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie***(4 april 2000)*

Betreft: Tsjetsjeense vluchtelingen

Uit krantenberichten van de afgelopen dagen blijkt dat er 277 100 Tsjetsjeense vluchtelingen in Ingoesjetië, maar ook in andere buurrepublieken, zoals Noord-Ossetië en Dagestan verblijven. Daarnaast bevinden zich nog eens 42 000 personen in provisorische kampen in Asinovskaja en Sernovodsk, in Tsjetsjenië zelf, ten oosten van Grozny. Welke concrete economische en politieke maatregelen neemt de Europese Unie om onverwijd en op doeltreffende wijze verandering te brengen in deze tragische situatie?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie*(12 mei 2000)*

De Commissie heeft al vanaf het begin van de huidige crisis noodhulp aan de vanwege de vijandigheden ontheemde burgerbevolking verleend via haar Bureau voor humanitaire hulp (ECHO). Bij de uitvoering van het programma, in samenwerking met het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRC) en een aantal niet-gouvernementele organisaties (NGO's), is de Commissie voor grote operationele problemen komen te staan (grote moeilijkheden bij het verzekeren van de veiligheid van de hulpverleners, enz.). Desondanks is de Commissie erin geslaagd op een groot aantal humanitaire gebieden (zoals voedselbedeling, noodhuisvesting, volksgezondheid, watervoorziening en sanitatie, alsook essentiële hulpgoederen) bijstand te verlenen.

De totale financiële allocatie staat thans op 7,4 miljoen euro. Tot dusverre was het programma wel voornamelijk gericht op Ingoesjetië, maar het heeft tevens Dagestan en Georgië bestreken. De belangrijkste operationele voorrang wordt thans gegeven aan hervatting van de operaties in Tsjetsjenië zelf, waar de activiteiten in november 1999 moesten worden opgeschort vanwege veiligheidsproblemen. De Commissie blijft in haar onderhandelingen met de Russische autoriteiten, in nauwe samenwerking met andere leden van de internationale gemeenschap, voorstander van de rol van humanitaire actoren in deze noodsituatie.

(2001/C 53 E/073)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1045/00
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie***(4 april 2000)*

Betreft: Aanleg ondergrondse in het grootstedelijk gebied Porto

In het grootstedelijk gebied van Porto wordt een begin gemaakt met de aanleg van een ondergrondse overeenkomstig een door de Commissie goedgekeurd project.

Intussen zijn er voorstellen gepresenteerd voor de toevoeging van nieuwe en wijzigingen van de geplande trajecten om een oplossing te vinden voor de vervoersproblemen in dit gebied.

Tegen deze achtergrond wordt de Commissie verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Hoeveel communautaire middelen zijn voorzien voor het huidige metroproject in het grootstedelijk gebied van Porto?
2. Zijn er reeds voorstellen tot wijziging en/of uitbreiding van het huidige project voorgelegd en zo ja, welke?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(25 mei 2000)

In 1994 is een indicatief bedrag tussen 60 en 70 miljoen EURO uitgetrokken voor de cofinanciering van de metro („light rail”) in Porto in het kader van het programma „infrastructuur ter ondersteuning van de ontwikkeling” van het communautair bestek voor Portugal (maatregel 4 van het subprogramma Vervoer betreffende de aanpak van de verkeersdrukte op de weg in de grootstedelijke gebieden Lissabon en Porto).

De eerste fase van het project is op 11 december 1998 door de Commissie goedgekeurd; de bijstand van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling bedraagt 71,77 miljoen EURO. Tot dusver heeft de Commissie geen verzoeken tot wijziging van het betrokken project ontvangen.

(2001/C 53 E/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1048/00 van Hubert Pirker (PPE-DE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Onopgeloste vermogenskwesaties

Zoals bekend is inbeslagneming van vermogen zonder compensatie daarvoor altijd strijdig met het volkenrecht. De politieke betekenis van deze onopgeloste vermogenskwesaties binnen het Gemeenschapsrecht kan niet worden opgehelderd door een verwijzing naar artikel 295 EG-Verdrag.

Hoe ziet de Commissie deze nog steeds onopgeloste vermogenskwesaties in het kader van de toetredingsonderhandelingen met de Republiek Slovenië, en is zij bereid ertoe bij te dragen dat aan dit onrecht een eind komt?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(2 mei 2000)

Zoals het geachte parlementslid in antwoord op zijn schriftelijke vragen E-0697/00 en E-0698/00 ⁽¹⁾ is meegedeeld, werd het proces van inbeslagneming van vermogen in Slovenië in het advies van de Commissie betreffende de toetredingsaanvraag van Slovenië tot de Unie en in de daaropvolgende periodieke jaarverslagen in het licht van de politieke criteria van Kopenhagen beoordeeld.

De Commissie volgt de algemene ontwikkeling van dit proces in het kader van de bilaterale betrekkingen met Slovenië. Naar verluidt zou 52% van de totale waarde van de claims zijn terugbetaald.

De toetredingsonderhandelingen betreffen alle gebieden van het Gemeenschapsrecht en het Gemeenschapsbeleid, het zogenaamde „acquis”, dat ieder kandidaat-land bij de toetreding tot de Unie moet overnemen en volledig ten uitvoer moet leggen. In dit verband wijst de Commissie erop dat zij geen wettelijke bevoegdheid heeft om rechtstreeks in het proces van teruggave van vermogens te interveniëren. Dit proces valt niet onder het „acquis”, daar in artikel 295 (ex-artikel 222) van het EG-Verdrag expliciet wordt verklaard dat de communautaire wetgeving de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet moet laten.

Zoals in het antwoord op schriftelijke vraag P-0664/00 ⁽²⁾ van het geachte parlementslid werd verklaard valt de tenuitvoerlegging van de internationale overeenkomsten inzake mensenrechten, zoals het Europese mensenrechtenverdrag, in eerste instantie onder de verantwoordelijkheid van de desbetreffende internationale organisaties.

⁽¹⁾ Zie blz. 18.

⁽²⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 85.

(2001/C 53 E/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1057/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Cyprus

De toetredingsonderhandelingen met Cyprus plaatsen de EU voor specifieke uitdagingen.

Kan de Commissie meedelen hoeveel tot op heden de totale kosten bedragen van de aan Cyprus verstrekte steun ter bevordering van de toetreding en welke toezeggingen zijn gedaan met betrekking tot financiële ondersteuning in de toekomst?

Kan zij meedelen of en zo ja, hoeveel kredieten beschikbaar zijn gesteld ter bevordering van de verzoening tussen de twee gemeenschappen op Cyprus?

Kan de Commissie, indien daarvoor kredieten beschikbaar zijn gesteld, details verstrekken over de aard en het aantal van dergelijke verzoeningsprojecten?

In VN-resolutie 1283, aangenomen in 1999, wordt bepaald dat betrekkingen en contacten tussen de Grieks- en Turks-Cypriotische gemeenschap zeer beperkt blijven, vooral wegens de door het Turkse bezettingsregiem („het Denktash-regiem”) opgelegde beperkingen. Kan de Commissie meedelen of zij of haar medewerkers of ambtenaren ooit moeilijkheden hebben ondervonden bij de tenuitvoerlegging van projecten ter bevordering van de verzoening tussen de twee Cypriotische gemeenschappen?

Zo ja, kan de Commissie details verstrekken aangaande deze moeilijkheden en aangeven of zij nog altijd moeten worden opgelost? Kan zij met name meedelen welke rol het Denktash-regiem heeft gespeeld bij het blokkeren of op enige andere wijze hinderen van de verzoeningsprojecten?

Is de Commissie op de hoogte van enige niet door de EU gefinancierde initiatieven met betrekking tot de verzoening van de beide Cypriotische gemeenschappen, die zouden zijn geblokkeerd of op enige wijze gehinderd door het Denktash-regiem?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(27 april 2000)

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat de uitbreidingsonderhandelingen met Cyprus de Unie voor speciale uitdagingen stellen. Toch hoopt de Commissie dat de kans dat Cyprus lid wordt van de Unie als katalysator kan dienen voor de besprekingen ter bevordering van goede nabuurschap, die momenteel onder auspiciën van de Verenigde Naties worden gevoerd.

Door de jaren heen heeft Cyprus geprofiteerd van vier financiële protocollen met giften, risicodragend kapitaal en leningen van de Europese Investeringsbank (EIB). Het vierde van deze protocollen (waarmee een bedrag van 74 miljoen € was gemoeid: 50 miljoen € aan EIB-leningen, 2 miljoen € aan giften en 2 miljoen euro aan risicodragend kapitaal) is op 31 december 1999 verstreken. Een van de krachtens dit protocol gefinancierde projecten is gericht op vertaling van het communautaire acquis in het Turks.

Voor de toekomst vallen alle middelen die voor de periode 2000-2004 ter beschikking van Cyprus zijn gesteld onder de nieuwe financiële verordening, die op 13 maart 2000 door de Raad werd goedgekeurd⁽¹⁾. Deze verordening vormt thans de rechtsgrondslag voor het toetredingspartnerschap met Cyprus. Voor deze periode is een bedrag van 57 miljoen € voor dit eiland uitgetrokken waarvan 9 miljoen € voor het jaar 2000 zal worden vastgelegd. Daarvan is 6 miljoen € bestemd voor harmoniseringsprojecten binnen de pretoetredingsstrategie, terwijl de overige 3 miljoen € voor aan de beide Cypriotische gemeenschappen ten goede komende projecten worden gereserveerd.

Voor de nieuwe financiële verordening en naar aanleiding van het recente bezoek aan Cyprus van het Commissielid dat verantwoordelijk is voor uitbreiding, is de Commissie momenteel projecten aan het bestuderen om de twee gemeenschappen samen te brengen. Deze arbeid bevindt zich momenteel in het preprogrammeringsstadium.

⁽¹⁾ PB L 68 van 16.3.2000.

(2001/C 53 E/076)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1065/00
van Helmuth Markov (GUE/NGL) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Ongevallenfrequentie bij jonge bestuurders

Het is bekend en statistieken bewijzen het (althans voor Duitsland) dat het aantal verkeersongevallen, waarbij jonge bestuurders zijn betrokken, boven het gemiddelde ligt. In 1999 lag het aantal doden en gewonden onder personen van 18 tot 29 jaar respectievelijk bij 26 en 25 %. (Bron: Verslag 1999 van het Duitse Bureau voor de Statistiek).

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen:

1. of er soortgelijke statistieken bestaan voor de gehele EU,
2. zo ja, wat het percentage doden en gewonden onder de jonge bestuurders in de gehele EU is,
3. of zij overweegt iets aan deze situatie/tendens te doen,
4. welke maatregelen volgens haar in communautaire verband kunnen worden getroffen om het aantal verkeersongevallen met jonge bestuurders te verminderen,
5. of zij als maatregel in deze richting zou kunnen overwegen het maximumvermogen van motorvoertuigen van jonge bestuurders tot bijv. 50 PK te beperken, overeenkomstig de beperking van het aantal cc voor jonge bestuurders van motorfietsen in Duitsland?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 mei 2000)

1. Soortgelijke gegevens zijn voor de gehele Gemeenschap beschikbaar (hoewel de gegevens voor 1999 nog niet zijn verwerkt) aan de hand van de CARE-gegevensbank met ongevallenstatistieken (Beschikking 93/704/EG van de Raad van 30 november 1993 betreffende de oprichting van een communautaire gegevensbank inzake ongevallen in het wegverkeer⁽¹⁾).

2. De laatste jaren bedraagt het gemiddelde aantal jonge bestuurders (18-29) dat bij verkeersongevallen in de overige 14 lidstaten is omgekomen, als percentage van het aantal voertuiginzittenden 24 %. Het aantal jonge bestuurders (18-29) dat als percentage van alle autobestuurders bij verkeersongevallen is omgekomen, bedraagt 38 %.

3. en 4. De Commissie maakt zich zorgen over de verkeersveiligheid. In een mededeling over verkeersveiligheid⁽²⁾ van april 1997 heeft zij een actieprogramma voorgesteld met maatregelen voor de periode 1997-2001. De Commissie heeft tevens op 17 maart 2000 een voortgangsrapport⁽³⁾ aangenomen, waarin op basis van een kosteneffectiviteitsanalyse prioriteiten worden vastgelegd voor de maatregelen die voor de resterende duur van het actieprogramma nog moeten worden uitgevoerd. De prioritaire maatregelen zijn: EuroNCAP (botsproeven met voertuigen), gebruik van veiligheidsgordels en beveiligingssysteem voor kinderen, alcoholgebruik, snelheidsbegrenzers voor lichte bedrijfsvoertuigen, beheer van plaatsen met een hoog ongevallencijfer en veiligere voorzijden van auto's voor voetgangers en fietsers. Voorts worden nog vijf andere maatregelen genoemd waarvoor meer onderzoek wenselijk is: medische normen voor rijbewijzen, normen voor rijexamens, het voeren van licht overdag, effecten van geneesmiddelen op het rijgedrag en slachtofferhulp na ongevallen. Ten slotte kregen drie ondersteunende maatregelen ook een hoge prioriteit: de CARE-gegevensbank met ongevallenstatistieken, een geïntegreerd informatiesysteem en onderzoek naar normen voor voertuigtelematica.

5. De Commissie heeft geen plannen om beperkingen voor te stellen voor het vermogen van voertuigen waarmee jonge of beginnende bestuurders rijden.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1993.

⁽²⁾ COM(97) 131 def.

⁽³⁾ COM(2000) 125 def.

(2001/C 53 E/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1074/00
van Hubert Pirker (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Bevordering van de Europese rechtscultuur in de Republiek Slovenië

Wat vindt de Commissie met het oog op de toetredingsonderhandelingen van het feit dat in de Republiek Slovenië discriminerende wetten van kracht zijn die gericht zijn tegen andere lidstaten of categorieën burgers in die landen?

Deelt de Commissie de opvatting dat opheffing van deze decreten en wetten een verheugende bijdrage aan een gemeenschappelijk Europese rechtsorde zou leveren?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(15 mei 2000)

De toetredingsonderhandelingen omvatten alle gebieden van het Gemeenschapsrecht en alle communautaire beleidsvormen, het zogenaamde „acquis”, dat elke kandidaat-lidstaat dient over te nemen en op het tijdstip van toetreding tot de Unie volledig ten uitvoer dient te hebben gelegd.

Slovenië zal, tegen de tijd van de toetreding van het land, binnen het bereik van het „acquis” en onverminderd daarin vervatte bijzondere bepalingen, moeten overgaan tot het schrappen van discriminerende bepalingen op grond van nationaliteit.

(2001/C 53 E/078)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1075/00
van Hubert Pirker (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Toetredingsonderhandelingen van de Europese Unie met de Republiek Slovenië

In haar standpunt betreffende het verzoek om toetreding van Polen heeft de Commissie erop gewezen dat Polen de schadeloosstellingsprocedure voor onteigeningslachtoffers dient aan te vullen.

Kan de Commissie meedelen of zij dit soort eisen ook aan de Republiek Slovenië heeft gesteld? Herstelbetaling in geval van vergelijkbare onteigeningen hebben in de Republiek Slovenië tot dusverre nog niet plaatsgevonden.

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(2 mei 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag P-1048/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 63.

(2001/C 53 E/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1076/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: PHARE-programma

Kan de Commissie in verband met het PHARE-programma zeggen waarom zij enerzijds als totaalstrategie heeft de kleine en middelgrote ondernemingen te ontwikkelen en te steunen en zij anderzijds programma's lanceert zoals „Lot 1 project title: Assessment of Phare national programmes”, die zo omvangrijk zijn dat de kleine en middelgrote ondernemingen gezien het grote aantal landen die hierbij zijn betrokken, praktisch niet kunnen reageren en dus in feite worden uitgesloten?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie*(23 mei 2000)*

Het Phare-programma heeft inderdaad als een van zijn belangrijkste uitgangspunten het ondersteunen en ontwikkelen van plaatselijke kleine en middelgrote ondernemingen (het MKB) via specifiek ontworpen programma's en voorzieningen. Het geval waar het geachte parlementslid van spreekt, betreft een aanbesteding die door de Commissie is uitgeschreven voor de beoordeling van het programma. Het is een enkele aanbesteding die alle toetredingslanden omvat.

De gevraagde diensten zijn uiterst gespecialiseerd. Er wordt vanuit gegaan dat reacties op deze aanbesteding afkomstig zullen zijn van consortia die waarschijnlijk kleinere maar gespecialiseerde bedrijven zullen omvatten.

(2001/C 53 E/080)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1084/00**van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie***(7 april 2000)*

Betreft: Bescherming van de met uitsterven bedreigde auerhaan in Asturië

In Asturië, León en Cantabrië (Spanje) leven nog enkele honderden exemplaren van de met uitsterven bedreigde Cantabrische auerhaan. Volgens een rapport van José Ramón Obeso van de universiteit van Oviedo zou de Cantabrische auerhaan vóór 2030 kunnen verdwijnen omdat er geen speciale instandhoudings- en beschermingsprogramma's bestaan. De populatie is de laatste vijftien jaar met 60 % gedaald. Het aantal „cantadero's", de typische habitat van de auerhaan, is in die periode afgenomen van 335 tot minder dan 220.

Het voortbestaan van de auerhaan wordt tevens bedreigd door stroperij, niet-selectieve everzwijnjacht en de aanleg van wegen en afrasteringen vlakbij de cantadero's. Ook is er een gebrek aan bewustmakingscampagnes met betrekking tot de natuurlijke habitats voor de plaatselijke bevolking, jagers, skiërs en toeristen.

De auerhaan is in Bijlage II/2 van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand niet opgenomen onder de vogels waarop in Spanje mag worden gejaagd. Stropers zouden dan ook gerechtelijk moeten worden vervolgd. Door de lakse houding van de autoriteiten blijft de illegale jacht op deze soort echter bestaan.

De Spaanse autoriteiten hadden de Commissie op een vergadering van het „Ornis"-comité (ingesteld bij bovengenoemde richtlijn en samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten) meegedeeld dat zij een verslag over de situatie van de auerhaan zouden opstellen ter ondersteuning van een verzoek om deze soort als prioritair te beschouwen voor de financiering van LIFE-Natuur.

Is dit verslag aan het „Ornis"-comité voorgelegd? Kan de Commissie mij dit verslag doen toekomen? Is de auerhaan erkend als prioritair voor de financiering van LIFE-Natuur? Kan de Commissie met de Spaanse autoriteiten samenwerken met het oog op de uitvoering van de nodige studies om inzicht te krijgen in de factoren die het voortbestaan van de auerhaan bedreigen en met het oog op maatregelen om de achteruitgang van de auerhaanpopulatie tegen te gaan?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(31 mei 2000)*

In september 1998 hebben de Spaanse autoriteiten de Commissie een technisch verslag voorgelegd met een voorstel om de Cantabrische auerhoen (*Tetrao urogallus cantabrius*) op de lijst van prioritaire soorten voor LIFE op te nemen. Dit vormde de basis voor besprekingen over het onderwerp tijdens de vergadering van het Ornis-comité van oktober 1998. Aangezien het Spaanse Ministerie voor Milieu de auteur van dit verslag is, wordt het geachte parlementslid verzocht haar verzoek om toegang rechtstreeks tot dit ministerie te richten.

Tijdens de vergadering van het Ornis-comité werd overeengekomen deze ondersoorten niet op de prioriteitslijst voor LIFE-financiering te plaatsen. De prioriteitslijst wordt vastgesteld aan de hand van de lijst in Bijlage I, die slechts naar de soort *Tetrao urogallus* verwijst.

Tijdens de vergadering is er evenwel ook op gewezen dat dit de indiening van een LIFE-aanvraag voor de instandhouding van deze ondersoorten niet uitsluit. Indien een dergelijke aanvraag aan de noodzakelijke voorwaarden voor LIFE voldoet, inclusief de vereiste dat de locatiegebonden projectgebieden als speciale beschermingszones moeten worden aangewezen, zal de Commissie deze ernstig onderzoeken. Jammer genoeg blijkt dat het niveau van bescherming van de ondersoorten in speciale beschermingszones momenteel laag is.

(2001/C 53 E/081)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1085/00
van Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Doelstellingen van de studie over marktbevoorrading van tonijnfilet

De Raad heeft de Commissie opgedragen een studie te verrichten over de bevoorrading van de EU-markt met tonijnfilet. Uit een door de Commissie gepubliceerde samenvatting van deze studie blijkt dat de doelstelling inderdaad was „de balans op te maken van de bevoorrading van tonijnfilet”. In het hoofdstuk Aanbevelingen staat in de eerste alinea echter te lezen dat het centrale thema van deze studie de vraag was hoe de Italiaanse industrie bevoorraad moet worden om haar concurrentiepositie te behouden.

Kan de Commissie aangeven wat nu werkelijk de doelstelling van het onderzoek was?

Acht de Commissie het ethisch verantwoord om onder de dekmantel van een zeer duidelijke opdracht van de Raad een met openbare middelen gefinancierd onderzoek in werkelijkheid te gebruiken om een onderzoek te doen naar bepaalde bedrijven van een lidstaat?

Is de Commissie niet van oordeel dat, indien deze bedrijven willen weten wat hun zwakke punten zijn ten opzichte van de concurrerende bedrijven in de overige lidstaten, zijzelf opdracht zouden moeten geven voor een dergelijk onderzoek?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 mei 2000)

Wat de eerste vraag betreft, wordt het geachte parlementslid verzocht kennis te nemen van het gemeenschappelijke antwoord van de Commissie op de schriftelijke vragen E-756/00 tot en met E-761/00 van de heer Varela Suanzes-Carpegna ⁽¹⁾.

Ten aanzien van het van de studie gemaakte gebruik is de Commissie van mening dat dit zowel voor de analyse als voor de conclusies evenwichtig is.

De analyse heeft betrekking op de belangrijkste lidstaten (en derde landen) waar dit product wordt geproduceerd en verbruikt, en er worden aanbevelingen voor de korte en de middellange termijn gedaan die alle marktpartijen betreffen.

Het is dus niet juist te stellen dat de studie wordt gebruikt om de behoeften van bepaalde bedrijven in een lidstaat te kennen. De studie spitst zich immers absoluut niet op de bedrijven in een enkele lidstaat toe, maar gaat integendeel uitvoerig in op de situatie van de belangrijkste bedrijven in de betrokken lidstaten. Zo bevat de studie een grondige analyse van de situatie van zeven Spaanse, vijf Italiaanse en vier Franse bedrijven.

In antwoord op de laatste vraag brengt de Commissie in herinnering dat de Commissie deze studie heeft laten verrichten op verzoek van de Raad en niet op verzoek van de betrokken bedrijven.

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 104.

(2001/C 53 E/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1088/00
van Antonio Tajani (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Rechtszaak tegen 13 Joodse Iraniërs

De Iranese autoriteiten hebben meegedeeld dat het proces tegen 13 Joodse Iraniërs uit de stad Shiraz, die beschuldigd worden van spionage voor het Zionistische regime en voor de Verenigde Staten en van „arrogant optreden in de wereld”, op 13 april 2000 van start zal gaan.

Zowel Israël als de Verenigde Staten hebben elke band met de gearresteerden ontkend. Desondanks bestaat, gezien ook eerdere soortgelijke gevallen, het ernstige risico dat het Gerechtshof van Teheran de betrokkenen ter dood zal veroordelen.

Welke stappen denkt de Europese Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat de fundamentele mensenrechten worden geëerbiedigd en dat de rechtszaak eerlijk zal verlopen, in de wetenschap dat de omstandigheden waarin de aangeklaagden momenteel gevangen worden gehouden en de wijze waarop het proces zal worden gevoerd niet aan de minimumeisen voor een eerlijke en rechtvaardige behandeling voldoen?

Kan de Commissie bij de regering van Teheran aandringen op toestemming voor de aanwezigheid van waarnemers van de Commissie en/of het Europees Parlement, die controleren of het recht van verdediging werkelijk wordt geëerbiedigd en of het proces eerlijk en rechtvaardig verloopt?

(2001/C 53 E/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1209/00
van Anna Karamanou (PSE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Vervolging van 13 Iraanse joden in Iran

Al ongeveer een jaar lang zitten 13 Iraanse joden zonder enige vorm van proces in de gevangenis onder beschuldiging van spionage en dagelijks ondergaan zij een onmenselijke en vernederende behandeling. Volgens de laatste berichten hebben de meesten van hen niet het recht gekregen een advocaat te kiezen om hen te verdedigen in het proces dat is gepland voor 13 april. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen in het licht van de „kritische dialoog” die is opgestart tussen de Europese Unie en Iran, zodat garanties worden gegeven voor een rechtvaardig en openbaar proces en zodat het recht om een advocaat voor de verdediging te kiezen, wordt verzekerd?

(2001/C 53 E/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1251/00
van Alejandro Cercas (PSE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Juridische garanties en mensenrechten van een groep Iraanse burgers die de joodse godsdienst belijden

Het Europees Parlement (resolutie van september 1999) en diverse sociale media hebben herhaaldelijk gewezen op de situatie van een groep joodse Iraniërs, die worden beschuldigd van spionage en daarvoor de doodstraf kunnen krijgen. Kan de Commissie mededelen welke stappen zij reeds gedaan heeft of welke initiatieven zij van plan is te nemen om te garanderen dat de mensenrechten in deze zaak worden nageleefd en dat de betrokken burgers een eerlijk proces krijgen?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1088/00, E-1209/00 en E-1251/00**

(24 mei 2000)

De Commissie volgt de aangelegenheid van de mensenrechten in Iran op de voet. In de uitgebreide dialoog tussen de Unie en Iran nemen vragen aangaande mensenrechten een belangrijke plaats in — zij worden door de Unie altijd te berde gebracht.

Met betrekking tot de 13 Iraanse joden en de 8 moslims die in Shiraz gevangen worden gehouden op aanklachten van spionage, zijn er door de Unie en door individuele lidstaten vorig jaar verscheidene demarches gedaan. Vertegenwoordigers van Iran hebben beloofd dat de gevangenen een eerlijk en openbaar proces zullen krijgen; de autoriteiten van Iran zijn zich ongetwijfeld bewust van de sterke internationale reactie die op een negatieve uitkomst van het proces zou volgen. Drie van de gedetineerde joden zijn onlangs op borgtocht vrijgelaten.

De Unie heeft de Iraanse autoriteiten herhaaldelijk laten weten dat zij belang hecht aan een eerlijk en openbaar proces, en aan de wettelijke verdediging van de gevangenen. Het is betreurenswaard dat eerdere beloften van een openbaar proces niet zijn ingelost.

Hoewel de Iraanse regering zeker gevoelig voor internationale druk blijft, dient evenwel de indruk van buitenlandse inmenging te worden vermeden, aangezien deze niet in het belang van de gevangenen zou zijn. De uitkomst van dit proces, alsook de internationale visie op hoe dit proces is gevoerd, zullen uiteraard een zeer belangrijke factor zijn bij de vooruitzichten op verdere verbetering van de betrekkingen met Iran.

(2001/C 53 E/085)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1090/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(7 april 2000)

Betreft: Het binnendringen en vasthouden van benzeen uit de buitenlucht in woningen en het treffen van maatregelen voor de volksgezondheid

1. Is de Commissie bekend met de onlangs verschenen uitkomsten van het onderzoek naar benzeengehaltes in de lucht, zoals dat staat gerapporteerd in onder andere het Amerikaanse wetenschappelijke blad „Nature” van 9 maart 2000 en de „New York Times” van 14 maart 2000, waaruit blijkt dat in elk van de zes onderzochte Europese steden Antwerpen, Athene, Kopenhagen, Rouen, Padua en Murcia het gehalte benzeen binnenshuis groter is dan buitenshuis?
2. Kan de Commissie bevestigen dat tot nu toe algemeen werd aangenomen dat alleen in de buitenlucht en in autoreparatiebedrijven te hoge concentraties benzeen voorkomen, welke worden veroorzaakt door rechtstreekse uitstoot van auto's, zodat de aanwezigheid van benzeen binnen woningen aanmerkelijk lager is en alleen of vooral zou dienen te worden verklaard uit de nabijheid van knooppunten van wegverkeer en een slechte isolatie van de woningen?
3. Hoe beoordeelt de Commissie de uit het onderzoek naar voren komende veronderstelling dat de woninginrichting in Noord-Europese staten, waarbij naar verhouding meer linoleum, hout en tapijt wordt gebruikt, meer benzeen van buiten de woning aanzuigt, opneemt en vasthoudt dan de woningen in de Zuid-Europese staten, waar in vloeren, wanden en daken veel kale steen wordt toegepast?
4. Is de Commissie met mij van mening dat te hoge concentraties benzeen in de lucht — en in het bijzonder binnenshuis — schadelijk zijn voor de volksgezondheid en dat bijvoorbeeld de kans op leukemie door te hoge concentraties van dit gas aanzienlijk wordt vergroot?
5. Is de Commissie tevens met mij van mening dat, indien de uitslagen van dit rapport op waarheid berusten, de mens dagelijks aan veel hogere concentraties benzeen blootstaat dan tot nu toe werd aangenomen, zodat de maximaal toegestane en tot op heden veilig geachte percentages benzeen in de buitenlucht feitelijk te hoog zijn en dus aangepast dienen te worden?

6. Is de Commissie bereid de uitkomsten van dit rapport te gebruiken om ten behoeve van de volksgezondheid maatregelen voor te stellen die ertoe leiden dat de uitstoot van benzeen buitenshuis en het doordringen ervan binnenshuis zoveel mogelijk vermindert?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(8 juni 2000)

1. Ja.
2. Ja, de blootstelling aan te hoge benzeenconcentraties is algemeen, doch niet uitsluitend in verband gebracht met factoren buitenshuis.
3. Het is nog te vroeg om op grond van dit verslag conclusies te trekken, met name ten aanzien van het vermogen van de woninginrichting om benzeen te absorberen. In dit verband zij opgemerkt dat het hier slechts om een hypothese gaat.
4. Ja, te hoge concentraties benzeen, waarvan het kankerverwekkend algemeen erkend wordt, worden als een belangrijke risicofactor voor kanker aangemerkt. Dit komt tot uiting in de communautaire wetgeving ter zake op milieugebied en op het gebied van de bescherming van werknemers.
5. Nogmaals, het is te vroeg om conclusies te trekken ten aanzien van de vraag of mensen aan veel hogere benzeenconcentraties worden blootgesteld dan eerder werd aangenomen.
6. De Commissie wacht verder onderzoek en de standpunten van de lidstaten af, die het best in staat zijn potentiële gevaren te beoordelen, alvorens een standpunt in te nemen over verdere stappen van de Gemeenschap. Er zij echter op gewezen dat de volksgezondheidsbepalingen van het EG-Verdrag, zoals neergelegd in artikel 152 (ex artikel 129), niet voorzien in harmonisatiemaatregelen op het gebied van de milieuveiligheid. De communautaire milieubepalingen en die inzake de bescherming van de werknemers met betrekking tot benzeen worden echter regelmatig herzien. Met eventuele nieuwe gegevens van de door de geachte afgevaardigde genoemde aard zal in dit verband rekening worden gehouden.

(2001/C 53 E/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1092/00 van Mary Banotti (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Aids in Afrika

Thans wordt tussen de 30 en 50 % van Afrika's leraren gedood door AIDS en het hele onderwijssysteem in Afrika staat op instorten, waardoor de toekomstige welvaart van het continent in gevaar wordt gebracht. Kinderen in Afrika ontvangen thans niet zoveel basisonderwijs als twintig jaar geleden. In het licht van deze catastrofale situatie zou ik de Commissie willen vragen: Welke middelen stelt zij beschikbaar voor het Afrikaanse onderwijs in het algemeen, en de lerarenopleiding in het bijzonder, teneinde een zekere compensatie te bieden voor het verlies van een zo groot aantal leraren ten gevolge van de AIDS-epidemie?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(11 mei 2000)

De Commissie is uiterst bezorgd over de crisis die de epidemie van het menselijk immunodeficiëntie-virus/verworven immunodeficiëntie-syndroom (hiv/aids) heeft veroorzaakt, en is ich er zeer wel van bewust dat hiv/aids mensen, huishoudens, gemeenschappen en landen werkelijk teistert. Leerkrachten worden schaarser en kinderen worden van school gehaald om voor zichzelf en hun gezinnen te zorgen.

Ook het onderwijsstelsel wordt op verschillende manieren getroffen. Allereerst heeft hiv/aids gevolgen voor het onderwijs als systeem, terwijl vervolgens opleidingen, onderricht, lesmateriaal en leerprogramma's moeten worden aangepast om voorlichting te geven over hoe te overleven, over risico's en over bescherming bij seksuele activiteiten en over kwetsbaarheid voor hiv/aids.

De donorgemeenschap en de Gemeenschap wensen daarom betere omstandigheden te scheppen voor steun bij opleiding en voorlichting met betrekking tot hiv/aids. De Gemeenschap heeft al steun verleend aan bepaalde programma's voor jongeren met overlevingsstrategieën met betrekking tot hiv/aids. Zij erkent dat op dit specifieke gebied nog veel te doen is.

Op het gebied van het onderwijs is er een radicale ommekeer te zien tussen Lomé III en Lomé IV, als gewijzigd (1995-2000). Terwijl krachtens Lomé III en IV investeringen op dit gebied financieel beperkt, versnipperd en niet op basisonderwijs gericht waren, liet de tenuitvoerlegging van het herziene Lomé IV een radicale ommekeer zien. De financiële middelen werden aanzienlijk verhoogd (15 % van het totaal), waarbij het basisonderwijs voorrang krijgt (80 % van het totale bedrag voor onderwijs), terwijl er in elk programma een belangrijk deel gewijd is aan de opleiding van leerkrachten.

Het document waarin de vastleggingen van het 8e Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) (Zuid-Afrika inbegrepen) zijn opgenomen en dat rechtstreeks is toegezonden aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat van het Parlement, geeft slechts een onvolledig beeld van de investeringen, aangezien de gelden voor een aantal grote nationale programma's (bijvoorbeeld voor Nigeria) alsook regionale programma's nog niet zijn vastgelegd.

Aids-programma's worden gefinancierd via allerlei instrumenten, zoals de nationale indicatieve programma's, de regionale intra- ACS-middelen (ten belope van 20 miljoen euro) alsmede een specifieke begrotingslijn voor aids en bevolking (+/- 20 miljoen euro in het jaar 2000).

Een algehele evaluatie van de activiteiten op het gebied van onderwijs, opleidingen en volksgezondheid in het kader van het 7e en 8e EOF is thans aan de gang. Het zal specifieke informatie opleveren over voorlichting die op hiv/aids betrekking heeft.

Afgezien van het feit dat zij de uitvoering van programma's „op het terrein” financiert, neemt de Commissie actief deel aan alle internationale fora waar dit zo belangrijke vraagstuk met de donorgemeenschap en de lokale partners wordt besproken. De Commissie was aanwezig op het recente Wereldonderwijsforum te Dakar van 26 tot 28 april 2000, bij welke gelegenheid op 27 april 2000 in een sub-plenaire zitting over deze kwestie werd gesproken onder de titel „Overcoming the effects of HIV/AIDS on basic education”.

(2001/C 53 E/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1099/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Financiële steun voor Kosovo

Is de Commissie van mening dat de toewijzing van kredieten voor de wederopbouw en ontwikkeling van Kosovo eventueel van invloed is op het vermogen van de EU om essentiële financiële steun voor de armste landen ter wereld ter beschikking te stellen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(25 mei 2000)

De Commissie is van mening dat het niveau van kredietverlening dat zij voor het herstel van Kosovo voorstelt, niet van invloed zal zijn op het vermogen van de Gemeenschap om essentiële financiële steun voor de armste landen ter wereld ter beschikking te stellen.

Bij de voorgestelde toewijzingen voor Kosovo is rekening gehouden met de navolgende drie overwegingen:

- de voorrang die de Gemeenschap verleent aan nabije niet-EU-landen;
- de gerichtheid van de programma's op armoede; zo zijn de verhogingen voor de programma's in Azië gehandhaafd, aangezien zij sterk op armoede zijn gericht;
- de vroegere en tegenwoordige resultaten van de verschillende programma's in termen van opnemingsvermogen en evolutie.

Het voorgestelde totaal voor begrotingsonderdeel 4 vormt voor 2000-2006, vergeleken met de eerdere periode 1993-1999, een stijging.

(2001/C 53 E/088)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1101/00
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Voedselveiligheid en probiotica in gevogelte

Tijdens de afgelopen twee jaar is bij een omvangrijk project dat werd uitgevoerd door het Leahurst Veterinary Field Station van de universiteit van Liverpool gebleken dat het mogelijk is om door toepassing van het probiotische product Protexine tot een aanzienlijke vermindering te komen van de belangrijkste pathogene stoffen die bezorgdheid ten aanzien van de menselijke gezondheid wekken. Deze werkzaamheden werden gedeeltelijk gefinancierd door de Commissie via het Ministerie voor handel en industrie van het Verenigd Koninkrijk.

Op dit moment kan de Commissie de effecten van Protexine niet nader bestuderen vanwege haar standpunt dat producten die voorafgaan aan probiotica niet meer dan twee stammen micro-organismen mogen bevatten.

Kan de Commissie deze regel herzien opdat niet zonder het vereiste onderzoek voorbij wordt gegaan aan de potentiële voordelen van probiotische producten die meer dan twee stammen micro-organismen bevatten?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(7 juli 2000)

Op grond van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding⁽¹⁾ is toestemming van de Gemeenschap vereist voor het gebruik en het in de handel brengen van een toevoegingsmiddel in de veevoeding.

De Protexine-dossiers werden eerst beoordeeld uit hoofde van Richtlijn 93/113/EG van de Raad van 14 december 1993 betreffende het gebruik en het in de handel brengen van voor de diervoeding bestemde enzymen, micro-organismen en hun preparaten⁽²⁾. Het doel van deze richtlijn was een lijst op te stellen van de zonder officiële goedkeuring in de lidstaten gebruikte enzymen en micro-organismen, de desbetreffende dossiers te beoordelen en die producten toe te staan die beantwoordden aan de eisen van Richtlijn 70/524/EEG en Richtlijn 87/153/EEG van de Raad van 16 februari 1987 tot vaststelling van richtsnoeren voor de beoordeling van toevoegingsmiddelen in diervoeding⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/40/EG van de Commissie van 22 juli 1994⁽⁴⁾.

De Protexine-dossiers werden in de loop van 1996 beoordeeld. Volgens de groep van nationale deskundigen die met de beoordeling was belast, voldeed geen van de 9 Protexine-producten aan de voorwaarden van de artikelen 2 en 7 van Richtlijn 70/524/EEG en beantwoordde geen van de dossiers aan de eisen van Richtlijn 87/153/EEG. De leden van het Permanent Comité voor de diervoeding onderschreven formeel de conclusies van de groep van deskundigen op 6 mei 1997.

In de veronderstelling dat het financierend bedrijf een Protexine-dossier opstelt dat voldoet aan Richtlijn 70/524/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/51/EG van de Raad van 23 juli 1996⁽⁵⁾, en dat een positief effect op de dierlijke productie of op dierlijke producten aantoont, zal het dossier op zijn merites worden beoordeeld, mits het aan de Commissie en de lidstaten wordt voorgelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, leden 1 en 2, van Richtlijn 96/51/EG.

⁽¹⁾ PB L 270 van 14.2.1970.

⁽²⁾ PB L 334 van 31.12.1993.

⁽³⁾ PB L 64 van 7.3.1987.

⁽⁴⁾ PB L 208 van 11.8.1994.

⁽⁵⁾ PB L 235 van 17.9.1996.

(2001/C 53 E/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1103/00

van Paul Lannoye (Verts/ALE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betref: Toepassing van richtlijn 94/62 „Verpakking”

Artikel 6, lid 1 van richtlijn 94/62/EG⁽¹⁾ van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval bepaalt dat uiterlijk tien jaar na de uiterste datum voor de omzetting van deze richtlijn een percentage van het verpakkingsafval wordt teruggewonnen en gerecycleerd dat nader door de Raad zal worden bepaald „met het doel de (...) streefcijfers aanzienlijk te verhogen”.

Hetzelfde artikel bepaalt voorts in lid 3, sub b) dat uiterlijk zes maanden voor het einde van de eerste fase van vijf jaar de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid de streefcijfers voor de tweede fase van vijf jaar vaststelt.

Waarom heeft de Commissie nog geen voorstel hierover gedaan, zoals haar mandaat conform de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad voorschrijft?

⁽¹⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(5 juni 2000)

De verplichting om de streefcijfers inzake terugwinning en recycling grondig te herzien, is opgenomen in artikel 6, lid 3, onder b), en artikel 6, lid 1, onder c), van de in 1994 goedgekeurde Richtlijn 94/62/EG van de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval. Het compromis dat na lange discussies in het bemiddelingscomité door het Parlement en de Raad werd bereikt, bestond uit een eerste reeks becijferde doelstellingen voor terugwinning en recycling, die tegen midden 2001 moeten worden gerealiseerd, en een verbintenis van de communautaire wetgever om deze streefcijfers aanzienlijk te verhogen in een tweede fase die loopt tot midden 2006.

Bij de verpakkingsketen zijn een groot aantal partijen betrokken, zoals het bedrijfsleven, de consumenten, de milieuorganisaties en de autoriteiten. Zij hebben een hele reeks uiteenlopende belangen. Daardoor is het nodig een kader voor dialoog op te zetten teneinde tot een evenwichtige benadering te komen. Dankzij dit proces kan de Commissie de situatie evenwel correct inschatten en mogelijke oplossingen uitwerken om de richtlijn effectiever te maken. Verscheidene opties zijn aan de betrokkenen en de lidstaten voorgelegd en met hen besproken, maar de uiteindelijk door de Commissie voor te stellen maatregelen worden nog intern bestudeerd.

(2001/C 53 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1107/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Gelijke kansen in de kandidaat-lidstaten

Hoe denkt de Commissie ervoor te kunnen zorgen dat de richtlijnen van de Unie betreffende gelijke kansen voor vrouwen in de kandidaat-lidstaten strikt worden nageleefd?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(18 mei 2000)

Voorwaarde voor de uitbreiding van de Unie is dat de kandidaat-lidstaten voldoen aan de criteria van Kopenhagen op politiek en economisch vlak en op andere terreinen die verband houden met het communautaire acquis.

Wat deze laatste betreft, zijn de kandidaat-lidstaten verplicht hun nationale wetgeving volledig in overeenstemming te brengen met het acquis wanneer zij tot de Unie toetreden. Dit geldt uiteraard ook voor de communautaire richtlijnen inzake gelijke kansen voor vrouwen.

In deze context houdt de Commissie niet alleen nauwlettend toezicht op de aanpassing van de nationale wetgeving aan het communautaire acquis, maar hecht zij ook veel belang aan de effectieve implementatie en handhaving ervan in de kandidaat-lidstaten. De Commissie evalueert de geboekte vooruitgang jaarlijks in haar periodieke verslagen.

Zij zal deze kwestie nauwlettend blijven volgen en hierover in haar volgende periodieke verslag rapporteren.

(2001/C 53 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1109/00
van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: De hoogte van de voor het fokken van paarden verstrekte subsidie en de criteria daarvoor in verschillende lidstaten

In de landen rond de Baltische Zee worden al zeer lang grote aantallen warmbloedpaarden gefokt. Met name in Finland zijn al meer dan 400 jaar warmbloedpaarden en ook de vereniging voor het fokken van warmbloedpaarden is officieel al meer dan 75 jaar actief. Het ras van de warmbloedpaarden is in al die landen hetzelfde, namelijk het Oost-Pruisische paard (Trakehner). Daarnaast ontstond vaak een plaatselijk tweede ras, bijvoorbeeld het Finse paard en het Noord-Zweedse paard.

De voor een paard verstrekte subsidie bedraagt ongeveer 500 FIM per jaar, terwijl de voor een traditionele koe verstrekte subsidie twee keer zo hoog ligt. Toch is het paard voor bijvoorbeeld het behoud van het traditionele landschap en de schepping van een positief plattelandsbeeld van minstens even groot belang als de koe en zijn de kosten voor paarden, die gewoonlijk per één worden gehouden, wegens het grensnut misschien wel groter dan voor koeien, die doorgaans met meerdere op dezelfde boerderij worden gehouden.

Kan het bevoegde lid van de Commissie, gelet op het bovenstaande, meedelen:

- of het klopt dat de EU voor de betaling van de subsidie voor traditionele paarden in bepaalde landen rond de Baltische Zee andere criteria hanteert of van plan is dat te doen, hoewel de omstandigheden, de rassen en de voorgeschiedenis dezelfde zijn;
- of de Commissie, bijvoorbeeld met betrekking tot het behoud van het traditionele landschap, redenen ziet om in bepaalde landen geen subsidie te verstrekken voor het houden van warmbloedpaarden;
- welke criteria worden gehanteerd voor het verstrekken van deze subsidie en wat de grondslagen zijn om ervoor in aanmerking te komen;

- of de Commissie van plan is de hoogte van de te verstrekken subsidie te herzien, bijvoorbeeld in verhouding tot die welke wordt verstrekt voor koeien;
- als nog geen besluiten zijn genomen, volgens welk tijdschema het de bedoeling is dat over de zaak een besluit word genomen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(22 mei 2000)

Op grond van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽¹⁾ kan met name, in het kader van de milieumaatregelen in de landbouw, communautaire steun worden toegekend om de genetische verscheidenheid te bevorderen. De lidstaten moeten zelf naargelang van de specifieke plaatselijke situatie en van hun prioriteiten beslissen of zij van deze maatregel gebruik maken.

Wat het bedrag van de premies betreft en evenals voor de andere milieumaatregelen in de landbouw bepalen de lidstaten zelf „aan de hand van objectieve criteria de noodzaak om een stimulans te geven aan de toepassing van de maatregel” (artikel 18 van bovengenoemde Verordening (EG) nr. 1750/1999 van de Commissie van 23 juli 1999 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1257/199 ⁽²⁾ van de Raad).

In dit verband hebben de Finse autoriteiten voorgesteld om voor verschillende plaatselijke dierenrassen (paarden, koeien, schapen,...) communautaire steun toe te kennen, met vermelding van het aantal dieren en de beoogde bedragen.

De Commissie bestudeert momenteel het programma dat door Finland is ingediend en zal zo spoedig mogelijk een besluit nemen volgens de procedure van artikel 50, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

⁽²⁾ PB L 214 van 13.8.1999.

⁽³⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1113/00 van Lord Inglewood (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Uitbreiding van de Britse BTW-wet van 1994

Zou de Commissie er bezwaar tegen hebben als afdeling 33 van de Britse wet op de BTW van 1994 ook zou gaan gelden voor van overheidswege gefinancierde musea en galeries waarvan de commissarissen door de Britse regering worden benoemd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(19 mei 2000)

Afdeling 33 van de Britse BTW-wet van 1994 voert een terugbetalingsregeling in waarbij betaalde BTW die volgens de normale BTW-procedure niet kan worden teruggevorderd, wordt terugbetaald aan bepaalde plaatselijke autoriteiten en overheidsinstellingen. Deze terugbetalingsregeling betreft een financiële transactie tussen verschillende overheidslichamen, die niet in strijd is met het gemeenschappelijke Europese BTW-stelsel, en beschouwd kan worden als een soort subsidie aan bepaalde plaatselijke autoriteiten en overheidsinstellingen. De vraag welke van deze lichamen in afdeling 33 van de Britse BTW-wet van 1994 kunnen worden opgenomen, is een zuiver nationale kwestie waarover door de Britse autoriteiten moet worden beslist.

(2001/C 53 E/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1114/00
van John McCartin (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Maximaal toelaatbare residuen en toezicht op residuen

Voor alle actieve bestanddelen van diergeneesmiddelen die bedoeld zijn voor gebruik bij dieren die bestemd zijn voor de voedselproductie, worden er op basis van gegevens van de farmaceutische sector en volgens strenge voorschriften maximaal toelaatbare residuen vastgesteld.

De lidstaten zijn wettelijk verplicht hun plannen op het gebied van het toezicht op voedselresiduen voor het komende jaar alsmede de resultaten van het voorafgaande jaar aan de Commissie voor te leggen. Deze resultaten geven een beeld van het voorkomen van residuen uit diergeneesmiddelen in voedselmonsters uit heel Europa.

Waarom zijn de lidstaten of de Commissie niet verplicht deze resultaten te publiceren? Dit zou onderdeel moeten zijn van een doorlopend programma gericht op meer transparantie en herstel van het vertrouwen van de consument.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(29 mei 2000)

Op grond van Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG⁽¹⁾ zijn de lidstaten en de derde landen die levensmiddelen naar de Gemeenschap exporteren, verplicht plannen uit te voeren inzake het toezicht op de opsporing van residuen in levende dieren en in producten daarvan die bestemd zijn voor menselijke consumptie. In de tekst wordt aangegeven naar welke residuen voor elke diersoort onderzoek moet worden gedaan en welke monsternemingsprocedures voor het opsporen van de stoffen moeten worden uitgevoerd.

Het eerst is deze richtlijn in 1997 toegepast voor runderen, varkens, schapen en paarden, en ook voor pluimvee en aquacultuurproducten. Voor zuivelproducten, eieren, wild en honing kon de richtlijn pas in 1998 toegepast worden nadat Beschikking 97/747/EG van de Commissie van 27 oktober 1997 was aangenomen waarbij de niveaus en frequenties van de monsternemingen zoals bedoeld in Richtlijn 96/23/EG van de Raad zijn vastgesteld voor de controle op bepaalde stoffen en residuen daarvan in bepaalde dierlijke producten⁽²⁾ en waarbij de bepalingen van de richtlijn zijn aangevuld.

Op grond van Richtlijn 96/23/EG zijn er drie niveaus van informatie over de plannen voor toezicht van de lidstaten. De lidstaten moeten de plannen voor toezicht voor het lopende jaar en de resultaten uit het voorafgaande jaar uiterlijk op 31 maart van het lopende jaar aan de Commissie voorleggen (artikel 8, punt 3). Zodra de Commissie de plannen voor toezicht heeft bestudeerd, brengt zij de lidstaten in het Permanent Veterinair Comité op de hoogte van het resultaat van de controles (artikel 8, punt 4). Voorts moet de Commissie ook jaarlijks aan het Parlement en de Raad een mededeling doen over de resultaten van deze plannen voor toezicht (artikel 8, punt 5). Artikel 8, punt 3, bepaalt verder dat „de lidstaten het resultaat van de tenuitvoerlegging van de plannen openbaar moeten maken”. Sommige lidstaten doen dit overigens al in de vorm van een jaarverslag en enkele publiceren de resultaten op een officiële internetsite.

Sinds Richtlijn 96/23/EG is aangenomen, werkt de Commissie, samen met groepen nationale deskundigen, aan harmonisatie van de door de lidstaten verstrekte resultaten zodat deze beter met elkaar kunnen worden vergeleken en het in het artikel 8 van de richtlijn bedoelde verslag de daarin bedoelde waarde krijgt. Dit is een werk van lange adem aangezien de lidstaten soms sterk uiteenlopende procedures hebben voor de controle van residuen en de laboratoriumanalyse.

Over de resultaten van de toezichtplannen voor 1998 zal de Commissie waarschijnlijk tegen eind mei 2000 aan het Permanent Veterinair Comité een verslag voorleggen. Voor 1999 hebben tot nu toe negen lidstaten de resultaten van hun plannen ingediend. Op grond van Richtlijn 96/23/EG zal de Commissie de lidstaten op hun plicht wijzen om de resultaten van de plannen voor toezicht openbaar te maken en zij zal toezien op de effectieve tenuitvoerlegging hiervan. Ook zal de Commissie zich ervan gewissens dat de resultaten aan de Raad en het Parlement worden toegestuurd.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996.

⁽²⁾ PB L 303 van 6.11.1997.

(2001/C 53 E/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1116/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en Russische bedrijven

1. Is de Commissie ervan overtuigd dat de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) zich in haar leningverstrekking aan Russische bedrijven binnen de grenzen beweegt van haar eigen Overeenkomst en Richtsnoeren?
2. Welke controles worden er uitgevoerd om te waarborgen dat de EBWO zich in haar leningverstrekking aan Russische bedrijven binnen de grenzen beweegt van haar eigen Overeenkomst en Richtsnoeren?
3. Heeft de Commissie plannen om de werking van de Overeenkomst en Richtsnoeren van de EBWO met het oog op de leningverstrekking aan Russische bedrijven tegen het licht te houden?
4. Is haar aandacht gevestigd op feiten waaruit blijkt dat de EBWO in haar leningverstrekking aan Russische bedrijven in strijd met haar Overeenkomst en Richtsnoeren heeft gehandeld?
5. Welke maatregelen zou zij nemen als er feiten op tafel zouden komen waaruit blijkt dat de EBWO in haar leningverstrekking aan Russische bedrijven in strijd met haar Overeenkomst en Richtsnoeren heeft gehandeld?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(9 juni 2000)

1. Bij haar kredietverlening aan individuele ontvangende landen of aldaar actieve instanties handelt de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling (EBWO) conform de overeenkomst tot oprichting van de EBWO. In de artikelen 1 en 2 van deze overeenkomst worden het doel en de taken van de EBWO omschreven, alsook het door de raad van bewind te voeren beleid. Artikel 11, lid 2, schrijft voor dat de raad van bewind moet bevestigen dat de werkzaamheden van de EBWO in elk ontvangend land in alle opzichten met dit doel en deze taken overeenstemmen.

Deze bevestiging geschiedt door landenstrategieën goed te keuren. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, lid 2, van de overeenkomst tot oprichting van de EBWO moeten deze landenstrategieën jaarlijks worden opgesteld of geactualiseerd. In deze strategieën, die worden goedgekeurd door de raad van bewind, worden de werkzaamheden van de EBWO beoordeeld en operationele prioriteiten voor de betrokken landen vastgesteld.

De EBWO werkt momenteel aan de landenstrategie voor de Russische Federatie voor het jaar 2000, die naar verwachting binnenkort aan de raad van bewind zal worden voorgelegd.

De EBWO is verplicht al haar werkzaamheden in Rusland te verrichten conform de bovengenoemde documenten, die allemaal in overeenstemming moeten zijn met de overeenkomst tot oprichting van de EBWO. In haar hoedanigheid van vertegenwoordiger van de Gemeenschap in de raad van bewind van de EBWO heeft de Commissie, in nauwe samenwerking met vertegenwoordigers van de lidstaten en de Europese Investeringsbank (EIB), de vorige EBWO-landenstrategieën voor Rusland goedgekeurd. Zij heeft alle redenen om aan te nemen dat de EBWO in Rusland tot dusver correct heeft gehandeld. In dit verband verwijst de Commissie tevens naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-1665/99 van de heer Manisco⁽¹⁾.

2. In hoofdstuk VI van de overeenkomst tot oprichting van de EBWO wordt de bestuurlijke structuur van de EBWO geregeld. Met name artikel 27, onder ii), bepaalt dat de raad van bewind verantwoordelijk is voor „het vaststellen van het beleid en het nemen van besluiten betreffende leningen, garanties, deelneming in aandelenkapitaal, leningen aan de Bank, het verlenen van technische bijstand en andere werkzaamheden van de Bank”. Dit beleid en deze besluiten omvatten uiteraard ook het beleid en de besluiten die op Rusland betrekking hebben. Dit heeft tot gevolg dat de raad van bewind niet alleen toezicht maar ook directe controle op deze werkzaamheden uitoefent. De bewindvoerders die door de Commissie (namens de Gemeenschap), de EIB en de lidstaten worden voorgedragen, hebben zitting in de raad van bewind van de EBWO.

In aanvulling op deze bestuurlijke structuur schrijft artikel 35, lid 1, van de overeenkomst tot oprichting van de EBWO het volgende voor: „De Bank publiceert een jaarverslag, bevattende een door accountants gecertificeerde balans, en doet haar leden met tussenpozen van drie maanden of korter een beknopt overzicht toekomen van haar financiële positie en een opgave van winst en verlies, waaruit het resultaat van haar werkzaamheden blijkt.” Artikel 35, lid 3, bepaalt dat onder de leden afschriften moeten worden verspreid van alle verslagen, overzichten en publicaties die uit hoofde van dit artikel openbaar worden gemaakt. De raad van gouverneurs heeft het EBWO-jaarverslag over 1999 behandeld op zijn vergadering van mei 2000 te Riga.

Met de goedkeuring van de landenstrategie voor de Russische Federatie heeft de raad van bewind bevestigd dat de in dit land verrichte werkzaamheden steeds in overeenstemming met het doel en de taken van de EBWO zijn uitgevoerd.

3. Zoals in antwoord op vraag 1 is vermeld, is de EBWO momenteel de landenstrategie voor de Russische Federatie voor het jaar 2000 aan het voorbereiden. In het kader van deze voorbereiding heeft onder meer op 16 februari 2000 een speciale vergadering van het uitvoerend comité van de EBWO plaatsgevonden en op 5 april 2000 een workshop van de raad van bewind, waarop een document is besproken waarin een beknopt overzicht wordt gegeven van de essentiële punten die in het ontwerpdocument betreffende de landenstrategie dienen te worden opgenomen. Verwacht wordt dat uiterlijk eind juli 2000 de raad van bewind zijn definitieve goedkeuring zal hechten aan de nieuwe strategie voor Rusland.

4. In de in antwoord op vraag 3 genoemde beoordelingsdocumenten hebben noch de raad van gouverneurs, noch de raad van bewind, noch de president geconstateerd dat bij de kredietverlening aan Russische ondernemingen inbreuk is gepleegd op het bepaalde in de overeenkomst tot oprichting van de EBWO of op het EBWO-beleid.

5. Indien aan de Commissie het bewijs zou worden geleverd dat het bestuur van de EBWO bij haar kredietverlening aan Russische ondernemingen inbreuk heeft gepleegd op de voor de EBWO overeengekomen operationele beginselen en beleidsoriëntaties, dan zou deze zaak eerst intern met de overige bewindvoerders worden besproken voordat zij onder de aandacht van de bevoegde fora wordt gebracht (met name de raad van bewind van de EBWO en, indien nodig, de raad van gouverneurs), die zich dan over passende sancties dienen uit te spreken.

(¹) PB C 170 E van 20.6.2000, blz. 68.

(2001/C 53 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1118/00
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Concentraties in de elektriciteitssector

Onlangs heeft de Europese Commissie kanttekeningen geplaatst bij de weinig onafhankelijke opstelling van de Spaanse autoriteiten inzake het vraagstuk van mededinging. Dit gebrek aan onafhankelijkheid manifesteert zich met name als het gaat om concentraties. De hiermee gemoeide procedure bestaat uit een onderzoek door de Dienst mededingingsbescherming – die ressorteert onder het Ministerie van Financiën – en goedkeuring van het dossier door de regering zelf, waarbij de rol van het Hof voor mededingingszaken beperkt blijft tot het uitbrengen van een rapport.

Uit bronnen rond de Spaanse regeringspartij is onlangs vernomen dat binnenkort door de „Unión Fenosa” een openbaar bod zal worden uitgebracht op de aandelen van „Hidrocantábrico”. Indien deze operatie doorgang zou vinden zou dit een inperking betekenen van de concurrentie in de elektriciteitssector en de macht van Spanje's op twee na grootste elektriciteitsmaatschappij versterken. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat sinds enige tijd geruchten circuleren volgens welke een fusie op handen zou zijn tussen ENDESA, Fecsa en Sevilla de Electricidad, zonder dat de nationale mededingingsautoriteiten hier op enigerlei wijze in zijn gekend.

Het ziet er dan ook niet naar uit dat de Spaanse autoriteiten maatregelen zullen nemen voor het uitvoeren van controle op concentraties in de elektriciteitssector. Is de Commissie tegen deze achtergrond voornemens maatregelen te treffen om een vorm van controle in te stellen op concentratieprocessen in de Spaanse elektriciteitssector?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 juni 2000)

In haar globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en van de Gemeenschap in 2000 (¹), verklaarde de Commissie dat Spanje de voorkeur dient te geven aan het voortzetten van de hervorming van 1999 inzake het mededingingsrecht, en dat het binnen deze hervorming bijzondere aandacht moet besteden aan het versterken van de capaciteit van de onafhankelijke mededingingsautoriteit.

De Commissie is enkel bevoegd om controle uit te oefenen op concentraties die een communautaire dimensie hebben, zoals wordt bepaald in de Verordening betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (²).

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, hadden de door het geachte parlementslid vermelde concentraties geen communautaire dimensie, en werden of worden deze geëvalueerd door de Spaanse overheid.

(¹) Ecfm 209/00, http://europa.eu.int/comm/economy_finance/document/econeur/berg/gope2000_en.pdf.

(²) Een concentratie heeft een communautaire dimensie wanneer: a) de totale omzet die over de gehele wereld door alle betrokken ondernemingen tezamen is behaald, meer dan 5 000 miljoen euro en b) de totale omzet die, elk afzonderlijk, in de Gemeenschap door ten minste twee der betrokken ondernemingen is behaald, meer dan 250 miljoen euro bedraagt, tenzij elk van de betrokken ondernemingen meer dan twee derde van haar totale omzet binnen de Gemeenschap in een en dezelfde Lidstaat behaalt. Een concentratie die niet voldoet aan de genoemde vastgestelde drempels, wordt voor de toepassing van deze verordening beschouwd als een concentratie van communautaire dimensie wanneer (a) de totale omzet die over de gehele wereld door alle betrokken ondernemingen tezamen is behaald, meer dan 2 500 miljoen euro bedraagt, (b) de totale omzet die door alle betrokken ondernemingen in elk van ten minste drie lidstaten is behaald, meer dan 100 miljoen euro bedraagt, (c) in elk van de drie lidstaten die ten behoeve van letter b) in aanmerking zijn genomen, de totale omzet die door ten minste twee van de betrokken ondernemingen elk afzonderlijk is behaald, meer dan 25 miljoen euro bedraagt, en (d) de totale omzet die in de Gemeenschap door ten minste twee van de betrokken ondernemingen elk afzonderlijk is behaald, meer dan 100 miljoen euro bedraagt, tenzij elk van de betrokken ondernemingen meer dan twee derde van haar totale omzet in de Gemeenschap in eenzelfde lidstaat behaalt.

(2001/C 53 E/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1122/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719 def.). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie stelt in haar Witboek een hoog niveau van voedselveiligheid en consumentenbescherming na te streven. Deze doelstelling raakt de volledige voedselketen, met inbegrip van import uit derde landen. Een geïntegreerde benadering van voedselveiligheid dringt zich bijgevolg op. Het Witboek telt 117 onderdelen en somt 84 wetgevende maatregelen op die in drie jaar prioritair dienen te worden uitgevoerd (onderdeel 7).

Erkent de Commissie dat de procedure om wetgeving aan te nemen in het verleden meestal langer duurde dan drie jaar? Zo ja, op welke wijze zal de Commissie er dan in slagen de voorgestelde termijn te halen? Zullen daarvoor procedurele veranderingen noodzakelijk zijn?

(2001/C 53 E/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1127/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719 def.). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie wil een hoog niveau van consumentenbescherming en het consumentenvertrouwen herstellen en handhaven (onderdeel 29 e.v.). Het instellen van een Europese Voedselautoriteit moet hiertoe bijdragen. De Commissie kiest niet voor een Agentschap naar Amerikaans model. De regelgevende comités met vertegenwoordigers van de lidstaten blijven verantwoordelijk voor de voorbereiding en het nemen van besluiten. Besluitvorming inzake voedselveiligheid blijft dus beïnvloed worden door andere overwegingen dan wetenschappelijke.

Moeten de regelgevers, in casu de comités met vertegenwoordigers van de lidstaten, verplicht verantwoording af te leggen wanneer hun besluiten afwijken van het wetenschappelijk advies? Zo ja, op welke wijze dient deze verantwoording volgens de Commissie te gebeuren? Zo nee, waarom acht de Commissie het niet noodzakelijk dat de regelgevende comités hun afwijkende besluiten publiek verantwoorden?

(2001/C 53 E/098)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1128/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719 def.). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Het witboek geeft drie redenen waarom risicomangement niet binnen het mandaat van de Autoriteit valt (onderdeel 33). Impliciet wordt onder meer verondersteld dat het huidige besluitvormingsproces voorziet in een voldoende mate van democratische verantwoording en doorzichtigheid. Deze vaststelling strookt niet met de werkelijkheid. In de meeste lidstaten is er weinig democratische controle op de besluitvorming in regelgevende comités. Van de vergaderingen van de regelgevende comités zijn meestal geen agenda's, vergaderstukken en verslagen beschikbaar. De huidige besluitvorming is dus ondoorzichtig.

Zal de Commissie initiatieven nemen om de democratische controle op de regelgevende comités te vergroten? Zo ja, welke? Zo nee, waarom staat zij afkerig tegenover democratische controle op de regelgevende comités?

(2001/C 53 E/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1140/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De bestaande wetgeving is niet coherent. Er is volgens de Commissie behoefte aan een herziening van de voedselwetgeving (onderdeel 64). Waarnemers stellen dat de bestaande wetgeving voor levensmiddelen vooral tot stand is gekomen als reactie op de eenheidsmarkt. Een herziening van de wetgeving dient gebaseerd te zijn op eenduidige principes.

Is de Commissie bereid een algemene EU-levensmiddelenwet uit te werken die de volledige voedselketen dekt? Zo nee, waarom en op basis van welke argumenten wijst de Commissie de totstandkoming van een algemene EU-levensmiddelenwet af? Zo ja, op welke termijn kan een dergelijke EU-levensmiddelenwet tot stand komen?

(2001/C 53 E/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1141/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Er komen voorstellen die een algemeen kader scheppen op gebieden waar geen specifieke geharmoniseerde regels van toepassing zijn (hier geldt vooralsnog wederzijdse erkenning).

Zal de Commissie nieuwe horizontale wetgeving voorstellen? Zo neen, volstaat de bestaande wetgeving voor wederzijdse erkenning van producten, ondanks de intensieve en tijdrovende procedures?

(2001/C 53 E/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1142/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De principes van voedselveiligheid moeten ook van toepassing zijn op veevoeder (onderdeel 69). De incidenten van de afgelopen jaren rechtvaardigen dat de veevoedersector als deel van de voedselketen wordt beschouwd. De grondstoffen voor de productie van diervoeder, inclusief dierlijke bijproducten, moeten duidelijk worden gedefinieerd.

Een lijst van toegelaten grondstoffen heeft de voorkeur, maar de voorafgaande procedure is complex en tijdrovend. Op korte termijn wordt daarom de bestaande negatieve lijst uitgebreid. De Commissie acht zich gebonden om op de middellange termijn aan een positieve lijst te werken. De wetgeving wordt zodanig veranderd dat kadavers en afgekeurd materiaal niet in diervoeder gebruikt mogen worden. Alleen materiaal van gezonde dieren mag gebruikt worden in diervoeder.

1. Is de procedure voor de opmaak van een positieve lijst reeds begonnen? Zo neen, wanneer zal de Commissie de procedure beginnen?
2. Welke procedure volgt (zal) de Commissie (volgen) bij het opstellen van deze positieve lijst?

(2001/C 53 E/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1143/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Een goede afbakening tussen de verschillende groepen producten die in diervoeder gebruikt worden, is noodzakelijk. Grijs zones zijn ongewenst. Op termijn mag in de EU geen gebruik worden gemaakt van antibiotica als groeibevorderaar indien deze antibiotica worden gebruikt als medicijn bij mens en dier.

1. Mogen antibiotica die niet therapeutisch worden gebruikt bij mens en dier, in tegenstelling tot de andere antibiotica, wel gebruikt worden in diervoeder?
2. Zal de Commissie bijkomend onderzoek (laten) verrichten naar het risico van antibioticagebruik in veevoer?
3. Zal de Commissie zich op internationaal niveau inzetten voor een harmonisatie van de regelgeving inzake antibiotica, gezien het concurrentieverstorende effect ervan? Zo neen, welk beleid zal de Commissie volgen als Europese producenten nadeel ondervinden omdat ze bepaalde middelen niet mogen gebruiken?

(2001/C 53 E/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1144/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Ziekteverwekkers die worden doorgegeven door dierlijke producten (zoönosen) kunnen ernstige gevolgen hebben voor de volksgezondheid. Correcte informatie over de aanwezigheid van zoönosen is een vereiste om maatregelen te nemen (onderdeel 70).

Via de „zoönose”-richtlijn heeft de EU een paar jaar geleden geprobeerd de lidstaten maatregelen te laten nemen ter bestrijding van zoönosen. Hierbij is gebleken dat dit probleem zeer complex is en dat lidstaten onvoldoende in staat waren om preventieve maatregelen uit te voeren.

1. Welke effectievere maatregelen waarover in het Witboek wordt gesproken, zal de Commissie uitvaardigen?
2. Welke actieprogramma's heeft de Commissie op het oog voor de bestrijding van zoönosen?

(2001/C 53 E/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1145/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie heeft bij de Raad en het Europees Parlement een omvattend voorstel ingediend, waarin de maatregelen zijn samengevat die nodig zijn om BSE en andere TSE's onder controle te houden (voorstel 71). De Commissie zal voorstellen voor geschikte testprogramma's uitwerken.

1. Zal de Commissie de ad hoc-maatregelen inzake BSE en andere TSE's vervangen door omvattende wetgeving teneinde duidelijkheid te creëren? Zo neen, op welke wijze zal de Commissie duidelijkheid creëren inzake BSE en TSE's?
2. Zal de Commissie de verbeterde Zwitserse detectiemethoden voor BSE toepassen in de EU? Zo neen, waarom ziet de Commissie af van de toepassing van de verbeterde BSE-technieken uit Zwitserland?

(2001/C 53 E/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1146/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Om historische redenen gelden verschillende regelingen voor plantaardige en dierlijke producten. Er zal een nieuwe omvattende verordening worden voorgesteld, waarin de bestaande wettelijke vereisten inzake hygiëne opnieuw worden vastgelegd (doelstelling 72). Het basisprincipe zal zijn dat voedselverwerkers verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van het voedsel dat ze produceren. Deze benadering sluit aan bij de ontwikkelingen op internationaal niveau.

Welke doelstellingen heeft de Commissie, naast de microbiologische criteria, op het oog voor de nieuwe omvattende verordening?

(2001/C 53 E/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1147/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Slechts voor een paar contaminanten bestaan specifieke eisen op EU-niveau. Er is veel regelgeving op nationaal niveau (onderdeel 73). Dit leidt tot ongelijkheid in de gezondheidsbescherming van consumenten binnen de EU, maar ook tot praktische problemen voor de controleautoriteiten en voor de industrie. Er is behoefte aan normen voor contaminanten in de gehele keten vanaf veevoeder tot eindproduct. Het is een prioriteit om de wetenschappelijke basis vast te stellen voor het vastleggen van deze limieten.

1. Welke plannen heeft de Commissie met betrekking tot de normen voor contaminanten?
2. Voor welke contaminanten wil de EU limieten vastleggen?
3. Hoe legt de Commissie haar prioriteiten vast?
4. Overweegt de Commissie om de Autoriteit in de toekomst de bevoegdheid te geven limieten vast te leggen voor contaminanten? Zo neen, wie zal dan de bevoegdheid krijgen om dergelijke limieten vast te leggen?

(2001/C 53 E/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1148/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Er zijn geen geharmoniseerde eisen voor de frequentie van de controle op bestrijdingsmiddelenresiduen (onderdeel 74). De Commissie wil geleidelijk aan limieten vaststellen voor alle bestrijdingsmiddelen in grondstoffen. Er zullen maatregelen worden genomen om tekortkomingen op het gebied van de controle en het laboratoriumonderzoek te corrigeren.

Bovendien worden bestrijdingsmiddelen gebruikt die nog niet zijn geëvalueerd op EU-niveau. Ondertussen worden ook dossiers ingediend voor de toelating van nieuwe pesticiden. De goedkeuringsprocedure voor nieuwe bestrijdingsmiddelen moet worden versneld. De herziening van de goedkeuring van toegelaten bestrijdingsmiddelen moet worden gestroomlijnd om producten van de markt te halen waarvoor veiligheidsgegevens ontbreken of waarvoor zorgen omtrent de veiligheid bestaan. Het gebruik van veiligere bestrijdingsmiddelen wordt zo bevorderd.

1. Overweegt de Commissie bijkomende eisen voor de frequentie van de controle op pesticidenresiduen? Zo neen, waarom niet, gezien de negatieve weerslag ervan op mens en milieu?

2. Welke stappen onderneemt de Commissie om de beoordelingsprocedures voor bestrijdingsmiddelen sneller te laten verlopen, gezien het voortdurende gebruik van onveilige bestrijdingsmiddelen terwijl reeds nieuwere en misschien veiligere middelen voorhanden zijn?

(2001/C 53 E/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1150/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De vergunningsprocedure voor het op de markt brengen van „novel foods” moet volgens de Commissie worden verduidelijkt en transparanter worden gemaakt. Uitzonderingen moeten worden herzien. De Commissie zal een uitvoeringsverordening aannemen om de procedures van de Novel Food-verordening te verduidelijken. Ze zal ook een voorstel indienen om deze verordening te verbeteren en in overeenstemming te brengen met het herziene regelgevend kader van richtlijn 90/220/EEG. Verder moeten de etiketteringsvoorschriften voor „novel foods” voltooid en geharmoniseerd worden.

1. In welk opzicht zal de vergunningsprocedure voor „novel foods” veranderen?
2. Zullen er meer producten onder de toepassings sfeer van de verordening vallen? Zo ja, welke?
3. Wat wordt de rol van de Voedselautoriteit bij de beoordeling van „novel foods”?
4. Moeten identieke ingrediënten afkomstig van ggo's in de toekomst geëtiketteerd worden?

(2001/C 53 E/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1151/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De regels voor voedseladditieven en aroma's moeten volgens de Commissie in verschillende opzichten worden gewijzigd. Ten eerste wil de Commissie de bevoegdheid om de EU-lijst met goedgekeurde voedseladditieven te handhaven. De status van enzymen moet worden verduidelijkt. Ten tweede dienen de lijsten met kleurstoffen, zoetstoffen en andere additieven te worden bijgewerkt. Ten derde dringt zich een wijziging op van de zuiverheidseisen voor zoetstoffen, kleurstoffen en andere additieven.

Geschikte zuiverheidscriteria moeten worden vastgesteld voor voedseladditieven afkomstig van „novel” bronnen. De Commissie zal een rapport publiceren over de opname van voedseladditieven. Er is onderzoek nodig naar de toxicologische effecten van bestanddelen die van nature aanwezig zijn in aroma's. De Commissie zal het register van aromastoffen bijwerken, een programma vaststellen voor de beoordeling van aromastoffen en een lijst opstellen met additieven die goedgekeurd zijn voor gebruik in aroma's.

1. Waarom wil de Commissie de medebeslissingsprocedure niet meer toepassen voor zoetstoffen, kleurstoffen en overige additieven? Wordt op die wijze geen afbreuk gedaan aan het democratische beslissingsrecht van het Europees Parlement?
2. In welk opzicht wil de Commissie de status van enzymen veranderen?
3. Worden de eisen voor toegelaten additieven gewijzigd? En wil de Commissie voor additieven verkregen uit „novel” bronnen andere zuiverheidscriteria vaststellen?

(2001/C 53 E/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1152/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719 def.) Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie zal een richtlijn uitwerken over bestanddelen van natuurlijk mineraal water en over de voorwaarden van het gebruik van met ozon verrijkt water voor de behandeling van bepaalde natuurlijke minerale waters.

Zullen de maximumhoeveelheden voor de aanwezigheid van potentieel schadelijke stoffen die vastgelegd zijn voor drinkwater ook gelden voor natuurlijk mineraal water? Zo neen, waarom niet?

(2001/C 53 E/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1153/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719 def.) Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie heeft momenteel geen wettelijk instrument om op eigen initiatief beschermingsmaatregelen te nemen voor veevoeder of voor bewerkte levensmiddelen van niet dierlijke oorsprong afkomstig van één van de lidstaten (onderdeel 80).

Is de Commissie van oordeel dat één enkele spoedeisende procedure – van toepassing op alle soorten voedsel en veevoeder – een manier is om de hierboven genoemde leemte op te vullen? Zo ja, zal de Commissie zo'n wettelijk instrument creëren? Zo neen, waarom niet en welke alternatieven schuift de Commissie naar voren om op eigen initiatief beschermingsmaatregelen te nemen voor veevoeder of voor bewerkte levensmiddelen van niet dierlijke oorsprong afkomstig van één van de lidstaten?

(2001/C 53 E/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1155/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Er is behoefte aan de bestaande wetgeving inzake voedselcontrole te verduidelijken en bij te werken, alsmede te garanderen dat alle stadia in de productieketen worden gedekt. Bepaalde gedetailleerde eisen voor vleesinspectie moeten worden herzien (onderdeel 85).

Zal de Commissie de klemtoon bij de vleesinspectie verschuiven van de rourinematige controle van eindproducten naar procescontrole? Zo ja, heeft de Commissie reeds stappen in die richting gezet? Zo neen, waarom staat de Commissie weigerachtig tegenover deze accentverschuiving?

(2001/C 53 E/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1156/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De bestaande wetgeving staat toe dat lidstaten kosten in rekening brengen voor de controle van producten van dierlijke herkomst (onderdelen 86-87). Er is geen uniformiteit bij het vaststellen en opleggen van een bijdrage. De herziening van de wetgeving zal erin voorzien dat de toepassing van dit principe zal worden uitgebreid naar andere terreinen.

Of producenten moeten meebetalen aan de officiële controle van hun producten is een oude vraag. Als dit principe ongelijk wordt toegepast leidt het tot concurrentievervalsing. Sommigen menen dat voedselcontrole een kerntaak van de Staat is en derhalve geheel met algemene middelen moet worden betaald om elke schijn van belangenvermenging te vermijden.

Is de Commissie voorstander van een volledige publieke financiering van officiële controles? Zo neen, welk financieringsmechanisme geniet de voorkeur van de Commissie? En op welke wijze zal de Commissie dan vermijden dat de financiering van officiële controles leidt tot concurrentievervalsing omdat de verschillende lidstaten andere financieringsmechanismen hanteren?

(2001/C 53 E/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1157/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De wettelijke basis voor grenscontroles (van de Unie) moet volgens de Commissie gelden voor alle producten (onderdeel 93). Dit standpunt is correct. Er moet vermeden worden dat, zoals vaak wordt vastgesteld, import via bepaalde (vlieg)havens populair is vanwege de minder strikte controles.

Welke concrete maatregelen overweegt de Commissie om de grenscontroles uniform én dus even strikt te maken?

(2001/C 53 E/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1158/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Het is noodzakelijk te overwegen de Commissie extra bevoegdheden te geven ingeval EU-regels niet worden nageleefd (onderdeel 94). Dit zou de Commissie de gelegenheid bieden snel in actie te komen.

1. Welke bijkomende bevoegdheden zijn volgens de Commissie noodzakelijk om sneller in actie te kunnen treden bij de follow-up van inspecties?
2. Zijn met betrekking tot deze bijkomende bevoegdheden reeds concrete voorstellen uitgewerkt? Zo ja, welke zijn de krachtlijnen van deze voorstellen? Zo neen, wanneer zal de Commissie beschikken over concrete voorstellen met betrekking tot de gewenste bijkomende bevoegdheden?

(2001/C 53 E/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1160/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

De Commissie wil een voorstel indienen om de zgn. 25%-regel voor samengestelde ingrediënten af te schaffen (onderdeel 100). Ook vraagt zij aandacht voor het probleem van de carry-over van additieven en voor de vermelding op het etiket van allergenen, waar nu nog de naam van de productcategorie volstaat.

1. Is de Commissie bereid voorafgaand onderzoek te verrichten naar de praktische haalbaarheid van de vermelding van alle ingrediënten? Zo neen, ziet de Commissie af van de mogelijkheid om alle ingrediënten te vermelden? En welke argumenten hanteert de Commissie om bij voorbaat af te zien van de mogelijkheid om alle ingrediënten te vermelden?
2. Voorziet de Commissie etikettering van additieven die aanwezig zijn ingevolge carry-over? Zo neen, waarom niet?

(2001/C 53 E/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1161/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Gezondheidsclaims blijven verboden (onderdeel 101). Voorgesteld wordt evenwel te overwegen of „functionele claims” en „voedingskundige claims” geïntroduceerd kunnen worden. Ook wil de Commissie bekijken of de voedingswaarde-etiketteringsrichtlijn moet worden aangepast. „Functionele claims” verwijzen naar het beter functioneren van lichaamsfuncties.

1. Is de Commissie van plan regels op te stellen voor „functionele claims”? Zo ja, welke zullen de krachtlijnen zijn van deze maatregelen? Zo neen, ontstaat dan geen vacuüm inzake de vermelding van allerlei „claims”?
2. Zal de Commissie haar ontwerpvoorstel van 1993 met betrekking tot voedingskundige claims opnieuw voorleggen? Zo ja, wanneer? Zo neen, werkt de Commissie bij voorkeur aan een allesomvattende regeling voor de onderscheiden „claims”?
3. Wil de Commissie de verplichte voedingswaarde-etikettering voor alle levensmiddelen en/of het aantal items uitbreiden van vier tot acht? Zo neen, welke wijzigingen worden dan aangebracht in deze etikettering?

(2001/C 53 E/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1162/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Sommige consumenten willen weten waar hun voedsel vandaan komt (onderdeel 103). Er is weinig bekend over de kosten van systemen die dit garanderen en over de praktische mogelijkheden.

1. Zal de Commissie voorstellen de van ggo's afgeleide identieke ingrediënten te etiketteren? Zo neen, waarom acht de Commissie het niet nodig de van gmo's afgeleide identieke ingrediënten te etiketteren, gezien hun „verwantschap” met gmo's en het informatierecht van de consument? Zo ja, op welke wijze zal de Commissie deze verplichting wettelijk regelen?

2. Welke aanvullende etikettering wil de Commissie voor additieven en aroma's geproduceerd door ggo's, als aanvulling op de etiketteringsregels voor dergelijke stoffen die reeds in januari 2000 zijn aangenomen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1122/00, E-1127/00, E-1128/00, E-1140/00,
E-1141/00, E-1142/00, E-1143/00, E-1144/00, E-1145/00, E-1146/00, E-1147/00,
E-1148/00, E-1150/00, E-1151/00, E-1152/00, E-1153/00, E-1155/00, E-1156/00,
E-1157/00, E-1158/00, E-1160/00, E-1161/00 en E-1162/00

(9 juni 2000)

De door de geachte afgevaardigde aan de orde gestelde punten worden momenteel bestudeerd teneinde voorstellen voor wetgeving in te dienen volgens het in het Witboek over voedselveiligheid vastgestelde tijdschema.

Het zou in dit stadium misplaatst zijn om op de bijzonderheden van elk voorstel vooruit te lopen.

(2001/C 53 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1149/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Witboek inzake Voedselveiligheid en de Europese Voedselautoriteit

In januari 2000 verscheen het Witboek inzake voedselveiligheid (COM(1999) 719). Hoofdstuk 4 behandelt de oprichting van een Europese Voedselautoriteit (EVA). Hoofdstuk 5 gaat in op de wetgeving inzake voedselveiligheid.

Is er op EU-niveau een scenario voorhanden met maatregelen voor het geval zich een kernongeluk in of nabij de EU voordoet? Zo ja, welke zijn de krachtlijnen van deze maatregelen? Zo neen, zal de Commissie alsnog een actieprogramma voor kernongelukken uitwerken?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(14 juni 2000)

Aan producten van dierlijke en plantaardige oorsprong zijn inherente gevaren verbonden als gevolg van microbiologische en chemische verontreiniging, met inbegrip van radioactiviteit. Het Witboek over voedselveiligheid⁽¹⁾ bevestigt hoe belangrijk het is een pro-actieve houding ten aanzien van alle soorten verontreiniging aan te nemen en de evolutie van de situatie na het nucleaire ongeval van Tsjernobyl van nabij te blijven volgen.

In aansluiting op de communautaire maatregelen die naar aanleiding van het ongeval van Tsjernobyl werden goedgekeurd, heeft de Gemeenschap vanaf 1987 een communautaire regelgeving uitgewerkt tot vaststelling van maximaal toelaatbare niveaus van radioactieve besmetting voor de verkoop en de uitvoer van levensmiddelen en diervoeders na een nucleair ongeval of ander stralingsgevaar. Het gaat om Verordening (Euratom) nr. 3954/87 van de Raad van 22 december 1987 tot vaststelling van maximaal toelaatbare niveaus van radioactieve besmetting van levensmiddelen en diervoeders ten gevolge van een nucleair ongeval of ander stralingsgevaar⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (Euratom) nr. 2218/89 van de Raad van 18 juli 1989⁽³⁾ en aangevuld door verscheidene verordeningen⁽⁴⁾. Artikel 2 van Verordening (Euratom) nr. 3954/87 bepaalt dat wanneer de Commissie, met name in het kader van het communautaire systeem voor snelle uitwisseling van informatie dat opgezet werd in het kader van Beschikking 87/600/Euratom: Beschikking van de Raad van 14 december 1987 inzake communautaire regelingen voor snelle uitwisseling van informatie in geval van stralingsgevaar⁽²⁾, dan wel krachtens het IAEA-Verdrag van 26 september 1986 inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, officiële informatie heeft ontvangen over ongevallen of ander stralingsgevaar waaruit blijkt dat de in de bijlage van Verordening (Euratom) nr. 3954/87 aangegeven maximaal toelaatbare niveaus zullen worden bereikt, zij onmiddellijk een verordening vaststelt waardoor deze maximaal toelaatbare niveaus van toepassing worden verklaard. Deze verordening heeft een beperkte geldigheidsduur (ten hoogste drie maanden). Intussen legt de Commissie aan de Raad een voorstel voor een verordening voor waarin de vastgestelde bepalingen worden bekrachtigd of de niveaus indien nodig aan de behoeften van het ongeval worden aangepast, in voorkomend geval rekening houdend met de economische en sociale factoren.

⁽¹⁾ COM(1999) 719 def.

⁽²⁾ PB L 371 van 30.12.1987.

⁽³⁾ PB L 211 van 27.7.1989.

⁽⁴⁾ Verordening (Euratom) nr. 944/89 van de Commissie van 12 april 1989 tot vaststelling van maximaal toelaatbare niveaus van radioactieve besmetting in minder belangrijke levensmiddelen na een nucleair ongeval of ander stralingsgevaar — PB L 101 van 13.4.1989. Verordening (EEG) nr. 2219/89 van de Raad van 18 juli 1989 betreffende de bijzondere voorwaarden voor de uitvoer van levensmiddelen en diervoeders na een nucleair ongeval of bij ander stralingsgevaar. Verordening (Euratom) nr. 770/90 van de Commissie van 29 maart 1990 tot vaststelling van maximaal toelaatbare niveaus van radioactieve besmetting van diervoeders ten gevolge van een nucleair ongeval of ander stralingsgevaar — PB L 83 van 30.3.1990.

(2001/C 53 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1168/00

van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: Flanking van de liberalisering van de luchtvaart

De liberalisering van het luchtvervoer die op initiatief van de EU is doorgevoerd, had voornamelijk tot doel dit vervoermiddel voor de burgers van de EU toegankelijker te maken.

Men was er indertijd van overtuigd dat deze liberalisering tot een veel grotere concurrentie tussen de luchtvervoerders zou leiden, hetgeen zich zou vertalen in:

- een groter aantal luchtvaartmaatschappijen per lijndienst (meer keuzemogelijkheden voor de reiziger)
- frequentere vluchten (gunstiger reistijden voor de reiziger)
- algemene prijsverlaging en betere service.

Na een veelbelovende start, kan nu worden geconstateerd dat de liberalisering van het luchtvervoer haar doel langzaam maar zeker voorbij is geschoten waardoor de nagestreefde resultaten in gevaar worden gebracht.

Allianties tussen luchtvaartmaatschappijen via fusies, code sharing of andere handelsafspraken hebben geleidelijk aan plaats gemaakt voor een situatie waarin sommige luchtvaartmaatschappijen een nog dominantere positie dan vroeger innemen, hetgeen zeer nadelige gevolgen voor de belangen van de passagiers heeft.

De lijndienst Lissabon-Brussel kan hierbij tot voorbeeld dienen:

- exclusieve exploitatie door de groep Qualiflyer (TAP+Sabena)
- afschaffing avondvlucht in het zomerrooster
- drastische verhoging van de tarieven en grotere problemen bij het reserveren en de voorafgaande betaling van de tickets
- afhandeling door slechts één loket (Qualiflyer) met als gevolg lange rijen en minder persoonlijke dienstverlening.

Heeft de Commissie met het oog op de hierboven omschreven situatie de gevolgen van de liberalisering tot in de details geanalyseerd en is zij van plan tussenbeide te komen om de beginselen te behartigen die ten grondslag liggen aan de liberalisering van het luchtvervoer in de EU?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(3 mei 2000)

De Commissie ziet permanent toe op de juiste toepassing van de verordeningen inzake liberalisering die het derde en laatste „luchtvaartpakket” uitmaken en die van kracht zijn sinds 1 januari 1993, alsmede op de volledige toepassing van de bij het EG-Verdrag vastgestelde mededingingsregels op de luchtvaartsector. In haar mededeling van 20 mei 1999, „De Europese luchtvaartsector: van eenheidsmarkt naar uitdagingen op mondiale schaal”⁽¹⁾, heeft zij de resultaten gepresenteerd die na tien jaar liberalisering van de communautaire burgerluchtvaart zijn bereikt. Ook al lijken deze over het geheel genomen positief, toch wordt in de mededeling op de teleurstellende ontwikkeling van de tarieven gewezen en wordt benadrukt dat de prijsverschillen per kilometer in de hele Gemeenschap aanzienlijk blijven.

Wat met name de verbinding Lissabon — Brussel betreft, deelt de Commissie de bezorgdheid van het geachte parlamentslid over het feit dat deze verbinding wordt geëxploiteerd door luchtvaartmaatschappijen die exclusief tot de groep Qualiflyer behoren. Momenteel onderzoekt zij grondig of de in het kader van de groep Qualiflyer gesloten overeenkomsten verenigbaar zijn met de bepalingen van het anti-kartelartikel 81 (ex-artikel 85) van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ COM(1999) 182 def.

(2001/C 53 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1175/00 van Richard Corbett (PSE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Gebruik van huurwagens uit derde landen

In haar antwoord op vraag H-1190/98⁽¹⁾ neemt de Europese Commissie zich voor om de zaak te regelen in de eerste helft van het jaar (dat is 1999).

Heeft ze inmiddels een bevredigende regeling kunnen vinden?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 4-531 (januari 1999).

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(19 juni 2000)

De Commissie heeft het genoegen het geachte parlamentslid ervan in kennis te stellen dat bij Verordening (EG) nr. 1662/1999 van de Commissie van 28 juli 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2454/93 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van het douanewetboek⁽¹⁾, artikel 1, onder 2), in werking getreden op 5 augustus 1999, een oplossing is geboden voor de moeilijkheid die in vraag H-1190/98 is genoemd bij gelegenheid van het vragenuurtje van de vergadering van januari 1999⁽²⁾.

De douaneautoriteiten kunnen, overeenkomstig de nieuwe bepaling, een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde natuurlijke persoon toestaan gebruik te maken van een buiten dat gebied met een schriftelijke overeenkomst gehuurd voertuig. Als voorwaarde voor de toestemming voor dat gebruik geldt dat de landen waar de voertuigen worden gehuurd en ingeschreven, onder vergelijkbare omstandigheden toestemming verlenen voor tijdelijke invoer van in het douanegebied van de Gemeenschap gehuurde en ingeschreven voertuigen. Het voertuig wordt uiterlijk 8 dagen na het van kracht worden van de overeenkomst wederuitgevoerd of wordt met het oog op latere wederuitvoer bij de verhuuronderneming teruggebracht.

(¹) PB L 197 van 29.7.1999.

(²) Handelingen van het Europees Parlement nr. 4-531 (januari 1999).

(2001/C 53 E/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1179/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Baskische taal in de autonome gemeenschap Navarra

De juridische regeling met betrekking tot de Baskische taal in Navarra is vastgelegd in de regionale Wet 18/1986 van 15 december 1986 betreffende het Baskisch. Deze wet verdeelt het grondgebied van Navarra in drie taalgieden: een Baskischtaalgebied, waar Baskisch en Spaans beide als officiële taal worden erkend, en een gemengd en een niet-Baskischtaalgebied, waar het Spaans de enige officiële taal is. Volgens de regering van Navarra wordt het Baskisch gesproken door 70 % van de bevolking in het Baskischtaalgebied, 21 % in het gemengde gebied en 7 % in het niet-Baskischtaalgebied.

In het Baskischtaalgebied, waar het Baskisch als officiële taal is erkend, zijn het onderwijs en ook de administratie tweetalig. In het gemengde gebied is de taal niet officieel erkend en geldt het beginsel van vrijwilligheid. In het niet-Baskischtaalgebied heeft het Baskisch absoluut geen rechten. In het onderwijs is het Baskisch een keuzevak, en ondanks de bestaande vraag is er geen openbaar onderwijs in het Baskisch. De overheidsdiensten in dit gebied zijn niet verplicht en hebben ook niet de middelen om de burgers in deze taal te woord te staan. Aan de enige openbare universiteit van de autonome gemeenschap wordt evenmin onderwijs in het Baskisch verstrekt. De studie van het Baskisch is onlangs gelijkgesteld met de studie van vreemde talen zoals het Engels of het Frans.

De regionale Wet 13/1986 betreffende het Baskisch erkent het Baskisch als streektaal in Navarra. Het Europees Parlement heeft in dit verband talrijke resoluties aangenomen, bijvoorbeeld de resolutie van 30 oktober 1987, waarin de lidstaten wordt aanbevolen „het onderwijs in de regionale en minderheidstalen officieel op basis van gelijkheid met het onderwijs in de landstalen te organiseren”. De resoluties van 9 februari 1994, 17 december 1998 en 16 maart 2000 zijn van dezelfde strekking.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie? Meent de Commissie niet dat de huidige situatie in het niet-Baskischtaalgebied duidelijk indruist tegen wat in deze resoluties is vastgesteld? Meent de Commissie niet dat op de vooravond van het Europees Jaar van de talen bijzondere aandacht moet uitgaan naar gevallen zoals het Baskisch in Navarra? Is de Commissie voornemens een verslag op te stellen over de eerbiediging van de culturele verscheidenheid in de lidstaten, in overeenstemming met de beginselen van artikel 151 van het Verdrag?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(14 juni 2000)

Respect voor de taalkundige en culturele verscheidenheid is één van de hoekstenen van de Unie. De Commissie neemt kennis van de door de geachte afgevaardigde verstrekte informatie over de situatie van de Baskische taal in de Comunidad Foral de Navarra.

De Commissie heeft op haar bevoegdheidsgebied actie ondernomen, b.v. door het opstellen van een verslag over de situatie van de regionale en minderheidstalen in de Unie (de „Euromosaic”-studie) en door het verlenen van financiële steun voor het behoud en de bevordering van regionale en minderheidstalen, alsook door het ondersteunen van het Europees Bureau voor minderheidstalen en het Mercator-informatienetwerk. De Commissie heeft ook in het kader van andere communautaire programma's initiatieven in verband met regionale en minderheidstalen gefinancierd.

Wat het Europees Jaar van de talen betreft, is het hoofdoel van dit initiatief het vergroten van het bewustzijn van het belang van het leren van talen. Alle door de lidstaten aangegeven talen voor de uitvoering van het Europees Jaar van de talen zullen ongeacht hun status gelijke toegang tot het programma krijgen.

Als onderdeel van haar actie voor het behoud en de bevordering van regionale en minderheidstalen is de Commissie van plan een studie uit te voeren naar de regionale en minderheidstaalgemeenschappen in de huidige Unie. Dit project zal op grond van de resultaten van de Euromosaic-studie een bijgewerkt overzicht bieden van onder meer de positie van dergelijke talen in de nationale, regionale en lokale juridische, administratieve en onderwijssystemen.

(2001/C 53 E/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1180/00

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Kinderen in vliegtuigen

Luchtvaartmaatschappijen hanteren verschillende veiligheidsnormen voor kinderen zonder eigen zitplaats. Sommige luchtvaartmaatschappijen hebben als regel dat kinderen niet vervoerd mogen worden terwijl zij in een veiligheidsstoeltje zitten dat is bevestigd aan de veiligheids gordels van een vliegtuigstoel. Kinderen moeten in dat geval tijdens het opstijgen en landen op schoot zitten. Sommige luchtvaartmaatschappijen vereisen dat het kind met een speciale gordel wordt bevestigd aan de veiligheids gordel van een volwassene. Andere luchtvaartmaatschappijen stellen een dergelijke eis niet.

Gezien het voorgaande zou ik de Commissie willen vragen welke middelen haar ten dienste staan ter verbetering van de veiligheid van jonge reizigers in vliegtuigen van luchtvaartmaatschappijen die binnen de Europese Unie diensten onderhouden. Welke maatregelen wil zij nemen om na te gaan op welke wijze voorzieningen voor kleine kinderen in vliegtuigen verbeterd kunnen worden, bijvoorbeeld in de vorm van bepaalde systemen voor vliegtuigstoelen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 juni 2000)

De regulering van de veiligheid van de passagiers aan boord van vliegtuigen voor de burgerluchtvaart die door een in de Gemeenschap gevestigde exploitant voor commercieel luchtvervoer worden gebruikt, behoort momenteel tot de verantwoordelijkheid van elke lidstaat, en dit verklaart de door het geachte parlementslid vermelde verschillende behandeling.

De geharmoniseerde technische voorschriften en administratieve procedures met betrekking tot bepaalde aspecten van de veiligheid in de burgerluchtvaart zijn reeds vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991⁽¹⁾. Onlangs heeft de Commissie aan de Raad en het Parlement een wijziging⁽²⁾ van deze verordening voorgesteld die erop gericht is het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot gemeenschappelijke voorschriften voor de vluchtactiviteiten van commerciële vliegtuigen. Momenteel worden nog meer studies over deze kwestie uitgevoerd.

Met betrekking tot kinderen en veiligheidsgordels mag een stoel volgens deze voorschriften slechts door twee personen worden bezet als één ervan een kind is, op voorwaarde dat dit kind naar behoren wordt omgord door een aanvullende lusgordel of een ander beveiligingsmiddel. Dit impliceert ook dat kinderen in andere gevallen zoals elke andere passagier moeten worden behandeld en op een stoel moeten worden geplaatst met hun eigen veiligheidsgordel. Er zijn evenwel geen specifieke voorschriften vastgesteld om veiligheidsstoeltjes te bevestigen op vliegtuigstoelen.

De goedkeuring van deze wijzigingsverordening zal resulteren in een geharmoniseerde reeks juridisch bindende operationele veiligheidsvoorschriften in de Gemeenschap op dit gebied.

⁽¹⁾ PB L 373 van 31.12.1991.

⁽²⁾ COM(2000) 121.

(2001/C 53 E/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1186/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Tekort aan melatonine op de markt

Van meerdere zijden, in artikelen en brieven van lezers, wordt gewezen op de moeilijkheid om zuiver melatonine te vinden en men spreekt zelfs van het mogelijke boycotten van de verkoop in de EU-lidstaten.

Kan de Commissie mededelen:

- of zij de verkoop van deze stof heeft verboden of eventueel berichten heeft verspreid over het gevaar ervan voor de menselijke gezondheid,
- wat haar mening ter zake is,
- en tenslotte, of deze situatie te wijten zou kunnen zijn aan financiële belangen en het de bedoeling is aldus de prijzen op te drijven?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(16 mei 2000)

De Commissie heeft geen algemene uitspraak over melatonine gedaan. Zij is evenwel, net zoals de lidstaten, van mening dat deze stof zowel qua functie als qua presentatie aan de definitie van geneesmiddel beantwoordt en dat dit product derhalve niet kan worden verkocht zonder vergunning voor het in de handel brengen.

Waar dit product werd verkocht zonder vergunning voor het in de handel brengen, hebben de meeste lidstaten de aandacht van de consumenten wenselijk te vestigen op het risico van het gebruik van een product dat niet aan een beoordeling is onderworpen. In die context hebben de lidstaten maatregelen genomen die in bepaalde gevallen hebben geleid tot het uit de handel nemen van het product op de binnenlandse markt en in andere gevallen tot het verspreiden van dienstige informatie.

(2001/C 53 E/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1188/00
van Giuseppe Nisticò (PPE-DE) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: Medicinale kruiden en planten

De grote verbreiding en het misbruik van medicinale kruiden, alsmede het ontbreken van een adequate controle — zowel bij het in de handel brengen als bij het voorschrijven van deze kruiden — maken een regeling in deze zeer gevoelige sector dringend noodzakelijk wegens de mogelijke gezondheidsrisico's.

Zoals bekend is uit de internationale wetenschappelijke literatuur en zoals onlangs ook aan het licht is gebracht in de massamedia in de VS en Europa, hebben sommige van deze medicinale kruiden die zonder enige medische controle gebruikt worden, duizenden dodelijke gevallen van vergiftiging veroorzaakt, alsook ongewenste toxische neveneffecten, die zowel van allergische aard zijn alsook gevolgen hebben voor het hart- en vaatstelsel, de nieren, het centraal zenuwstelsel en andere stelsels en organen.

Door de subtiele en sluikse propaganda van de betrokken industrieën en handelaren heeft bij het publiek helaas de idee ingang gevonden dat kruiden nuttig zijn, goed verdragen worden en geen toxische effecten hebben, omdat ze natuurlijk zijn.

Het ongecontroleerde gebruik van medicinale kruiden blijkt om de volgende hoofdredenen gevaarlijk te zijn:

- de concentraties en/of doses werkzame bestanddelen die aanwezig zijn in kruiden die in drogisterijen vrij verkocht worden, zijn niet naar behoren gestandaardiseerd, zodat er nooit zekerheid bestaat over de ingenomen doses;
- het is niet bekend of er verontreinigende stoffen zoals onkruidbestrijdingsmiddelen, verdelgingsmiddelen, zwaar metaal, enz., aanwezig zijn;
- de wisselwerking met andere medicijnen of levensmiddelen en de wisselwerking bij het gelijktijdig innemen van meerdere kruiden zijn nog niet geheel bekend, en dus kan de toediening van bepaalde medicinale kruiden niet te voorziene toxische effecten hebben;
- het risico bestaat dat het gebruik van medicinale kruiden, dat als doeltreffend en onschadelijk wordt beschouwd, leidt tot het afzien van traditionele goed bekende medicijnen, zoals medicijnen voor de behandeling van kanker, met dramatische gevolgen voor de gezondheid van de burger.

De consument moet beschermd worden wat de volgende aspecten betreft:

- informatie over de werkzame bestanddelen en eventuele verontreinigende stoffen die aanwezig zijn in de medicinale kruiden;
- informatie over de precieze dosis;
- informatie over de wisselwerking met andere medicijnen of levensmiddelen;
- informatie over de risico's die verbonden zijn aan de toxiciteit van de werkzame bestanddelen en eventuele verontreinigende stoffen.

Welke maatregelen denkt de Commissie op grond van bovenstaande overwegingen en motiveringen te treffen om de gezondheid van de burgers te beschermen? Is de Commissie van plan, gezien de gegevens in de wetenschappelijke literatuur, om de regelgeving inzake het in de handel brengen van medicinale kruiden te herzien, het dossier betreffende de verschillende planten en kruiden door het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling te laten beoordelen, en aldus alle informatie te verstrekken voor een juiste toediening van producten die momenteel met minieme controles aan de mens worden toegediend?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(10 mei 2000)

Volgens artikel 1 van Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (!) moet „elke enkelvoudige of samengestelde substantie, aangediend als hebbende therapeutische of profylactische eigenschappen met betrekking tot ziekten bij mens of dier” als geneesmiddel worden beschouwd. „Elke enkelvoudige of samengestelde substantie die aan mens of dier toegediend kan worden teneinde een medische diagnose te stellen of om organische functies bij mens of dier te herstellen, te verbeteren of te wijzigen”, moet eveneens als geneesmiddel worden beschouwd. De nationale autoriteiten moeten geval per geval beoordelen of een bepaald product onder de definitie van geneesmiddel valt en derhalve een vergunning moet krijgen om als geneesmiddel op de markt te worden gebracht. Hierbij moeten zij rekening houden met de ingrediënten en de presentatie van het concrete product.

In de communautaire wetgeving betreffende geneesmiddelen wordt geen onderscheid gemaakt tussen kruidengeneesmiddelen en andere geneesmiddelen. Bij gebrek aan enige specifieke wetgeving betreffende „kruidengeneesmiddelen” dienen geneesmiddelen die geneeskrachtige kruiden en planten bevatten derhalve zoals elk ander geneesmiddel te worden beoordeeld en toegestaan.

In de communautaire wetgeving wordt evenwel erkend dat langdurige ervaring met beproefde substanties een hulp kunnen zijn bij de beoordeling van de veiligheid en doeltreffendheid van een bepaald product. Overeenkomstig artikel 4, lid 8, lit. a, sub ii), van Richtlijn 65/65/EEG is de aanvrager van een vergunning voor het op de markt brengen van een geneesmiddel niet gehouden de resultaten van de farmacologische en toxicologische proeven dan wel die van klinische proeven te verschaffen, wanneer hij kan aantonen, „door gedetailleerde verwijzing naar de gepubliceerde wetenschappelijke literatuur, verstrekt overeenkomstig artikel 1, tweede alinea, van Richtlijn 75/318/EEG, dat het bestanddeel of de bestanddelen van de farmaceutische specialiteit reeds lang in de medische praktijk wordt of worden gebruikt en een erkende

werkzaamheid alsmede een aanvaardbaar veiligheidsniveau biedt of bieden". In Richtlijn 1999/83/EG van de Commissie van 8 september 1999 houdende wijziging van de bijlage van Richtlijn 75/318/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de analytische, toxicologisch-farmacologische en klinische normen en voorschriften betreffende proeven op farmaceutische specialiteiten ^(?) wordt in detail de toepassing van deze bepaling gespecificeerd. Dit kan een grote hulp zijn bij het afgeven van een vergunning voor reeds lang gebruikte kruidengeneesmiddelen.

Het is de taak van de regelgevende autoriteiten in de lidstaten voornoemde beginselen van de communautaire wetgeving betreffende geneesmiddelen toe te passen en concrete beslissingen te nemen over vergunningen en beperkingen (bijvoorbeeld: medisch voorschrift) voor specifieke producten op basis van kruiden. De Commissie heeft geen plannen om die aanpak te wijzigen.

De praktische toepassing van voornoemde regels valt hoofdzakelijk onder de bevoegdheid van de lidstaten. De Commissie vestigt evenwel de aandacht van het geachte parlementslid op de activiteiten van de werkgroep voor kruidengeneesmiddelen bij het Europees Bureau voor geneesmiddelenbeoordeling (EMEA) in Londen, die is opgericht ter bevordering van de geleidelijke harmonisering van de beoordeling van de veiligheid en doeltreffendheid van kruidengeneesmiddelen in de Gemeenschap. De verslagen over de activiteiten van deze werkgroep zijn te vinden op de website van EMEA:

<http://www.eudra.org/emea.html>.

(¹) PB 22 van 9.2.1965.

(²) PB L 243 van 15.9.1999.

(2001/C 53 E/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1191/00
van Timothy Kirkhope (PPE-DE) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: Merkbinding bij de bierverkoop

Er zijn bijna 700 zaken aanhangig gemaakt tegen de Inntrepreneur Pub Company, waarin de rechtsgeldigheid wordt aangevochten van de verplichting die deze onderneming aan zijn huurders oplegt om in hun „pubs” uitsluitend bier te schenken van een door haar aangewezen leverancier (merkbinding bij bierverkoop). Vele huurders zijn van mening dat deze verplichting in strijd is met de EG-bepalingen inzake vrije mededinging, en meer in het bijzonder artikel 81 (ex-85) van het Verdrag van Rome.

Een zaak, Crehan vs. Courage, werd door het Britse Hof van Hoger Beroep naar het Europees Hof van Justitie verwezen, maar aan twee andere klagers werd door het Hogerhuis het recht op hoger beroep ontzegd.

Kan de Commissie bevestigen of er in artikel 234 (ex-177) van het Verdrag van Rome bepalingen zijn, op grond waarvan een kwestie die aanhangig is gemaakt voor een nationale rechtbank tegen welks uitspraken geen beroep mogelijk is, vervolgens aan het Europees Hof van Justitie kan worden voorgelegd?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(23 mei 2000)

De Commissie wijst er in de eerste plaats op dat het Hof van Justitie krachtens artikel 234 (ex artikel 177) van het EG-Verdrag bevoegd is bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging van het gemeenschapsrecht en over de geldigheid van de handelingen van de instellingen van de Gemeenschap. Uit de tweede alinea van artikel 234 blijkt dat alleen rechterlijke instanties van de lidstaten het Hof van Justitie kunnen verzoeken zo'n uitspraak te doen. De partijen bij binnenlandse procedures kunnen dus niet zelf een vraag voorleggen aan het Hof van Justitie, zoals het geachte parlementslid in zijn schriftelijke vraag lijkt te bedoelen, maar moeten de nationale rechterlijke instantie ervan overtuigen dat zij zich met deze vraag tot het Hof van Justitie moet wenden. Indien het om een rechterlijke instantie gaat waarvan de beslissingen niet vatbaar zijn voor hoger beroep, is deze instantie krachtens artikel 234, derde alinea, verplicht zich tot het Hof van Justitie te wenden.

Uit de opzet en de formulering van artikel 234 blijkt dat een nationale rechterlijke instantie alleen een vraag kan voorleggen aan het Hof van Justitie als de zaak nog aanhangig is bij die instantie. Als dat niet meer het geval is, bijvoorbeeld omdat een schikking is getroffen of omdat een definitieve beslissing is gegeven waartegen geen beroep meer mogelijk is, is het Hof van Justitie niet bevoegd een uitspraak te doen over de zaak en kunnen de partijen geen vraag meer voorleggen aan dit Hof.

Volgens het Engelse recht kan niet van rechtswege beroep worden ingesteld bij het House of Lords, het hoogste rechtscollege in het Verenigd Koninkrijk. Krachtens Section 1 van de Administration of Justice (Appeals) Act van 1934⁽¹⁾ kan alleen beroep worden ingesteld bij het House of Lords nadat daarvoor toestemming is gegeven door het Court of Appeal of het House of Lords. In de praktijk kan het voorkomen dat zowel het Court of Appeal als het House of Lords weigeren toestemming te verlenen om beroep in te stellen bij het House of Lords. De beslissing van het Court of Appeal ten aanzien waarvan toestemming werd gevraagd om in beroep te gaan, wordt dan een definitieve beslissing, waardoor het geschil niet meer kan worden voorgelegd aan een andere rechterlijke instantie. Zoals het geachte parlementslid wellicht weet, bestaat in Finland⁽²⁾ een vergelijkbare situatie.

De Commissie heeft verschillende klachten ontvangen over het feit dat Section 1 van de Administration of Justice (Appeals) Act van 1934 strijdig zou zijn met artikel 234 van het Verdrag. Alle klachten tot nu toe hebben betrekking op de merkbinding bij de bierverkoop. Ze worden momenteel onderzocht.

⁽¹⁾ 24 & 25 Geo 5 c 40.

⁽²⁾ Zestiende jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht (1998), door de Commissie ingediend op 9 juli 1999 (PB C 354 van 7.12.1999, blz. 1, derde alinea).

(2001/C 53 E/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1193/00
van Christel Fiebiger (GUE/NGL) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Distorsie van de mededinging ingevolge verschillende dieselprijzen in de landbouw

De prijzen voor dieselolie in de landbouw lopen in de EU aanmerkelijk uiteen. In Frankrijk bedraagt deze prijs bijvoorbeeld 0,40 euro, in Nederland 0,35 euro, in Denemarken 0,31 euro en in Duitsland moeten landbouwers vanaf 1 januari 2000 voor diesel 0,61 euro betalen.

Ziet de Commissie kans op dit gebied van de gemeenschappelijke landbouw gelijke kansen tot stand te brengen? Hoe kan de concurrentievervalsing in deze sector worden beëindigd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(29 mei 2000)

De prijzen van dieselolie die in de landbouw als brandstof voor voertuigen zoals landbouwtrekkers en stationaire machines wordt gebruikt, verschillen aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat. Deze verschillen hebben tot op zekere hoogte fiscale oorzaken en houden in het bijzonder verband met de wijze waarop elke lidstaat de vigerende belastingvoorschriften van het Gemeenschapsrecht toepast.

De communautaire wetgeving, in het bijzonder artikel 8, lid 2, onder f), van Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën⁽¹⁾, geeft de lidstaten de mogelijkheid, uitsluitend voor land- en tuinbouwwerkzaamheden en voor de bosbouw en de zoetwatervisteelt, geheel of ten dele vrijstelling of verlaging te verlenen van de accijns op minerale oliën of op andere producten die onder belastingcontrole worden gebruikt. Het is de lidstaten derhalve toegestaan niet het volledige minimumtarief van de accijns op als motorbrandstof gebruikte gasolie van 245 € per 1 000 liter toe te passen (artikel 5, lid 1, van Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën⁽¹⁾), doch een recht tussen 0 € en 245 € op te leggen.

De Commissie heeft in maart 1997 een voorstel voor een richtlijn van de Raad tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten⁽²⁾ ingediend die in hoofdzaak ten doel heeft de communautaire regeling inzake de belasting van minerale oliën te moderniseren en het toepassingsgebied daarvan tot alle energieproducten uit te breiden ten einde de Gemeenschap in staat te stellen de voordelen van de interne markt ten volle te benutten en haar milieudoelstellingen te verwezenlijken.

Artikel 7 van dit voorstel voorziet voor de gehele Gemeenschap in een verlaagde minimumaccijns voor gasolie die als motorbrandstof voor landbouwwerkzaamheden wordt gebruikt. Deze accijns zal in een eerste stadium vermoedelijk op 32 € per 1 000 liter worden vastgesteld. Dit voorstel zal, indien het wordt goedgekeurd, in aanzienlijke mate bijdragen tot de harmonisatie van de belastingen die door de afzonderlijke lidstaten worden geheven van motorbrandstoffen die voor werkzaamheden in de landbouw worden gebruikt.

De Raad heeft dit voorstel nog niet goedgekeurd. De Commissie heeft zich aanzienlijke inspanningen getroost om deze goedkeuring mogelijk te maken en heeft zich verklaard compromisoplossingen te onderzoeken die de economische gevolgen voor de economieën van bepaalde lidstaten beperken. Deze kunnen onder meer bestaan in bepalingen die voorzien in een verlaagde minimumheffing voor bepaalde energieproducten, overgangstermijnen of belastingvrijstelling of verminderingen voor energie-intensieve takken van industrie.

Wat, ten slotte, de BTW betreft, zij opgemerkt dat onder de huidige omstandigheden (geen onderlinge aanpassing van de belastingtarieven, talrijke bijzondere regelingen, opties en afwijkingen) in de nabije toekomst vermoedelijk geen vooruitgang van betekenis zal worden geboekt op de weg naar één enkel voor de gehele Gemeenschap geldend BTW-tarief. De BTW op gasolie voor landbouwdoeleinden varieert momenteel van 12 tot 25 %.

(¹) PB L 316 van 31.10.1992.

(²) PB C 139 van 6.5.1997.

(2001/C 53 E/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1200/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Gemeente Casarano

Op 21 maart 2000 vond in de gemeente Casarano (provincie Lecce) onder auspiciën van de Europese Commissie een manifestatie plaats onder de titel „vijfde dag ter herdenking en nagedachtenis van de slachtoffers van de maffia”.

Kan de Commissie medelen in hoeverre en met welke middelen zij dit initiatief heeft gesteund?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(27 juni 2000)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat ze geen enkele morele, financiële of logistieke steun heeft verleend aan de manifestatie in kwestie. De Voorzitter van de Commissie heeft dit initiatief echter persoonlijk gesteund.

(2001/C 53 E/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1201/00
van Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Bouw woontorens in het IJmeer

In Almere zijn luxe woontorens in aanbouw in het buitendijkse gebied langs het IJmeer. Het IJmeer valt onder de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn en is bovendien onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur.

Is de Commissie van mening dat wanneer een zwaarwegend belang ontbreekt (althans niet wordt aangetoond) een dergelijk bouwplan niet uitgevoerd kan worden?

Is de Commissie van mening dat het zwaarwegend belang in dit onderhavige geval niet is aangetoond en dat er ook geen plannen zijn tot compensatie?

Is de Commissie van mening dat bedoeld bouwplan op z'n minst bevroren dient te worden door de Nederlandse autoriteiten totdat het zwaarwegend belang is aangetoond en er voldoende compensatie voor natuurverlies wordt geboden?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(17 mei 2000)

De Commissie is niet op de hoogte gesteld van het betrokken project voor de bouw van woontorens langs het IJmeer in het buitendijkse gebied van de gemeente Almere.

Het IJmeer is door de Nederlandse autoriteiten aangewezen als speciale beschermingszone (SBZ) als gedefinieerd in Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾.

Als SBZ valt het IJmeer onder Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽²⁾ met name artikel 6, lid 2, lid 3 en lid 4. Volgens artikel 7 van Richtlijn 92/43/EEG gelden deze bepalingen ook voor SBZ's als gedefinieerd in Richtlijn 79/409/EEG. Bij de bouw van woontorens bij of in een speciale beschermingszone kan het gaan om een project als bedoeld in artikel 6, lid 3 van Richtlijn 92/43/EEG dat significante gevolgen kan hebben op de speciale beschermingszone. In dat geval moet een passende beoordeling worden gemaakt van de gevolgen voor het IJmeer en met name voor de habitats en de soorten die beschermd worden krachtens Richtlijn 79/409/EEG. Indien die beoordeling tot de conclusie leidt dat er negatieve gevolgen zullen zijn, is artikel 6, lid 4 van toepassing. De verantwoordelijkheid voor de toepassing van artikel 6, lid 4, ligt voornamelijk bij de betrokken lidstaat.

Op basis van de huidige informatie kan de Commissie niet beoordelen of er sprake is van een inbreuk op Richtlijn 79/409/EEG of Richtlijn 92/43/EEG. Zij heeft derhalve een brief gestuurd aan de Nederlandse overheid waarin zij om inlichtingen vraagt over het project en de implicaties daarvan krachtens de Richtlijnen 79/409/EEG en 92/43/EEG. Voor het ogenblik zal de Commissie geen verdere stappen ondernemen aangezien de betrokken partijen een rechtszaak kunnen aanspannen tegen de gemeente Almere en bovendien de nationale autoriteiten in de desbetreffende nationale wetgeving over juridische instrumenten beschikken om zo nodig de bouw van de woontorens te voorkomen.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1202/00 van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Crisissituatie in de sector van de appelteelt

De teelt van Jona Gold-appels verkeert momenteel in een crisissituatie. Limburgse fruittelers moeten hun producten noodgedwongen onder kostprijs verkopen. Het probleem beperkt zich niet tot telers in de Vlaamse provincie Limburg, maar manifesteert zich ook in andere regio's.

1. Is de Commissie op de hoogte van de crisis in de sector van de appelteelt, en meer specifiek de Jona Gold? Zo neen, zal de Commissie alsnog gedetailleerde informatie inwinnen over de appelcrisis?
2. Zal de Commissie maatregelen nemen om een oplossing te bieden voor de appelcrisis? Zo ja, welke en betreft het structurele of noodmaatregelen? Zo neen, waarom wenst de Commissie geen maatregelen te treffen?

3. Is de Commissie voorstander van een quotabeleid voor de appelproductie in de Europese Unie teneinde een structurele oplossing te bieden voor de crisis in de sector van de appelteelt? Zo ja, wanneer en op welke wijze zal de Commissie een dergelijke quotaregeling uitwerken? Zo nee, waarom ziet de Commissie af van een dergelijke quotaregeling om de appelcrisis structureel op te lossen en welke maatregelen schuift de Commissie als alternatief naar voren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(22 mei 2000)

1. De Commissie heeft eveneens geconstateerd dat de appelprijzen in het verkoopseizoen 1999/2000 over het algemeen lager waren dan in het vorige verkoopseizoen. Toch liggen die prijzen ongeveer op hetzelfde niveau als in het verkoopseizoen 1997/1998. Deze algemene ontwikkeling is grotendeels te verklaren door het relatief hoge productiepeil in de Gemeenschap (bijna 8,5 miljoen ton, dus circa 10% meer dan gemiddeld in de voorbije verkoopseizoenen). Achter deze algemene cijfers gaan evenwel verschillen naar lidstaat schuil: zo is in België in 1999 bijna 550 000 ton appels geproduceerd, d.w.z. 30% meer dan gemiddeld in de voorbije verkoopseizoenen. Ook de productie van Jonagold bereikte een recordpeil met 900 000 ton voor de Gemeenschap. De producentenprijzen voor appels in België, en vooral die voor Jonagold, liggen dus – en dat is logisch – onder hun gebruikelijke peil.

2. In situaties zoals deze kunnen de producenten op grond van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit (Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996⁽¹⁾) van diverse financiële instrumenten gebruik maken. Enerzijds kunnen de telersverenigingen besluiten om de interventieregeling toe te passen en producten uit de markt te nemen, met het doel de prijzen voor de producten die nog op de markt blijven op peil te houden. Anderzijds kunnen zij via de actiefondsen over aanzienlijke financiële middelen van de overheid beschikken om de structuur te verbeteren. Deze maatregelen zijn bedoeld om de telersverenigingen, waarvan de leden in België 70% van de totale productie van groenten en fruit voor hun rekening nemen, in staat te stellen zowel het hoofd te bieden aan conjuncturele crisissituaties als maatregelen te nemen om hun concurrentiekracht te vergroten.

De appelproducenten beschikken dus via deze regelingen over adequate instrumenten om de gevolgen van ongunstige ontwikkelingen van een conjuncturele productiecrisis op te vangen. Er hoeven geen nieuwe buitengewone maatregelen te worden opgezet. Wat meer inzonderheid de variëteit Jonagold betreft, die goed is voor 50% van de totale productie in België, beschikken de producenten via de actiefondsen eveneens over financiële middelen om over te schakelen op variëteiten waarvan er minder overschotten zijn.

3. De Commissie is ook niet voornemens om een productiequotaregeling voor appels in te voeren. Dergelijke maatregelen, waarin de gemeenschappelijke marktordening niet voorziet, lijken geen geëigende instrumenten voor teelten waarvan de producent de eindproductie moeilijk van tevoren kan bepalen. Sinds 1996 kiest de Raad als instrument ter ondersteuning van de groente- en fruitsector veeleer voor een structurele steunregeling ten behoeve van de telersverenigingen, waarbij wordt gewerkt met actiefondsen. Een en ander moet de telersverenigingen die het aanbod concentreren in staat stellen om steeds beter het hoofd te bieden aan de conjunctuurschommelingen van de productie.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

(2001/C 53 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1210/00 van Ioannis Marinos (PPE-DE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Turkse illegale migranten

Turkije is vorig jaar in december door de Europese Raad van Helsinki uitgeroepen tot kandidaat-land voor de toetreding. Toch voert het al jarenlang een beleid waarbij de illegale migratie van Turkse burgers naar de landen van Europa niet gecontroleerd, ja zelfs aangemoedigd wordt. Dit zorgt voor problemen in EU-landen die aan Turkije grenzen, met name in Griekenland, waar grote aantallen illegale migranten toestromen vooral via de langgerekte zee grenzen van het land in het oosten.

De laatste tijd is het hele probleem zeer acuut geworden, ook voor een aantal kandidaat-landen, die verplicht worden maatregelen te nemen om de illegale migratie van Turken naar hun grondgebied tegen te gaan.

In het regelmatig verslag („Regular Report”) dat de Europese Commissie op 13 oktober 1999 over Slovenië heeft gepubliceerd wordt bijvoorbeeld vermeld op pagina 50 dat dit land sedert 1 december 1999 noodzakelijkerwijs opnieuw de visumplicht heeft ingevoerd voor Turkse burgers die het land willen bezoeken, wegens de zeer grote stroom illegale migranten naar Slovenië.

Heeft de Commissie het probleem van de massale illegale migratie van Turken naar de EU-landen en naar de kandidaat-landen ter sprake gebracht? Wat is het officiële standpunt van Turkije en wat zijn de controlemechanismen die in gang zijn gezet om na te gaan of Turkije zijn verplichtingen naleeft?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(14 juni 2000)

Het probleem betreffende illegale immigratie vanuit Turkije naar de landen van de Europese Unie wordt door de Commissie op de voet gevolgd. Vaak is Turkije het land van herkomst van deze immigranten, maar vaak is het ook een doorgangsland voor illegale immigranten uit aangrenzende gebieden, waaronder Noord-Irak en Iran, maar ook uit verder gelegen derde landen, zoals Bangladesh en Pakistan. Uit analyses en inlichtingen van de lidstaten blijkt dat een van de meest gebruikte routes voor illegale immigratie door Turkije loopt.

De meeste migranten die via Turkije naar West-Europa gaan, komen het land binnen zonder geldige papieren en worden geholpen door internationale organisaties die zich bezighouden met mensensmokkel, die verder de nodige documenten verschaffen, mensensmokkelaars benaderen, routes uitstippelen en voor accommodatie onderweg zorgen. Vaak worden hierbij mensen omgekocht. De meeste migranten kiezen voor Turkije als doorgangsland, aangezien dit land een zeer strategische ligging en een zeer vrije immigratiewetgeving heeft, en ook omdat er vele vervoersmogelijkheden naar dit land zijn.

De onafgebroken stroom van illegale immigranten, die voornamelijk met valse of vervalste documenten reist, verklaart de beslissing van de lidstaten efficiënte tegenmaatregelen te treffen en de samenwerking met Turkije in de strijd tegen illegale immigratie te bevorderen. Tot de door de Unie voorgestelde initiatieven voor een goede samenwerking behoren onder andere het EU-actieplan voor Irak en het omliggende gebied, dat op 11 oktober 1999 door de Raad werd goedgekeurd, en waarbij Turkije een cruciale rol speelt. De lidstaten beloofden bij de uitvoering van dit plan na te gaan op welke manieren ze Turkije konden helpen met het verbeteren van de omstandigheden waarin illegale immigranten worden vastgehouden voor hun uitzetting uit het land. Verder beloofden ze niet enkel informatie uit te wisselen over de formulering van wetten inzake illegale immigratie, maar ook de mogelijkheid tot het uitwisselen van kennis over valse papieren te onderzoeken, waarbij mogelijk technische bijstand en communautaire financiële bijstand zal worden verleend. Ook verzekerden ze dat op bilaterale basis gegevens over illegale immigratie met Turkije zullen worden uitgewisseld, vooral wanneer er sprake is van mensensmokkel; verder dat er zal worden samengewerkt met het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR) bij het zoeken naar methodes waardoor asielzoekers op een juiste manier worden geselecteerd; en verder dat hiervoor bijstand zal worden verleend, voornamelijk via opleiding van Turkse grenspolitie in het selecteren van asielzoekers. Verder werd dankzij een in 1999 uitgevoerd Nederlands-Duits proefproject, op de luchthaven van Istanbul een bureau opgericht dat 24 uur per dag advies geeft over documenten.

Na een controlebezoek van EU-immigratiedeskundigen aan Turkije in mei 1999, werd in februari 2000 voorgesteld Turkije gerichte opleidingen aan te bieden en bijstand te leveren in de vorm van technische hulpmiddelen voor het controleren van de authenticiteit van reisdocumenten, zodat valse of vervalste documenten kunnen worden opgespoord en illegale immigratie naar West-Europa kan worden voorkomen. Op 26 november 1999 werden tijdens een bijeenkomst in Helsinki, die werd bijgewoond door hogere Turkse ambtenaren en die handelde over onderwerpen op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, zowel illegale immigratie als de repatriëring van illegale vluchtelingen besproken. In 1999 werd een studie gestart en in maart werd in Brussel een seminarie gehouden over Turkije als doorgangsland en land van illegale immigratie. Verder zal de Commissie, in het kader van het Odysseus-programma 2000, trachten projecten te selecteren waarbij een praktische samenwerking met Turkije tot stand komt op het gebied van asielbeleid, migratie en de overschrijding van de buitengrenzen.

In overeenstemming met de conclusies van de Europese Raad van Helsinki in 1999 zal er een partnerschap voor de toetreding worden ingevoerd op basis van eerdere conclusies van de Europese Raad, dat de prioriteiten behelst waarop de toetredingsvoorbereidingen toegespitst moeten zijn in het licht van de politieke en economische criteria en de verplichtingen van een lidstaat, in combinatie met een nationaal programma voor de aanneming van het acquis. Er zullen passende controlemechanismen worden ingesteld.

(2001/C 53 E/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1215/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Politici met inkomsten ten laste van de Gemeenschap

Hoeveel Britse politici, uitgezonderd leden van het Europees Parlement, ontvangen gelden van de Europese Gemeenschap, in de vorm van pensioenen of in enigerlei andere vorm?

Om wie gaat het hier? Om welke bedragen gaat het hier per geval? Welke verplichting hebben de betrokkenen wat betreft het steunen van het beleid van hun voormalige werkgevers?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(25 mei 2000)

De Commissie neemt aan dat het geachte parlementslid met „Britse politici” de gewezen leden van de Commissie bedoelt.

Aan de hierna genoemde gewezen Commissieleden met de Britse nationaliteit wordt, sedert zij de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, een pensioen uitgekeerd: George Thompson, Roy Jenkins, Stanley Clinton Davis, Francis Cockfield, Ivor Richard, Bruce Millan, en Ralf Dahrendorf. De totale kosten hiervan belopen netto ongeveer 245 000 £ per jaar. De overbruggingstoelage waarop Sir Leon Brittan recht heeft, wordt sedert 1 januari 2000 op zijn verzoek niet meer uitgekeerd.

Er bestaat voor gewezen Commissieleden geen „verplichting” om het „beleid van hun voormalige werkgevers te steunen”. Zij zijn wel gebonden door het bepaalde in artikel 213 van het Verdrag en door de eed die zij bij hun ambsaanvaarding hebben afgelegd en waarbij zij zich plechtig hebben verbonden om „eerlijkheid en kiesheid te betrachten in het aanvaarden van bepaalde functies of voordelen na afloop van die ambtsperiode. Ingeval deze verplichtingen niet worden nagekomen, kan de Raad of de Commissie zich wenden tot het Hof van Justitie, dat, al naar het geval, (...) verval van het recht op pensioen of van andere, daarvoor in de plaats tredende voordelen kan uitspreken”. Tevens bestaat de verplichting om de Commissie in kennis te stellen van iedere wijziging die van invloed kan zijn op het recht op uitkering (artikel 43 van bijlage VIII van het Statuut en Verordening nr. 422/67/EEG, nr. 5/67/Euratom van de Raad van 25 juli 1967 tot vaststelling van de geldelijke regeling voor de Voorzitter en de leden van de Commissie, de President, de rechters en de griffier van, alsmede de advocaten-generaal bij het Hof van Justitie (!)).

(!) PB L 187 van 8.8.1967 en wijzigingen.

(2001/C 53 E/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1216/00
van Erik Meijer (GUE/NGL), Alexander de Roo (Verts/ALE),
Johannes Blokland (EDD), Dorette Corbey (PSE)
en Theodorus Bouwman (Verts/ALE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Het opnieuw in dienst stellen van de spoorverbinding „IJzeren Rijn” door natuurgebied „De Meinweg” aan de Nederlands-Duitse grens

1. Kan de Commissie bevestigen dat tussen België, Nederland en Duitsland eind maart 2000 een afspraak is gemaakt om de vroegere spoorwegverbinding „IJzeren Rijn” tussen de haven van Antwerpen en het Ruhrgebied in Duitsland opnieuw in gebruik te stellen?

2. Is het de Commissie bekend dat de in vraag 1 genoemde verbinding het natuurgebied „De Meinweg” tussen de steden Roermond en Mönchengladbach doorsnijdt en dat dit één van de redenen is waarom deze enkelsporige en niet-geëlektrificeerde verbinding reeds sinds lang door het spoorwegvervoer is verlaten en zonder herstel niet opnieuw in gebruik kan worden genomen?
3. Herinnert de Commissie zich haar antwoord op schriftelijke vraag nr. P-1875/99⁽¹⁾ van het lid De Roo, waaruit blijkt dat de te verwachten significante gevolgen voor „De Meinweg” beoordeeld moeten worden aan de hand van de richtlijnen 92/43/EG⁽²⁾ en 79/409/EEG⁽³⁾, maar dat er nog geen aanwijzingen waren dat een overtreding van deze richtlijnen al had plaatsgevonden, zodat zij de Nederlandse autoriteiten zou vragen om informatie daarover? Welke informatie is inmiddels ontvangen?
4. Kan de Commissie bevestigen dat het in vraag 1 genoemde besluit voor Nederland vooruitloopt op een daar nog in te stellen milieueffectrapportage, zodat de overeenkomst geen daadwerkelijke verplichtingen voor deze lidstaat kan opleveren?
5. Welke procedure wordt gevolgd m.b.t. de inventarisatie van de milieugevolgen voor het Duitse deel van het traject en op welke termijn kunt u ook voor dit deel de eventuele strijdigheid met de betrokken richtlijnen beoordelen?
6. Speelt het bij uw beoordeling een belangrijke rol of een met de richtlijnen strijdige verkeersverbinding een tijdelijk of een duurzaam karakter draagt en is het aanvaardbaar dat een dergelijk traject wordt gebruikt in afwachting van de eventuele aanleg van een ander traject?
7. Is de Commissie bereid te bevorderen dat het traject van de „IJzeren Rijn” op de kortst mogelijke termijn wordt verlegd van de thans overeengekomen route naar de verbinding van Venlo naar Mönchengladbach, bijvoorbeeld met behulp van aanleg van de thans nog ontbrekende schakel langs de autosnelweg E3/34 tussen het Belgische spoorweginet bij Turnhout en het Nederlandse spoorweginet bij Eindhoven, die mede gebruikt zou kunnen worden voor personenvervoer?
8. Is de Commissie tevens bereid te bevorderen dat in afwachting van het beschikbaar komen van nieuwe infrastructuur het vervoer plaatsvindt via de bestaande Belgisch-Duitse goederenspoorweg tussen Visé en Aken, zodat het „Meinweg”-gebied duurzaam kan worden ontzien?

⁽¹⁾ PB C 170 E van 20.6.2000, blz. 113.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(30 mei 2000)

Zoals vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag P-1875/99 van de heer de Roo⁽¹⁾, heeft de Commissie Nederland een brief toegestuurd met een verzoek om informatie over de toepassing van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽²⁾ en van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽³⁾ wat de Meinweg betreft. De Meinweg is aangewezen als speciale beschermingszone in de zin van Richtlijn 79/409/EEG en eveneens voorgesteld als gebied van bijzonder communautair belang in de zin van Richtlijn 92/43/EEG.

In haar brief heeft de Commissie Nederland gevraagd of met betrekking tot de mogelijke effecten van het project op de Meinweg een passende beoordeling in de zin van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG is gemaakt en zo ja, wat de resultaten daarvan zijn.

De Commissie heeft niet tijdig een antwoord van Nederland ontvangen en het is daarvoor hoog tijd. Daarom heeft zij Nederland een nieuwe brief toegestuurd met het verzoek zo snel mogelijk te antwoorden.

Totdat de Commissie over de resultaten van de beoordeling is ingelicht, kan zij niet beoordelen of Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG, en met name artikel 6, lid 4, van laatstgenoemde richtlijn, van toepassing zijn op het project in kwestie.

De toepassing van Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG valt in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de betrokken lidstaat. De Commissie is alleen verantwoordelijk voor de controle op de naleving van de voorschriften van die richtlijnen door de lidstaat.

De voorschriften van artikel 6, lid 4, van Richtlijn 92/43/EEG, zoals de beoordeling van alternatieve routes in plaats van de tijdelijke of permanente heropening van de bestaande spoorlijn door de Meinweg, zijn alleen van toepassing als uit de resultaten van de beoordeling uit hoofde van artikel 6, lid 3, van de richtlijn blijkt dat het project significante gevolgen voor de Meinweg zal hebben. Op dit ogenblik beschikt de Commissie niet over aanwijzingen dat er actie moet worden ondernomen zoals in de vraag wordt gesuggereerd vooraleer zij het antwoord van Nederland heeft ontvangen. Zij heeft nog geen aanwijzingen ontvangen waaruit blijkt dat er reeds een inbreuk op Richtlijn 79/409/EEG of Richtlijn 92/43/EEG heeft plaatsgehad.

(¹) PB C 170 E van 20.6.2000.

(²) PB L 103 van 25.4.1979.

(³) PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1218/00
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Gevolgen van de droogte in Portugal

Zoals bekend, veroorzaakt de huidige droogte in Portugal veel schade aan de landbouw, en met name aan winter- en zomer- en lentegewassen.

Kan de Commissie mededelen of er reeds maatregelen zijn getroffen om de benadeelde Portugese producenten te steunen? Zo ja, welke?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie volgt de aanhoudende droogtesituatie van de voorbije maanden in Portugal met de nodige aandacht. Het is echter nog te vroeg om de schade aan de landbouwproductie van dit jaar vast te stellen.

De Commissie is bereid om eventuele concrete problemen die zich in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen zouden voordoen, nader te bekijken.

Als Portugal daarom vraagt, kan de Gemeenschap, in het kader van het operationeel programma inzake de ontwikkeling van de landbouw en het platteland voor de periode van 2000 tot en met 2006 en binnen de reeds vastgestelde maximale uitgaven, steun verlenen voor het herstel van het productiepotentieel dat door natuurrampen is aangetast.

(2001/C 53 E/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1222/00
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Navordering van invoerrechten

Op grond van de algemene preferentieregeling wordt er voor de Europese markt textiel uit Bangladesh met oorsprongscertificaat ingevoerd op gunstige voorwaarden.

De Europese Commissie eist navordering van invoerrechten op goederen die in de periode 1994-1996 ingevoerd zijn. Dat veroorzaakt aanzienlijke problemen voor de Europese importeurs en veel ontevredenheid, omdat de importeurs, die te goeder trouw gehandeld hebben, in onwetendheid gelaten zijn van de verdenking van de bevoegde autoriteiten van onregelmatigheden op grote schaal. Kan ik daarom antwoord en uitleg krijgen op de volgende vragen:

Heeft de Europese Commissie op ook maar enig ogenblik verzet aangetekend tegen algemene informatie van de invoerders door de douaneautoriteiten van de lidstaten, dat er gegronde verdenkingen van uitgebreide technische problemen met oorsprongcertificaten uit Bangladesh bestonden?

Is het juist dat de douaneautoriteiten van de lidstaten — wegens toepassing van artikel 19 van verordening (EEG) nr. 1468/81 ⁽¹⁾ over wederzijdse bijstandsverlening door de Europese Commissie — een tijd lang van de mogelijkheid beroofd geweest zijn om de invoerders in algemene termen op de hoogte te brengen van de verdenking dat er omvangrijke technische problemen met oorsprongcertificaten uit Bangladesh waren of konden zijn? Zo ja, in welke periode is dat geweest?

Van welke lidstaat hebben de autoriteiten de Europese Commissie geïnformeerd dat er omvangrijke technische problemen met oorsprongcertificaten uit Bangladesh waren of konden zijn? Wanneer is de informatie de Europese Commissie meegedeeld?

Is het juist dat de Europese Commissie en een aantal douaneautoriteiten van de lidstaten oorspronkelijk van plan geweest zijn om al in het voorjaar van 1996 een inspectiereis naar Bangladesh te ondernemen? Zo ja, wat zou de verantwoording van die reis geweest zijn, welke douaneautoriteiten van de lidstaten waren erbij betrokken, wanneer had de reis moeten plaatshebben, en waarom heeft ze niet plaatsgevonden?

Wanneer en met deelname van de douaneautoriteiten van welke lidstaten zijn er door tussenkomst van de Europese Commissie één of meerdere commissies ad hoc ingesteld en/of vergaderingen gehouden om de kwestie van de betrouwbaarheid en echtheid van oorsprongcertificaten uit Bangladesh te bespreken?

⁽¹⁾ PB L 144 van 2.6.1981, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(19 juni 2000)

De Commissie heeft op geen enkel moment geprobeerd de lidstaten te verhinderen passende maatregelen te treffen wat betreft de importeurs. In feite heeft de Commissie zelf het bericht „Advies voor importeurs” ⁽¹⁾ gepubliceerd, waarin alle communautaire importeurs in kennis worden gesteld van mogelijke problemen inzake de regelmatigheid van certificaten van oorsprong-formulier A voor uit Bangladesh afkomstige textielproducten.

Het Europees Bureau voor fraudebestrijding heeft de Commissie gedetailleerde gegevens verschaft.

Bepaalde lidstaten, met name Denemarken, Duitsland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk hebben aan de Commissie hun bezorgdheid uitgesproken over de werking van de verificatie achteraf van het SAP formulier A uit Bangladesh tijdens vergaderingen ad hoc in de tweede helft van 1995 en de eerste helft van 1996. Zij hebben geen „gegronde verdenkingen van uitgebreide technische problemen” geuit.

Voor de praktische regelingen betreffende het bezoek van de communautaire delegatie aan Bangladesh werd gerekend op de door de delegatie van de Commissie te Dhaka verstrekte informatie. De communautaire delegatie kon geen bezoek met alle nodige veiligheids garanties afleggen voor november 1996 wegens de hevige aanslagen in Bangladesh in 1996 die hoofdzakelijk bedoeld waren voor de textiel fabrieken.

Om de echtheid van SAP oorsprongscertificaten-formulier A en de nauwkeurigheid van de informatie ervan vast te stellen, werd er een onderzoek per certificaat ingesteld in het kader van gezamenlijke onderzoeken, die werden verricht door de communautaire delegatie (de Commissie en vertegenwoordigers van België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk) en de autoriteiten van Bangladesh in november 1996 en december 1996. Op een voorbereidende bijeenkomst ad hoc, die in Brussel in oktober 1996 werd georganiseerd, waren vertegenwoordigers van België, Denemarken, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Italië, Nederland, Australië, Zweden en het Verenigd Koninkrijk aanwezig. Bijgevolg werden verschillende bijeenkomsten gehouden, meer bepaald in januari 1997 met vertegenwoordigers van de lidstaten die hadden deelgenomen aan de inspectiereis en in februari wanneer alle lidstaten dat hadden gedaan met uitzondering van Frankrijk.

⁽¹⁾ PB C 107 van 5.4.1997.

(2001/C 53 E/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1224/00**van Antonios Trakatellis (PPE-DE)
en Ioannis Averoff (PPE-DE) aan de Commissie**

(14 april 2000)

Betreft: Commissiebesluit inzake de terugvordering van onwettig door de Griekse Katoenorganisatie uitbetaalde subsidies

Overeenkomstig het besluit dat de Commissie in juli 1999 heeft genomen en op 10 maart 2000 in het Publicatieblad van de EG⁽¹⁾ is gepubliceerd is Griekenland verplicht de subsidies terug te vorderen die de Griekse katoenproducenten van de Griekse Katoenorganisatie hebben ontvangen op grond van de verplichte bijdragen vanaf 1992 tot heden. Deze subsidies werden gefinancierd uit de belastingachtige heffingen op uit andere lidstaten van de Europese Unie ingevoerde producten; deze bedragen 1 procent van de prijs van ontpitte katoen.

1. Wat is, aangezien het totaal van de subsidies waarvoor het besluit geldt niet is vermeld bij de publicatie van het Commissiebesluit, de hoogte van het bedrag van de onwettige subsidies plus rente die Griekenland van de katoenproducenten moet terugvorderen?
2. Had Griekenland in overleg met de Commissie tot een regeling kunnen komen, zodat de subsidies voor technische steun, doorgifte van kennis, opleiding en onderzoek niet onderworpen waren geweest aan de regels voor de interne markt, maar overeenkomstig de regels voor staatssteun hadden kunnen worden betaald?
3. Waarom heeft het zo lang geduurd voordat de Commissie dit besluit nam, ondanks het feit dat Griekenland geen beroep heeft gedaan op het bepaalde in artikel 87, lid 3, van het EU-Verdrag inzake de uitzonderingen op de toepassing van de regels voor staatssteun, zoals bijvoorbeeld steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van bepaalde economische regio's, zodat deze subsidies als verenigbaar met de interne markt hadden kunnen worden beschouwd?

⁽¹⁾ PB L 63 van 10.3.2000, blz. 27.

Antwoord van de Fischler namens de Commissie

(31 mei 2000)

1. Volgens een bondige mededeling van de Griekse autoriteiten van 21 maart 2000 over deze zaak zou tussen 1992 en 1998 aan heffingen ten behoeve van de Griekse dienst voor katoen op grond van artikel 30, lid 3, van wet nr. 2040/92 een bedrag van in totaal 366,3 miljoen drachme zijn geïnd. Overeenkomstig de tekst van de eindbeschikking van de Commissie moet over dit bedrag rente worden berekend vanaf de datum waarop de heffingen zijn geïnd.
2. De bedoelde staatssteun zou, wat zijn aard betreft, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden aangemerkt, maar de steun wordt gefinancierd door middel van een parafiscale heffing die eventueel kan worden toegepast op uit andere lidstaten ingevoerde producten, wat onverenigbaar is met het beleid dat de Commissie voert ten aanzien van parafiscale heffingen. Bovendien zijn deze heffingen strijdig met de Akte van Toetreding van Griekenland, die elke restrictieve maatregel ten aanzien van de invoer van katoen uit derde landen verbiedt. De onverenigbaarheid van de maatregel zou eventueel kunnen worden verholpen door het systeem van financiering van de Griekse dienst voor katoen te wijzigen en de onrechtmatig geïnde heffingen terug te betalen.
3. Dat Griekenland zich niet heeft beroepen op de in artikel 87 (voormalig artikel 92), lid 3, onder c), van het EG-Verdrag vermelde uitzondering heeft geen invloed op de tijd die nodig is om een eindbesluit te nemen over het dossier. In dit verband moet eraan worden herinnerd dat dit dossier ook is onderzocht in het kader van een inbreukprocedure (artikel 226 – voormalig artikel 169 – van het EG-Verdrag) met betrekking tot de verenigbaarheid van de heffingen met de gemeenschappelijke marktordening voor katoen. Pas nadat dit dossier was afgewikkeld, kon de Commissie de zaak afsluiten wat het aspect staatssteun betreft.

(2001/C 53 E/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1225/00**van John Bowis (PPE-DE) aan de Commissie**

(14 april 2000)

Betreft: Recht op handelsmerk

Is de Commissie op de hoogte van het WTO-panel tegen de Verenigde Staten van Amerika over de mogelijke onverenigbaarheid van Section 211 van de US Omnibus Appropriation Act uit 1998 met de TRIP-overeenkomst, betreffende aanspraken van de „joint venture” tussen Pernod Ricard en de Cubaanse regering wat betreft het recht om in de Verenigde Staten van Amerika een handelsmerk te gebruiken dat in Cuba zonder schadeloosstelling is geconfisqueerd?

Kan de Commissie uiteenzetten in hoeverre de Europese Unie gebaat is bij een terugverwijzing van de kwestie naar het WTO-panel en wat hiervan de negatieve gevolgen kunnen zijn?

Welke kosten zal een terugverwijzing van de zaak naar het WTO-panel voor de belastingbetaler in de Europese Unie met zich meebrengen, en houdt de Commissie vast aan het door haar eerder onderschreven beginsel dat een confiscatie zonder compensatie niet rechtmatig wordt geacht?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(12 mei 2000)

Het geachte parlementslid verwijst naar het geschil met de Verenigde Staten betreffende de verenigbaarheid van paragraaf 12 van de Amerikaanse Omnibus Appropriations Act van 1998 met de bepalingen van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPS) van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Het WTO-overleg dat tpt nog toe met de Verenigde Staten heeft plaatsgevonden, heeft nog niet geleid tot de oprichting van een panel over deze kwestie. De Commissie vestigt de aandacht van het geachte parlementslid op de antwoorden die hierover zijn gegeven op de schriftelijke vragen P-0740/00 van mevrouw Peijs⁽¹⁾, E-0820/00 van mevrouw Angelilli⁽²⁾ en E-0858/00 van de heer Gasòliba i Böhms⁽³⁾.

Het WTO-geschil houdt verband met de behandeling van handelsmerken in de Verenigde Staten die identiek zijn aan of sterk lijken op handelsmerken die vroeger eigendom waren van Cubanen die hebben nagelaten hun handelsmerk bij de VS-autoriteiten te vernieuwen. Als gevolg van deze nalatigheid van de voormalige Cubaanse eigenaars, die losstaat van de confiscatie van hun activa in Cuba door de Cubaanse regering, zijn die handelsmerken openbaar bezit geworden en behoren zij niet langer toe aan de Cubaanse eigenaars. Dergelijke handelsmerken kunnen door nieuwe eigenaars in de Verenigde Staten worden geregistreerd, verlengd en beschermd, doch slechts op bepaalde voorwaarden. Deze voorwaarden zijn vervat in paragraaf 211, die bijna 40 jaar na de Cubaanse revolutie door de Verenigde Staten is goedgekeurd.

Het geschil heeft dus geen betrekking op de vraag of niet gecompenseerde buitenlandse confiscaties moeten worden erkend. De Cubaanse regering heeft in feite geen VS-handelsmerken geconfisqueerd en had daartoe evenmin de bevoegdheid. Door de Cubaanse regering onteigende individuen en ondernemingen bleven de bezitters van eigendommen buiten Cuba. Meer in het bijzonder had de Cubaanse revolutie geen weerslag op hun rechten uit hoofde van in de Verenigde Staten geregistreerde handelsmerken.

Na een diepgaande analyse van paragraaf 211 is de Commissie tot de conclusie gekomen dat die paragraaf strijdig is met sommige bepalingen van de TRIPS-overeenkomst. De Gemeenschap en haar lidstaten hebben de onverenigbaarheid van paragraaf 211 met de TRIPS-overeenkomst herhaaldelijk ter sprake gebracht bij de Verenigde Staten teneinde een vriendschappelijke oplossing voor de zaak te vinden. Gezien de hardnekkige weigering van de Verenigde Staten om tot ernstige besprekingen over te gaan hebben de Gemeenschap en haar lidstaten in juli 1999 verzocht om overleg in het kader van de WTO-procedure voor geschillenbeslechting. In september 1999 en december 1999 hebben twee reeksen besprekingen plaatsgevonden maar de Verenigde Staten houden zich aan het standpunt dat paragraaf 211 compatibel is met hun internationale verplichtingen. De Commissie en de lidstaten onderzoeken op dit ogenblik welke volgende stappen in deze aangelegenheid moeten worden gezet.

Het hoofddoel van de Commissie blijft de correcte tenuitvoerlegging en toepassing door de Verenigde Staten van de TRIPS-overeenkomst, aangezien paragraaf 211 potentieel een weerslag kan hebben op alle Europese ondernemingen die zaken met Cuba doen. Het is ongetwijfeld in het belang van de Gemeenschap en haar lidstaten ervoor te zorgen dat de bepalingen van de TRIPS-overeenkomst door alle WTO-leden worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 145.

⁽²⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 50.

⁽³⁾ Zie blz. 32.

(2001/C 53 E/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1229/00
van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Invoer van sinaasappelsap uit Mexico

De Commissie heeft onlangs een aanzienlijk contingent toegestaan voor de invoer op gunstige voorwaarden van met name 31 000 ton sinaasappelsap uit Mexico, 750 ton snijbloemen en 400 ton exotische bloemen, 30 000 ton honing en 1 000 ton meloenen. Na de euro-mediterrane overeenkomst wordt met deze absurde maatregel opnieuw een aanslag gepleegd op de landbouw in het zuiden van Italië en Sicilië in het bijzonder, waar de crisis in de citrusvruchtenteelt tienduizenden bedrijfshoofden tot wanhoop heeft gebracht.

Naar de mening van de Commissie:

1. Volgens welke criteria kan oneerlijke concurrentie als verenigbaar met de samenwerking met zwakke landen worden beschouwd?
2. Is zij in het licht van de gewijzigde marktverhoudingen niet van mening dat er een eind moet komen aan de verwoestende gevolgen van de bilaterale landbouwovereenkomsten en dat daarom compenserende maatregelen getroffen moeten worden, zoals trouwens ook in de verdragen met derde landen is voorzien?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(29 mei 2000)

Volgens de Commissie is de onlangs gesloten handelsovereenkomst met Mexico voor de landbouw over het geheel genomen een evenwichtige overeenkomst. Men zou zelfs kunnen stellen dat in de sector groenten en fruit en in de sector snijbloemen de overeenkomst zelfs in het voordeel is van de Gemeenschap. Voor veel producten in deze beide sectoren verleent Mexico onmiddellijke vrijmaking van de invoer uit de Gemeenschap. Afgezien van een beperkt aantal contingenten dat zij aan Mexico zal toekennen zal de Gemeenschap de meeste van deze producten ook verder op een lijst houden van producten die in dit stadium nog niet moeten worden vrijgemaakt.

Verder is de Commissie van mening dat de toegekende contingenten geen nadelig effect zullen hebben, noch op de minder ontwikkelde landen noch op de Europese producenten. De kwestie van een compensatie voor Europese producenten is dus niet aan de orde. Voorts zij erop gewezen dat de Commissie in een verklaring in het kader van de overeenkomst ermee heeft ingestemd de ontwikkeling van de invoer op de Gemeenschapsmarkt in het kader van het door het geachte parlementslid bedoelde „sinaasappelsap-contingent” te volgen. Bovendien is in het kader van artikel 15 van de overeenkomst voorzien in bepaalde vrijwaringsprocedures voor het geval de invoer naar de communautaire of de Mexicaanse markt bepaalde problemen zou doen ontstaan.

De onderhandelaars van de Commissie hebben er bovendien voor gezorgd dat het communautaire stelsel van invoerprijzen ook in het kader van de overeenkomst blijft functioneren. Het zal het geachte parlementslid niet ontgaan dat dit vooral van belang is voor de sector groenten en fruit.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de overeenkomst uiterst gunstig is wat betreft de oorsprongsregels voor de landbouwproducten, aangezien Mexico de communautaire oorsprongsregels voor veel producten heeft geaccepteerd. Dit betekent bijvoorbeeld dat sinaasappelsap dat in het kader van het genoemde contingent wordt geïmporteerd, afkomstig moet zijn van sinaasappels uit Mexico.

(2001/C 53 E/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1230/00**van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(14 april 2000)

Betref: Strijdigheid met Europese richtlijnen van NAM-proefboringen in het door de Europese Vogelrichtlijn beschermde Nederlandse natuurgebied de Biesbosch

1. Herinnert de Commissie zich haar antwoorden op de schriftelijke vragen nrs. E-0330/00⁽¹⁾ en P-0179/00⁽²⁾ over proefboringen naar gas in het Nationaal Park „De Biesbosch” in Nederland, volgens welke

- a) de Commissie aangeeft niet op de hoogte te zijn van de kwestie;
- b) de Biesbosch het verdient te worden aangewezen als speciale beschermingszone inzake het behoud van de vogelstand, maar de Nederlandse autoriteiten dat nog niet hebben gedaan;
- c) volgens jurisprudentie van het Hof van Justitie een als speciale beschermingszone aan te wijzen gebied moet worden beschermd volgens artikel 6, leden 3 en 4, en artikel 7 van de richtlijn 92/43/EEG⁽³⁾ en de Commissie de nodige maatregelen neemt om te garanderen dat de milieuwetgeving van de Gemeenschap in dit geval volledig wordt nageleefd?

2. Kan de Commissie bevestigen dat — in afwijking van uw antwoorden op bovengenoemde schriftelijke vragen nrs. E-0330/00 en P-0179/00 — het Nationaal Park „De Biesbosch” in Nederland inmiddels wel is aangemeld volgens de Vogelrichtlijn maar niet valt onder de Natuurbeschermingswet?

3. Volgens artikel 6, lid 3, van de richtlijn 92/43/EEG moet voor elk plan dat significante gevolgen kan hebben voor een speciale beschermingszone een beoordeling worden gemaakt en mag slechts toestemming worden gegeven nadat zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet worden aangetast. Is de Commissie met mij van mening dat een globale toetsing aan de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn zoals door het Ministerie van Economische Zaken is uitgevoerd (zie brief minister Jorritsma van 24 januari 2000) als onvoldoende beschouwd moet worden om de noodzakelijke zekerheid te verkrijgen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet worden aangetast?

4. Artikel 6, lid 3, van de richtlijn 92/43/EEG geeft tevens aan dat de bevoegde instanties inspraakmogelijkheden moeten hebben gegeven. De bezwaarmakers werd op de vraag om inzage in de gegevens over de plaats van de gasboringen meegedeeld dat hier sprake zou zijn van geheime bedrijfsgegevens van de NAM en er werd diensgevolge niet voldaan aan de vraag om toezending van de kaart met daarop de geplande locaties. Pas nadat de vergunning was afgegeven werd bekend dat de locatie het kerngebied van het Nationaal Park de Biesbosch betrof. Is de Commissie met mij van mening dat op het punt van het geven van inspraakmogelijkheden niet voldaan is aan artikel 6, lid 3?

5. Is de Commissie bereid de bevoegde instantie, het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken, aan te spreken op het in gebreke blijven ten aanzien van de uitvoering van de gestelde voorwaarden uit de genoemde EEG-richtlijn?

6. Is de Commissie het met mij eens dat, indien zij met mij vaststelt dat de bevoegde instantie in het kader van de EEG-richtlijn in gebreke is gebleven bij het komen tot een zorgvuldige toetsing om op die manier de zekerheid te kunnen geven dat het behoud van dit belangrijke zoetwatergetijde- en natuurgebied, het Nationaal Park de Biesbosch, voldoende gewaarborgd is, de vergunning vernietigd zou moeten worden? Zo ja, bent u bereid de benodigde stappen te zetten om dat te bevorderen?

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 129.

⁽²⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(19 mei 2000)

Zoals vermeld in het antwoord op de schriftelijke vragen P-0179/00 van de heer de Roo⁽¹⁾ en E-330/00 van de heer Meijer⁽²⁾, heeft de Commissie Nederland een brief toegestuurd met een verzoek om informatie over de toepassing van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽³⁾ en van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽⁴⁾ wat de Biesbosch betreft. De Biesbosch is aangewezen als speciale beschermingszone in de zin van Richtlijn 79/409/EEG en eveneens voorgesteld als gebied van bijzonder communautair belang in de zin van Richtlijn 92/43/EEG.

In haar brief heeft de Commissie Nederland gevraagd of met betrekking tot de mogelijke effecten van het project op de Biesbosch een passende beoordeling in de zin van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG is gemaakt en zo ja, wat de resultaten daarvan zijn. De Commissie heeft ook gevraagd of Nederland inspraakmogelijkheden heeft geboden.

De Commissie heeft nog geen antwoord van Nederland ontvangen en had dat reeds lang moeten ontvangen. Daarom heeft zij Nederland een nieuwe brief toegestuurd met het verzoek zo snel mogelijk te antwoorden.

Totdat de Commissie over de resultaten van de beoordeling is ingelicht, kan zij niet beoordelen of Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG, en met name artikel 6, lid 4, van laatstgenoemde richtlijn, van toepassing zijn op het project in kwestie.

De toepassing van Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG valt in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de betrokken lidstaat. De Commissie is alleen verantwoordelijk voor de controle op de naleving van de voorschriften van die richtlijnen door de lidstaat.

De voorschriften van artikel 6, lid 4, van Richtlijn 92/43/EEG zijn alleen van toepassing als de resultaten van de in artikel 6, lid 3, van de richtlijn bedoelde beoordeling aantonen dat het project aanzienlijke gevolgen zal hebben voor de Biesbosch. Op dit ogenblik beschikt de Commissie niet over aanwijzingen dat er actie moet worden ondernomen zoals in de vraag wordt gesuggereerd vooraleer zij het antwoord van Nederland heeft ontvangen. Zij heeft nog geen aanwijzingen ontvangen waaruit blijkt dat er reeds een inbreuk op Richtlijn 79/409/EEG of Richtlijn 92/43/EEG heeft plaatsgehad.

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 99.

⁽²⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 129.

⁽³⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

⁽⁴⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1231/00**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie**

(14 april 2000)

Betreft: Bouw van een waterkrachtinstallatie in het stroomgebied van de Ulla-rivier in Galicië

De „Xunta de Galiza”, meer bepaald haar autonome orgaan „Agua de Galicia” behandelt momenteel de aanvraag van de elektriciteitsmaatschappij „Union Fenasa S.A.” tot het exploiteren van het volledige stroomgebied van de Ulla. Het project omvat de bouw van 12 dammen. Indien het zou worden goedgekeurd, zou het de natuurlijke kenmerken van het stroomgebied grondig veranderen. In sommige gevallen kunnen door het met elkaar verbinden van de vele takken van de rivier en het ontstaan van een uitgestrekt wetland hele delen van de rivierbedding verdwijnen (dam 1, 2 en 3 op de Ulla). In andere gevallen zou het project met zich meebrengen dat de rivier langs by-passkanalen wordt omgeleid (dam 14 op de Deza-rivier). De inwoners van de streek wijzen het project van de hand, ten bewijze de 5000 bezwaren die bij „Agua de Galicia” zijn ingediend, waarin wordt aangedrongen op de afwijzing van de plannen.

De ernst van de zaak blijkt ten overvloede uit de volgende vier punten:

1. Parallel met de beoordeling van de aanvraag tot de bouw van de waterkrachtinstallatie (die al in een ver gevorderd stadium verkeert), heeft de „Conselleria de Médio Ambiente” van de regering van Galicië in haar besluit van 28 oktober 1999 het gehele stroomgebied van de Ulla en de Deza tot algemeen beschermd natuurgebied uitgeroepen met de bedoeling het in „Natura 2000” op te nemen.
2. Het stroomgebied in kwestie komt in aanmerking voor het programma Leader-Protodemouros (I, II), dat de ontwikkeling van het groen en plattelandstoerisme in het gebied met communautaire middelen wil bevorderen; de vernieling van dit bevoorrechte milieugebied (dat de investeringen uit het communautaire initiatief Leader II rechtvaardigde) vertegenwoordigt bijgevolg een regelrechte fraude ten aanzien van de Europese Unie.
3. Het project vormt ook een ernstige bedreiging voor het historische en culturele erfgoed van de streek, meer bepaald voor het Romaanse klooster van Carboeiro, in de omgeving van de pelgrimsweg naar Santiago.
4. Uit het oogpunt van de energieproductie is het bewuste project irrelevant voor Galicië, waar al andere grotere waterkrachtcentrales in werking zijn.

Is de Europese Commissie bereid ervoor te zorgen dat de Spaanse staat en de regering van Galicië voorkomen dat het stroomgebied van de Ulla en de Deza vernietigd wordt? Kan de Commissie voorts onderzoeken of Europese kredieten zijn gebruikt voor de financiering van het project van de „Union Fenasa S.A.”?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(13 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid genoemde feiten.

Het natuurgebied „Sistema fluvial Ulla-Deza” is door de Spaanse autoriteiten op hun nationale lijst van gebieden van communautair belang geplaatst, die in de toekomst mogelijk in het Natura 2000-netwerk zullen worden geïntegreerd uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (¹).

De Commissie heeft de Spaanse autoriteiten gevraagd hun opmerkingen mee te delen teneinde vast te stellen of het project gezien de doelstellingen van Richtlijn 92/43/EEG een significant effect kan hebben op het gebied in kwestie, in welk geval de in artikel 6 ervan bepaalde procedure moet worden toegepast.

In ieder geval zal de Commissie, in haar rol van hoedster van de verdragen, de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht in casu wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1237/00 van Jan Andersson (PSE) aan de Commissie

(10 april 2000)

Betreft: De Zweedse verdragsverplichtingen en de EMU

Tijdens een persconferentie in Stockholm op 3 april verklaarde commissaris Anna Diamantopoulou dat een eventueel negatieve uitslag van een Zweeds referendum over de EMU geen gevolgen zou mogen hebben voor de Zweedse verdragsverplichtingen. De uitspraak van de Commissaris kan worden gezien als indicatie van een gewijzigde houding ten opzichte van eerdere uitspraken van de Commissie, die inhielden dat Zweden op grond van de verdragen niet het recht had buiten de monetaire unie te blijven.

Kan de Commissie toelichten welk standpunt zij officieel inneemt met betrekking tot de Zweedse verdragsverplichtingen inzake de monetaire unie?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie*(12 mei 2000)*

Het standpunt van de Commissie inzake Zweden's verhouding tot het EG-Verdrag blijft ongewijzigd. Wat de Economische en Monetaire Unie betreft heeft Zweden thans de status van een lidstaat met een derogatie.

In het convergentieverslag van 1998 werd voor Zweden en Griekenland geconcludeerd dat zij niet voldeden aan de noodzakelijke voorwaarden voor de invoering van de gemeenschappelijke markt en om die reden werden zij aangemerkt als lidstaten met een derogatie. In mei 2000 wordt een nieuw convergentieverslag voor Zweden en Griekenland gepubliceerd. In artikel 122, lid 2 (ex artikel 109k) van het EG-Verdrag zijn de bepalingen en procedures neergelegd welke moeten worden gevolgd om de situatie van lidstaten met een derogatie opnieuw te onderzoeken. Tenminste om de twee jaar of op verzoek van een lidstaat met een derogatie moeten de Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB) nieuwe convergentieverslagen over dergelijke lidstaten opstellen.

Twee andere lidstaten, Denemarken en het Verenigd Koninkrijk, nemen nog niet deel aan de euro. Zij onderhandelden opt-out-regelingen vóór de goedkeuring van het Verdrag betreffende de Europese Unie (respectievelijk protocollen nr. 26 (ex 12) en 25 (ex 11)). Zolang deze lidstaten niet aangeven dat zij deel wensen te nemen aan de derde fase en de gemeenschappelijke munt wensen in te voeren, onderzoekt de Raad niet of zij aan de noodzakelijke voorwaarden voldoen.

(2001/C 53 E/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1245/00**van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie***(14 april 2000)*

Betreft: Spoorlijn Turijn-Lyon

Bij schrijven van 21 februari 2000 liet het Directoraat-generaal energie en vervoer van de Commissie in de persoon van de heer François Lamoureux, directeur, de Secretaris-generaal van het Comité ter bevordering van de Europese hoofdspoorlijn Lyon-Turijn-Milaan/Genua-Venetië-Triëst-Ljubljana, prof. Bruno Bottiglieri, weten volledig in te stemmen met de analyse van de voordelen van het project in termen van capaciteit, veiligheid en betrouwbaarheid.

Hoewel de laatste tien jaar door de Gemeenschap meer dan 60 miljoen euro is toegewezen voor de Alpen-doorsteek Turijn-Lyon is de toekomst van dit project echter nog steeds onzeker. Kan de Commissie mededelen welke bemoeienissen worden gedaan om te zorgen dat dit jaar eindelijk een definitief politiek besluit wordt genomen over de volgende uitvoeringsfasen van het project. Kan zij daarbij tevens toelichten wat de verantwoordelijkheid en de betrokkenheid zijn van het bevoegde ministerie, de regio's en lokale overheden in Italië bij de totstandbrenging van de hoofdspoorlijn Lyon-Turijn-Milaan-Ljubljana?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(25 mei 2000)*

De Commissie meent dat er op korte termijn naar moet worden gestreefd dat er een politiek besluit wordt genomen over de aanleg van het internationale transalpiene traject zodat de uitvoering van het project Lyon-Turijn-Milaan-Venetië-Triëst-Ljubljana kan worden bespoedigd. Op de Frans-Italiaanse top van 1999 in Nîmes hebben de twee regeringen zich ertoe verbonden een definitief besluit te nemen betreffende de aanleg van de internationale „Mont Cenis” tunnel in de herfst van 2000. De Commissie zal beide lidstaten blijven stimuleren om terzake tot een positief besluit te komen en passende plannen voor te leggen betreffende de aangrenzende trajecten Lyon en St Jean-de-Maurienne aan Franse zijde en het Susa-dal en Turijn aan Italiaanse zijde.

Het besluit inzake de tunnel moet op een economisch gezonde basis genomen worden. De Commissie verwacht daarom dat de resultaten van de studies op economisch, technisch en milieugebied van het internationale economische samenwerkingsverband „Alpetunnel” in de zomer van 2000 tijdig zullen worden ingediend.

Het is belangrijk niet vooruit te lopen op de definitieve resultaten van de hierboven beschreven studies. De Commissie heeft aan deze studies en aanverwante activiteiten echter steun verleend ervan uitgaande dat de sociaal-economische levensvatbaarheid van het project groot is en dat het aanzienlijk zal bijdragen tot een evenwichtiger verdeling van het alpiene verkeer over de verschillende vervoerwijzen. Dit moet op zijn beurt helpen om de problemen in verband met veiligheid, milieu en congestie waarmee het transalpiene verkeer thans worstelt, te beperken.

Wat de ontwikkelingen aan de Italiaanse kant betreft stelt de Commissie met voldoening vast dat de Italiaanse autoriteiten zich ertoe hebben verbonden de werkzaamheden op de belangrijkste trajecten uit te voeren. Meer bepaald zijn zij op het gedeelte Turijn-Triëst (een nieuwe hoofdlijn van 460 km die uit vier sporen zal bestaan) begonnen met de werkzaamheden aan een aantal belangrijke knooppunten en de respectieve aanvoerlijnen. Voor de trajecten Turijn-Milaan en Padova-Mestre wordt verwacht dat de werken in 2000/2001 zullen starten, terwijl de opening ervan rond 2006 is gepland.

De Commissie is bereid om, zodra de politieke besluiten terzake zijn genomen, een actieve rol te gaan spelen bij het stimuleren en coördineren van de besprekingen over de fasering en financiering van de projecten in kwestie, ongeacht of deze besprekingen plaatsvinden op internationaal niveau of tussen de nationale autoriteiten en die op lokaal of regionaal niveau. Wat de financiering van het internationale traject betreft is de Commissie zich er terdege van bewust dat er rekening moet worden gehouden met de door sommige regio's gedane suggesties betreffende het gebruik van publieke/particuliere partnerschappen en de gevolgen van het prijsstellingsbeleid voor infrastructuur op de mogelijke inkomstenbronnen.

(2001/C 53 E/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1258/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Beïnvloeding patiënten door de farmaceutische industrie met ongeoorloofde reclame voor recept-geneesmiddelen

1. Is de Commissie op de hoogte van berichten in de Nederlandse pers (dagblad Trouw d.d. 31.3.2000), waarin op basis van gegevens van de reclame-inspectie blijkt dat de farmaceutische industrie in Nederland op grote schaal Europese reclameregelgeving voor receptgeneesmiddelen met voeten treedt?
2. Er wordt in de berichten gesproken over „enorme misstanden”, met name door het overtreden van de regels ten aanzien van de rechtstreeks op de consument gerichte receptgeneesmiddelen. Is de Commissie met mij van mening dat deze vorm van reclame met kracht moet worden uitgesloten en bestreden?
3. Als concreet voorbeeld wordt in de berichten genoemd het geneesmiddel Xenical van geneesmiddelenfabrikant Roche. Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar de op de patiënt gerichte reclamecampagne van dit bedrijf?
4. Is de Commissie bereid te bevorderen dat de regelgeving van de Europese Unie, waarin rechtstreeks op de patiënt gerichte reclame is verboden en waarin mogelijkheden zijn opgenomen om bedrijven op dit punt aan te pakken, daadwerkelijk wordt geëffectueerd en gehandhaafd?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(14 juni 2000)

De Commissie is niet rechtstreeks op de hoogte gebracht van de in de Nederlandse pers gepubliceerde informatie.

Richtlijn 92/28/EEG⁽¹⁾ betreffende reclame bepaalt in hoofdstuk II inzake publieksreclame dat deze moet worden verboden voor geneesmiddelen die uitsluitend op recept mogen worden afgeleverd. Het is aan de lidstaten de markt inzake reclame te controleren overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn. Zij stellen ook de sancties vast die in geval van inbreuk moeten worden toegepast.

Wat het precieze voorbeeld van het geneesmiddel Xenical van de Laboratoires Roche betreft, zij erop gewezen dat de Commissie het genoemde probleem zal onderzoeken met de houder van de vergunning voor het in de handel brengen en met de Nederlandse autoriteiten die belast zijn met de controle op de reclame op hun grondgebied, voor zover het gaat om een geneesmiddel waarvoor de vergunning voor het in de handel brengen via de gecentraliseerde procedure is afgegeven, d.w.z. door de Commissie na het advies van het wetenschappelijk comité van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling. De houder van de vergunning voor het in de handel brengen is immers verantwoordelijk voor de reclame voor de geneesmiddelen waarvoor hij deze vergunning heeft verkregen.

Indien blijkt dat de bepalingen van Richtlijn 92/28/EEG niet worden nageleefd, zal de Commissie de nodige maatregelen treffen.

(¹) Richtlijn 92/28/EEG van de Raad van 13 maart 1992 betreffende reclame voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik, PB L 113 van 30.4.1992.

(2001/C 53 E/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1260/00
van Alexander de Roo (Verts/ALE)
en Marie Isler Béguin (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Uitzetting beren uit Franse Pyreneeën

Het Franse parlement heeft eind maart 2000 besloten dat de bruine beren in de (Franse) Pyreneeën gedwongen dienen te verhuizen. In 1996 zijn een aantal bruine beren uit Slovenië speciaal geïmporteerd om de met uitsterving bedreigde populatie van bruine beren in de Pyreneeën te versterken en nieuw leven in te blazen.

Is de Commissie met ons van mening dat het gevangen nemen van deze bruine beren en de gedwongen herplaatsing naar Slovenië of in dierentuinen in strijd is met de habitatrichtlijn?

Indien de Commissie deze opvatting deelt, welke stappen denkt zij te ondernemen om de Franse autoriteiten van deze gedwongen berenverhuizing te laten afzien?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(9 juni 2000)

Het geachte parlementslid verwijst naar een amendement dat in eerste lezing door de Franse Nationale Vergadering is aangenomen. Tot nu toe is de Commissie niet op de hoogte gebracht van een definitieve beslissing van de Franse overheid betreffende het gevangen nemen van de in de centrale Pyreneeën uitgezette beren of van hun jongen.

Als Frankrijk uiteindelijk besluit tot deze gevangenneming over te gaan, moet dit gebeuren met inachtneming van de bepalingen van artikel 16 van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (¹), de habitatrichtlijn. De Commissie weet overigens niet of Slovenië van plan is de beren uit de Pyreneeën terug te nemen.

De Commissie hoopt dat het LIFE-Nature-project dat momenteel in de Pyreneeën loopt, zal kunnen worden voortgezet met de beren die in deze bergen, hun recente natuurlijke verspreidingsgebied, zijn uitgezet of geboren.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 53 E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1263/00
van Lord Inglewood (PPE-DE) aan de Commissie

(11 april 2000)

Betreft: Toetreding China tot de WHO

Kan de Commissie mededelen wat op grond van haar huidige onderhandelingsstandpunt de te verwachten gevolgen in termen van douanetariefopbrengsten en landbouwheffingen enerzijds, en uitgaven, waaronder

projecties voor landbouwuitvoerrestituties en eventuele andere relevante gevolgen voor de begrotingsuitgaven anderzijds, beide uitgedrukt als het volume waar het om gaat en als deel van de jaarlijkse begrotingskredieten ter financiering van de externe activiteiten van de Gemeenschap, zouden zijn van de toetreding van China tot de Wereldhandelsorganisatie?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(11 mei 2000)

China wordt door de Gemeenschap reeds als lid van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) behandeld, in zoverre de tarieven van meestbegunstigde natie voor zijn uitvoer naar de Gemeenschap gelden. Bovendien zal de toetreding van China tot de WTO geen verandering brengen in de verbintenissen van de Gemeenschap inzake toegang tot haar eigen markt, noch inzake tarieven, in het kader van de WTO. Bij de toetreding van China tot de WTO gaat het om de toekomstige verbintenissen van China, en niet om de verbintenissen van de huidige WTO-leden. De opbrengst aan douanerechten zal derhalve afhankelijk zijn van de omvang van de invoer. Ervan uitgaande dat na toetreding van China tot de WTO de uitvoer van China naar de Gemeenschap zal toenemen, kan op de langere termijn een toename van de opbrengst aan rechten worden verwacht.

China zal de landbouwheffingen bij invoer van producten uit alle WTO-leden, waaronder de Gemeenschap, verlagen. Dit zal voor EG-producten de markttoegang verbeteren, doch geen verandering brengen in de verbintenissen van de Gemeenschap in het kader van de Uruguayronde met betrekking tot de uitvoer. Daarom zullen de begrotingsuitgaven van de Gemeenschap binnen de vastgelegde grenzen moeten blijven.

(2001/C 53 E/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1266/00 van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Microkrediet als middel om armoede terug te dringen

Hoeveel geld heeft de Commissie de afgelopen drie jaar gestoken in het uitbreiden van microkrediet als middel om armoede terug te dringen (dit beginsel is onderschreven in het in april 1998 door de Commissie gepubliceerde rapport „Microfinanciering en armoedevermindering”) en op welke andere manieren steunt de Commissie armoedebestrijding in het kader van haar ontwikkelingssamenwerkingsbeleid?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(19 mei 2000)

In de afgelopen drie jaar heeft de Commissie via verschillende instrumenten (medefinanciering niet-gouvernementele organisaties (NGO's), plattelandontwikkelingsprojecten, voedselzekerheid, Stabex, steun aan micro-ondernemingen) ongeveer 200 miljoen euro vastgelegd voor microkredietregelingen.

Armoedebestrijding is de overkoepelende doelstelling van de Europese ontwikkelingssamenwerking. In dit opzicht spoort het communautaire beleid met de internationale consensus, maar het gaat nog een stap verder door te erkennen dat ongelijkheid de groei en de armoedebestrijding belemmeren, door een terugkeer te opperen naar een beleid van groei met verdeling en door de nadruk te leggen op de politieke aspecten van de ontwikkelingsstrategie.

Op macro-economisch niveau zijn in de structurele aanpassingsprogramma's van de „nieuwe generatie” voor de toekenning van een gedeelte van de middelen ook sociale indicatoren opgenomen (gezondheid en onderwijs), teneinde de betrokken landen ertoe aan te zetten op deze gebieden betere resultaten te boeken.

In het kader van de Overeenkomst van Lomé leggen het achtste Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) en de nationale indicatieve programma's (NIP's) de nadruk op armoedebestrijding als een belangrijke doelstelling van de ontwikkelingssamenwerking.

In vele Afrikaanse landen komt dit tot uiting in de keuze van prioritaire sectoren, zoals voedselzekerheid, plattelandontwikkeling of sociale kwesties. In kleine eilandstaten wordt bijvoorbeeld vaak gestreefd naar specifieke armoedebestrijdingsprogramma's. Het totale bedrag dat aan elementaire sociale diensten wordt besteed (gezondheid en onderwijs), is sterk toegenomen.

De onlangs gesloten partnerschapsovereenkomst tussen de Gemeenschap en de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan voorziet in een geïntegreerde aanpak van de armoedebestrijding, met steun die enerzijds op groeifactoren en anderzijds op herverdeling en sociaal beleid gericht is. Een van de prioriteiten in de ondersteuning van het sociaal beleid is de toegang tot alle elementaire sociale diensten en sociale bescherming, met een grotere bescherming van de meest kwetsbaren.

(2001/C 53 E/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1267/00
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Structuurfondsen voor de autonome gemeenschap Valencia

Op de Top van Berlijn zijn de criteria voor de structuurfondsen vastgesteld. Kan de Commissie medelen welke bedragen voor de periode 2000-2006 uit hoofde van de verschillende structuurfondsen aan de autonome gemeenschap Valencia zijn toegekend?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(25 mei 2000)

Het is onmogelijk om op dit ogenblik een precieze schatting te geven van het bedrag dat voor de periode 2000-2006 uit hoofde van de Structuurfondsen aan de autonome gemeenschap van Valencia zal worden toegekend. Over de maatregelen die vallen onder Doelstelling 1 in Spanje wordt immers nog volop onderhandeld met de Spaanse autoriteiten. Hetzelfde geldt overigens voor de bedragen die in het kader van de communautaire initiatieven Interreg, URBAN, EQUAL en Leader aan deze regio zullen worden toegekend.

In het kader van Doelstelling 1 heeft de Commissie aan elke lidstaat een voorstel toegestuurd voor de verdeling van de beschikbare kredieten over de regio's die voor deze doelstelling in aanmerking komen. De berekening is gebaseerd op de methode die de Commissie al eerder heeft gebruikt bij de verdeling onder de lidstaten van de kredieten van Doelstelling 1. Een kopie van het voorstel voor Spanje wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Er zij op gewezen dat het om een voorstel van indicatieve aard gaat. De definitieve verdeling zal bij de goedkeuring van het communautair bestek worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de lidstaat en de Commissie.

(2001/C 53 E/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1269/00
van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Nieuw voorstel voor een communautaire verordening betreffende de bevordering van de afzet van landbouwproducten

De Gemeenschap draagt bij in de financiering van verschillende programma's voor de bevordering van de afzet van bepaalde landbouwproducten, waaronder olijfolie, appels, citrusvruchten of nog rozijnen.

Heeft de Commissie plannen om op korte termijn een voorstel voor een verordening in te dienen teneinde het stelsel van maatregelen voor de bevordering van de afzet van landbouwproducten in de Gemeenschap te harmoniseren en te vereenvoudigen?

Kan de Commissie meedelen of reeds een datum voor de indiening van het genoemde voorstel voor een verordening is vastgesteld?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 mei 2000)

Er is nog geen precieze datum vastgesteld voor de indiening van het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de nieuwe communautaire regeling ter bevordering van de afzet van landbouwproducten op de interne markt.

De Commissie is het ontwerp-voorstel aan het uitwerken.

(2001/C 53 E/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1271/00
van Guido Sacconi (PSE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Actiemaatregelen voor berggebieden

Berggebieden vormen een voor Europa uniek erfgoed met uiterst belangrijke hulpbronnen zoals water en bossen die een habitat bieden aan zeldzame soorten, maar ook met diepe culturele wortels; verder dienen zij voor de geestelijke en lichamelijke ontspanning van Europese burgers. Het instandhouden van een sterke menselijke aanwezigheid in de berggebieden vormt een belangrijke waarborg voor de bescherming van het delicate hydro-geologische evenwicht in deze gebieden die, zoals bekend, voortdurende zorg behoeven.

Het is dus buitengewoon belangrijk om de plaatselijke bevolking behulpzaam te zijn bij het instandhouden van dit milieu door een specifieke strategie van de EU. Daarbij moet rekening worden gehouden met de vele problemen van deze gebieden en moet men bedenken dat veel van de kandidaat-lidstaten van de Europese Unie uitgestrekte berggebieden bezitten.

In deze context heeft het Europees Parlement op 23 oktober 1998 een resolutie aangenomen (A4-0368/98)⁽¹⁾ over het uitstippelen van een nieuwe strategie voor de berggebieden. In dit document verzocht het Europees Parlement de Commissie om snel te komen met een „communautair actieprogramma” ten behoeve van de berggebieden en om daarnaast meer rekening te houden met berggebieden in het kader van doelstelling 2 van de Structuurfondsen.

Inmiddels zijn wij twee jaar verder. Geconstateerd moet worden dat er geen enkel „actieplan voor de bergen” is afgekomen. Kan de Commissie verzekeren dat de bestaande criteria om onder doelstelling 2 te vallen wel voldoende zijn om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van de berggebieden?

Vindt zij ook niet dat met het indienen van een „actieplan” garanties kunnen worden geboden voor een grotere efficiency van de communautaire steun in deze sector?

Zo ja, kan zij dan meedelen op welke termijn er iets kan gebeuren en of zij rekening heeft gehouden met de specifieke problemen van berggebieden bij de onderhandelingen met de kandidaat-landen?

⁽¹⁾ PB C 341 van 9.11.1998, blz. 369.

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(31 mei 2000)

De Commissie heeft terdege rekening gehouden met de resolutie van het Europees Parlement over de opstelling van een communautair actieprogramma ten behoeve van de berggebieden.

Eenzijds valt een groot aantal berggebieden onder doelstelling 1 of doelstelling 2 van de (hervormde) Structuurfondsen voor de programmeringsperiode 2000-2006. Met betrekking tot doelstelling 2 maken de voor de plattelandsgebieden vastgestelde steunverleningscriteria in artikel 4 van Verordening (EG)

nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾ het mogelijk de moeilijkheden aan te pakken waarmee bepaalde berggebieden te kampen hebben; met name een bevolkingsdichtheid van minder dan 100 inwoners per vierkante kilometer, een aandeel van de landbouw in de totale werkgelegenheid dat groter is dan het gemiddelde van de Gemeenschap, een daling van de bevolking sedert 1985 en een vergrijzing of afname van de landbouwberoepsbevolking.

Met de andere punten van de resolutie zal rekening worden gehouden naarmate de nieuwe programmeringsperiode 2000-2006 vordert.

Anderzijds richten de Gemeenschapsinitiatieven zich tot gebieden die niet in aanmerking komen voor de doelstellingen 1 en 2, hetgeen de Gemeenschap met name in het kader van het initiatief Leader+ nieuwe mogelijkheden biedt om steun te verlenen in de berggebieden. In de richtsnoeren betreffende het door de Commissie op 28 april 2000 goedgekeurde Gemeenschapsinitiatief Interreg III⁽²⁾, worden de berggebieden overigens uitdrukkelijk vermeld.

Ook in het kader van het hervormde gemeenschappelijk landbouwbeleid zal voortaan meer rekening gehouden kunnen worden met de behoeften van die gebieden, zowel via marktondersteuningsmaatregelen (extensiveringspremie in de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees) als via de steun voor plattelandontwikkeling, waarvan de nieuwe opzet interessante perspectieven voor deze gebieden opent (milieumaatregelen in de landbouw, compenserende vergoedingen voor probleemgebieden, maatregelen om de aanpassing en de ontwikkeling van de plattelandgebieden te bevorderen).

Alle maatregelen van de Gemeenschap die de berggebieden betreffen, zijn beschreven in een brochure van de Commissie, die tijdens het in maart 2000 in Trente gehouden tweede „Europees congres van de berggebieden” voorgesteld is. Een exemplaar van deze brochure wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid aan het secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

Hiermee wordt de aanzet gegeven tot de allesomvattende aanpak die met het actieprogramma bepleit wordt. Door de verschillende diensten van de Commissie, de overige instellingen van de Gemeenschap en bepaalde organisaties die de belangen van de berggebieden behartigen met het oog op het internationale jaar van de berggebieden in 2002, hierbij te betrekken, zal geleidelijk vorm gegeven worden aan dit proces.

Bij de uitbreiding van de Unie geldt dit alles in principe ook voor elke nieuwe lidstaat. Dankzij de pretoetredingsinstrumenten, namelijk het pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (ISPA), het actieprogramma voor gecoördineerde bijstand voor Polen en Hongarije (Phare) en de nodige administratieve voorzieningen voor het beheer van de pretoetredingssteun (Sapard), kunnen nu al proefsgewijze acties worden opgezet die de berggebieden rechtstreeks of indirect ten goede komen. Meer in het bijzonder in de Sapard-programma's zijn reeds maatregelen opgenomen ten behoeve van de landbouw en de plattelandontwikkeling in de kandidaatlanden.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

⁽²⁾ COM(2000) 1101.

(2001/C 53 E/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1272/00
van Dirk Sterckx (ELDR) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Criteria voor gezichtsscherpte in de Europese richtlijn 91/439 betreffende het rijbewijs

In uitvoering van richtlijn 91/439⁽¹⁾ betreffende het rijbewijs legt de Belgische wetgeving voor vrachtwagenbestuurders een criterium op inzake gezichtsscherpte van ten minste 8/10 voor het beste oog en 5/10 voor het minder goede oog, zo nodig met een optische correctie (bijv. bril of contactlenzen). Het gevolg van deze nieuwe norm inzake gezichtsscherpte is dat mensen met een zogenaamd „lui oog” geen vrachtwagenbestuurder meer kunnen worden. Bovendien kan een aantal vrachtwagenchauffeurs die reeds jaar en dag als medisch geschikt worden beschouwd, plots geen nieuw rijgeschiktheidsattest meer bekomen.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie? Is het niet mogelijk om de richtlijn te herzien om rekening te houden met de specifieke situatie van vrachtwagenchauffeurs met een „lui oog”? Kan er niet op zijn minst een uitzondering gemaakt worden voor vrachtwagenchauffeurs die hun rijbewijs behaald hebben op een ogenblik dat er minder strenge normen van toepassing waren?

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991, blz. 1.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(6 juni 2000)*

In bijlage III van Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs⁽¹⁾ zijn minimumgezondheidscriteria voor het besturen van een motorrijtuig vastgesteld, inclusief criteria betreffende het gezichtsvermogen. Uit de beschikbare wetenschappelijke gegevens blijkt dat de voor de gezondheid in het algemeen en voor het gezichtsvermogen in het bijzonder vastgestelde criteria in hun huidige vorm niet strikt genoeg zijn met het oog op de vereisten van de verkeersveiligheid.

De Commissie is er zich evenwel ook van bewust dat overeenkomstig bijlage III op nationaal niveau geen minder strikte gezondheidscriteria kunnen worden gehandhaafd voor die bestuurders die hun rijbewijs vóór de inwerkingtreding van de richtlijn hebben behaald. Het voorstel van de Commissie voor de richtlijn bevatte een clausule die dit toestond maar zij werd niet goedgekeurd door de Raad.

Het comité voor het rijbewijs heeft de praktische en sociale implicaties, in het bijzonder voor professionele bus- en vrachtwagenbestuurders, in 1998 en 1999 bij verscheidene gelegenheden besproken. De Commissie overweegt momenteel Richtlijn 91/439/EEG te wijzigen en, binnen de limieten van de vereisten van de verkeersveiligheid, kan in enig voorstel opnieuw plaats worden gemaakt voor minder strikte gezondheidscriteria op nationaal niveau voor professionele bestuurders die hun rijbewijs vóór de inwerkingtreding van de richtlijn hebben behaald.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2001/C 53 E/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1275/00**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie***(19 april 2000)*

Betreft: Inhouding van de 12 % aanvullend melkquotum voor Galicië door de Spaanse regering

De Spaanse minister van Landbouw Jesús Posada heeft onlangs in Santiago de Compostela verklaard dat de centrale regering van de 207 000 ton aanvullend melkquotum, die tegen de maand april volledig verdeeld zouden moeten zijn, de 12 % zou inhouden die overeenstemmen met Galicië, met het argument dat men het hoofd moet kunnen bieden aan mogelijke betwistingen of onvoorziene omstandigheden.

Is de Spaanse regering bevoegd om zo'n besluit te nemen? Zal de Europese Commissie de toekenning van het aanvullend melkquotum laten uitvoeren, dat de Galicische boeren toekomt, en dat ze nodig hebben, samen met een wezenlijke productieverhoging?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(25 mei 2000)*

De toekenning van de individuele referentiehoeveelheden, en met name de aanvullende referentiehoeveelheden die beschikbaar zijn op grond van de door de Raad in het kader van Agenda 2000 goedgekeurde specifieke quotaverhoging, valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Zij dienen zich daarbij te houden aan Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾ en moeten zich baseren op objectieve criteria. De lidstaten moeten de Commissie echter op de hoogte stellen van alle maatregelen die voor de verdeling zijn getroffen.

In een mededeling aan de Commissie van 21 maart 2000 heeft Spanje laten weten een overeenkomst te hebben bereikt met de autoriteiten van de autonome regio's over de verdeling van het quotum. De Commissie beschikt momenteel niet over nadere informatie, maar staat geenszins negatief tegenover het door het geachte parlementslid genoemde voornemen om een bepaald percentage van het aanvullend melkquotum in de nationale reserve te houden om het hoofd te kunnen bieden aan specifieke behoeften.

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992.

(2001/C 53 E/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1277/00
van Jan Andersson (PSE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Belastingheffing in Finland op in Zweden opgebouwd pensioen

Mij is ter ore gekomen dat Finse burgers die in Zweden hebben gewerkt na hun terugkeer naar Finland aan de Finse belastingdienst belasting moeten afdragen over hun in Zweden opgebouwde pensioen. Personen die hierdoor getroffen worden zijn van mening dat dit een onredelijke dubbele belastingheffing inhoudt, die een belemmering vormt voor het vrije verkeer van werknemers tussen twee lidstaten van de EU.

Is de Commissie op de hoogte van deze praktijk betreffende Finse belastingheffing op pensioenen die in Zweden zijn opgebouwd? Is de Commissie voornemens stappen te nemen om een wijziging van deze situatie te bewerkstelligen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(9 juni 2000)

Bij het ontbreken van harmonisatie op communautair niveau behoort de toewijzing van belastingheffingsrechten in bilaterale betrekkingen tot de bevoegdheid van de lidstaten, zoals onlangs bekrachtigd door het Hof van Justitie⁽¹⁾. Het gebruikelijke mechanisme om dubbele belastingheffing te vermijden, zijn overeenkomsten. Hoewel dergelijke overeenkomsten niet tussen alle lidstaten bestaan, hebben alle lidstaten met een gemeenschappelijke grens overeenkomsten gesloten. De betrekkingen tussen Finland en Zweden worden geregeld bij de tussen de Noordse landen gesloten overeenkomst van 23 september 1996, zoals gewijzigd bij een protocol van 6 oktober 1997.

Volgens artikel 18, lid 1, van deze overeenkomst mogen over door een overeenkomstsluitende staat (Zweden) aan een inwoner van een andere overeenkomstsluitende staat (Finland) uitgekeerde pensioenen slechts in eerstgenoemde staat (Zweden) belastingen worden geheven. Volgens artikel 25, lid 3, sub d), mag Finland evenwel, wanneer een inwoner van Finland inkomsten verkrijgt waarover overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst slechts in een andere overeenkomstsluitende staat (Zweden) belastingen worden geheven, deze inkomsten begrijpen in de belastinggrondslag, maar moet het een verrekening voor de Finse inkomstenbelasting verlenen over dat deel van de inkomstenbelasting dat wordt toegerekend aan de inkomsten verkregen van de andere staat (Zweden).

Hoewel het resultaat van artikel 25, lid 3, sub d), een verhoging kan zijn van de progressieve belasting betaald in Finland over andere inkomsten, ziet het ernaar uit dat er geen sprake is van dubbele belasting over pensioenen uitgekeerd aan Finse inwoners die in Zweden hebben gewerkt. Bij het ontbreken van aanwijzingen dat er sprake is van dubbele belasting vraagt men zich af welke maatregelen de Commissie in dit specifieke geval zou kunnen nemen. Niettemin zij erop gewezen dat de Commissie zich momenteel verdiept in de fiscale behandeling van pensioenregelingen.

⁽¹⁾ Arrest van 12 mei 1998, zaak C-336/96, de heer en mevrouw Gilly, punt nr. 30.

(2001/C 53 E/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1280/00
van Emmanouil Mastorakis (PSE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: Natuurrampen

Op 14 oktober 1999 heeft indiener een mondelinge vraag aan de Commissie gesteld (H-0603/99) over het instellen van een rechtsgrondslag voor hulp aan slachtoffers van natuurrampen in de Europese Unie. In haar antwoord stelde de Commissie onder meer dat het Parlement het niet wenselijk achtte een duidelijke politieke uitspraak te doen over de wederopneming van noodhulp, en dat het Parlement zelf duidelijk zijn standpunt naar voren diende te brengen. Op 2 december 1999 heeft indiener na de goedkeuring van het verslag-Bourlanges door het Europees Parlement opnieuw een mondelinge vraag gesteld (H-0763/99), maar de Commissie antwoordde ook ditmaal ontkennend. Het Parlement heeft inmiddels een resolutie goedgekeurd over de richtsnoeren voor de begrotingsprocedure 2001, Afdeling III — Commissie (A5-0070)/2000 — verslag-Haug; in paragraaf 34 daarvan wordt de noodzaak benadrukt van wederopneming van begrotingslijn B4-3400 betreffende noodhulp voor natuurrampen in de Europese Unie.

Wanneer denkt de Commissie, gelet op bovenstaande nieuwe feiten, een voorstel in te dienen tot invoering van een rechtsgrondslag voor het verlenen van hulp in geval van natuurrampen in de Europese Unie?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(20 juni 2000)

De Commissie dankt het geachte parlementslid voor zijn niet aflatende belangstelling voor het scheppen van een rechtsgrond voor hulp bij natuurrampen in de Gemeenschap.

In dit verband heeft het geachte parlementslid de resolutie over de richtsnoeren voor de begrotingsprocedure 2001 – Afdeling III – Commissie (A5-0070/2000 – verslag Haug) vermeld, in punt 34 waarvan staat: „...benadrukt de noodzaak tot het opnieuw opvoeren van begrotingslijn B4-3400 (noodhulp voor de slachtoffers van natuurrampen in de Europese Unie)...”.

De Commissie heeft het politieke signaal van het Parlement duidelijk begrepen, maar kan er nog niet toe overgaan een voorstel voor een rechtsgrond voor het verlenen van noodhulp bij natuur- of technologische rampen in de Gemeenschap uit te werken.

De nu lopende hervorming is er namelijk op gericht de politieke prioriteiten te bepalen voor de maatregelen die de Gemeenschap de komende jaren moet nemen en te beoordelen welke middelen moeten worden aangewend voor hun tenuitvoerlegging. Bijgevolg is het nu nog te vroeg om een dergelijk voorstel te overwegen.

(2001/C 53 E/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1282/00
van Dana Scallon (PPE-DE) aan de Commissie

(12 april 2000)

Betreft: Transportcorridor Dublin/Sligo

De Doelstelling 1-regio in het noordwesten van Ierland is een perifere regio waarvan het potentieel nog niet ten volle wordt benut, grotendeels als gevolg van de zeer slechte infrastructuurverbindingen.

Uit het onlangs gepubliceerde nationale ontwikkelingsplan blijkt dat de Ierse regering geen plannen heeft om de belangrijkste corridor tussen Dublin en Sligo, die tevens de belangrijkste verbindingsweg voor de gehele noordwestelijke regio vormt, uit te bouwen tot vierbaanssnelweg. Slechts een kort traject (37 mijl) tussen Dublin en Kinnegad en enkele ringwegen om steden worden verbreed tot standaard vierbaansweg. Dit besluit is genomen omdat de regering van opvatting is dat de huidige verkeersstromen investeringen niet rechtvaardigen. In het licht van deze verklaring wordt de Commissie verzocht de volgende vragen te beantwoorden.

In het belang van het regionaal en het vervoersbeleid zou aan de genoemde verbinding een hogere prioriteit moeten worden gegeven dan zij momenteel krijgt. Kan de Commissie meedelen wat haar standpunt terzake is?

Hoe raamt de Commissie het vervoersvolume in deze regio? Beschikt de Commissie over gedetailleerde statistieken over deze route en zo ja, rechtvaardigt dit volume een verbreding?

Is de Commissie van opvatting dat een verbreding van het wegensysteem bevorderlijk is voor de economische, sociale en industriële ontwikkeling van deze regio?

Heeft de Commissie in haar herziene voorstel inzake de Trans-Europese vervoersnetwerken toegezegd een verbreding van deze route te overwegen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(10 mei 2000)*

De N4-weg is opgenomen in bijlage I van de communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees vervoersnet (TEN-T) die in 1996 door het Parlement en de Raad werden goedgekeurd⁽¹⁾. Als dusdanig erkent de Gemeenschap het strategische belang van de N4 voor het realiseren van de communautaire doelstellingen, zoals de goede werking van de interne markt en de versterking van de economische samenhang.

Artikel 9 van de richtsnoeren stelt dat het weggedeelte van het Trans-Europese vervoersnet moet bestaan uit „autosnelwegen en wegen van hoge kwaliteit ... die de gebruikers een hoog, homogeen en continu niveau van dienstverlening, comfort en veiligheid garanderen”. Bovendien moeten alle projecten van gemeenschappelijk belang voor de ontwikkeling van het netwerk volgens analyses van de sociaal-economische kosten en baten potentieel economisch levensvatbaar zijn.

Het Ierse nationale ontwikkelingsplan stelt dat er aan de N4 tussen Kinnegad en Sligo „verdere grote verbeteringen” zullen worden uitgevoerd als onderdeel van een programma dat op een kwalitatief goede dienstverlening gericht is. De onderhandelingen over het communautaire bestek tussen de Commissie en de Ierse autoriteiten zijn afgerond. Het bestek voorziet voor de Border, de Midlands en de Western Region effectief in steun voor wegen naar het westen en het noordwesten. In het bestek wordt de N4 specifiek aangewezen voor verbetering, maar uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel wordt de selectie van specifieke projecten aan de nationale overheid overgelaten. In dit verband heeft de Commissie een behoeftenstudie inzake wegen medegefinancierd in het kader van het operationele programma voor het vervoer dat nu als oriëntering zal dienen voor de selectie van projecten, met inbegrip van de N4 en andere wegen naar het westen. De besluiten van deze studie en meer recente overzichten van het verkeersvolume vormen de veiligste manier om beslissingen te nemen over de verbetering van de wegen teneinde tot een betere sociaal-economische ontwikkeling van het noordwesten te komen. Bovendien moeten voor grote infrastructuurprojecten een kosten-batenanalyse en een milieueffectbeoordeling worden uitgevoerd. De strikte toepassing van deze technieken biedt een grotere garantie dat de verbetering van de wegen op basis van objectieve criteria gerechtvaardigd is.

De Commissie gaat momenteel na of en hoe de richtsnoeren voor het Trans-Europese vervoersnet moeten worden herzien om rekening te houden met de technologische en economische veranderingen. Hierbij worden de in bijlage I opgenomen kaarten van het netwerk onderzocht. De bevindingen van dat onderzoek zullen worden gepubliceerd in een verslag dat deze zomer aan het Parlement en de Raad zal worden voorgelegd.

⁽¹⁾ Beschikking nr. 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996 betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees vervoersnet — PB L 228 van 9.9.1996.

*(2001/C 53 E/155)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1294/00****van Eurig Wyn (Verts/ALE) aan de Commissie***(19 april 2000)*

Betreft: Europese steun voor multiple sclerosepatiënten

Kan de Commissie mededelen welke mogelijkheden er in een achterstandsgebied van doelstelling 1 zoals Wales bestaan om multiple sclerosepatiënten te helpen via Europese hulp en/of steun?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(25 mei 2000)*

West Wales & The Valleys geldt als doelstelling 1-gebied voor de programmeringsperiode 2000-2006. Bij het opstellen van het enkelvoudig programmeringsdocument heeft het regionaal partnerschap West Wales & The Valleys een aantal maatregelen opgenomen (bijv. communautaire actie voor sociale integratie) waarvan maatschappelijke organisaties gebruik kunnen maken om financiële steun te verkrijgen voor groepen als multiple sclerosepatiënten. De financiële steun is echter niet bedoeld voor de behandeling van de ziekte, maar zou kunnen dienen voor opleiding, wederinschakeling, en bestijding van discriminatie op het werk.

De behandeling van de financieringsaanvragen voor projecten van dit type wordt niet door de Commissie uitgevoerd maar is gedelegeerd aan de Britse autoriteiten, met name aan de „National Assembly for Wales” en het „Wales European funding office”. Aanvragen moeten dan ook aan die twee organisaties worden gericht.

(2001/C 53 E/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1296/00
van Eurig Wyn (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 april 2000)

Betreft: HLCA-regeling

Twee-en-tachtig procent van het landbouwareaal in Wales ligt in minder begunstigde gebieden. Voor de landbouwers in gebieden die te lijden hebben onder wat de Commissie noemt „blijvende natuurlijke handicaps” en problemen die daarmee samenhangen — klimaat, bodemgesteldheid, topografie — waardoor het uitoefenen van de landbouw in deze afgelegen streken van Wales wordt belemmerd, is een vergoeding beschikbaar.

De lopende herziening van de HLCA-regeling voorziet in vervanging van de vergoeding per stuk vee door een areaalvergoeding. De volksvertegenwoordiging van Wales heeft in het kader van de verordening inzake plattelandsontwikkeling aan de Commissie een voorstel voorgelegd.

Kan de Commissie garanderen dat de plannen in verband met de herziene HCLA-regeling in alle lidstaten gebaseerd zullen zijn op standaardcriteria en dat er geen verschil zal ontstaan tussen de lidstaten die wellicht niet dezelfde nationale criteria toepassen?

Kan de Commissie verder garanderen dat het VK HCLA-betalingen op het hoge niveau zal blijven verrichten zoals de afgelopen twee jaar is gebeurd en niet zal terugkeren tot het niveau van 1997? Dit zou de landbouwgemeenschap in de minder begunstigde gebieden in Wales grote schade berokkenen.

Antwoord van de heer Fischler Namens de Commissie

(24 mei 2000)

De geachte Afgevaardigde heeft het over de gevolgen van de nieuwe maatregelen inzake de betaling van compenserende vergoedingen in de probleemgebieden in Wales. Hij wil zekerheid over de vraag of standaardcriteria zullen worden toegepast en voorts of de door het Verenigd Koninkrijk betaalde vergoedingen even hoog zullen blijven als de afgelopen jaren, en niet zullen terugvallen tot het niveau van vóór 1997.

In hoofdstuk V (artikelen 13 tot en met 21) van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen⁽¹⁾, is een gemeenschappelijke kader vastgesteld en zijn de voorwaarden vastgelegd voor de toekenning van compenserende vergoedingen in probleemgebieden en in gebieden met beperkingen op milieugebied. De betaling van compenserende vergoedingen is niet verplicht; toch kan de Commissie de verzekering geven dat de lidstaten die besluiten dergelijke vergoedingen uit te keren, de bepalingen van de artikelen 13 tot en met 21 zullen naleven. Wat evenwel de in de bijlage bij de verordening genoemde voorwaarden en maximumbedragen betreft, is het niet zeker dat in alle lidstaten identieke regelingen ten uitvoer worden gelegd. In dit verband zij erop gewezen dat de lidstaten, overeenkomstig artikel 37, lid 4, de mogelijkheid hebben om aanvullende of restrictievere voorwaarden voor de toekenning van communautaire steun voor plattelandsontwikkeling vast te stellen.

Dat het niveau van de steun gehandhaafd blijft, is moeilijk te garanderen; de vergoedingen worden namelijk niet meer per grootvee-eenheid, maar in de vorm van areaalbetalingen toegekend. De Commissie zal evenwel nagaan of de regelingen voor compenserende vergoedingen inzake veehouderij in berggebieden (HLCA-regelingen) toereikend zijn om doeltreffend bij te dragen aan een compensatie voor bestaande belemmeringen.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1309/00
van Nicholas Clegg (ELDR) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Toetreding van China tot de WTO

Welke plannen zijn ontwikkeld om te waarborgen dat een Europees en multilateraal pakket van technische bijstand wordt opgesteld als begeleidende maatregel bij de toekomstige toetreding van China tot de WTO, gericht op verbetering van het administratieve en wettelijke vermogen van China ten volle zijn uit het WTO-lidmaatschap voortvloeiende verplichtingen na te komen? Welke besprekingen zijn er met name gevoerd om te waarborgen dat de EU en de VS in deze sector naar behoren gecoördineerde steun bieden?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(13 juni 2000)

Om bij te dragen aan een zo soepel mogelijke integratie van China in de wereldeconomie heeft de Commissie een reeks samenwerkingsprojecten opgezet. Deze projecten beogen bij te dragen aan de capaciteitsopbouw bij de Chinese regering en het Chinese bestuur op gebieden die rechtstreeks verband houden met de tenuitvoerlegging van de aanstaande verplichtingen in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). De Commissie hecht er groot belang aan dat de technische bijstand voor de tenuitvoerlegging geschiedt in een sfeer van samenwerking en partnerschap met China en meer omvat dan alleen maar toezicht van de kant van de Gemeenschap.

Vijf projecten ter waarde van in totaal ongeveer 22 miljoen euro zijn reeds ingediend; enkele lopen reeds, andere moeten in de komende maanden op gang komen.

Later dit jaar zal vooral een kaderprogramma ter ondersteuning van de toetreding tot de WTO gaan lopen; Chinese ambtenaren die belast zullen zijn met de tenuitvoerlegging van de toezeggingen van China zullen in het kader van dit programma een opleiding volgen.

De lopende projecten omvatten de ontwikkeling van een modern en doeltreffend systeem voor de bescherming van rechten uit hoofde van de intellectuele eigendom, de oprichting van een raamwerk voor doorzichtige en niet-discriminerende openbare aanbestedingen, alsook het vergaren en verstrekken van statistisch materiaal.

Tenslotte is het de bedoeling dat tegen het einde van dit jaar een initiatief op brede basis van start gaat voor steun aan de hervormingen en herstructureringen in de sector financiële diensten.

Daarenboven zal steun aan de economische en sociale hervormingen een punt van voorrang blijven voor de financiering van de samenwerking in de toekomst.

De Commissie onderzoekt hoe bestaande programma's waar nodig kunnen worden uitgebouwd, uitgaande van de eerste ervaringen met de vijf bovengenoemde projecten.

De Commissie is niet op de hoogte van concrete plannen bij de Verenigde Staten om met de WTO verband houdende technische bijstand aan China te verlenen. De Commissie tracht evenwel haar samenwerkingsactiviteiten met de Verenigde Staten en andere op dit gebied actieve donoren te coördineren om overlapping te voorkomen en synergieën tussen de onderscheiden programma's te ontwikkelen.

(2001/C 53 E/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1311/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Subsidies stedenpartnerschappen

In mei 1999 vroeg de Vereniging voor het stedenpartnerschap Dorchester-Bayeux bij de Commissie subsidie aan voor een manifestatie in dit kader. Pas toen de manifestatie lang en breed achter de rug was, werd medegedeeld dat een subsidie van 1200 euro was toegekend als tegemoetkoming in de kosten. De

Vereniging moest haar aanvraag opnieuw indienen voor de uitbetaling van de subsidie. Vier maanden later had zij nog steeds geen reactie van de Commissie gehad. Zij nam rechtstreeks contact op met het desbetreffende directoraat-generaal en kreeg van een vrouwelijke ambtenaar daar te horen dat zij niet over voldoende personeel beschikte om de cheque uit te schrijven, noch over de bevoegdheid iemand te benoemen om deze taak op zich te nemen.

Kan de Commissie dit probleem onderzoeken en vervolgens mededelen welke maatregelen zij overweegt om de doelmatigheid van haar structuren voor de toekenning van subsidies aan stedenpartnerschappen te verbeteren?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(9 juni 2000)

De Commissie erkent dat zij niet binnen een redelijke termijn heeft gereageerd.

Eén van de redenen voor de vertraging waren echter technische moeilijkheden bij het overmaken van de subsidie aan de aanvrager.

Het door Dorchester aangegeven rekeningnummer was niet geschikt om elektronische betalingen te ontvangen. Daarom moest de procedure via een andere bank worden uitgevoerd, wat tot extra vertraging heeft geleid.

De Commissie kan de geachte afgevaardigde nu echter mededelen dat de betaling is uitgevoerd.

(2001/C 53 E/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1312/00 van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Omnipaque/Iohexol en arachnoiditis

Omnipaque (ook wel iohexol genoemd) is een kleurstof die bij patiënten wordt ingespoten opdat artsen een myelogram kunnen maken.

Deze kleurstof wordt in verband gebracht met arachnoiditis, een ziekte die steeds verder voortschrijdt, de patiënt verzwakt en uiterst pijnlijk is. Pas na lange tijd worden de symptomen zichtbaar, met het gevolg dat tal van patiënten deze niet in verband brengen met de oorspronkelijke kleurstof. Zelfs wordt bij vele patiënten ten onrechte de diagnose artritis gesteld.

In 1997/1998 diende senator Traficant bij het Huis van Afgevaardigden in de VS een wetsontwerp in om deze kleurstof, die volgens hem aantoonbaar arachnoiditis veroorzaakt, te verbieden.

Kan de Commissie mededelen of zij beschikt over bijzonderheden over andere gevallen in verband met de gevolgen van deze kleurstof?

Kan zij eveneens mededelen welk onderzoek zij eventueel heeft uitgevoerd naar deze kleurstof en de gevolgen ervan? Is zij, indien zij nog geen onderzoek naar deze kleurstof heeft uitgevoerd, voornemens dat in de nabije toekomst te doen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(8 juni 2000)

Omnipaque is een geneesmiddel waarvan de actieve stof iohexol is. Het gaat om een jodiumhoudend contrastproduct dat voor verschillende radiologische onderzoeken wordt gebruikt. De vergunningen voor het op de markt brengen van dit geneesmiddel werden door de nationale autoriteiten afgegeven. Derhalve wordt de follow-up en met name de geneesmiddelenbewaking door dezelfde autoriteiten uitgevoerd.

In de farmaceutische regelgeving betreffende geneesmiddelenbewaking is immers bepaald dat ongewenste effecten van geneesmiddelen aan de bevoegde autoriteiten moeten worden meegedeeld.

De Commissie is niet bevoegd voor geneesmiddelen die door de nationale autoriteiten zijn toegelaten, met uitzondering van de gevallen die vermeld zijn in Richtlijn 75/319/EEG van de Raad van 20 mei 1975 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten⁽¹⁾, wanneer een raadplegingsprocedure is ingeleid die na evaluatie en advies van het wetenschappelijk comité van het Europees Bureau voor Geneesmiddelenbeoordeling tot een beslissing van de Commissie leidt.

Het Bureau is tot nu toe niet geraadpleegd over het genoemde geneesmiddel. Het Bureau zal evenwel op de hoogte worden gebracht van de vraag van het geachte parlementslid.

⁽¹⁾ PB L 147 van 9.6.1975.

(2001/C 53 E/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1320/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Europees schoolmelkprogramma

De Commissie wil het schoolmelkprogramma drastisch wijzigen. Vooralsnog wordt de afzet van melk in scholen volledig gesubsidieerd door de Europese Unie. In de toekomst zou deze financiering worden gehalveerd. De andere helft dient dan gefinancierd te worden door de lidstaten, maar mag doorberekend worden aan de melkproducenten en/of de zuivelindustrie. Dit drastische voorstel stuit op veel weerstand, onder meer vanwege de negatieve impact op de melkconsumenten.

1. Op welke argumenten baseert de Commissie zich om de subsidiëring van het schoolmelkprogramma te halveren?
2. Heeft de Commissie een grondige studie uitgevoerd naar de impact van haar voorstel op de melkconsumptie in scholen?
 - a) Zo neen, waarom niet en zal de Commissie alsnog een studie uitvoeren, gezien de —waarschijnlijk— negatieve impact op de melkconsumptie?
 - b) Zo ja, welke zijn de verwachte effecten en welke conclusies trekt de Commissie uit deze onderzoeksresultaten?
3. Acht de Commissie het niet raadzamer de volledige subsidiëring van het schoolmelkprogramma te behouden, gezien de positieve gezondheidseffecten van melk?
 - a) Zo neen, waarom houdt de Commissie vast aan haar voorstel om de subsidiëring te halveren, in weerwil van de positieve gezondheidseffecten van melk?
 - b) Zo ja, zal het schoolmelkprogramma blijvend gefinancierd worden door de Europese Unie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(7 juni 2000)

1. De Commissie wil er allereerst op wijzen dat haar voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1255/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾ impliceert dat de verlaging in de bijdrage van de Gemeenschap meer dan gecompenseerd wordt door een verplichte nationale bijdrage, zodat het totale bedrag van de steun zou stijgen van 95 tot 100 % van de melkrichtprijs. Voor de details van haar argumenten verwijst de Commissie naar de toelichting bij het voorstel.

2. Bovengenoemd voorstel is met name gebaseerd op een evaluatie door externe consultants die kan worden ingezien op de internetsite van de Commissie. De conclusies van deze evaluatie wijzen erop dat de subsidie en de hoogte ervan slechts van beperkte invloed zijn op de beschikbaarheid van zuivelproducten in scholen en op het verbruik van zuivelproducten in het algemeen.

3. De Commissie erkent graag dat de distributie van schoolmelk ertoe kan bijdragen dat doelstellingen ten aanzien van voeding en maatschappelijke doelstellingen worden bereikt, en daarom is zij van mening dat de subsidie niet uitsluitend voor rekening moet komen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), maar dat de kosten ervan gedeeld moeten worden met de lidstaten. Overigens betekent het voorstel van de Commissie dat de Gemeenschap financieel zal blijven bijdragen voor het schoolmelkprogramma.

(¹) PB C 89 van 28.3.2000.

(2001/C 53 E/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1322/00
van Bertel Haarder (ELDR) aan de Commissie

(17 april 2000)

Betreft: Geen uitbetaling van de beloofde steun voor B'Tselem

In april 1998 heeft de Europese Commissie besloten om steun te verlenen aan het project ter aanmoediging van de inzet voor de rechten van de mens van het Israëlisch Informatiecentrum voor de rechten van de mens in de bezette gebieden B'Tselem (projectnummer 98mas15 B7-7050 in het democratieprogramma Meda). In 1999 is er B'Tselem nog een ander bedrag toegekend als deelnemer aan een project samen met vier andere Israëlische mensenrechtenorganisaties (projectnummer 1998/281A B7-7050 in het democratieprogramma Meda). Commissaris Manuel Marín heeft naar aanleiding van vragen van verschillende Europese-Parlementsleden over het bedrag dat in 1998 uitgetrokken is voor B'Tselem, geantwoord dat de overeenkomst voor toekenning van de middelen begin 1999 in officiële vorm gegoten zou worden. Maar tot op vandaag is er voor geen van de twee projecten een overeenkomst opgestuurd.

Wanneer ontvangt B'Tselem de beloofde overeenkomsten over de bedragen die voor zijn twee projecten uitgetrokken zijn?

Waarom zijn de toegekende bedragen totnogtoe niet uitbetaald?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie heeft thans alle contracten van het programma MEDA-Democratie 1998, ongeveer 40 projecten, waaronder dat met B'Tselem, ondertekend en naar de onderscheiden begunstigden toegevoerd voor medeondertekening. Ondanks de betreurenswaardige vertraging die hierbij is opgetreden, zullen deze projecten, waaronder dat met B'Tselem merendeels als gepland voortgang vinden.

De schenking voor 1999 uit hoofde van MEDA-Democratie aan vier niet-gouvernementele Israëlische organisaties, waaronder de B'Tselem, werd in oktober 1999 door het beheerscomité mensenrechten goedgekeurd. Het contract zal door de Commissie worden ondertekend en zo spoedig mogelijk naar de begunstigste worden gezonden.

Tenslotte zal de medeondertekening door de begunstigde het begin van dit project en van de uitbetaling van de toegezegde fondsen aangeven, overeenkomstig alle bij contract overeengekomen voorwaarden.

(2001/C 53 E/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1332/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Financiële steun voor sarcoïdose-projecten

Eind vorig jaar hebben enkele sarcoïdosepatiënten een website opgericht om informatie te verstrekken over hun ziekte. Uit de vele contacten bleek al snel dat niet alleen een grote behoefte was aan informatie, maar

ook aan een overkoepelende organisatie (stichting) om de belangen van sarcoïdosepatiënten te behartigen. Veel sarcoïdosepatiënten ondervinden immers moeilijkheden bij de toch al moeilijke diagnose van hun ziekte. De Stichting European Sarcoidosis Foundation kreeg intussen de steun van prof. dr. Alexandre Vizel, hoogleraar aan de medische faculteit van de Universiteit van Kazan (Tartarstan) en hoofd pulmonologie.

1. Is de Commissie op de hoogte van de problematiek van sarcoïdosepatiënten? Zo ja, financiert de Commissie projecten met betrekking tot sarcoïdose?
2. Is de Commissie bereid om de activiteiten van de Stichting European Sarcoidosis Foundation financieel te ondersteunen, gezien de specifieke moeilijkheden waarmee sarcoïdosepatiënten worden geconfronteerd? Zo ja, op welke wijze kan deze steun worden verleend?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 juni 2000)

1. De Commissie is goed op de hoogte van de problematiek van sarcoïdosepatiënten. Het is de Commissie bekend dat de prevalentie van deze ziekte in de Gemeenschap lager ligt dan vijf ziektegevallen op tienduizend en dat bijgevolg sarcoïdose een van de 5 000 algemeen als „zeldzame ziekten” gedefinieerde ziekten is. Aangezien de Gemeenschap bij de bestrijding van zeldzame ziekten voor een grote toegevoegde waarde kan zorgen, heeft de Commissie een omvattende strategie voorgesteld die stoelt op drie acties.

Geneesmiddelenbeleid. Onlangs werd Verordening (EG) nr. 141/2000 van het Parlement en de Raad van 16 december 1999 inzake weesgeneesmiddelen⁽¹⁾ goedgekeurd. Daarin is voorzien in stimulerende maatregelen voor onderzoek en ontwikkeling inzake en het in de handel brengen van bepaalde weesgeneesmiddelen (geneesmiddelen voor de bestrijding van zeldzame ziekten). Binnen het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling is een comité voor weesgeneesmiddelen opgericht. Onlangs heeft de Commissie drie leden aangewezen die de patiëntenverenigingen vertegenwoordigen.

Volksgezondheidsbeleid. Binnen het actiekader op het gebied van de volksgezondheid wordt door de Commissie momenteel een communautair actieprogramma inzake zeldzame ziekten (1999-2003) uitgevoerd. Een van de vier geplande acties betreft grensoverschrijdende samenwerking tussen verenigingen van mensen die direct of indirect met een zeldzame ziekte worden geconfronteerd. De andere acties betreffen steun aan een Europees informatienetwerk inzake zeldzame ziekten, voorlichting over zeldzame ziekten en de monitoring ervan.

Onderzoeksbeleid. Het vijfde kaderprogramma inzake onderzoek („Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen”) bestrijkt verscheidene gebieden die ziekten als sarcoïdose omvatten, met name „Generieke activiteiten” gebied 7, waar expliciet sprake is van zeldzame ziekten, en kernactiviteit 4 „Milieu en gezondheid”.

2. Momenteel verleent de Commissie geen steun aan specifieke projecten inzake sarcoïdose, maar deze ziekte valt wel onder de algemene acties op de voornoemde gebieden. Verenigingen van sarcoïdosepatiënten komen in aanmerking voor deelname aan alle bovenvermelde initiatieven. Hiervoor dienen de voor elk van de initiatieven vastgestelde specifieke regels te worden gevolgd (bij Verordening (EG) nr. 141/2000 inzake weesgeneesmiddelen vastgestelde procedure; reacties op in het Publicatieblad gepubliceerde oproepen tot het indienen van voorstellen voor onderzoeks- en volksgezondheidsprogramma's).

⁽¹⁾ PB L 18 van 22.1.2000.

(2001/C 53 E/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1335/00 van Pervenche Berès (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Kostenloze uitrusting en toegang tot Internet op scholen

Een belangrijke Duitse telecommunicatie-exploitant heeft recentelijk meegedeeld voornemens te zijn voor het eind van het jaar aan 40 000 Duitse scholen gratis een Internetadres, een eigen huispagina en de toegang tot zijn bedrijfspagina op Internet te willen verschaffen.

Kan de Commissie meedelen of zij van mening is:

1. dat de gratis toegang van de scholen in de Europese Unie tot het Internet deel uitmaakt van de universele dienst van de telecommunicatie, zoals het Europees Parlement van oordeel was, en niet onderworpen is aan de voorschriften inzake de communautaire mededinging, overeenkomstig artikel 86 (ex-90), lid 2 van het Verdrag, en
2. dat de gratis toegang voor de scholen tot het Internet het beste middel is ter verwezenlijking van de doelstelling van de geleidelijke aansluiting van alle Europese scholen aan een transeuropees netwerk met een zeer hoge capaciteit, zoals besloten is door de Europese Raad te Lissabon op 23 en 24 maart?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(14 juni 2000)

1. De Commissie werd niet verzocht het in 1996 voorgestelde initiatief „Schulen ans Netz” van de Deutsche Telekom en het Duitse ministerie voor Onderwijs en Onderzoek onder de loep te nemen. Bijgevolg kan de Commissie dus niet bepalen of dit initiatief al dan niet verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht. Volgens de bepalingen van het EG-Verdrag is het niet verboden dat de overheid de kosten voor een Internetuitrusting en de toegang tot het Internet op scholen gedeeltelijk op zich neemt, op voorwaarde dat de getroffen regelingen verenigbaar zijn met de regels inzake staatssteun, en meer bepaald dat financiële bijdragen zonder discriminatie worden toegekend. Gesubsidieerde toegang tot het Internet op school maakt echter geen deel uit van de universele dienst van de telecommunicatie, zoals bepaald in Richtlijn 98/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 1998 inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie en inzake de universele telecommunicatiedienst in een door concurrentie gekenmerkt klimaat⁽¹⁾. Deze Richtlijn verduidelijkt dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, (ex-artikel 90) van het EG-Verdrag voor diensten van algemeen economisch belang van toepassing is op het gebied van telecommunicatie. Derhalve kan men geen beroep doen op artikel 86, lid 2, om diensten die niet in de richtlijn opgenomen zijn, door middel van een fonds voor de universele dienstverlening te doen financieren.

2. De Europese Raad van Lissabon heeft de lidstaten verzocht ervoor te zorgen dat alle scholen binnen de Gemeenschap toegang tot het Internet hebben vanaf 2001. Het was echter niet de bedoeling van de Raad dat de toegang tot het Internet gratis zou zijn. Die toegang moet namelijk steeds betaald worden. Het verlenen van subsidies kan de vraag naar Internetaansluitingen doen toenemen en de verwezenlijking van de door de conclusies van Lissabon beoogde doelstelling bevorderen. Nochtans moet worden verzekerd dat de scholen een reële kans hebben hun Internetprovider en aanbieders van de nodige infrastructuur zelf te kiezen. Zoals op verschillende domeinen het geval is, is concurrentie de beste garantie voor kwaliteit en innovatie.

⁽¹⁾ PB L 101 van 1.4.1998.

(2001/C 53 E/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1338/00 van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Verplaatsing van banen van het Verenigd Koninkrijk naar Duitsland wegens belastingfaciliteiten

Is het de Commissie bekend dat Commercial Hydraulics Ultra Division in Cheltenham, Verenigd Koninkrijk, zijn fabriek heeft gesloten en 252 banen heeft verplaatst naar Sachsen Hydraulics in Chemnitz, Duitsland, en dat dit grotendeels zou zijn ingegeven door het feit dat Duitsland wel en het Verenigd Koninkrijk geen belastingfaciliteiten verleent?

Antwoord van de Heer Monti namens de Commissie

(9 juni 2000)

De Commissie werd niet vooraf in kennis gesteld van de door het geachte parlementslid vermelde feiten. De Commissie begrijpt echter volkomen de sociale en economische problemen die zijn ontstaan in gebieden die banen verliezen aan andere delen van de Gemeenschap.

De Commissie heeft een aantal steunregelingen in Saksen goedgekeurd, waaronder een fiscale steunmaatregel, de zgn. „Investitionszulage” (investeringspremie) die belastingkredieten voor gerealiseerde investeringen mogelijk maakt. In tegenstelling tot Cheltenham is Saksen een gebied waar de levensstandaard uitzonderlijk laag is en bijgevolg komt het in aanmerking voor regionale steun op grond van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag (ex artikel 92). De Commissie beschikt momenteel niet over informatie waaruit blijkt dat er in dit geval inbreuk is gemaakt op de communautaire regels inzake overheidssteun.

De Commissie meent dat het belangrijk is de invloed van steunverlening bij de beslissingen van ondernemingen niet te overschatten. Hoewel steun de keuze van een nieuwe locatie kan beïnvloeden, valt het veeleer te betwijfelen of steun de doorslaggevende factor is bij een besluit om een bestaande fabriek te sluiten of in te krimpen. Andere interne en externe elementen, zoals de algemene bedrijfsstrategie, de beschikbaarheid van arbeidskrachten, het loonpeil en de infrastructuur spelen een belangrijke rol.

Dit gezegd zijnde, heeft de Commissie reeds maatregelen getroffen om de omvang te beperken van de stimuli die de lidstaten aan ondernemingen kunnen geven om op een locatie een fabriek te sluiten en er elders een te openen.

Meer bepaald heeft de Commissie met de nieuwe richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽¹⁾ de omvang beperkt van de regionale steun die lidstaten kunnen toekennen. Door het multisectorale kader betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten⁽²⁾ kan de omvang van deze steun voor grote projecten verder worden verminderd.

De Commissie heeft ook een mededeling goedgekeurd over de toepassing van de regels betreffende overheidssteun op maatregelen op het gebied van de directe belastingen op ondernemingen⁽³⁾, waarin uiteengezet wordt hoe regels inzake overheidssteun ook van toepassing kunnen zijn op fiscale stimuli.

⁽¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998.

⁽²⁾ PB C 107 van 7.4.1998.

⁽³⁾ PB C 384 van 10.12.1998.

(2001/C 53 E/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1343/00
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Turkmenistan

Wil de Commissie informeren naar het lot van mevrouw Artykgoel Atakova uit Turkmenistan, een jonge vrouw met vijf kinderen, die vanwege haar overstap naar het christendom ernstig wordt bedreigd?

Weet de Commissie dat, ondanks het feit dat in Turkmenistan de vrijheid van godsdienst en de vrijheid van meningsuiting zijn vastgelegd in de grondwet, christen-evangelisten het land worden uitgezet, samenkomsten met christenen worden verstoord, christenen worden bedreigd, gearresteerd en tot gevangenisstraf of werkkamp worden veroordeeld?

Wat is de relatie van de Europese Unie met Turkmenistan en welke mogelijkheden heeft de Commissie om druk uit te oefenen om de godsdienstvrijheid in Turkmenistan ook voor christenen te garanderen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie is ervan in kennis gesteld dat mevrouw Artykgoel Atakova, moeder van vijf kinderen, door de autoriteiten is lastiggevallen omdat zij bij de school van haar kinderen protesteerde tegen de verplichting dat alle leerlingen voor het portret van president Nyazov moeten buigen. Er is tegen haar geen vervolging ingesteld, maar zij is wel ondervraagd door het Komiteet nasionalniy bezopastniy (KNB) en zij is

in haar bewegingsvrijheid beknót. Mevrouw Atakova is de echtgenote van Shagily Atakov, die thans in de gevangenis zit voor vier jaar, na veroordeling wegens fraude. De werkelijke reden voor de veroordeling is, naar wordt aangenomen, evenwel zijn activiteit op religieus gebied. Andere familieleden zouden eveneens zijn geïntimideerd om de familie Atakov onder druk te zetten. De Commissie tracht deze van Amnesty International afkomstige gegevens thans te verifiëren.

Wat de algemene opstelling van de regering inzake godsdienst en religie betreft, kan worden opgemerkt dat de grondwet de vrijheid van godsdienstuitoefening toestaat, maar religieuze groeperingen dienen zich in de praktijk te laten registreren. Onder het Turkmeense bewind gaat het goed met de officiële godsdiensten en het aantal bedehuizen is toegenomen: van 2 moskeeën in 1991 tot 268 moskeeën en 11 Russisch-orthodoxe kerken thans, waarbij moet worden aangetekend dat alleen de soennitische moslims en de Russisch-orthodoxen geen hinder hebben ondervonden. Andere groeperingen was het niet toegestaan zich te laten registreren, terwijl protestantse groeperingen alsmede de getuigen van Jehova en andere groepen herhaaldelijk zijn lastiggevalen. De rooms-katholieke kerk mag alleen in de gebouwen van de apostolische nuntiatuur kerkdiensten laten plaatsvinden. President Nyazov heeft verklaard dat er „in Turkmenistan nooit fanatiekelingen zijn geweest of zullen zijn”. Op die grond zijn een aantal zielzorgers van andere nationaliteit het land uitgezet. Het verwoesten van het kerkgebouw van de zevendedags-adventisten in november 1999 te Ashgabat, geeft aan hoe het Turkmeense beleid ten opzichte van de godsdiensten werkt. De Commissie weet dat er steeds meer berichten binnenkomen over inbeslaggenomen religieuze literatuur, arrestaties, mishandelingen in de gevangenissen en buitenlandse missionarissen en zendelingen die het land uitgezet worden.

De Commissie houdt in haar bilaterale betrekkingen met Turkmenistan hiermee rekening. De Unie heeft een partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst (PSO) met Turkmenistan gesloten die thans voor bekrachtiging is voorgelegd aan de parlementen van de lidstaten en aan het Parlement. Zolang deze PSO niet in werking is getreden, geldt voor de bilaterale betrekkingen een handels- en samenwerkingsovereenkomst. Ofschoon deze overeenkomst niet voorziet in politieke dialoog, hebben de vertegenwoordigers van de Unie de laatste bijeenkomst van het Gemengd Comité in november 1999 te Ashgabat aangegrepen om kwesties met betrekking tot democratie, mensenrechten en de rechtsstaat te berde te brengen. Een verklaring van de Unie inzake Turkmenistan is op 9 maart 2000 afgelegd in de Permanente Raad van de Organisatie voor veiligheid en samenwerking in Europa (de OVSE), en luidde dat „de EU er bij de (Turkmeense) autoriteiten op aandringt de zaak van de gevangenen die alleen om politieke redenen in hechtenis zitten, opnieuw te bekijken”.

(2001/C 53 E/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1355/00

van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Heldere diagnose van het verschil in technologische ontwikkeling tussen het nieuwe en het oude continent

Volgens een recent rapport maskeert de snelle groei van enkele sectoren van de informatica-industrie het feit dat het concurrentievermogen van Europa over het algemeen nog steeds daalt ten aanzien van andere regio's, zoals Noord-Amerika en Japan.

Daarom wordt aan de alarmbel getrokken vanwege de achterstand van het oude tegenover het nieuwe continent en de breuken die in Europa zelf door de nieuwe economie worden veroorzaakt.

Is de Commissie voornemens, gezien de alarmerende situatie op dit gebied, een voorstel te doen inzake de oprichting van een comité van wijzen dat een nauwkeurige diagnose kan opstellen van de Europese achterstand in deze sector en verschillende oplossingen aandragen om deze technologische achterstand in te halen die ongetwijfeld de grootste uitdaging is waarvoor de Europese Unie zich vandaag ziet gesteld?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(26 juni 2000)

Het concurrentievermogen van de Europese industrieën in de sectoren die de informatiemaatschappij uitmaken, is van wezenlijk belang voor de hele Europese economie. Deze sectoren zijn immers verantwoordelijk voor een groot deel van de economische groei en dus voor de huidige toename van de werkgelegenheid.

Het is in dit verband dat de Commissie het initiatief eEurope en de strategieën voor de werkgelegenheid in de informatiemaatschappij heeft opgezet, die er met name in geslaagd zijn de aandacht van de politieke besluitvormers op dit onderwerp te vestigen. Op basis van dit initiatief heeft de Europese Raad van Lissabon nota genomen van de lopende veranderingen en aangepaste acties gevraagd teneinde de ontwikkeling van de nieuwe economie te bevorderen.

Gezien de analysewerkzaamheden die reeds gezamenlijk door de industrie en de Commissie werden uitgevoerd, met name in verscheidene consultatiegroepen, zoals de groep van hoog niveau voor de sociale en werkgelegenheidsdimensie van de informatiemaatschappij, het forum van de informatiemaatschappij of de „Global business dialogue”, die met name een inbreng van de deelnemers in het veld toelaten, wordt in dit stadium evenwel niet overwogen een bijkomend comité van wijzen op te richten, teneinde overlappingen en doublures met de bestaande structuren te vermijden.

(2001/C 53 E/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1362/00
van Robert Evans (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: WTO en dierenwelzijn

In 1999 erkende de Gemeenschap de betekenis van de pogingen binnen de Wereldhandelsorganisatie (WTO) hervormingen tot stand te brengen om de negatieve gevolgen te verminderen die de WTO-voorschriften met zich meebrengen voor initiatieven tot waarborging van betere normen voor het welzijn van dieren.

Welke maatregelen wil de Commissie tijdens de onderhandelingen met het oog op herziening van de WTO-overeenkomst inzake landbouw en tijdens de pogingen een nieuwe WTO-ronde op gang te brengen nemen om de WTO-partners van de EU ervan te overtuigen dat de bezorgdheid van de EU over het welzijn van dieren oprecht is en geen protectionistische bedoelingen heeft?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(15 juni 2000)

Niets in de opzet van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) belet haar leden om maatregelen te nemen die zij essentieel voor het welzijn van dieren achten, d.w.z. hogere normen voor het gebied binnen hun eigen grenzen aan te nemen. De Gemeenschap heeft daarom voorschriften vastgesteld die het dierenwelzijn in de Gemeenschap in de laatste jaren geleidelijk hebben verbeterd. Het is evenwel een feit dat de regels van de WTO haar leden niet toestaan de invoer van producten te verbieden met als enig argument dat deze volgens afwijkende regels met betrekking tot dierenwelzijn werden voortgebracht. Dergelijke maatregelen van de Gemeenschap zouden door onze handelspartners zeker als nauwelijks verholen protectionisme worden aangemerkt.

Daarom heeft de Commissie de doelstelling om multilaterale normen voor dierenwelzijn op te stellen als waardevol erkend. Deze op wetenschappelijk advies gebaseerde normen zouden tevens de beste waarborg ervoor zijn dat normen voor dierenwelzijn niet voor protectionistische doeleinden worden misbruikt.

De Gemeenschap heeft getracht het dierenwelzijn te berde te brengen bij de landbouwonderhandelingen tijdens de WTO-millenniumronde. Aangezien er in Seattle geen mandaat voor een alomvattende ronde kon worden verleend, zal de Commissie moeten nagaan hoe zij haar doelstellingen aangaande dierenwelzijn in de omstandigheden na Seattle zal nastreven. In ieder geval is duidelijk dat de Commissie zich zal blijven inspannen om deze doelstellingen in de WTO te bevorderen.

(2001/C 53 E/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1363/00
van Marielle De Sarnez (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Toekomst van Kosovo

Is de Europese Commissie van plan, een jaar na het begin van de oorlog in Kosovo en de oprichting van een Europees bureau voor de wederopbouw van de Balkan, om verslag uit te brengen over de middelen die het bureau ter beschikking gesteld zijn en regelmatig de resultaten van zijn beleidsvoering voor te leggen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(9 juni 2000)*

De Commissie brengt reeds verslag uit over de tenuitvoerlegging van de Obnova-wederopbouwprogramma's in het voormalige Joegoslavië. Het laatste verslag werd in januari 2000 aan het Parlement en de Raad toegezonden.

Tevens zal de directeur van het Europees Bureau voor wederopbouw in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1628/96 van de Raad van 25 juli 1996 betreffende de steun aan Bosnië-Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië⁽¹⁾ eenmaal in de drie maanden een verslag over de activiteiten aan het Parlement overleggen en zal de Commissie eenmaal per jaar een verslag over de activiteiten van het bureau aan het Parlement en de Raad overleggen. Het eerste jaarlijks verslag moet in april 2001 worden uitgebracht.

Voorts legt de Commissie regelmatig aan beide instellingen een gedetailleerd financieel overzicht over de door het Europees Bureau voor wederopbouw sinds zijn oprichting in februari 2000 uitgevoerde steunprogramma's.

⁽¹⁾ PB L 204 van 14.8.1996, laatstelijk gewijzigd bij (EG) nr. 2454/1999 van 15 november 1999, PB L 299 van 20.11.1999.

(2001/C 53 E/169)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1365/00
van Marielle De Sarnez (PPE-DE) aan de Commissie***(4 mei 2000)*

Betreft: Gevolgtrekkingen uit de Top van Lissabon

Op de Topconferentie van 23 en 24 maart in Lissabon hebben alle deelnemers vastgesteld dat de economische en sociale wereld hoe langer hoe meer onderling afhankelijk zijn en samen behandeld moeten worden.

Vormt die vaststelling voor de Europese Commissie een aanleiding om het EU-beleid voor beroepsonderwijs aan de hand van partnerschap tussen ondernemingen en onderwijsinstellingen uit te breiden?

Is ze van plan om een duidelijk afgelijnd kader voor een minimumopleiding van de begeleiders af te bakenen, en daarnaast specifieke doelstellingen vast te stellen die op het einde van een stage bereikt moeten worden, ongeacht het Europese land waar de stage gevolgd wordt?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(30 juni 2000)*

De Europese Raad van Lissabon heeft inderdaad erkend dat bij de economische en sociale vernieuwing van onze maatschappij voor het onderwijs- en opleidingsbeleid een grote rol is weggelegd. De top heeft voorts een aantal streefcijfers voor de korte en de middellange termijn vastgesteld. Om aan de verzoeken van de Raad op beroepsopleidingsgebied gehoor te geven heeft de Commissie onverwijld de volgende initiatieven ontplooid.

In het kader van het programma Leonardo da Vinci heeft zij prioriteit verleend aan de samenwerking tussen opleidingscentra en bedrijven en aan de verbetering van de opleiding van opleiders (dat laatste punt is één van de prioriteiten van het programma Leonardo da Vinci voor de periode 2000-2002). Bovendien voorziet de maatregel „mobiliteit” van het programma in medewerking aan uitwisselingen tussen opleidingscentra en bedrijven. De communautaire actie op opleidingsgebied steunt op artikel 150 van het EG-Verdrag (ex artikel 127). Hierin staat dat de communautaire interventie, met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud en de organisatie van de beroepsopleiding, op de acties van de lidstaten steunt en deze aanvult (subsidiariteit). Dit beginsel maakt het voor de Commissie moeilijk om een kader voor de opleiding van docenten en de inhoud van de stages vast te stellen.

In verband met de mobiliteit heeft de Commissie aan de lidstaten gevraagd om de invoering van een Europas te versnellen en het gebruik hiervan overal te verbreiden. De Europas is een getuigschrift van een alternerend Europees opleidingstraject (school-bedrijf) dat met goed gevolg in een andere lidstaat is afgelegd.

De Commissie heeft op 24 mei 2000 het initiatief „e-Learning” ⁽¹⁾ aangenomen. Dit beoogt de onderwijswereld en de economische en sociale actoren te mobiliseren om de ontwikkeling van de opleidingsstelsels en de overgang van Europa naar een kennismaatschappij te bespoedigen. In het kader van dit initiatief zal de samenwerking tussen de overheids- en de particuliere sector en tussen de actoren in de opleiding en in het bedrijfsleven worden geïntensiveerd. Er zal bijzondere aandacht worden besteed aan de opleiding van actoren en docenten, vooral aan de toepassing van nieuwe leertechnologieën.

In haar Mededeling „Strategieën voor de werkgelegenheid in de informatiemaatschappij” ⁽²⁾ is de Commissie vooral van mening dat de universiteiten samenwerkingsverbanden met het bedrijfsleven moeten aangaan om ervoor te zorgen dat de cursussen tot kwalificaties leiden die het bedrijfsleven verlangt. Bovendien beoogt deze Mededeling tevens dat alle docenten het nodige van de informatiemaatschappij afweten en dat deze expertise te controleren is.

In het kader van het werkgelegenheidsbeleid wil het Europees Sociaal Fonds (2000-2006) de lidstaten steunen bij de tenuitvoerlegging van nieuw actief beleid en adequate regelingen om de werkloosheid te bestrijden en de kwalificaties te verbeteren. Hieronder valt expliciet de ontwikkeling van betrekkingen tussen werkweld, onderwijs, opleiding en onderzoeksinstituten.

⁽¹⁾ COM(2000) 318 def.

⁽²⁾ COM(2000) 48 def.

(2001/C 53 E/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1383/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Statistieken voor een beter begrip van de situatie van vrouwen en de ontwikkelingen op dit gebied

Om de situatie waarin vrouwen zich ten opzichte van mannen bevinden beter te kunnen begrijpen, zijn statistieken van het grootste belang. Bovendien kunnen aan de hand van statistieken positieve en negatieve ontwikkelingen in het vrouwenbeleid duidelijk worden onderkend en de maatregelen dienovereenkomstig worden afgestemd. Tot dusver zijn er echter slechts ontoereikende statistieken waarin een onderscheid naar gelang van het geslacht wordt gemaakt.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om in de toekomst dergelijke „genderspecifieke” gegevens ter beschikking te stellen zodat een duidelijk beeld wordt verkregen van de actuele situatie en de ontwikkelingen in het vrouwenbeleid op alle gebieden?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(26 juni 2000)

De Commissie heeft al vele jaren gegevens, onderverdeeld naar geslacht, verspreid. In feite bevatten al haar publicaties op sociaal gebied statistische gegevens en indicatoren voor zowel vrouwen als mannen. Bovendien bevat het referentiedatabestand van Eurostat (NewCronos) zeer veel sociale statistische gegevens en indicatoren die gespecificeerd zijn naar geslacht.

Het is algemeen bekend dat in de afgelopen tien jaar de vraag naar vergelijkende informatie over de sociale situatie van vrouwen en mannen enorm is gestegen. Dientengevolge heeft Eurostat twee verslagen opgesteld: het eerste in 1992, specifiek over vrouwen „Vrouwen in de Europese Gemeenschap” ⁽¹⁾, het tweede in 1995 „Vrouwen en mannen in de Europese Unie” ⁽²⁾. Laatstgenoemd verslag is op de vierde Vrouwenwereldconferentie van de Verenigde Naties in Peking ingediend. Bovendien zal het komende verslag van de Commissie over de sociale situatie in de Europese Unie 2000 eveneens vele vergelijkende gegevens over vrouwen en mannen bevatten.

Zoals reeds boven vermeld, zijn bijna alle door de Commissie gepubliceerde sociale statistieken zowel voor mannen als vrouwen zowel op papier als in het referentiedatabestand beschikbaar. Eurostat is dankbaar voor ieder voorstel met betrekking tot specifieke gebieden of indicatoren waarvoor geen informatie naar geslacht beschikbaar is, maar waaraan blijkbaar wel behoefte is.

De Commissie erkent verder het belang van statistieken, onderverdeeld naar geslacht, als een nuttig instrument voor gender mainstreaming van alle communautaire beleidsmaatregelen. Het ontwerp, de tenuitvoerlegging en de follow-up van het beleid kunnen worden verbeterd door het gebruik van geharmoniseerde, vergelijkbare en beter gerichte statistische gegevens, onderverdeeld naar geslacht.

(¹) ISBN 92-826-3137-0.

(²) ISBN 95-826-9619-7.

(2001/C 53 E/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1387/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Vervormd beeld van de vrouw in de media

Al langer is wetenschappelijk aangetoond – ook de Portugese Raadsvoorzitster Maria De Belém Roseira sloot zich hier onlangs bij aan – dat het beeld van man en vrouw in belangrijke mate door de media wordt bepaald en dat vrouwen daarbij soms nog steeds zeer sterk worden afgestempeld als objecten. Kan de Commissie meedelen wat zij in het kader van haar toekomstige mediabeleid wil ondernemen om dit probleem aan te pakken?

Antwoord van mevr. Diamantopoulou namens de Commissie

(5 juli 2000)

Het is ook de overtuiging van de Commissie dat de bestendinging van negatieve of stereotiepe beelden van vrouwen en mannen in de media geen accuraat of realistisch beeld geeft van de veelzijdige rol van vrouwen en mannen in de samenleving.

Als educatieve instrumenten en middelen om waarden vorm te geven en onder volledige eerbiediging de vrijheid van meningsuiting moeten de media bijdragen tot een verandering van de bestaande stereotypen van mannen en vrouwen bij het publiek en een getrouwe afbeelding van mannen en vrouwen geven.

Om een evenwichtige en niet-stereotiepe afbeelding van vrouwen in de media te bevorderen, heeft de Commissie tussen 1988 en 1997 de Niki-prijs gefinancierd. Deze prijs werd toegekend aan programma's die inzicht verschaffen in de situatie van vrouwen en de aandacht richtten op de inspanningen van vrouwen om een gelijkwaardige en actieve rol in de samenleving te spelen. In het kader van haar programma's inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen heeft de Commissie ook speciale aandacht besteed aan dit onderwerp en verschillende activiteiten gefinancierd zoals bewustmakingscampagnes en transnationale projecten over hoe het beeld van de vrouw in de media kan worden verbeterd.

Door alle betrokkenen moeten nog meer inspanningen worden geleverd om aan alle stereotiepe sekse-discriminatie, met name in de media, een einde te maken en goede praktijken op dit gebied te bevorderen.

De nieuwe communautaire kaderstrategie inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen (2001-2005) (¹), die op 7 juni 2000 door de Commissie werd goedgekeurd, stelt voor dit probleem te blijven aanpakken door in het mediabeleid een genderperspectief in te bouwen, de uitwisseling van standpunten en goede praktijken in de media te bevorderen en bewustmakingscampagnes te voeren.

(¹) COM(2000) 335 def.

(2001/C 53 E/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1389/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Sterkere betrokkenheid van vrouwen bij het besluitvormingsproces

De vertegenwoordiging van vrouwen op posten met besluitvormingsbevoegdheid is zowel in de overheids- als in de particuliere sector nog steeds zeer onevenwichtig: zo maken bij de Europese Commissie de vrouwelijke ambtenaren van de loopbaan A bijvoorbeeld slechts 19% van het totale personeel uit, in het bedrijfsleven en met name in de financiële sector, bedraagt het aandeel der vrouwen zelfs maar 8,2%.

De oorzaken hiervan zijn onder meer te vinden in de hoge kosten voor de infrastructuur voor kinderopvang, maar ook in de nog steeds prevalerende dubbele belasting van vrouwen door beroep en gezin/huishouden.

Hoe denkt de Commissie de lidstaten er bij hun toekomstige nationale werkgelegenheidsplannen toe te bewegen concrete maatregelen tegen deze hindernissen te nemen en daartoe onder meer betaalbare kinderverzorgingsdiensten beschikbaar te stellen, respectievelijk de bevolking te sensibiliseren voor gelijkmatiger verdeelde gezinswerkzaamheden?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(16 juni 2000)

De combinatie van het privé- en het beroepsleven is allang een prioriteit van het beleid van de Commissie inzake de gelijkheid van vrouwen en mannen. Het Europees Sociaal Fonds en, met name, het communautair werkgelegenheidsinitiatief NOW (1994-1999) alsook de richtsnoeren voor het nieuwe communautaire initiatief EQUAL⁽¹⁾ verwijzen uitdrukkelijk naar de noodzaak van kinderopvang om de combinatie van gezin en werk te vergemakkelijken.

Besluit 2000/228/EG van de Raad van 13 maart 2000 betreffende richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2000⁽²⁾ — met name richtsnoer 21 — roept de lidstaten op gezinsvriendelijke beleidsmaatregelen te ontwerpen, uit te voeren en te bevorderen, met inbegrip van betaalbare, toegankelijke en kwalitatief goede opvangmogelijkheden voor kinderen en andere afhankelijke personen, en ook ouderschaps- en andere vormen van verlof. De Commissie blijft toezien op de uitvoering van dit richtsnoer in de nationale actieplannen en zal — mocht zij ontdekken dat het niet naar behoren wordt uitgevoerd — aanbevelingen aan de lidstaten doen om de situatie te verbeteren.

Krachtens Besluit van de Raad 95/593/EG van 22 december 1995 betreffende een communautair actieprogramma op middellange termijn inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen (1996-2000)⁽³⁾ heeft de Commissie projecten gesteund om mannen aan te moedigen zorgtaken op zich te nemen.

⁽¹⁾ COM(2000) 853.

⁽²⁾ PB L 72 van 21.3.2000.

⁽³⁾ PB L 335 van 30.12.1995.

(2001/C 53 E/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1390/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Langetermijnprogramma's ten behoeve van vrouwen

De meeste communautaire programma's, bijvoorbeeld de programma's op opleidingsgebied (Socrates, Leonardo da Vinci, Youth), hebben een looptijd van meerdere jaren om een zo groot mogelijke continuïteit te waarborgen. Bij de twee programma's ten behoeve van vrouwen, Daphne en STOP, is dit echter niet het geval, en over de financiële onderbouwing moet ieder jaar opnieuw worden onderhandeld.

Zou de Commissie het niet zinvoller achten ook voor deze programma's een globale begroting voor meerdere jaren vast te leggen zodat niet alleen acties op de korte termijn mogelijk worden gemaakt, maar veeleer continuïteit en samenwerking worden bevorderd en gesteund?

Antwoord van de Heer Vitorino namens de Commissie

(14 juni 2000)

Het nieuwe programma Daphne (2000-2003) is een meerjarenprogramma, zoals blijkt uit Besluit nr. 293/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 tot vaststelling van een communautair actieprogramma (het programma Daphne)(2000-2003) betreffende preventieve maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen⁽¹⁾. Bijgevolg is het via het programma Daphne mogelijk meerjarenprojecten op te starten (1, 2 of 3-jarige projecten)

Het is momenteel het laatste boekjaar van het programma STOP. De Commissie is van plan een verlenging van het programma, waaronder een mechanisme voor meerjarenprojecten, voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 34 van 9.2.2000.

(2001/C 53 E/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1402/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Europese Commissie en Europese Centrale Bank

Kan de Commissie mededelen welke vergaderingen er op hoog niveau hebben plaatsgevonden tussen medewerkers van de Europese Commissie en van de Europese Centrale Bank, onder vermelding van:

- a) de data van die vergaderingen,
- b) de plaatsen waar die vergaderingen werden gehouden,
- c) de namen van degenen die deze vergaderingen bijwoonden

(met een overzicht van de op die vergaderingen besproken thema's)?

Kan de Commissie verder mededelen of de Europese Centrale Bank ten opzichte van de Commissie volledig onafhankelijk is of op enigerlei wijze of in enigerlei vorm door haar kan worden beïnvloed?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(23 juni 2000)

De Commissie onderhoudt talrijke contacten op kaderniveau met de medewerkers van de Europese Centrale Bank (ECB), en dit zowel telefonisch en schriftelijk als middels vergaderingen. Deze contacten zijn een logisch gevolg van de respectieve taken van beide instellingen en beogen de doelmatigheid van hun werkzaamheden te vergroten.

Eén vorm van contact bestaat uit deelname van vertegenwoordigers van de Commissie aan bepaalde subcomités of werkgroepen van de ECB, waarin medewerkers van de ECB en de nationale centrale banken besluiten of standpunten van de besluitvormingsorganen van de ECB voorbereiden. Over het algemeen wordt de Commissie uitgenodigd op het subcomité banktoezicht, de werkgroep betaalsystemen en de werkgroep statistiek.

Harerzijds nodigt de Commissie medewerkers van de ECB uit op bepaalde door haar gehouden vergaderingen, waarbij vertegenwoordiging van de ECB wenselijk is, zoals het Raadgevend Comité voor het Bankwezen of de vergaderingen betreffende macro-economische vooruitzichten. Bovendien beleggen medewerkers regelmatig ad-hocvergaderingen over onderwerpen van gemeenschappelijk belang. Een voorbeeld hiervan is een op 6 april 2000 in Brussel gehouden vergadering over de voorbereiding van de wetgeving tegen de vervalsing van eurobankbiljetten, voorgezeten door de Directeur-Generaal Economische en Financiële Zaken.

Tenslotte moet eraan worden herinnerd dat medewerkers van de Commissie en hooggeplaatste vertegenwoordigers van de ECB regelmatig op hoog niveau vergaderen in het Economisch en Financieel Comité. Hooggeplaatste functionarissen van beide instellingen komen ook regelmatig bijeen op internationale fora (Internationaal Monetair Fonds, Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, enz.).

Net als op elk ander gebied, respecteert de Commissie de bepalingen van het EG-Verdrag bij haar betrekkingen met de ECB.

(2001/C 53 E/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1408/00
van Willy De Clercq (ELDR) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Duurzaamheidsbeoordeling

Het initiatief van de Commissie om een duurzaamheidsbeoordeling (Sustainability Impact Assessment — SIA) te verrichten voor de nieuwe WTO-ronde is uiterst belangrijk en zeer welkom.

Zal een duurzaamheidsbeoordeling in de toekomst verplicht worden voor de onderhandelingen over alle bilaterale, regionale en multilaterale handelsovereenkomsten van de EU?

Welke maatregelen zullen worden genomen om ervoor te zorgen dat bij de besluitvorming inzake het handelsbeleid daadwerkelijk rekening wordt gehouden met de resultaten van deze en toekomstige beoordelingen?

Wil de Commissie ook in de toekomst middelen ter beschikking stellen voor de verdere ontwikkeling van de methodologie van duurzaamheidsbeoordelingen? Is de Commissie voornemens de EU-lidstaten en andere WTO-leden aan te moedigen om zelf aanvullende werkzaamheden te verrichten, alsmede technische bijstand te verlenen aan ontwikkelingslanden die zelf dergelijke beoordelingen willen verrichten?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(8 juni 2000)

De Commissie is er reeds door het EG-Verdrag toe verplicht om de milieuproblematiek in alle domeinen van het Gemeenschapsbeleid te integreren en duurzame ontwikkeling te bevorderen. Deze verplichtingen kunnen op verschillende manieren worden nagekomen. Een daarvan is het verrichten van duurzaamheidsbeoordelingen (SIA's), doch er zijn geen voorstellen om dergelijke beoordelingen verplicht te stellen. De Commissie heeft zich ertoe verbonden de SIA voor de nieuwe onderhandelingen in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) voort te zetten en om ook met betrekking tot de Euro-mediterrane vrijhandelszone daarmee een begin te maken.

Aan de resultaten van de SIA's voor de nieuwe WTO-onderhandelingen zal ruime verspreiding worden gegeven binnen de Commissie en zij zullen worden besproken door de SIA-contactgroep van de Commissie die de voortgang van dit project volgt. De resultaten zullen ook worden gepubliceerd op de websites van zowel de contractant van de Commissie voor dit project als het Directoraat-generaal Handel, waardoor alle betrokken partijen een rechtstreekse inbreng zullen hebben. De besluitvormers zullen er met behulp van deze resultaten kunnen voor zorgen dat de uitslag van de onderhandelingen verenigbaar is met de beoogde duurzame ontwikkeling. Andere projecten in verband met beoordeling moeten nog volledig worden ontwikkeld doch de Commissie heeft toegezegd het grondbeginsel van doorzichtigheid na te komen en is zich ervan bewust dat voor een consistente aanpak moet worden gezorgd.

De Commissie heeft belangrijke financiële en personele middelen ingezet voor de met de WTO verband houdende SIA waarvan de volgende fase een verdere verfijning van de beoordelingsmethode zal omvatten. Zij zal middelen beschikbaar blijven stellen waar dit nodig en mogelijk is. Gezien het zeer complexe karakter van dit betrekkelijk nieuwe werkgebied is de Commissie voor het verrichten van de beoordelingen in grote mate afhankelijk van de beschikbaarheid van geschikte, onafhankelijke deskundigen. De Commissie steunt de internationale uitwisseling van informatie en ervaring over effectrapportering, waaronder de werkzaamheden die momenteel op dit gebied worden verricht door het milieuprogramma van de Verenigde Naties en de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling. De Commissie heeft ook toegezegd technische bijstand te verlenen aan de ontwikkelingslanden voor de ontwikkeling van het handelsbeleid om ervoor te zorgen dat zij volledig worden geïntegreerd in en ten volle voordeel halen uit het internationale handelsselsel. Elk WTO-lid, met inbegrip van de ontwikkelingslanden, moet voor zichzelf uitmaken welke instrumenten het wil gebruiken voor het ontwikkelen van zijn handelspolitiek, en ook of en hoe het dergelijke effectbeoordelingen wenst uit te voeren.

(2001/C 53 E/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1412/00**van Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) aan de Commissie**

(3 mei 2000)

Betreft: Kwestie-Diamantis

Al ongeveer een jaar wordt het ongedoopte kind van de Griekse orthodoxe gelovige Ioannis Diamantis illegaal door de vader van zijn Egyptische echtgenote (zij hebben een burgerlijk huwelijk gesloten) in het Egyptische Alexandrië vastgehouden, hetgeen gedoogd wordt door de autoriteiten van dit land. De Egyptenaar stelt als voorwaarde voor de teruggave van het kind aan de wettige ouders dat de vader de Egyptische nationaliteit aanneemt en overgaat tot de islam. Ondanks de inspanningen van de ouders, die in Griekenland zijn gevestigd, van het Griekse Ministerie van Buitenlandse Zaken (dienst administratieve en juridische aangelegenheden) en van Interpol (begin april werd een verzoek ingediend) is geen vooruitgang geboekt. Deze ongehoorde kwestie is een flagrante schending van de elementaire mensenrechten en betreft rechtstreeks Europese burgers die kampen met de gevolgen van een reeks discriminerende handelingen op grond van hun afkomst en hun godsdienstige opvattingen.

Kan de bevoegde commissaris, overwegende dat binnenkort de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Egypte wordt ondertekend, meedelen welke stappen hij denkt te nemen opdat zo spoedig mogelijk een einde wordt gemaakt aan het illegaal vasthouden van dit kind?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(22 mei 2000)

De Commissie heeft alleen kennis genomen van de zaak die door het geachte parlementslid is voorgelegd via de aanzienlijke aandacht die deze in de Griekse media heeft gehad. Aan de hand van deze gegevens alleen is de Commissie niet in staat om commentaar te leveren op de bijzonderheden of de betrokken juridische aspecten ervan, noch op de vraag of het hier een louter bilaterale consulaire aangelegenheid betreft. De Commissie is er evenwel van op de hoogte gebracht dat het betrokken kind aan de ouders is teruggegeven. Indien dit zo is, dan lijkt de zaak daarmee te zijn opgelost.

(2001/C 53 E/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1416/00**van Roberto Bigliardo (TDI) aan de Commissie**

(3 mei 2000)

Betreft: Onderneming Telecom Italia Mobile

De onderneming Telecom Italia is regelmatig aan de beurs genoteerd en valt onder de voor particuliere ondernemingen geldende regels.

De onderneming SIP die de voorloper was van Telecom Italia, was daarentegen een overheidsbedrijf die het monopolie had.

Met de overeenkomst die tussen sommige vakbonden en Telecom is gesloten, is de Italiaanse overheid rechtstreeks betrokken en komt voor de kosten op. Andere bedrijven die in dezelfde marktsector actief zijn als Telecom ontvangen deze steun echter niet.

Vindt de Commissie niet dat de overeenkomst die is gesloten over de toegang van Telecom Italia tot de werkloosheidsuitkering de markt verstoort ten nadele van andere bedrijven of dat de met overheidsgeld gefinancierde herstructurering nadelig is voor nieuwe bedrijven die reeds op een markt verschijnen, waar Telecom Italia tevoren het monopolie had en thans wordt beloond met een herstructurering die voor de gemeenschap in haar geheel geen enkel nut heeft?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 juli 2000)

De Commissie is niet bekend met financiële interventies door de staat ten behoeve van Telecom Italia ter financiering van een deel van de kosten van het herstructureringsplan van de onderneming.

De maatregelen ter ondersteuning van de sociale zekerheid, zoals regelingen voor vervroegde uittreding en andere werkloosheidsregelingen, zijn niet uitsluitend bestemd voor Telecom, en staan in beginsel open voor alle bedrijven met een grote hoeveelheid overtollig personeel. In die zin zijn zij geen discriminerende maatregelen in de zin van artikel 87 (ex-artikel 92) van het EG-Verdrag.

(2001/C 53 E/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1423/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de Verdragen

Is de Commissie van mening dat natuurlijke of rechtspersonen die van mening zijn dat hun uit de Europese Verdragen voortvloeiende rechten zijn geschonden het recht zouden moeten hebben rechtstreeks een verzoek in te dienen bij het Europees Hof van Justitie?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(23 juni 2000)

Natuurlijke of rechtspersonen kunnen rechtstreeks bij het Hof van Justitie beroep instellen tegen de door de communautaire instellingen genomen beschikkingen onder de in artikel 230 (ex artikel 173) van het EG-Verdrag vastgestelde voorwaarden. Tevens kunnen zij bij het Hof van Justitie beroep wegens nalatigheid (artikel 232, derde alinea (ex artikel 175)) instellen evenals beroep inzake de contractuele of niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap (artikels 235 et 288 (ex artikels 178 et 215) van het EG-Verdrag).

Natuurlijke of rechtspersonen kunnen zich overigens wenden tot de nationale rechter, die inzake het Gemeenschapsrecht de gemene rechter is, om beroep in te stellen tegen de door de nationale overheden genomen maatregelen die in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht of werden genomen overeenkomstig een Gemeenschapsbesluit waarvan zij menen dat het een inbreuk op het EG-Verdrag is. Volgens een vaste rechtspraak van het Hof, is de mogelijkheid van beroep in rechte tegen iedere beslissing van een nationale instantie waarbij de uitoefening van dat recht wordt geweigerd, van wezenlijk belang om de particulier een doeltreffende bescherming van zijn recht te waarborgen⁽¹⁾.

Er dient aan te worden herinnerd dat krachtens artikel 234 (ex artikel 177) van het EG-Verdrag⁽²⁾, de nationale rechterlijke instanties, waarbij beroep is ingesteld, de mogelijkheid en in bepaalde gevallen de verplichting hebben een procedure op te schorten en zich tot het Hof van Justitie te wenden met vragen over de uitlegging of de geldigheid van het Gemeenschapsrecht, die betrekking hebben op de bij hen aanhangige geschillen. De nationale rechterlijke instanties dienen deze geschillen te beslechten overeenkomstig de door het Hof gedane prejudiciële uitspraken.

Deze regeling beoogt in haar totaliteit de rechtsbescherming te garanderen die voor particulieren uit het EG-Verdrag voortvloeit.

⁽¹⁾ 222/86 Unectef/Heylens, Jurispr. 1987, blz. 4097; C-282/85P, Jurispr. 1997, blz. I-1503.

⁽²⁾ Zie ook arresten 283/81 CILFIT, Jurispr. 1982, blz. 3415 en 314/85, Foto-Frost, Jurispr. 1987, blz. 4199.

(2001/C 53 E/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1429/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Procedure van de Commissie ter bepaling van haar antwoord

Is de Commissie, indien haar hetzij door een daardoor gedupeerde persoon, een rechtspersoon, dan wel een lid van dit Parlement verzocht wordt een eventuele verdragsschending te onderzoeken, bereid om ter bescherming van de goede naam van de Commissie of van individuele commissarissen tegen beschuldigingen inzake politieke vooringenomenheid, onafhankelijk juridisch advies in te winnen inzake de verplichtingen van de Commissie en dit advies te publiceren ook al is juridische immuniteit toegekend aan degenen die dergelijke adviezen verstrekken?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(28 juni 2000)

Wanneer bij de Commissie een klacht wordt ingediend over een eventuele schending van het EG-Verdrag, dan wordt deze klacht ingeschreven bij het Secretariaat-generaal, het dossier ingediend bij het terzake bevoegde directoraat-generaal en een kopie ervan bezorgd aan de Juridische dienst.

De beschikking van de Commissie inzake een eventuele schending van het EG-Verdrag wordt voorbereid door het terzake bevoegde directoraat-generaal in samenwerking met andere al dan niet betrokken directoraten-generaal, waarna de Juridische dienst er een advies over dient uit te brengen.

Indien een klacht gegrond is bevonden, hangt de te volgen procedure af van wie de schending heeft begaan. Als het gaat om een schending van het EG-Verdrag door een lidstaat, dan kan de Commissie als orgaan ertoe besluiten de procedure van artikel 226 (ex-artikel 169) van het EG-Verdrag te beginnen.

Het advies van de Juridische dienst wordt niet gepubliceerd, bovendien verschaft de gedragscode betreffende de toegang van het publiek tot documenten van de Commissie geen toegang tot een dergelijk document (beschikking van de Voorzitter van het Gerecht van Eerste Aanleg in de zaak T-610/97/R — Carlsen, Rec. 1998, p. II-485).

(2001/C 53 E/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1430/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(3 mei 2000)

Betreft: Bevoegdheden tot accountantsonderzoek bij de Europese Investeringsbank

Kan de Commissie de achtergronden toelichten bij haar besluit om de EIB voor het Europees Hof van Justitie te dagen zoals eerder dit jaar is gebeurd? Is zij van mening dat het Verdrag veranderd zou moeten worden op de komende Intergouvernementele Conferentie zodat de Rekenkamer de bevoegdheid krijgt om toezicht te houden op alle activiteiten van de EIB?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(8 juni 2000)

Betreffende de achtergrond van de door de Commissie tegen de Europese Investeringsbank (EIB) ingeleide procedure, verwijst de Commissie het geachte parlementslid naar de uitvoerige samenvatting die werd gepubliceerd ⁽¹⁾.

De auditprocedures van de EIB met betrekking tot de met eigen middelen gefinancierde operaties worden bepaald met name in de artikelen 14 en 9 van haar statuten. Artikel 14 beschrijft de taken van het Controlecomité van de EIB en artikel 9 bepaalt dat jaarverslag, de balans en de winst- en verliesrekening worden goedgekeurd door de Raad van gouverneurs. Het EG-Verdrag zou moeten worden gewijzigd teneinde de regels van de statuten (die een aan het EG-Verdrag gehecht protocol vormen) aan te passen om zo de Rekenkamer in staat te stellen de EIB te controleren.

Het besluit of de EIB al dan niet dient te worden onderworpen aan de volledige controle van de Rekenkamer, en of het EG-Verdrag al dan niet moet worden gewijzigd, dient in laatste instantie door de lidstaten te worden genomen.

EIB-operaties onder mandaat worden gecontroleerd door de Rekenkamer krachtens de tripartiet overeenkomst die vorig jaar werd vernieuwd.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

(2001/C 53 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1432/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Lijfeigenschap en ontvoeringen in Pakistan

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over de verblijfplaats en het welzijn van de acht voormalige lijfeigenen die op 4 mei 1998 met geweld zijn ontvoerd in de Pakistaanse provincie Sindh (ref. nr. 35), en kan zij meedelen of de Pakistaanse autoriteiten maatregelen hebben genomen om de voor de ontvoering verantwoordelijke personen voor de rechter te brengen?

Kan de Commissie actuele gegevens verstrekken over het aantal mensen dat in Pakistan met succes is vervolgd op grond van de wet tot afschaffing van het lijfeigenschap uit 1992?

Wat is de stand van zaken rond het door de EU gefinancierde project van april 1998 tegen lijfeigenschap van kinderen in Pakistan, getiteld „Bestrijding van verkeerde kinderarbeid door middel van preventie, vrijstelling en rehabilitatie“?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(15 juni 2000)

De Commissie beschikt over geen actuele informatie over de verblijfplaats en het welzijn van de door het geachte parlementslid bedoelde acht voormalige schuldarbeiders. De Commissie heeft haar delegatie in Islamabad opdracht gegeven bij de autoriteiten van de provincie Sindh na te gaan welk vervolg aan deze zaak wordt gegeven. Bovendien zal de vertegenwoordiger van de Commissie in Pakistan bij de bevoegde autoriteiten bijzonderheden inwinnen met betrekking tot het aantal op grond van de wet tot afschaffing van het schuldarbeidsstelsel van 1992 ingeleide zaken.

Het door de Gemeenschap gefinancierde modelproject betreffende bestrijding van abusieve kinderarbeid door preventie, verwijdering en revalidatie is op dit ogenblik in uitvoering. De conclusie van een recent verslag over bezoeken van de vertegenwoordiger van de Commissie aan twee in het kader van het project te Multan en Shangla Hill opgezette centra luidt als volgt: „Ondanks het gebrek aan coördinatie tussen de verschillende partners voor de uitvoering van het project, worden de Community Education and Action (CEA) centra stilaan operationeel. Het Nationaal Arbeidssecretariaat van Pakistan is zich bewust geworden van het belang van het project en oefent in verband met de voortgang van het project op het Provinciaal Arbeidsdepartement van Punjab pressie uit. Het is belangrijk dat kinderen betrokken bij de meest hachelijke vormen van kinderarbeid worden geselecteerd. De mogelijkheid een tweede extra groep kinderen in de scholen op te nemen, wordt bestudeerd.“

De door militairen geleide regering van Pakistan heeft op 10 mei 2000 een beleid vastgesteld dat voorziet in de geleidelijke eliminatie van kinderarbeid uit alle economische sectoren. Het voorziet in de stapsgewijze verwijdering van kinderen uit de ergste vormen van exploitatie, de preventie van het in het arbeidsproces ingeschakeld worden van kinderen beneden de wettelijke leeftijd, het algemeen verplicht maken van lager onderwijs, het bekwaam maken van de gezinnen om hun lot in eigen handen te nemen, en ten slotte de revalidering van werkende kinderen aan de hand van niet-formeel onderwijs, beroepsvoorbereidende opleiding en vaardigheidsontwikkeling.

(2001/C 53 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1436/00**van Carmen Cerdeira Morterero (PSE) aan de Commissie**

(5 mei 2000)

Betreft: Non-discriminatie van gehandicapten

De Europese Commissie heeft in toepassing van artikel 13 van het Verdrag van Amsterdam onlangs een pakket maatregelen voorgesteld waaronder drie richtlijnen. Dit pakket bevat echter geen specifieke maatregelen ten gunste van gehandicapten alhoewel een handicap in artikel 13 wordt erkend als grond voor discriminatie waartegen de EU moet optreden.

- Hoe denkt de Commissie, gezien deze situatie, ervoor te zorgen dat gehandicapte personen door dit pakket van maatregelen ter bestrijding van discriminatie voldoende worden beschermd?
- Heeft de Commissie enig voorstel gedaan inzake de hoogte van het krediet dat voor dergelijke maatregelen zal worden uitgetrokken?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(30 juni 2000)

Het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep⁽¹⁾ heeft expliciet betrekking op discriminatie op grond van handicap. Alle bepalingen en de door de Commissie voorgestelde bescherming zijn op deze vorm van discriminatie van toepassing. Bovendien bevat het voorstel ook een verplichting tot een redelijke aanpassing aan hun handicap.

Het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bestrijding van discriminatie⁽²⁾ heeft eveneens expliciet betrekking op discriminatie op grond van handicap. Dit geldt voor alle types maatregelen van dit programma. De Commissie vindt het echter niet nodig om bedragen voor acties tegen specifieke vormen van discriminatie uit te trekken.

⁽¹⁾ COM(1999) 565 def.

⁽²⁾ COM(1999) 567 def.

(2001/C 53 E/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1440/00**van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie**

(10 mei 2000)

Betreft: De euro en visueel gehandicapten

Met ingang van 1 januari 2002 moeten alle Europese burgers accuraat en doeltreffend kunnen omgaan met de euromuntstukken en -biljetten.

De Commissie verleent financiële steun aan organisaties die visueel gehandicapten leren omgaan met de euromunten en -biljetten.

Aangezien een aantal aspecten die verband houden met deze kwestie is onderworpen aan het subsidiariteitsbeginsel, is de Commissie in sommige lidstaten op problemen gestuit.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om de lidstaten ertoe te dwingen terzake meer financiële middelen uit te trekken?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie*(9 juni 2000)*

Vanaf de ratificatie van het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn blinden en slechtzienden via hun vertegenwoordigers nauw betrokken bij het vaststellen van de technische specificaties voor euromunten en -bankbiljetten. De Commissie en de Europese Centrale Bank staan overigens in nauw contact met de Europese blindenorganisatie teneinde de opleidingsbehoeften te bepalen en in overleg met de lidstaten een oplossing uit te werken of te coördineren om in deze behoeften te voorzien (opleidingen van docenten, samenstelling van opleidingspakketten, enzovoorts).

(2001/C 53 E/184)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1453/00
van Alexander Radwan (PPE-DE) aan de Commissie***(10 mei 2000)*

Betreft: Belasting voor pleziervaartuigen in de Griekse wateren

In Griekenland is sedert het begin van dit jaar een speciale belasting ingevoerd voor het varen in de Griekse territoriale wateren (nationale wet nr. 2743/1999 van 14.1.2000). Deze belasting moet, ongeacht de vlag, voor alle schepen van meer dan 7 meter lengte worden betaald. Zij bedraagt 2000 Griekse drachme per meter scheeps lengte en is 30 dagen geldig. Schepen die een permanente ligplaats in een Griekse haven hebben, zijn van de belasting vrijgesteld. Het recht op een permanente ligplaats gaat echter verloren, wanneer het schip langer dan 30 dagen buiten de Griekse wateren verblijft.

Kan de Commissie medelen of de Griekse belasting in strijd is met het beginsel van het vrije verkeer, omdat de eigenaar van een vaartuig met een permanente ligplaats in Griekenland nu slechts hoogstens 30 dagen buiten het land mag varen, indien hij deze belasting wil vermijden,

of het waar is dat tot 2001 voor Griekenland een speciale regeling geldt die het mogelijk maakt een dergelijke belasting te heffen voor het varen in de territoriale wateren?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(6 juni 2000)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1062/00 van de heer von Wogau ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 150.

(2001/C 53 E/185)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1457/00
van Reinhold Messner (Verts/ALE) aan de Commissie***(10 mei 2000)*

Betreft: Verlenging van de concessie aan de „Società Autostrade Spa”

Ingevolge een vorige vraag (E-2293/99) ⁽¹⁾ over de verlenging van de concessie aan de maatschappij „Autostrade Spa” met betrekking tot het door de concessiehouder te dragen risico van het beheer, heeft de Commissie verklaard dat het optreden van de onafhankelijke commissie voor het beheer van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken in het kader van deze concessie „geen invloed heeft op het risico van het beheer van de werken, voorzover ze geen gevolgen heeft voor het financieel plan van de concessie en alleen een aanvullende garantie is dat deze overheidsopdrachten worden opengesteld voor mededinging”. Deze commissie, die op verzoek van de Commissie was ingesteld om een verlenging van de concessie mogelijk te maken zonder een openbare inschrijvingsprocedure te houden, is in werkelijkheid niet onafhankelijk, aangezien hierin twee vertegenwoordigers van de ANAS (Italiaanse overheidsinstantie voor het beheer van de wegen) en één vertegenwoordiger van de maatschappij „Autostrade Spa” zitting hebben.

Hoe kan de Commissie de scheiding tussen aanleg en bedrijfsvoering toestaan, een beginsel dat niet wordt aanvaard door de Italiaanse wetgeving (zie wet 463 van 21.5.1955 en wetsbesluit 547 van 17.4.1948) en dat ten grondslag ligt aan de instelling van de onafhankelijke commissie die de overheidsopdrachten van de maatschappij „Autostrade Spa” moet beheren?

Is de Commissie niet van mening dat de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de concessiehouder in deze commissie van deskundigen afbreuk doet aan de onafhankelijkheid ervan?

Is de Commissie niet van mening dat deze koppeling tussen bedrijfsuitoefening door de concessiehouder en politieke verantwoordelijkheid, die ten grondslag ligt aan de instelling van de commissie van deskundigen (benoemd door de minister van Openbare Werken), de bevoegdheden van de overheidsinstanties inzake het geven van richtsnoeren voor het vervoerbeleid zal gaan beperken?

(¹) PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 89.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(26 juni 2000)

Ondanks de oprichting van de door de geachte afgevaardigde vermelde onafhankelijke commissie is Autostrade S.p.A. ook verder belast met de bouw en het beheer van de infrastructuur, aangezien deze commissie slechts optreedt in de fase van het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, teneinde uitsluitend de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten te starten en te beheren. Hierdoor wordt derhalve niet het begrip concessie van werken veranderd, zoals vastgesteld in Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (¹).

Deze commissie is uitsluitend opgericht omdat de Commissie de zo groot mogelijke openstelling voor de concurrentie wenst te waarborgen, met uitsluiting van genoemde procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten van de concessiehouder en de daaraan verbonden ondernemingen.

Wat daarentegen de samenstelling van bovengenoemde commissie betreft, heeft de Commissie onmiddellijk de Italiaanse overheid om informatie verzocht, teneinde te kunnen nagaan of de met betrekking tot de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van genoemde commissie aangegane verplichtingen ook daadwerkelijk in acht zijn genomen.

(¹) PB L 199 van 9.8.1993.

(2001/C 53 E/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1458/00 van Reinhold Messner (Verts/ALE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Verlenging van concessies voor autosnelwegen in Italië

In antwoord op een vorige vraag over de verlenging van concessies voor autosnelwegen in Italië (E-2292/99) (¹) had de Commissie verklaard twee nieuwe onderzoeken te hebben ingeleid en contact te hebben opgenomen met de Italiaanse autoriteiten om inzicht te krijgen in de diverse aspecten van de verlenging van de concessies zonder het houden van een openbare Europese inschrijvingsprocedure, die evenwel is voorgeschreven krachtens de richtlijnen 92/50/EEG (²), 93/37/EEG (³) en 89/440/EEG (⁴).

Bovendien had de Commissie in haar schriftelijk antwoord verklaard een ontmoeting met de terzake bevoegde Italiaanse instanties te hebben gepland en alle lidstaten te hebben ondervraagd over de wijze waarop zij de autosnelwegconcessies hebben geregeld. Volgens de voorlichtingsorganen wordt er zeer binnenkort definitief toestemming verleend voor 19 snelwegconcessies in Italië.

- Kan de Commissie gezien het bovenstaande mededelen op welke verlengingen van snelwegconcessies bovengenoemde twee onderzoeken betrekking hebben en of er intussen andere onderzoeken zijn gestart?
- Kan zij verslag uitbrengen over de ontmoeting met de Italiaanse autoriteiten?

- Kan zij het resultaat mededelen van de ondervraging van alle lidstaten?
- Kan zij een definitieve uitspraak doen over de legitimiteit van dergelijke verlengingen ten opzichte van de communautaire wetgeving in het algemeen en de richtlijnen 92/50/EEG, 93/37/EEG en 89/440/EEG in het bijzonder?

(¹) PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 88.

(²) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

(³) PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

(⁴) PB L 210 van 21.7.1989, blz. 1.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(26 juni 2000)

De momenteel ten aanzien van Italië ingeleide procedures met betrekking tot de autosnelwegconcessies betreffen de bouw van het traject Venetië-Mestre, het traject „Tibre” en de verbinding Asti-Cuneo.

Tijdens de bijeenkomst die in de maand december 1999 heeft plaatsgevonden, heeft de Commissie de Italiaanse overheid opnieuw verzocht informatie te verstrekken over de lopende procedures. De Commissie bestudeert momenteel de vervolgens ontvangen informatie in het kader van het gevoerde horizontaal onderzoek naar alle lidstaten.

De Commissie beschikt nog niet over alle noodzakelijke informatie om een definitief oordeel te kunnen vellen over de problemen in verband met de modaliteiten van toekenning van autosnelwegconcessies in de lidstaten en is momenteel bezig een feitelijk algemeen kader op te stellen die passende juridische evaluaties mogelijk maakt.

(2001/C 53 E/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1459/00

van Marianne Thyssen (PPE-DE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Europese programma's JOB en ECIP

De financiële instrumenten ECIP en JOB die tot doel hadden de internationalisatie van het Europese MKB door middel van joint ventures te stimuleren, hebben in het verleden een groot succes gekend.

De financiële intermediaire instellingen werden recentelijk door de Commissie ervan op de hoogte gesteld dat deze programma's zouden worden stopgezet. Er wordt niet in een vervangingsprogramma voorzien.

Zeker met betrekking tot het JOB-programma — dat gericht is op joint ventures met ondernemingen uit kandidaat-lidstaten uit Oost-Europa, valt dit ten zeerste te betreuren.

1. Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de redenen van stopzetting van deze twee programma's?
2. Kan de Commissie mededelen of zij maatregelen genomen heeft voor de afhandeling van reeds lopende projecten?
3. Kan de Commissie mededelen wat zij van plan is inzake het JEV-programma, dat gericht is op het stimuleren van joint ventures tussen kleine en middelgrote ondernemingen uit de Europese Unie?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(30 juni 2000)

1. De Commissie bevestigt de geachte afgevaardigde dat zij het besluit heeft genomen de twee programma's JOB (Joint Venture Programme — PHARE/TACIS) en ECIP (European Community Investment Partners) te stoppen. Dit besluit is genomen in verband met enerzijds de nieuwe richtsnoeren van PHARE⁽¹⁾ in het kader van de toetreding tot de Unie, d.w.z. de decentralisatie van het beheer en anderzijds in verband met de stijgende en buitengewoon grote administratieve kosten van een rechtstreeks beheer door de Commissie voor afzonderlijke projecten.

2. Het besluit JOB te stoppen is aan de financiële intermediaire instellingen tijdens de bijeenkomst van zijn netwerk op 20 oktober 1999 te Luxemburg medegedeeld. Teneinde ervoor te zorgen dat het JOB-programma zo goed mogelijk wordt gesloten, had de Commissie toegestaan dat tot en met 6 maart 2000 nieuwe verzoeken om financiering kunnen worden ingediend. De lopende projecten of een aanvullende financiering zullen via „faciliteit 3” van het programma tot en met 30 september 2000 in overweging worden genomen. Dankzij een nieuw hiervoor uitgetrokken financieel bedrag kunnen al deze laatste dossiers worden behandeld.

Wat ECIP betreft, vervalt Verordening (EG) nr. 213/96 van de Raad van 29 januari 1996⁽²⁾, die de rechtsgrondslag vormde voor het beheer door de Commissie van het financieel instrument ECIP, op 31 december 1999. De Commissie heeft op 22 december 1999 besloten de Raad en het Parlement niet het voorstel te doen de geldigheid van deze verordening te verlengen, zodat het programma ECIP na 31 december 1999 niet meer wordt voortgezet. Ondanks het succes van dit programma in de afgelopen jaren hebben de rationalisatie van sommige beleidsmaatregelen van de Commissie, alsmede de hervorming en de vereenvoudiging van de beheerstaken, dit besluit noodzakelijk gemaakt.

De stopzetting van het programma ECIP is aan de financiële intermediaire instellingen op 14 januari 2000 medegedeeld. Teneinde ervoor te zorgen dat het programma ECIP zo goed mogelijk wordt gesloten, heeft de Commissie op 31 januari 2000⁽³⁾ een verordening van het Parlement en de Raad voorgesteld betreffende de afsluiting en afwikkeling van projecten door de Commissie goedgekeurd in uitvoering van Verordening (EG) nr. 213/96.

3. De Commissie is niet voornemens het programma Joint european venture (JEV) na afloop van het huidige lopende programma te vernieuwen.

⁽¹⁾ PHARE: Actieplan voor een gecoördineerde steun aan Polen en Hongarije — steun voor de economische wederopbouw.

⁽²⁾ Verordening betreffende de tenuitvoerlegging van het financieel instrument „EC Investment Partners” ten behoeve van de landen van Latijns Amerika, Azië en het Middellandse-Zeegebied en Zuid-Afrika — PB L 28 van 6.2.1996.

⁽³⁾ COM(1999) 726 def.

(2001/C 53 E/188)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1462/00
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie**

(10 mei 2000)

Betreft: Gevolgen voor de gezondheid van calciumsulfaat

Over welke gegevens over de langetermijneffecten van de blootstelling aan calciumsulfaat beschikt de Commissie en welke maatregelen zijn eventueel genomen om de blootstellingsrisico's te beperken?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(19 juli 2000)

Calciumsulfaat is een verbinding die op velerlei gebied wordt gebruikt, met name bij de productie van cement en als bouw materiaal. De stof heeft een prikkelende invloed op de luchtwegen en de ogen. Er is weinig bekend over de schadelijke effecten van calciumsulfaat op lange termijn. De blootstelling van werknemers aan gevaarlijke chemicaliën wordt behandeld in Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk⁽¹⁾. Deze richtlijn bevat specifieke, op risicobeoordeling gebaseerde preventieve maatregelen.

Calciumsulfaat mag als voedingsadditief (EC-nummer E 516) worden gebruikt. Op basis van het advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding is aan calciumsulfaat geen specifieke aanvaardbare dagelijkse inname (ADI) toegekend. Dit betekent dat er geen maximumniveau vastgesteld hoeft te worden om het veilige gebruik van deze stof in voeding te waarborgen. Wat dit gebruik betreft, is het daarom ook niet nodig verdere maatregelen te treffen.

Calciumsulfaat wordt ook als implantaat gebruikt, bijvoorbeeld in bot-vervangingsmiddelen, en valt als zodanig onder Richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen⁽¹⁾. Onzuiverheden kunnen bij het gebruik van calciumsulfaat tot problemen leiden, maar er bestaan bekende procedures voor het reinigen van de materialen en algemeen aanvaarde richtsnoeren van de USP (US Pharmacopoeia) en de NF (National Formulary). Er zijn geen negatieve effecten op lange termijn van het gebruik van calciumsulfaat in bot-vervangingsmiddelen bekend.

⁽¹⁾ PB L 131 van 5.5.1998.

⁽²⁾ PB L 169 van 12.7.1993.

(2001/C 53 E/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1465/00
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Internationale handel in bont van katten en honden

Kan de Commissie, gezien het feit dat er steeds meer bewijzen van zijn dat er thans in de EU sprake is van een internationale handel in het bont van huishonden en -katten en dat deze handel naar men aanneemt zijn oorsprong buiten de EU — naar verluidt Azië — vindt, het Parlement mededelen welke stappen zij kan nemen om deze handel binnen de EU te verbieden en uit te schakelen? Kan zij verder mededelen welke druk er kan worden uitgeoefend om een einde te maken aan het slachten van huisdieren in de landen van oorsprong, waar het bont in jassen of „levensechte dierfiguren” wordt verwerkt?

(2001/C 53 E/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1558/00
van Robert Evans (PSE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Wereldwijde handel in katten- en hondenbont

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is stappen te ondernemen met het oog op de instelling van een verbod op de invoer in de Europese Unie van artikelen die zijn gemaakt van katten- en hondenbont?

Uit onderzoek van de Humane Society International is gebleken dat jaarlijks miljoenen honden en katten, en vaak op de meest onmenselijke wijze, worden gedood vanwege hun vacht. Dit bont wordt dikwijls in de EU ingevoerd als belegsel op laarzen of jassen.

De consumenten in de Europese Unie zijn zich waarschijnlijk niet ervan bewust dat de artikelen die zij kopen zijn gemaakt met bont van deze dieren, laat staan dat zij weten op welke afschuwelijke wijze deze dieren zijn gedood, aangezien de etikettering in het beste geval misleidend en in het slechtste geval leugenachtig is.

De consumenten in de EU hebben het recht om te weten van welke oorsprong het materiaal is waarmee de door hen gekochte artikelen zijn gemaakt. Is de Commissie bereid om als eerste stap ervoor te zorgen dat de etikettering van dergelijke producten strenger wordt gecontroleerd?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1465/00 en P-1558/00**

(8 juni 2000)

De Commissie deelt de zorg van het geachte parlementslid over de internationale handel in bont van honden en katten, met name wat betreft de mogelijke implicaties voor het welzijn van de dieren.

De Commissie heeft een uitgebreid pakket wetgeving aangenomen met betrekking tot een breed scala aan kwesties die verband houden met het dierlijk welzijn. De regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) beletten de Gemeenschap op geen enkele wijze binnen haar grenzen maatregelen te nemen die essentieel worden geacht voor het dierlijk welzijn, d.w.z. het vaststellen van hoge normen. De Commissie is echter van mening dat de Gemeenschap niet unilateraal haar op welzijn gebaseerde productienormen kan opleggen aan derde landen. De WTO-regels staan niet toe dat de Commissie producten verbiedt met als enige grond dat ze volgens andere welzijnsregels zijn geproduceerd.

De vaststelling van internationale op welzijn gebaseerde normen in het kader van multilaterale overeenkomsten kan bijdragen aan het oplossen van potentiële conflicten met handelspartners. De Commissie wilde de kwestie van het dierlijk welzijn ter sprake brengen tijdens de WTO-Millenniumronde. In Seattle ontbreekt het echter aan steun voor de doelstellingen van de Commissie op het gebied van dierlijk welzijn. De Commissie zal deze doelstellingen blijven nastreven in het kader van de WTO.

(2001/C 53 E/191)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1471/00
van Alejandro Agag Longo (PPE-DE) aan de Commissie**

(10 mei 2000)

Betreft: Globale richtsnoeren voor het economische beleid

Het is duidelijk dat de globale richtsnoeren van het economisch beleid en de algemene richtlijnen betreffende de werkgelegenheid gezamenlijk de twee fundamentele steunpilaren vormen van de coördinatie van het economisch beleid op Europees niveau. Is de Commissie niet van mening dat de verschillende publicatiedata van beide documenten de opstelling van een algemene strategie, zoals die welke de Commissie heeft voorgesteld in haar aanbeveling betreffende de globale richtsnoeren voor het economisch beleid, bemoeilijken?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(27 juni 2000)

De Europese Raad heeft de afgelopen jaren — in Wenen, Helsinki en Lissabon — herhaaldelijk gepleit voor een sterkere synergie en een volledige benutting van de door de coördinatie van het economisch en werkgelegenheidsbeleid in de Gemeenschap geboden mogelijkheden. De globale richtsnoeren voor het economisch beleid (GREB's) en de werkgelegenheidsrichtsnoeren — het Luxemburgse proces — zijn de belangrijkste hulpmiddelen voor beleidscoördinatie waarin het EG-Verdrag voorziet.

In haar aanbeveling voor de GREB's voor 2000 heeft de Commissie een allesomvattende economische beleidsstrategie uitgestippeld teneinde de economie van de Gemeenschap beter in staat te stellen een hoog blijvende, niet-inflatoire groei te realiseren en tevens het hoofd te bieden aan de voornaamste economische uitdagingen waarmee de Gemeenschap wordt geconfronteerd, zoals met name het bewerkstelligen van volledige werkgelegenheid. Een dergelijke strategie kan echter alleen maar vruchten afwerpen als de verschillende onderdelen ervan onderling coherent zijn en elkaar wederzijds versterken.

Volgens de Commissie is het in de hand werken van coherentie en synergieën door richtsnoeren te verschaffen die op alle aspecten van het economisch beleid betrekking hebben, een rol die in de eerste plaats voor de GREB's is weggelegd. Deze vormen immers het centrale element in het proces van beleidscoördinatie en hebben aangaande op de conclusies van de Europese Raad van Lissabon zelfs nog aan belang gewonnen. De werkgelegenheidsrichtsnoeren kunnen daarbij uitgroeien tot een belangrijke pijler die de in de GREB's omschreven algemene economische beleidsstrategie schraagt. De werkgelegenheidsrichtsnoeren dienen zich in het bijzonder te concentreren op de aangelegenheid waarop zij specifiek betrekking hebben, waarbij tegelijkertijd de samenhang met de GREB's niet uit het oog mag worden verloren.

Het huidige tijdschema voor het verloop van elk van beide processen vormt volgens de Commissie geen belemmering voor het realiseren van de nagestreefde efficiëntie, consistentie en synergie. Een sterkere synergie tussen beide processen houdt immers niet noodzakelijkerwijze in dat zij parallel moeten lopen in de tijd, maar vereist een nauwe en effectieve coördinatie en wisselwerking vanaf een zeer vroeg stadium van de voorbereiding. De bestaande regeling stelt de Commissie, de Raad, de Europese Raad, het Parlement en andere belanghebbenden in staat een inbreng te leveren in de strategie: in het voorjaar nemen zij de algemene macro-economische en structurele aspecten onder de loep en in het najaar gaan zij nader in op het werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid. Het feit dat de GREB's vooraf het algemene kader vaststellen, maakt het bovendien mogelijk de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid beter voor te bereiden en accurater te formuleren.

(2001/C 53 E/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1472/00
van Alejandro Agag Longo (PPE-DE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Elektronische handel

De Commissie wijst in haar aanbeveling voor de globale richtsnoeren voor het economisch beleid herhaaldelijk op het potentieel van de elektronische handel op het stuk van de productiviteit en de economische groei. In feite verzoekt de Commissie de lidstaten op expliciete wijze om zodanige maatregelen te treffen dat dit potentieel ten volle benut kan worden.

Kan de Commissie met het oog op een optimale concretisering uiteenzetten welke algemene richtsnoeren de nationale regeringen op dit gebied volgens haar zouden moeten volgen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(30 juni 2000)

De elektronische handel zal naar verwachting verreikende gevolgen hebben voor de organisatie en het concurrentievermogen van ondernemingen en tegelijk de consumenten grote voordelen bieden. Door de elektronische handel kunnen bedrijven hun bedrijfsprocessen moderniseren, kosten besparen en de dienstverlening aan de klant verbeteren. De verbreiding van de elektronische handel is de voorwaarde om traditionele industrieën concurrerder te maken en nieuwe activiteiten en ondernemingen van de grond te helpen. De ervaringen in de Verenigde Staten tonen aan dat de elektronische handel in belangrijke mate heeft bijgedragen tot de economische groei en het scheppen van nieuwe werkgelegenheid.

Daarom moedigt de Commissie Europese ondernemingen aan de mogelijkheden van de elektronische handel te benutten en beveelt zij de lidstaten aan effectieve maatregelen te treffen om de verbreiding van de elektronische handel te bevorderen.

De Commissie werkt aan de opstelling van een juridisch kader om de elektronische handel te stimuleren en mogelijke belemmeringen uit de weg te ruimen. Dit omvat een aantal juridische maatregelen betreffende privacy, veiligheid, auteursrecht en regelingen op het gebied van de telecommunicatie. Onlangs is een kaderrichtlijn⁽¹⁾ goedgekeurd waarin het beginsel wordt vastgelegd dat de communautaire regels voor de interne markt ook op de elektronische handel van toepassing zijn. De richtlijn heeft betrekking op het recht van vestiging, on-linecontracten, aansprakelijkheid voor illegale doorgifte en de bescherming van de consument.

Het in december 1999 door de Commissie gelanceerde initiatief e-Europe is erop gericht de invoering van digitale technologieën in heel Europa te versnellen en heeft betrekking op verschillende gebieden, waaronder onderwijs, de toegang tot internet, onderzoek, risicokapitaal en toepassingen van algemeen belang. De Europese Raad van Lissabon heeft de Raad en het Parlement opgeroepen alle voorgestelde wetgeving inzake elektronische handel voor eind 2000 aan te nemen. De lidstaten zouden deze versneld in nationaal recht om moeten zetten, wat in 2001 gebeurd zou moeten zijn.

In haar mededeling „Uitdagingen voor het ondernemingenbeleid in de kenniseconomie”⁽²⁾ zet de Commissie haar aanpak uiteen om het ondernemerschap te bevorderen en ondernemingen, met name het midden- en kleinbedrijf, te stimuleren op elektronische handel over te gaan. In aansluiting op dit initiatief heeft de Commissie ook een begin gemaakt met een benchmarkingoperatie om door middel van geschikte

indicatoren de vorderingen in de Gemeenschap en de lidstaten op het gebied van de nieuwe economie te meten en de Europese Raad elk jaar resultaten voor te leggen.

(¹) Richtlijn van het Parlement en de Raad betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel in de interne markt — 4/5/2000.

(²) COM(2000) 256 def.

(2001/C 53 E/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1474/00
van Alejandro Agag Longo (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Hernieuwbare energiebronnen

Hernieuwbare energiebronnen zijn een fundamentele doelstelling van de EU overeenkomstig de eind 1997 in het Protocol van Kyoto aangegane verplichtingen ter bestrijding van de klimaatverandering. Deze zijn dan ook in 1998 als een van de belangrijkste doelstellingen van het communautaire energie- en milieubeleid opgenomen in het Witboek inzake hernieuwbare energiebronnen van de Commissie dat ruime steun heeft gekregen van de Raad en het Europees Parlement.

Het is bekend dat de Commissie momenteel de laatste hand legt aan een voorstel voor een richtlijn ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen in het kader van de interne elektriciteitsmarkt. Het is de bedoeling dat dit voorstel in de komende weken wordt ingediend.

Is de Commissie niet van mening dat het mogelijk is dat het huidige ontwerp inzake richtlijnen betreffende overheidssteun voor het milieu om een samenhangend communautair kader vast te stellen ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen in het kader van de interne elektriciteitsmarkt, vooruitloopt op de inspanningen die momenteel door alle betrokkenen worden geleverd om een samenhangend communautair kader vast te stellen ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen in het kader van de interne elektriciteitsmarkt, aan deze inspanningen voorbijgaat of deze zelfs overbodig maakt? Is de Commissie niet van mening dat rekening moet worden gehouden met het feit dat de opwekking van elektriciteit op basis van hernieuwbare energiebronnen momenteel aanzienlijk duurder is dan de opwekking van elektriciteit op basis van conventionele energiebronnen, zodat actieve bevordering en steun vereist is om te kunnen concurreren?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(26 juni 2000)

Op 10 mei 2000 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn betreffende de bevordering van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (¹) goedgekeurd. Het strategische doel van het voorstel bestaat erin het aandeel elektriciteit uit duurzame energiebronnen op middellange termijn te doen toenemen en de toegang ervan tot de interne elektriciteitsmarkt te vergemakkelijken.

In dit voorstel (overweging nr. 18) wordt erkend dat staatssteun voor elektriciteit uit duurzame energiebronnen noodzakelijk zal zijn om de doelstellingen van de Gemeenschap betreffende de groei van deze sector te verwezenlijken, vooral zolang de kosten en baten van de gebruikte energiebronnen voor het milieu niet volledig in de elektriciteitsprijzen op de interne markt worden doorberekend.

De nationale regelingen voor steun voor elektriciteit uit duurzame energiebronnen vallen natuurlijk onder de bepalingen van het EG-Verdrag en inzonderheid van de artikelen 87 en 88 betreffende steunmaatregelen van de staten. De herziening van het communautaire kader inzake overheidssteun voor milieu-bescherming is dus niet tegenstrijdig met de goedkeuring van het voorstel voor een richtlijn maar vormt er een aanvulling op aangezien het noodzakelijk is dat de lidstaten en de ondernemingen de criteria kennen die de Commissie zal toepassen om te besluiten of de door de lidstaten geplande steunmaatregelen al dan niet verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt. Deze criteria moeten uiteraard in overeenstemming zijn met de inhoud en het uiteindelijke doel van het voorstel voor een richtlijn van 10 mei 2000. De toepassing ervan mag voornoemd voorstel bijgevolg niet minder effectief maken.

(¹) COM(2000) 279 def.

(2001/C 53 E/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1478/00
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Registratie van „auto's van de zaak”

Heeft de Commissie, na haar persmededeling van 31 maart 1998, een procedure wegens overtreding van de communautaire regels tegen Denemarken ingesteld betreffende onder meer de in Denemarken gebruikelijke praktijk om in Denemarken woonachtige werknemers gebruik te laten maken van in een andere lidstaat gekentekende dienstauto's?

Kan de Commissie mededelen wat zij sinds de publicatie van de persmededeling heeft ondernomen, en welke stappen zij tegenover Denemarken overweegt, aangezien dit land blijkbare volhardt in een handelwijze die strijdig is met onder meer de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak-Ledoux, zaak C-127/86, en laatstelijk de tweede zaak-Ryborg, waarvan de Commissie in november 1999 kennis kreeg (vgl. j. nr. van de Commissie D(99) EMPL/D/4-45329)?

Antwoord van mevr. Diamantopoulou namens de Commissie

(5 juli 2000)

De Commissie kan de geachte afgevaardigde mededelen dat de Deense autoriteiten ingevolge haar met redenen omkleed advies van 18 mei 1998 de desbetreffende nationale regelgeving hebben gewijzigd. De Wet op de heffing op de inschrijving van motorvoertuigen werd namelijk bij Wet nr. 385 van 2 mei 1999 gewijzigd. Ook de instructie van het Ministerie van Verkeer inzake de registratie en keuring van motorvoertuigen werd gewijzigd.

Ofschoon de nieuwe regelingen het gebruik van auto's van de zaak in Denemarken door grensarbeiders in bepaalde omstandigheden waarin dat onder de vorige regelingen niet mogelijk was toestaan, is de Commissie van mening dat de nieuwe regeling nog steeds niet verenigbaar is met het geldende Gemeenschapsrecht, met name de artikelen 39 en 49 (ex artikelen 48 en 59) van het EG-Verdrag juncto artikel 10 (ex artikel 5) van het EG-Verdrag. Derhalve zet zij de inbreukprocedures tegen Denemarken voort.

(2001/C 53 E/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1482/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Loyaliteit in de Europese Unie

In het kader van de wegens de ambtsaanvaarding van de Oostenrijkse ÖVP/FPÖ-Bondsregering door de 14 andere EU-lidstaten getroffen „bilaterale maatregelen” komt het bij het informatiebeleid van de Europese Unie steeds weer tot discriminatie van Oostenrijk en zijn officiële vertegenwoordigers. Zo werd bijv. de Oostenrijkse ambassadeur in Parijs als enige vertegenwoordiger van een EU-lidstaat niet uitgenodigd voor een voorlichtingsmanifestatie over het programma van het Franse voorzitterschap in het Franse parlement. Ongetwijfeld zal dit beleid de werkzaamheden van de multilaterale fora van de EU-/EG-organen hinderen.

Wat vindt de Commissie van deze situatie met het oog op het aanbod van loyaliteit en solidariteit dat niet alleen een peiler is van een goed functionerende Unie of Gemeenschap en de organen ervan, maar tevens de lidstaten onder elkaar tot wederzijdse loyale en solidaire samenwerking verplicht?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(4 juli 2000)*

Zoals de Commissie tijdens het parlementaire vragenuur van april 2000 in antwoord op mondelinge vraag H-0297/00 van mevr. Riis-Jørgensen reeds heeft verklaard ⁽¹⁾, zijn de door 14 lidstaten ten aanzien van de regeringscoalitie in Oostenrijk getroffen bilaterale maatregelen geen aangelegenheid die verband houdt met het Verdrag betreffende de Europese Unie of het EG-Verdrag en zijn zij niet van invloed op de rechten en verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van het Gemeenschapsrecht.

Een beginsel van loyaliteit en solidariteit tussen de lidstaten dat uit artikel 10 (ex artikel 5) van het EG-Verdrag zou kunnen worden afgeleid, wordt hier niet geschonden.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (april 2000).

(2001/C 53 E/196)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1488/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie***(11 mei 2000)*

Betreft: Myanmar

Wat is volgens de Commissie de invloed van het lidmaatschap van de ASEAN van Myanmar op de vooruitgang in dat land op het gebied van de ontwikkeling van de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(5 juni 2000)*

De mensenrechtensituatie in Birma/Myanmar blijft de Commissie grote zorgen baren.

Het lijkt er op dat mede door de toetreding van Birma/Myanmar tot de Vereniging van Zuidoost-Aziatische Landen (ASEAN), andere ASEAN-landen meer aandacht zijn gaan schenken aan de situatie in het land en een aantal onder hen heeft de Nationale raad voor vrede en ontwikkeling (SPDC) ertoe aangespoord om voortgang te maken met de mensenrechten en de democratisering. Dit proces is nog versterkt door het krachtige standpunt van de Europese Unie, die zich heeft verzet tegen toetreding van Birma/Myanmar onder het huidige regime tot de samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en ASEAN en tegen de actieve deelname van dat land aan de programma's in het kader van die overeenkomst, tot zelfs de bespreking van die programma's toe.

De Unie hecht veel belang aan haar betrekkingen met ASEAN en heeft daarom voorgesteld voor het einde van dit jaar in Azië een vergadering op ministerieel niveau te houden tussen de EU en ASEAN. De Unie heeft ook duidelijk gemaakt dat zij bereid is een zinvolle politieke dialoog met Birma/Myanmar op gang te brengen, en zij is van plan met dat doel een officiële missie van de trojka naar Rangoon/Yangon te sturen. In deze contacten zal de Unie zich verder inspannen om haar bezorgdheid over het gebrek aan vooruitgang in het democratiseringsproces en de aanhoudende schending van de mensenrechten — die zij ook al in een gemeenschappelijk standpunt kenbaar heeft gemaakt — te verduidelijken en om Birma/Myanmar te bewegen tot concrete en zichtbare stappen teneinde aan deze bezorgdheid tegemoet te komen.

(2001/C 53 E/197)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1492/00
van Mauro Nobile (UEN) aan de Commissie***(11 mei 2000)*

Betreft: De zaak Breda-Omecca

In de periode 1965-1992 heeft het bedrijf Breda-Omecca te Reggio Calabria asbest en asbesthoudend materiaal gebruikt voor de normale isolatie van treinwagons; rachtens de Italiaanse wetten nr. 257 van 1992 en nr. 271 van 1973 is het gebruik van asbest als bouw materiaal verboden en hebben degenen die ten minste tien jaar met het mineraal hebben gewerkt het recht op bijzondere voorzieningen; e werk-

nemers van Breda-Omeqa hebben het recht op de bij Italiaanse wet bepaalde voorzieningen nog niet toegekend gekregen, ondanks een groot aantal technische rapporten waaruit blijkt dat in de fabriek sporen van blauw asbest zijn aangetroffen; e werknemers van de fabriek werken nog steeds in de ruimten waarvan herhaaldelijk is vastgesteld dat deze met asbest zijn besmet zijn, terwijl ze nooit zijn gesaneerd.

Kan de Commissie derhalve:

1. vaststellen of dit alles juist is;
2. vaststellen of het feit dat vele werknemers nog steeds in de met asbest besmette ruimten werken strijdig is met de vigerende communautaire wetgeving inzake bescherming van werknemers tegen risico's in verband met de blootstelling aan kankerverwekkende stoffen op het werk;
3. vaststellen of de werknemers van de fabriek die jarenlang met asbest hebben gewerkt, volgens de communautaire wetgeving recht hebben op bijzondere voorzieningen;
4. zo nodig de Italiaanse autoriteiten ertoe aanzetten het recht van de werknemers van Breda-Omeqa te Reggio Calabria op deze bij de wet bepaalde buitengewone voorzieningen te erkennen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(27 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van het specifieke geval waarvan de geachte afgevaardigde gewag maakt.

De bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest valt evenwel onder Richtlijn 83/477/EEG van de Raad van 19 september 1983⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/382/EEG van de Raad van 25 juni 1991⁽²⁾, waarin specifieke voorschriften zijn opgenomen om schadelijke effecten van asbest op de gezondheid te voorkomen. Deze Richtlijn is op correcte wijze in Italiaanse wetgeving omgezet.

Alle gevallen waarin de nationale bepalingen ter omzetting van de genoemde richtlijn mogelijkwerwijs zijn overtreden dienen te worden gemeld aan de bevoegde Italiaanse autoriteiten voor de controle en het toezicht op de nationale bepalingen, die de inspecties en controles moeten organiseren en uitvoeren die voor een correcte toepassing van de maatregelen noodzakelijk zijn.

Hoewel in Aanbeveling 90/326/EEG van de Commissie van 22 mei 1990 betreffende de goedkeuring van een Europese lijst van beroepsziekten⁽³⁾ verwezen wordt naar alle ziekten die door de blootstelling aan asbest veroorzaakt worden, vallen schadeloosstellingen voor beroepsziekten en specifieke uitkeringen in het kader van de sociale zekerheid onder de bevoegdheden van de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 263 van 24.9.1983.

⁽²⁾ PB L 206 van 29.7.1991.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1990.

(2001/C 53 E/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1494/00 van Per Gahrton (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Publicatie van „Europa zonder grenzen”

Wat kost de publicatie van „Europa zonder grenzen”?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(12 juli 2000)

De nieuwsbrief „Europa zonder grenzen” wordt in 11 talen gepubliceerd met een oplage van ongeveer 100 000 exemplaren per nummer (verschillen in oplage zijn het gevolg van nieuwe inschrijvingen op de mailinglist). Elk jaar verschijnen er 9 nummers.

De kosten bedragen ongeveer 120 000 € per jaar. De Zweedse versie (10 300 exemplaren) kost ongeveer 11 300 € per jaar.

(2001/C 53 E/199)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1502/00
van Ilka Schröder (Verts/ALE) aan de Commissie**

(12 mei 2000)

Betreft: World Intellectual Property Organisation (WIPO)

1. In het WIPO-verdrag is het begrip „auteur” niet gedefinieerd. Het is daarom te verwachten dat zich juridische geschillen zullen voordoen tussen de verdragspartijen. Hoe denkt de Commissie dit probleem aan te pakken? Is zij van plan de andere verdragspartijen haar definitie van het auteursrecht op te leggen?
2. Het WIPO-concept is gebaseerd op het concept van individueel recht. De rechtsopvatting van de andere WIPO-lidstaten gaat deels uit van collectief recht. Hoe beoordeelt de Commissie deze tegenstrijdigheid?
3. Het WIPO-verdrag overlapt het TRIPS-akkoord in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). In beide gevallen gaat het om de bescherming van intellectueel eigendom. Omdat de meeste kwesties betrekking hebben op de handel in de rechten op intellectueel eigendom, worden in het WIPO-verdrag deels dezelfde onderwerpen behandeld als in het TRIPS-akkoord. Is er sprake van een taak- en bevoegdheidsverdeling tussen het WIPO-verdrag en het TRIPS-verdrag? Hoe beoordeelt de Commissie de overlapping van het WIPO- en het TRIPS-verdrag? Is er sprake van een hiërarchie tussen het WIPO-verdrag en het TRIPS-verdrag?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 juni 2000)

1. Het Auteursrechtverdrag van de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom (WIPO) is gebaseerd op de bestaande bescherming in de Conventie van Bern voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst van 1886 (Akte van Parijs 1971) (de Berner Conventie). De Berner Conventie is de belangrijkste internationale overeenkomst op het gebied van auteursrechten, maar bevat zelf geen algemene definitie van het begrip „auteur”. Tot op heden heeft dit niet tot geschillen geleid en evenmin wordt verwacht dat er geschillen zullen rijzen met het Auteursrechtverdrag van de WIPO.

Tot nu toe is er in de communautaire wetgeving geen sprake van een algemene harmonisatie van het begrip „auteurschap”, ofschoon bepaalde aspecten van het auteurschap van cinematografische werken, computerprogramma's en creatieve databases zijn behandeld. Voorlopig ziet de Commissie geen noodzaak om de verschillende concepten van auteursrechtbescherming in de lidstaten te harmoniseren.

2. Het Auteursrechtverdrag van de WIPO verleent rechten aan individuen. Het houdt zich echter niet bezig met het beheer van die rechten, noch op individuele, noch op collectieve basis. Dit wordt aan het oordeel van de verdragspartijen overgelaten.
3. De Berner Conventie, de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs) en, na zijn inwerkingtreding, het Auteursrechtverdrag van de WIPO leveren tezamen het multilaterale kader voor de bescherming van auteursrechten. De TRIPs-Overeenkomst maakt deel uit van de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en de meeste WTO-leden zijn ook partij bij de Berner Conventie en hebben het Auteursrechtverdrag van de WIPO ondertekend.

Artikel 1, leden 1) en 2), van het Auteursrechtverdrag van de WIPO bepaalt uitdrukkelijk dat het Auteursrechtverdrag van de WIPO geen verband houdt met andere verdragen dan de Berner Conventie en dat het de rechten en verplichtingen uit hoofde van andere verdragen onverlet laat. Voor het Auteursrechtverdrag van de WIPO voert het internationaal bureau van de WIPO slechts een aantal administratieve taken uit.

De TRIPs-Overeenkomst bevat een aantal minimumnormen voor de bescherming van niet alleen auteursrechten maar van alle categorieën intellectuele eigendom. Meer in het bijzonder ten aanzien van het auteursrecht bepaalt de overeenkomst dat de WTO-leden moeten voldoen aan de belangrijkste bepalingen van de Berner Conventie. Zij voorziet ook in de oprichting van de TRIPs-Raad die toe moet zien op de werking van de TRIPs-Overeenkomst en de naleving daarvan door de WTO-leden. Bij de uitoefening van zijn functies kan de TRIPs-Raad advies en informatie inwinnen bij om het even welke bron, inclusief de WIPO. Het doel is te komen tot een beter evenwicht tussen de WIPO en de WTO. Bovendien hebben beide organisaties op grond van artikel 68 van de TRIPs-Overeenkomst samenwerkingsakkoorden gesloten. Daarom geeft het feit alleen dat beide verdragen elkaar voor wat het auteursrecht betreft tot op zekere hoogte overlappen, nog geen aanleiding tot bezorgdheid op het stuk van bevoegdheden en verantwoordelijkheden, aangezien er geen hiërarchie bestaat tussen de Berner Conventie, het Auteursrechtverdrag van de WIPO en de TRIPs-Overeenkomst.

(2001/C 53 E/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1505/00
van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Interoperabiliteit van het Trans-Europees hoge-snelheidsspoorwegsysteem

In Richtlijn 96/48/EG⁽¹⁾ van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het Trans-Europees hoge-snelheidsspoorwegsysteem wordt als datum van omzetting 8 april 1999 genoemd.

Kan de Commissie mededelen welke landen deze richtlijn nog niet in hun wetgeving hebben opgenomen?

⁽¹⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 6.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(14 juni 2000)

Richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het Trans-Europees hoge-snelheidsspoorwegsysteem stelt: „De lidstaten stellen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in dier voege vast of wijzigen deze in dier voege dat uiterlijk 30 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn het gebruik van interoperabiliteitsonderdelen en de ingebruikneming en exploitatie van subsystemen die aan deze richtlijn voldoen, zijn toegestaan”.

De richtlijn moest dus uiterlijk op 8 april 1999 worden omgezet.

Tot nu toe hebben vier lidstaten (Denemarken, Duitsland, Italië, Nederland) de nationale uitvoeringsmaatregelen meegedeeld. De lidstaten die de richtlijn niet hebben omgezet zijn het voorwerp van inbreukprocedures overeenkomstig artikel 226 (ex-artikel 169) van het EG-Verdrag.

(2001/C 53 E/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1506/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Kosten van het overschrijven van vergoedingen

Onlangs ontving ik via Western Union/GWK een bedrag van BEF 5 000 als vergoeding voor de kosten die ik moest maken voor het bijwonen van een conferentie van de Europese Commissie in Amsterdam. Dit bedrag werd overgemaakt vanuit de rue Montoyer naar de Wiertzstraat en kostte BEF 630.

Heeft de Commissie soortgelijke programma's om Belgische banken financieel te ondersteunen? Heeft de Commissie er wel eens aan gedacht dergelijke bedragen per taxi te laten bezorgen? Dat is immers veel goedkoper.

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie*(10 juli 2000)*

De Commissie heeft voor de organisatie en het beheer van de conferentie waarop het geachte parlementslid spreker was, een beroep gedaan op de diensten van een bedrijf. Onder normale omstandigheden betaalt het bedrijf de dagelijkse vergoedingen voor sprekers per bankgiro, maar omdat het geachte parlementslid laattijdig werd uitgenodigd en nog nooit spreker was op een door dit bedrijf georganiseerde conferentie, zouden de gegevens van de bankrekening niet tijdig beschikbaar zijn geweest om de betaling te doen voor de aanvang van de conferentie.

Onder zulke uitzonderlijke omstandigheden volgt het bedrijf een afgesproken procedure waarbij Western Union het geld via een van haar filialen onmiddellijk beschikbaar stelt.

*(2001/C 53 E/202)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1507/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(12 mei 2000)**Betreft: EN 469*

Welke maatregelen kunnen er worden genomen om ervoor te zorgen dat brandveiligheidsapparatuur die niet aan EN 469 voldoet uit de markt wordt genomen? Hoe kunnen bezorgde burgers in dit soort gevallen een klacht indienen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(30 juni 2000)*

Op persoonlijke beschermingsmiddelen, waaronder brandveiligheidsapparatuur, is de gewijzigde Richtlijn 89/686/EEG van toepassing; ze moeten dan ook aan de fundamentele veiligheids- en gezondheidsvoorschriften van deze richtlijn voldoen.

Verder wordt brandveiligheidsapparatuur vanwege de grote gevaren die de brandbestrijding met zich meebrengt, aan een door een erkende instantie uitgevoerd typeonderzoek en aan een controle bij de fabricage onderworpen.

Norm EN 469 „Beschermende kleding voor brandweerlieden — Eisen en beproevingsnormen voor beschermende kleding voor de brandbestrijding” is op grond van de richtlijn betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen geharmoniseerd, en leidt ertoe dat er voor overeenkomstig deze norm gefabriceerde beschermende kleding een vermoeden van overeenstemming met de door de richtlijn gestelde eisen bestaat. Toepassing van de norm is in geen geval verplicht en het feit dat ze niet wordt toegepast, betekent ook geenszins dat het product niet in overeenstemming met de richtlijn zou zijn. Tot dusverre wordt deze norm niet aangevochten.

De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen op hun grondgebied en het is hun taak om de noodzakelijke maatregelen te nemen indien een product op de markt wordt gebracht dat niet met de voorschriften van de Europese regelgeving in overeenstemming is. Overigens heeft de Commissie van de verantwoordelijke overheidsdiensten geen informatie ontvangen dat zich problemen op de nationale markten zouden voordoen.

*(2001/C 53 E/203)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1509/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(12 mei 2000)**Betreft: DVD-spelers en vrije mededinging*

Is het de Commissie bekend dat DVD-spelers in zes wereldzones zijn ingedeeld en dat dit bewust is gedaan om de vrije mededinging met betrekking tot de prijsstelling van DVD-schijven te verhinderen? Dat betekent dat de burgers van de Europese Unie niet kunnen profiteren van de goedkope DVD-schijven die in veel delen van de wereld verkrijgbaar zijn. Meent de Commissie niet dat een en ander haaks staat op het beginsel van de vrije mededinging en moet worden verboden?

(2001/C 53 E/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1510/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: DVD-spelers

De meeste kopers van een DVD-speler in de EU hebben er bezwaar tegen dat er in deze apparatuur bewust technologie wordt ingebouwd om hen een premie op de prijs van een DVD-schijf te laten betalen. Voor een bedrag van rond de 150 € laten zij deze anti-mededingingstechnologie dan ook verwijderen om DVD-schijven op video te kunnen opnemen. Volgens de fabrikanten vervalt dan de garantie. Meent de Commissie niet dat een dergelijke handelwijze van de fabrikanten moet worden verboden?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1509/00 en E-1510/00

(14 juni 2000)

Waarschijnlijk is het geachte parlementslid ervan op de hoogte dat DVD-technologie (digital versatile disc technology) in de jaren '90 werd ontwikkeld door een consortium van 10 ondernemingen, met name Hitachi Ltd, Matsushita Electric Industrial Co., Ltd, Mitsubishi Electric Corporation, Time Warner Inc., Toshiba Corporation, Victor Company of Japan, Ltd (JVC), Philips, Sony, Pioneer en Thomson. Voor de ontwikkeling van deze technologie werden standaardrichtlijnen opgesteld voor de definiëring van DVD-schijven enerzijds, maar ook van regels, voorwaarden en mechanismen voor DVD-spelers anderzijds, bedoeld voor het lezen van de schijfjes en de omzetting ervan in afbeeldingen die op scherm kunnen worden geprojecteerd. De standaardrichtlijnen impliceren de intellectuele eigendomsrechten van de tien betrokken ondernemingen. DVD-schijfjes kunnen een veel grotere hoeveelheid informatie opslaan dan andere schijfjes, zoals bijvoorbeeld compact discs, en bieden bijgevolg audio, video en multimedia van veel betere kwaliteit.

De ondernemingen steunen inderdaad een regionaal coderingssysteem waardoor DVD-producenten nieuwe op de markt gebrachte DVD's kunnen voorzien van een code naargelang de regio waar deze afgespeeld zullen worden. Er werden zes geografische regio's aangeduid, verspreid over de gehele wereld. Alle lidstaten van de Europese Economische Ruimte (EER) behoren samen met nog een aantal andere landen tot een enkele regio.

Dankzij deze codering kunnen filmproducenten hun auteursrechten en ook de gebruikelijke manier waarop hun films op verschillende tijdstippen en plaatsen ter wereld worden uitgebracht, beschermen. Filmproducenten en plaatselijke bioscopen zouden worden benadeeld indien bijvoorbeeld een aanvankelijk in de Verenigde Staten op de markt gebrachte DVD-video in Europa al zou worden verspreid voor deze in alle bioscoopzalen te zien zou zijn. Het uitbrengen van een film op verschillende tijdstippen en plaatsen ter wereld is een van de rechten die producenten genieten volgens het auteursrecht. Het beschermen van deze rechten via een regionaal coderingssysteem is dus niet illegaal per se, en zeker niet indien er geen sprake is van misbruik van een mogelijke machtspositie.

De uitoefening van deze rechten zou ook een probleem uit het oogpunt van de mededinging kunnen opleveren, ingeval zou worden vastgesteld dat twee of meerdere van bovenvermelde ondernemingen (DVD-producenten en fabrikanten van DVD-spelers) de concurrentiebevorderende, technologische samenwerking – die samenhangt met het creëren van een gemeenschappelijke open standaard voor DVD's – zouden gebruiken om feitelijke gedragingen onderling af te stemmen door het maken van afspraken betreffende het tijdstip van marktintroductie en de prijs van hun producten. De Commissie heeft deze zaken in het verleden reeds bestudeerd (in een procedure die in 1996 ambtshalve werd ingesteld); er was toen geen sprake van gedrag dat indruist tegen artikel 81 of 82 (ex artikelen 85 & 86) van het EG-Verdrag. De Commissie beschikt niet over bijkomende details die haar van mening zouden kunnen doen veranderen. Voorts hebben een aantal van de ondernemingen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van een DVD-standaard gezamenlijk licentieovereenkomsten aangemeld. Op een in het Publicatieblad verschenen bekendmaking⁽¹⁾ waarin derden worden uitgenodigd hun opmerkingen bekend te maken, zijn geen reacties van consumentenorganisaties ontvangen.

Voor video discs met opnamemogelijkheden voorziet de DVD-standaard verschillende beschermingssystemen om het kopiëren van DVD's te voorkomen, waaronder in het bijzonder de door het geachte parlementslid vermelde encryptie van op de schijf opgeslagen gegevens. Deze beschermingssystemen kunnen het kopiëren van DVD's voorkomen. Aangezien via deze nieuwe technologie perfecte digitale kopieën kunnen worden gemaakt, zijn deze systemen ter bescherming van gegevens voor filmmakers van cruciaal belang voor de toekomst van de DVD en de filmindustrie. De beschermingssystemen werden bedacht om het illegaal en onrechtmatig kopiëren van DVD's te voorkomen, aangezien filmmakers en producenten van elektronische gegevens daardoor miljoenen dollars verliezen.

Onder deze omstandigheden kan de weigering van een producent om de garantie van een door de klant voor illegale kopieën aangepaste DVD-speler te verlengen, niet als concurrentiebeperkend gedrag worden beschouwd.

(¹) Aanmelding van een licentiesysteem, Zaak nr. IV/C-3/37.506 — DVD-octrooilicentieprogramma — PB C 242 van 27.8.1999.

(2001/C 53 E/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1511/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Domeinnamen

Welke stappen worden op Europees vlak ondernomen om te voorkomen dat generieke namen worden geregistreerd als domeinnamen, een praktijk die sommige ondernemingen of individuele personen oneerlijke voordelen oplevert?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 juni 2000)

De Commissie is zich ten volle bewust van de problemen bij de bestrijding van speculatieve of misbruik inhoudende registratie van namen, inclusief „algemene namen” zoals domeinnamen, in de Gemeenschap.

Zoals aangekondigd in de mededeling van de Commissie over de organisatie en het beheer van het Internet (¹), zal de Commissie een openbaar overleg op gang brengen over de beginselen van de bestrijding van speculatieve en misbruik inhoudende registratie van namen.

(¹) COM(2000) 202 def.

(2001/C 53 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1513/00
van Imelda Read (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Gegevens over het aantal branden in woningen

In mijn kiesdistrict East Midland (VK) heeft in 3 000 woningen brand gewoed. Kan de Commissie mij mededelen welke andere lidstaten gegevens verzamelen over branden in woningen? Welke stappen overweegt de Commissie om te verzekeren dat de gegevensverzameling in de Europese Unie op dit terrein wordt geharmoniseerd?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(26 juni 2000)

De Commissie is zich bewust van de zwakke informatie over woningbranden. De op dit gebied door de lidstaten verzamelde gegevens zijn immers verre van volledig en moeilijk te vergelijken.

De brandveiligheid behoort evenwel tot de prioriteiten die zijn vastgesteld in het kader van de tenuitvoerlegging van het communautaire actieprogramma voor civiele bescherming, dat bij Beschikking 1999/847/EG van de Raad (¹) van 9 december 1999 is goedgekeurd. Een initiatief op dit gebied, alsmede de werkzaamheden die momenteel op professioneel niveau worden uitgevoerd, in het bijzonder door de federatie van brandweerverenigingen in de Gemeenschap, moeten het mogelijk maken de situatie te verbeteren.

Voorts denkt de Commissie momenteel na over een nieuwe meer algemene aanpak inzake preventie van natuurlijke en technologische risico's.

Tenslotte zij er ook op gewezen dat er momenteel ontwikkelingen plaatshebben in de communautaire samenwerking inzake civiele bescherming. De Commissie heeft op 30 mei 2000 besloten bij de Raad een voorstel in te dienen om de middelen van de Unie op dit gebied te versterken. Uitvoeriger informatie over de communautaire activiteit inzake civiele bescherming is beschikbaar op de volgende website: <http://www.europa.eu.int/comm/environment/civil/>.

(¹) PB L 327 E van 21.12.1999.

(2001/C 53 E/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1514/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Hemofiliepatiënten

De regelingen die in de Europese Unie werden getroffen voor hemofiliepatiënten die lijden onder virale infecties ingevolge besmette bloedtransfusies, zijn zeer verschillend. Heeft de Commissie plannen om in deze situatie verbetering te brengen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(9 juni 2000)

Wat betreft de vergoeding voor hemofiliepatiënten die door besmet bloed kunnen zijn geïnfecteerd, blijft het sinds jaar en dag door de Commissie ingenomen standpunt ongewijzigd. Dit is een zaak voor de lidstaten. De Commissie heeft geen plannen om terzake op te treden.

(2001/C 53 E/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1515/00
van Heidi Hautala (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Samenstelling en opdracht van het Europese comité inzake duiken voor wetenschappelijke doeleinden

Aansluitend bij mijn schriftelijke vraag en het antwoord erop van de Commissie (E-1817/99) (¹), stel ik de volgende bijkomende vragen:

Wie zijn de leden van het ESDSC (European Scientific Diving Supervisory Committee) en wanneer kwam dit comité het laatst bijeen?

Welke van de in het vorige antwoord vermelde taken heeft het comité uitgevoerd?

(¹) PB C 203 E van 18.7.2000, blz. 57.

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(21 juni 2000)

Het mandaat van het Europees comité van toezicht op wetenschappelijk duiken (ESDSC), dat is vermeld in de ontwerpnorm voor „Europees wetenschappelijk duiker”, luidt: bijgevolg wordt voorgesteld dat een zekere zelfcontrole wordt uitgeoefend. De besluiten kunnen echter op een hoger niveau worden genomen door een reeds bestaand comité (b.v. de programmacomités van de Europese onderzoekprogramma's zoals MAST-III) of door een comité dat verbonden is aan een wetenschappelijke organisatie voor geheel Europa. Daarom werd voorgesteld om een Europees comité van toezicht op wetenschappelijk duiken (ESDSC) op te richten.

Het ESDSC is verbonden aan het Europees Secretariaat voor Zee- en Poolwetenschappen (the European marine and polar sciences board) van de Europese Stichting voor Wetenschappen, 1 quai Lezay Marnésia, F-67080 Strasbourg Cedex. Tot hen kan het geachte parlementslid zich wenden voor meer informatie over b.v. de leden van het comité. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, is het ESDSC nog niet bijeengekomen.

(2001/C 53 E/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1539/00
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Arrestaties in Irian Jaya

Kan de Commissie bevestigen dat op 17 maart 9 Papua-leiders in Irian Jaya zijn gearresteerd?

Weet de Commissie dat de reden van de arrestatie is gelegen in het feit dat de betrokkenen hebben deelgenomen aan evenementen waarvoor de autoriteiten toestemming hadden gegeven?

Is de Commissie bereid om bij de Indonesische autoriteiten om opheldering te vragen over het doel, de redegeving en de wettelijke grondslag van de beschuldigingen?

Is de Commissie ook bereid om bij de Indonesische autoriteiten na te vragen hoe deze arrestaties zich verhouden tot de belofte van president Wahid over een politieke dialoog over de toekomst van Irian Jaya?

Wat kan de Commissie doen om de toenemende spanningen tussen de Papua-bevolking en de Indonesische autoriteiten te helpen voorkomen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(8 juni 2000)

De Commissie is op de hoogte van de arrestaties van enkele Papua-leiders in maart 2000. Volgens de verslagen is het niet duidelijk of die arrestaties verband hielden met de betoging waarnaar het geachte parlementslid verwijst.

In dit stadium is deze zaak niet in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) aan de orde gesteld. De Unie is echter vastbesloten om een politieke dialoog met Indonesië aan te knopen over onder meer de kwestie van de onrustige situatie in verscheidene Indonesische provincies, en om een gelegenheid te geven de toestand in Irian Jaya te bespreken.

Volgens de Commissie doet de Indonesische regering lofwaardige pogingen om de provincies en de districten meer autonomie te geven. Die pogingen zouden ertoe moeten bijdragen om de etnische spanningen in Indonesië te overwinnen.

De Commissie tracht via haar Bureau voor humanitaire hulp (ECHO) te helpen om de gevolgen van die spanningen te verzachten.

(2001/C 53 E/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1548/00
van Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Interne markt

5 april jl. heeft de Commissie bekend gemaakt dat zij tegen banken van vier landen van de Europese Unie, te weten Duitsland, Frankrijk, Italië en Spanje een rechtsprocedure heeft aangespannen, omdat zij ervan worden verdacht na de invoering van de euro de provisies op het wisselen van geldbiljetten in de eurozone te hebben verhoogd.

Kan de Commissie meedelen wat zij voornemens is te ondernemen om deze praktijken tegen te gaan?

Met welke instrumenten is voorzien in schadeloosstelling van de consument?

Kan zij meedelen op welke termijn kan worden gerekend op een „Ruimte met een uniform betalings- en wisselsysteem” in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(30 juni 2000)

De vraag van de geachte afgevaardigde is gebaseerd op een persbericht dat op 5 april 2000 is verspreid. De Commissie kan de daarin vervatte informatie echter niet bevestigen.

In februari 1999 heeft de Commissie enquêtes bij banken uitgevoerd om na te gaan of er bij de invoering van de euro tariefafspraken zijn gemaakt. Het lid van de Commissie dat belast is met mededinging, heeft in februari 2000 tijdens een vergadering van een parlementaire commissie bekendgemaakt dat men aanwijzingen voor dergelijke afspraken op het spoor was gekomen en dat er vervolging zou worden ingesteld. In dit stadium van de procedure is het echter volstrekt onmogelijk ook maar de minste informatie over de betrokken lidstaten of banken te verstrekken.

In haar mededeling over retailbetalingen in de interne markt⁽¹⁾ heeft de Commissie aangegeven hoe zij de geleidelijke totstandbrenging van de eengemaakte ruimte voor betalingen denkt te realiseren. Het doel is te bereiken dat grensoverschrijdende betalingen net zo snel, goedkoop en betrouwbaar kunnen worden uitgevoerd als binnenlandse. De automatisering van deze betalingen vereist de nodige infrastructuur en dat vergt tijd. Niettemin verwacht de Commissie dat de werkzaamheden gestaag zullen vorderen en dat de situatie tegen 1 januari 2002 aanzienlijk zal zijn verbeterd.

⁽¹⁾ COM(2000) 36 def. (http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/finances/payment/2k-108.htm).

(2001/C 53E/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1554/00 van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Vergelijking van de marktwaarde van producten in dezelfde monetaire zone

In haar antwoord op mijn vraag E-0273/00⁽¹⁾ ontwikkelt de Commissie uitgebreide en interessante stellingen over de vergelijking van de marktwaarde van producten in dezelfde monetaire zone. Wanneer wordt afgezien van de diepgaande verschillen tussen een economische en monetaire unie en het gebruik van een gezamenlijk monetair patroon (of het nu gaat om goud, zilver, pond-goud, dollar-goud of dollar), zijn de door de Commissie aangevoerde voorbeelden (vergelijking Argentinië-VS en België-Luxemburg) interessant om een beeld te verkrijgen van de materie.

Ik zou de Commissie echter een aantal voorbeelden aan de hand willen doen die dichterbij liggen en sprekender zijn. Wanneer men de prijzen in Brussel voor equivalente huisvesting in verschillende wijken van de stad vergelijkt overeenkomstig de bestaande methodologieën voor statistische registratie, kunnen verschillen in de marktwaarde van 200, 300 of zelfs 400 procent worden vastgesteld. Wanneer men deze vergelijking tussen verschillende Brusselse wijken ook zou toepassen op een aantal gebruikelijke consumptiegoederen (vooral fruit en groente, kleding en schoeisel), zouden eveneens buitengewoon significante verschillen in de marktprijzen kunnen worden vastgesteld.

Dit betekent dat wanneer men zich erop toelegt de marktprijzen in de verschillende Brusselse wijken te vergelijken met behulp van de statistische methodologieën en technieken die door EUROSTAT worden gebruikt voor de berekening van de KKP voor landen, men naar mijn mening dezelfde of grotere verschillen zou vaststellen dan die die EUROSTAT tussen de verschillende EU-lidstaten constateert.

Gesteld dat men er bij een dergelijke analyse van uitgaat dat het verschil in marktwaarde tussen de rijkste en de armste wijk van Brussel 50 % bedraagt, zou de Commissie het dan gerechtvaardigd vinden dat de Brusselse autoriteiten de verdeling van de middelen tussen de verschillende stadswijken aan de hand van deze indicator zou aanpassen?

En andersom, is de Commissie van opvatting dat de Brusselse autoriteiten in deze situatie over enige juridische, wetenschappelijke of methodologische grondslag beschikken om de burgers uit de armste wijk de helft van de middelen toe te kennen die de rijkste wijk krijgt?

Is de Commissie niet van mening dat hetgeen hier als hypothetische en absurde situatie voor Brussel wordt beschreven precies hetgeen is wat de Commissie op Europees niveau reëel en niet hypothetisch doet?

(¹) PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 114.

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(7 juli 2000)

De Commissie is het ermeê eens dat de prijs voor hetzelfde goed, in het bijzonder een niet-verhandeld goed, zeer sterk kan uiteenlopen tussen nationale, regionale en lokale markten, zulks als gevolg van transactiekosten die arbitrage voorkomen. In theorie kan het dus wenselijk zijn de koopkracht van geld te berekenen voor gebieden die kleiner zijn dan de lidstaten. In de praktijk is prijsonderzoek dat voor de berekening van de koopkracht van geld nodig is, echter eerder duur, en zouden de betrokken kosten nog meer oplopen indien zij op regionaal en lokaal vlak zouden worden berekend.

De Commissie zal evenwel zorgvuldig de mogelijkheden onderzoeken om de koopkracht van geld tegen redelijke kosten te berekenen, om zodoende de nauwkeurige regionale koopkracht van geld te kunnen gebruiken vóór het jaar 2006, wanneer de nieuwe lijst van in aanmerking komende regio's zal worden vastgesteld, zo mogelijk op basis van criteria die vergelijkbaar zijn met die welke zijn neergelegd in artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/99 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (¹).

(¹) PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 53 E/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1556/00

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Gegevens over de verkeersveiligheid in Griekenland

De uittocht voor de paasvakantie heeft in Griekenland weer gezorgd voor rond 50 doden en 450 gewonden in verschillende verkeersongevallen. Het is zeker niet de eerste keer dat dit gebeurt, want in Griekenland eist de verkeersdrukke op weekeinden, feestdagen en andere vrije dagen steeds een zware tol.

Nu blijkt uit voorlopige gegevens dat Griekenland een van de weinige lidstaten van de Europese Unie is waar het aantal doden en gewonden als gevolg van verkeersongevallen de afgelopen jaren ondanks alle inspanningen niet alleen niet daalt, maar zelfs gestaag toeneemt. Beschikt de Commissie over vergelijkende gegevens over de verkeersveiligheid en de ontwikkeling ervan in de verschillende EU-landen? Waaraan is volgens haar de voortdurende toename van het aantal verkeersongevallen in Griekenland te wijten?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(9 juni 2000)

De beschikbare cijfers, die het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks zijn toegezonden, bevestigen dat de verkeersonveiligheid in Griekenland is toegenomen terwijl er in de Gemeenschap een tendens tot verbetering is.

De Commissie beschikt niet over uitvoerige analyses van de situatie in elke lidstaat.

Tot de fenomenen die bijdragen tot de specifieke situatie in Griekenland, behoren de massale verplaatsingen rond de grote stadscentra rond de vakantieperiodes en de stijging van het aantal voertuigen die sneller verloopt dan de verbetering van de wegeninfrastructuur.

Nog andere elementen spelen een rol, zoals het gedrag van de gebruikers (de veiligheidsgordel wordt weinig gedragen en motorrijders maken weinig gebruik van een helm).

(2001/C 53 E/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1559/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Goedkeuring van de uitbetaling van de derde kapitaalsverhoging voor Olympic Airways

De nieuwe minister van Vervoer heeft in zijn eerste verklaringen in verband met Olympic Airways (OA) vastgesteld dat het bedrijf met ernstige financiële problemen kampt, dat het tijdschema voor de verhuizing van bepaalde onderdelen naar Spata gevaar loopt en dat het tekort in 1999 hoger was dan verwacht. Het nieuwe management van OA heeft overeenkomstig de beschikking van de Commissie over de steun die door Griekenland aan Olympic Airways is verleend (1999/332/EG)⁽¹⁾ een verslag opgesteld over de ontwikkelingen binnen het bedrijf in verband met de aanstaande goedkeuring van de derde kapitaalsverhoging.

Kan de Commissie, aangezien het besluit van de Commissie over de uitvoering van het saneringsprogramma van het bedrijf nog niet bekend is, en rekening houdende met de verhuizing van de diensten van het bedrijf naar de nieuwe luchthaven Spata de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoe beoordeelt zij het nieuwe managementplan van het bedrijf? Wordt de verdere ontwikkeling hierdoor verzekerd?
2. Bestaan er studies naar de doelmatigheid van de aankoop of huur van vliegtuigen tot 31 december 2000?
3. Wat is het oordeel van de Commissie over de financiële positie van het bedrijf?

⁽¹⁾ PB L 128 van 21.5.1999, blz. 1.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(19 juni 2000)

De Commissie doet een beroep op onafhankelijke consultants om via hen een precies beeld te krijgen van de situatie waarin Olympic Airways verkeert. Zij blijft in contact met de Griekse autoriteiten om zich ervan te vergewissen dat het nieuwe bedrijfsplan, dat past in het perspectief van een aanstaande privatisering, het herstel van de maatschappij kan garanderen.

Olympic Airways mag, overeenkomstig artikel 1, lid 1, punt ii van Beschikking 1999/332/EG van de Commissie van 14 augustus 1998, „nieuwe leninggaranties ten bedrage van 378 miljoen USD voor leningen die vóór 31 december 2000 voor de aankoop van nieuwe toestellen moeten worden aangegaan”, ontvangen.

(2001/C 53 E/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1570/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Hondenrennen (windhonden — greyhounds)

Volgens de Commissie is mogelijk voor andere doeleinden communautaire steun toegekend aan bedrijven, personen of verenigingen die in de Gemeenschap windhonden fokken of bij windhondenwedstrijden betrokken zijn (vragen E-0826/00 en E-0919/00 ⁽¹⁾). Over dergelijke begunstigden heeft de Commissie momenteel geen gegevens.

Zal de Commissie informatie inwinnen bij de bedrijven, personen of verenigingen waaraan mogelijk voor andere doeleinden communautaire steun is toegekend om zich ervan te vergewissen of ze al dan niet betrokken zijn bij het kweken van windhonden en/of bij windhondenwedstrijden?

Zo neen, waarom weigert de Commissie dergelijke informatie in te winnen, gezien de aanklachten met betrekking tot de mishandeling van windhonden bestemd voor hondenrennen?

Zo ja, kan de Commissie mij deze informatie bezorgen zodra ze erover beschikt?

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 115.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(28 juni 2000)

De Commissie is niet van plan bij bedrijven, personen of verenigingen die mogelijk steun voor andere doeleinden hebben gekregen, informatie in te winnen om zich ervan te vergewissen of zij al dan niet windhonden houden en/of bij windhondenwedstrijden in de Gemeenschap betrokken zijn. De Commissie zou geen baat hebben bij deze informatie, en het inwinnen daarvan zou tot aanzienlijke kosten leiden. Het geachte parlementslid wordt eraan herinnerd dat de begunstigden van communautaire steun tal van andere interesses kunnen hebben die niet relevant zijn voor de toekenning van communautaire steun.

Hoewel de Commissie het ermee eens is dat onnodig lijden van dieren moet worden vermeden, behoort het voorkomen van de mishandeling van honden bij bijv. sportevenementen uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten.

(2001/C 53 E/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1571/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(23 mei 2000)

Betreft: Hondenrennen (windhonden — greyhounds)

Vermits het aan de afzonderlijke lidstaten is om een oplossing te zoeken voor de slechte behandeling van windhonden kan de Commissie niets anders dan de bevoegde autoriteiten aanmanen ervoor te zorgen dat hieraan een einde komt (vragen E-0826/00 en E-0919/00 ⁽¹⁾).

1. Welke bevoegde autoriteiten heeft de Commissie aangemaand ervoor te zorgen dat een einde komt aan de slechte behandeling van windhonden?
2. Wanneer heeft de Commissie deze autoriteiten aangemaand ervoor te zorgen dat een einde komt aan de slechte behandeling van windhonden (chronologisch overzicht van de data a.u.b.)?
3. Op welke wijze heeft de Commissie deze autoriteiten aangemaand ervoor te zorgen dat een einde komt aan de slechte behandeling van windhonden (letterlijke citaten a.u.b.)?

4. Zal de Commissie deze autoriteiten nogmaals aanmanen ervoor te zorgen dat een einde komt aan de slechte behandeling van windhonden? Zo neen, waarom niet, vermits de slechte behandeling van windhonden blijft voortduren?

(¹) PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 115.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(17 juli 2000)

Zoals de Commissie in haar gecombineerde antwoord op de schriftelijke vraag E-0826/00 van de geachte afgevaardigde en de schriftelijke vraag E-0919/00 van de heer Ford (¹) heeft laten weten, vallen de omstandigheden waaronder windhonden worden gehouden en waaronder er wedstrijden mee worden gehouden buiten haar bevoegdheid. Het welzijn van deze dieren wordt, behalve tijdens vervoer, enkel door de nationale wetgeving van de lidstaten geregeld.

Hoewel de Commissie elk onnodig dierenleed betreurt, kan zij enkel actie ondernemen om dit leed te lenigen voor zover zij daartoe de nodige wettelijke bevoegdheid heeft.

Daarom heeft de Commissie in haar antwoord op bovengenoemde schriftelijke vragen een publieke oproep gedaan om een einde te maken aan de slechte behandeling van windhonden die de geachte afgevaardigden in kwestie hadden beschreven. Verder heeft de Commissie deze zaak echter niet aangekaart bij de afzonderlijke lidstaten in kwestie, omdat zij momenteel geen rechtsgrond heeft waarop zij zich zou kunnen beroepen om haar zienswijze te doen naleven.

(¹) PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 115.

(2001/C 53 E/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1584/00

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Ski-ongeluk in Meribel, Frankrijk

Is de Commissie van mening dat de regels van de Internationale Skifederatie (ISF) betreffende het gedrag van skiërs in de Europese Unie kracht van wet hebben, en in het bijzonder of deze zowel in Frankrijk als in het Verenigd Koninkrijk van toepassing zijn?

Is de Commissie, gelet op de samenwerking in justitiële aangelegenheden en de regels van de interne markt op het gebied van het verzekeringswezen, van mening dat het vraagstuk van de aansprakelijkheid voor een ongeluk tussen twee Britse skiërs dat plaatsvond in Frankrijk heel goed zou kunnen worden geregeld voor een Britse rechtbank of dat een Franse verzekeringsmaatschappij waarbij een van de skiërs is verzekerd kan eisen dat het proces voor een Franse rechtbank wordt gevoerd?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(23 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van de regels betreffende het gedrag van skiërs van de Internationale Skifederatie (ISF) en kan bijgevolg de eerste door het geachte parlementslid gestelde vraag niet beantwoorden.

Binnen de lidstaten zijn bevoegdheidskwesties betreffende burgerlijke zaken onderworpen aan de bepalingen van het verdrag van Brussel van 1968 inzake de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd. In principe dienen verweerders te worden vervolgd in het land waar zij woonachtig zijn. Nochtans worden krachtens het verdrag een aantal alternatieven toegestaan. Ingeval van civielrechtelijke aansprakelijkheid kan de eiser de verweerder vervolgen in het land waar het schadebrengende feit plaatsvond. Verder zijn in het verdrag van Brussel specifieke regels vastgelegd wat betreft jurisdictie op het gebied van het verzekeringswezen (artikels 8-12 a).

Overeenkomstig deze bepalingen kan de verzekeraar die het burgerlijke aansprakelijkheidsrisico op zich neemt uit hoofde van een aansprakelijkheidsverzekering, ook worden vervolgd voor de rechterlijke instantie waar de benadeelde de procedures tegen de verzekerde heeft gestart, indien dat volgens de nationale wetgeving in het betrokken land is toegestaan (artikel 10, lid 1).

In het door het geachte parlementslid aangehaalde geval kunnen de procedures volgens het verdrag van Brussel zowel in het Verenigd Koninkrijk als in Frankrijk worden gestart.

(2001/C 53 E/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1586/00

van Karl von Wogau (PPE-DE) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Fiscale behandeling dividendbetaling vennootschappen

Is de Commissie op de hoogte van de bureaucratische procedures die beleggers die aandelen houden van vennootschappen in andere lidstaten op zich moeten nemen zodat hun belastingschuld juist kan worden beoordeeld?

Welke maatregelen stelt de Commissie voor om verbetering in deze situatie te brengen?

In het onderhavige geval gaat het vooral om de kleine beleggers en personeelsaandeelhouders van de onderneming Aventis die waren ingegaan op het voorstel van de raad van bestuur van de Höchst AG om hun aandelen Höchst AG te ruilen tegen aandelen van de Aventis AG met zetel in Straatsburg. Bij de fiscale behandeling zijn betrokken: de aandeelhouder, de depotbank, de belastingdienst in de woonplaats van de aandeelhouder, de instantie die het dividend uitbetaalt (Straatsburg) en de Franse administratie der belastingen (Parijs). De aandeelhouder kan het aanvraagformulier (RF 1A) in vijfvoud verkrijgen bij het Bundesamt der Finanzen of zijn depotbank. Hij dient dit vervolgens in te vullen en in vijfvoud naar de voor zijn woonplaats bevoegde belastingdienst te sturen. Deze bevestigt dat de aandeelhouder woonachtig is in Duitsland en houdt formulier nr. 1. De overige 4 exemplaren worden teruggestuurd naar de aandeelhouder. De formulieren nrs. 2 t/m 5 worden naar de instantie die het dividend uitbetaalt gestuurd. Deze bevestigt de gegevens van de aandeelhouder en betaalt het dividend uit zonder de bronbelasting in te houden. Van hieruit wordt formulier nr. 2 vanwege de belastingfaciliteiten toegezonden aan de Franse administratie der belastingen, de nrs. 3 t/m 5 worden teruggestuurd naar de aandeelhouder. De aandeelhouder houdt formulier nr. 3. De nrs. 4 en 5 gaan naar de Duitse belastingdienst. De belastingdienst houdt formulier nr. 4. Het overblijvende formulier nr. 5 wordt via het Bundesamt der Finanzen aan de Franse administratie der belastingen toegestuurd om veilig te stellen dat de Duitse belastingdienst de belastingfaciliteiten vergoed krijgt. (Zie ook bijlage)

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(6 juli 2000)

In artikel 293 (ex artikel 220) van het EG-Verdrag is bepaald dat de lidstaten, voorzover nodig, met elkaar in onderhandeling treden ter verzekering, voor hun onderdanen, van de afschaffing van dubbele belasting binnen de Gemeenschap. Omdat er geen multilaterale overeenkomst over dividenden van naamloze vennootschappen op basis van dit artikel is gesloten, streven de lidstaten ernaar deze doelstelling in bilaterale overeenkomsten te verwezenlijken. Te dien einde hebben Frankrijk en Duitsland op 21 juli 1959 een bilaterale overeenkomst gesloten, die later is gewijzigd bij de op 9 juni 1969 en 28 september 1989 ondertekende aanhangsels.

In de artikelen 9 en 20 van de vigerende tekst van deze overeenkomst wordt aan de Duitse ingezetenen niet alleen het recht toegekend om zich te onttrekken aan de Franse bronbelasting over de dividenden die hun door in Frankrijk gevestigde vennootschappen worden uitgekeerd, maar ook om in aanmerking te komen voor dezelfde belastingfaciliteiten als die welke worden toegekend bij de uitkering van dividenden voor soortgelijke producten aan de Franse ingezetenen.

De Commissie kan er zich alleen maar over verheugen dat Frankrijk en Duitsland, onder andere met de invoering van financiële compensaties tussen beide lidstaten, tot een dergelijk akkoord zijn gekomen, waarbij iedere vorm van dubbele belasting wordt afgeschaft voor Duitse ingezetenen die dividenden uit een Franse bron ontvangen.

De Commissie wenst het geachte parlementslid er evenwel op te wijzen dat de door de twee lidstaten vastgestelde administratieve voorwaarden voor de toepassing van de bilaterale overeenkomst onder de bevoegdheid van de lidstaten in kwestie vallen. De Commissie begrijpt dat de kleine Duitse aandeelhouders en personeelsaandeelhouders van het voormalige Hoechst AG moeite kunnen hebben met de nieuwe procedures voor de inning van dividenden die zijn ingevoerd na de fusie met het nieuwe concern Aventis S.A., dat in Straatsburg gevestigd is. De gegevens die het geachte parlementslid de Commissie heeft voorgelegd, bevatten echter geen enkel element op grond waarvan zij kan concluderen dat er sprake is van een inbreuk op het Gemeenschapsrecht. Onder deze omstandigheden is de Commissie van oordeel dat de betrokken lidstaten zelf in de beste positie verkeren om het huidige systeem desgevallend te vereenvoudigen.

(2001/C 53 E/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1589/00
van Martin Callanan (PPE-DE) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Mededinging

Is de Commissie ook van mening dat Afdeling 4, artikel 38, van de wet betreffende het beginsel van eenheid van exploitatie bij de planning van toeristische activiteiten op de Canarische eilanden overduidelijk de mededinging belemmert met betrekking tot de volgende punten:

1. Voor instellingen die accommodatie bieden moet de verrichting van toeristische activiteiten stroken met het beginsel van eenheid van exploitatie.
2. In het kader van deze wet dient de term eenheid van exploitatie te worden geïnterpreteerd als de verplichting dat een complex dat wordt geëxploiteerd voor toeristische doeleinden op naam van één enkele onderneming dient te staan.

(Deze wet maakt het individuele eigenaren in de praktijk onmogelijk om de huurkosten van hun accommodatie zelf vast te stellen en bestraft bovendien eigenaren die hun eigendom zelf willen gebruiken.)

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(20 juni 2000)

Het geachte parlementslid verwijst naar de wetgeving van de Canarische eilanden; de Commissie meent te begrijpen dat het gaat om de wet van 6 april 1995 nr. 7/1995 betreffende een aantal regelingen inzake het verschaffen van toeristische diensten op de Canarische eilanden. Het geachte parlementslid vraagt of de Commissie ook van oordeel is dat een bepaling van genoemde wet de mededinging onmiskenbaar belemmert. Deze bepaling stelt in hoofdzaak vast dat er slechts één beheer en een aantal gemeenschappelijke normen mogen bestaan bij het verhuren aan toeristen van appartementen binnen één complex. Middels deze maatregelen blijkt men een goede dienstverlening aan de toeristen te willen verschaffen. De bepaling van de huurkosten evenals een aantal andere commerciële aspecten lijken evenwel buiten de beginselen van de eenheid van coördinatie te vallen.

De regels betreffende mededinging (artikelen 81 en 82 (ex artikelen 85 en 86)) van het EG-Verdrag hebben betrekking op het opheffen van overeenkomsten tussen ondernemingen die tot gevolg hebben dat de mededinging wordt verhinderd (bijv. prijsovereenkomsten tussen mededingers) en op het misbruik maken van een machtspositie. De toepassing van artikel 10 (ex artikel 5) of, in het geval van openbare bedrijven en ondernemingen waaraan de lidstaten bijzondere of uitsluitende rechten verlenen, van artikel 86 (ex artikel 90) van het EG-Verdrag, in combinatie met één van de vorige artikelen, stelt de Commissie ertoe in staat zelfs op te treden in gevallen waarbij een lidstaat dergelijk gedrag oplegt of aanmoedigt. Toch dient erop gewezen te worden dat de mededingingsregels van de Gemeenschap enkel van toepassing zijn indien de beperking een waarneembaar gevolg heeft voor de handel tussen de lidstaten.

Hoewel de Commissie bereid is om elke klacht waarvan ze in kennis wordt gesteld, te onderzoeken, kan ze het bij gebrek aan nadere bijzonderheden niet met het geachte parlementslid eens zijn dat bedoelde bepaling onmiskenbaar indruist tegen de mededingingsregels van de Gemeenschap. Voortgaand op de beschikbare informatie lijkt het er eerder op dat de wet niet leidt tot concurrentiebeperkend gedrag dat een inbreuk vormt op de mededingingsregels van de Gemeenschap.

(2001/C 53 E/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1594/00
van Pere Esteve (ELDR) aan de Commissie

(23 mei 2000)

Betreft: Gebruik van kwik in medische apparatuur

In de communautaire wetgeving, en meer bepaald in richtlijn 93/42/EEG betreffende medische hulpmiddelen (naderhand gewijzigd bij richtlijn 98/79), komt het probleem van het gebruik van kwik in medische apparatuur nergens ter sprake.

Is de Commissie van plan regels vast te stellen voor het gebruik van deze gevaarlijke substantie in medische apparatuur zoals thermometers en bloeddrukmeters, waarvan medische centra, ziekenhuizen, enz. zich bedienen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(4 juli 2000)

De voornaamste beperkingen die op dit ogenblik ten aanzien van het gebruik van kwik gelden en alleen betrekking hebben op kwikverbindingen, werden geïntroduceerd bij Richtlijn 89/677/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten⁽¹⁾. Deze beperkingen gelden voornamelijk niet ten aanzien van het gebruik van kwik in medische apparatuur.

De Commissie laat op dit ogenblik echter een onafhankelijk onderzoek uitvoeren naar de gezondheids- en milieurisico's van kwik in producten, waaronder thermometers. Dit onderzoek zal eind 2000 zijn afgerond. Dit zou kunnen uitmonden in een voorstel, in 2001, tot wijziging van de huidige voorschriften van Richtlijn 76/769/EEG voor wat kwik en kwikverbindingen betreft.

⁽¹⁾ PB L 398 van 30.12.1989.

(2001/C 53 E/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1598/00
van Armando Cossutta (GUE/NGL) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw

Een onderzoek van de dienst preventieve geneeskunde voor migranten van het San Gallicano-ziekenhuis in Rome hangt een algemeen beeld van de praktijk van verminking van de geslachtsorganen van de vrouw in Italië op. Op het ogenblik wonen er in Italië ongeveer 40 000 vrouwen die zo'n verminking ondergaan hebben. Ongeveer 5000 kinderen, dochters van immigranten, dreigen de ingreep te ondergaan, die over het algemeen uitgevoerd wordt op de leeftijd van 6 jaar. In de landen van oorsprong, vooral Egypte en Eritrea, vindt de operatie onder bedenkelijke hygiënische omstandigheden plaats, met zeer ernstige neven-effecten, die dan dikwijls door Italiaanse dokters behandeld moeten worden wanneer de vrouwen later naar Italië komen.

De Italiaanse dokters geven er zich na 20 jaar ervaring rekenschap van dat het om een toestand gaat die bij uitstek cultureel bepaald is; in een paar gevallen zijn ze behoedzaam en geduldig met de vrouwen in gesprek getreden en erin geslaagd om ze te laten afzien van hun voornemen om hun dochters te laten opereren.

Er kan bezwaarlijk rechtstreeks opgetreden worden in Noordoost-Afrika, waar de praktijk zeer verspreid is, maar het aantal Afrikaanse vrouwen dat zich in Europa komt vestigen, neemt toe.

1. Denkt de Europese Commissie studies en onderzoek naar de omvang van het probleem in de landen van Europa te kunnen financieren?

2. Vindt ze het niet nodig om de opleiding van gezondheids- en sociale werkers aan te moedigen die in staat zouden zijn om met geïmmigreerde vrouwen in gesprek te treden over de materie?
3. Acht ze het aangewezen om een gecoördineerde en doelmatige beleidsvoering op te zetten om culturele invloed te kunnen uitoefenen op vrouwen en mannen in immigrantenmilieus, om de praktijk van verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw te laten omzetten in andere culturele gebruiken die meer eerbied betonen voor de lichamelijke integriteit van de vrouw en de rechten van meisjes en vrouwen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(7 juli 2000)

De Commissie is het met de geachte afgevaardigde eens dat het moeilijk is rechtstreeks op te treden in de landen in Oost-Afrika, waar de praktijk van verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw wijdverbreid is. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) ondergaan elk jaar twee miljoen meisjes deze ingreep en onder de immigranten en vluchtelingen in West-Europa neemt het aantal toe.

Tijdens de afgelopen tien jaar is de verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw door de internationale gemeenschap erkend als een grove schending van de mensenrechten van de vrouw. De Verklaring van de Verenigde Naties (VN) van 1993 over geweld tegen vrouwen, de Internationale Conferentie over bevolking en ontwikkeling in 1994 en het Platform voor Actie van Peking in 1995 hebben allemaal de regeringen en de internationale gemeenschap opgeroepen om verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw te verbieden en deze praktijk uit te roeien.

Teneinde strategieën te ontwerpen om aan dit verschijnsel een einde te maken, hebben de WHO, het Kinderfonds van de Verenigde Naties (UNICEF) en het Fonds van de Verenigde Naties voor bevolkingsactiviteiten (UNFPA) in 1997 een historische gezamenlijke verklaring uitgegeven waarin het hoe en waarom van de praktijk van verminking wordt beschreven. De nieuwe communautaire raamstrategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen (2001-2005)⁽¹⁾, die op 7 juni 2000 door de Commissie is goedgekeurd, stelt voor steun te verlenen aan een netwerk van de nationale autoriteiten en de communautaire instellingen voor de verzameling van gegevens over gender-gerelateerde schendingen van de mensenrechten. In 1999 heeft de Commissie steun verleend aan een innoverend actieonderzoek met de WHO voor de uitvoering van een meerlandenstudie inzake de gezondheid van vrouwen en huiselijk geweld.

De Commissie is ervan overtuigd dat alleen het aan de kaak stellen van verminking van de geslachtsorganen bij de vrouw en het veroordelen van degenen die zich daaraan schuldig maken, geen verandering teweeg zal brengen. Aan deze praktijk zal alleen een einde komen als de mensen, en in het bijzonder de vrouwen, ervan overtuigd raken dat zij deze praktijk kunnen stoppen zonder de zinvolle aspecten van hun cultuur op te geven. Er zijn uiteenlopende strategieën nodig, waaronder strategieën die rechtstreeks gericht zijn op de opleiding van gezondheids- en maatschappelijk werkers en de erkenning van de betekenis van overgangsrites. Krachtens Besluit nr. 1400/97/EG van het Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot vaststelling van een communautair actieprogramma voor gezondheidsmonitoring in het kader van de actie op het gebied van de volksgezondheid (1997-2001)⁽²⁾ zal het jaarlijks werkprogramma voor 2001 naar verwachting ook de reproductieve en seksuele gezondheid tot prioriteit verheffen. Dit werkprogramma zal in de zeer nabije toekomst door de Commissie worden goedgekeurd.

Eén strategische doelstelling in de nieuwe communautaire raamstrategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen is de gelijkheid in het civiele leven. De Commissie is voornemens de noodzaak van attitudeveranderingen te beklemtonen en haar voorlichting over de mensenrechten van de vrouw zowel binnen de Gemeenschap als in het kader van de ontwikkelingssamenwerking uitbreiden. In 1999 keurde de Commissie steun goed (470 000 €) voor een proefproject door een lokale organisatie in Zuid-Ethiopië met het specifieke doel de verminking van de geslachtsorganen bij vrouwen tegen 2002 met een kwart terug te brengen. Bij de tenuitvoerlegging van de raamstrategie zal de Commissie haar uiterste best doen om ervoor te zorgen dat het probleem van de verminking van geslachtsorganen in de lidstaten op de agenda wordt geplaatst en van de Gemeenschap de aandacht krijgt die het verdient.

⁽¹⁾ COM(2000) 335 def.

⁽²⁾ PB L 193 van 22.7.1997.

(2001/C 53 E/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1621/00
van Nelly Maes (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Klacht tegen Duitse post wegens oneerlijke concurrentie

De Europese regels met betrekking tot de mededinging bepalen dat postdiensten hun inkomsten uit voorbehouden diensten niet mogen gebruiken voor kruissubsidiëring van activiteiten in voor concurrentie opengestelde sectoren. In Duitsland heeft de Duitse Post AG een wettelijk monopolie voor de standaard postdienst. De pakjesservice is een niet voorbehouden dienst. In tegenstelling tot de gewone postdienst die winst maakt, maakt de pakjesdienst sinds 1984 verlies. In 1994 werd een eerste van een reeks klachten ingediend bij de Europese Commissie wegens oneerlijke mededinging.

Op 21 juli 1999 leidde de Commissie een procedure in tegen de Duitse Post wegens ongeoorloofde overheidssteun. De beoordeling van de Commissie in deze zaak is een test voor de doelmatigheid en de geloofwaardigheid van de regelgeving met betrekking tot de postsector en de overheidssteun. Indien staatssteun de mededinging vervalst, is de ultieme sanctie die de handhaving van de Europese regels waarborgt, de terugbetaling van de ongeoorloofde staatssteun.

In andere gevallen waarbij Duitsland betrokken is, heeft de Europese Commissie de regels met betrekking tot de overheidssteun onverkort toegepast en werden Duitse bedrijven verplicht ongeoorloofde staatssteun terug te betalen.

Zal de Commissie in het geval van de klacht tegen de Duitse Post weerstand kunnen bieden aan de druk van Duitsland en dezelfde kordate houding aannemen.

(2001/C 53 E/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1646/00
van Ward Beysen (ELDR) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Misbruik monopoliesituatie door Deutsche Post AG (DPAG)

In juni 1994 werd een klacht ingediend tegen DGAP, wegens enerzijds misbruik van haar monopoliesituatie door monopolieopbrengsten te versluizen naar de niet onder haar vallende pakjesdienst, wat een ongeoorloofde kruissubsidie betekent en anderzijds wegens het ontvangen van ongeoorloofde overheidssteun. Dankzij de verworven winsten is DPAG er zelfs in geslaagd een pan-Europees netwerk uit te bouwen. Dit gaat uiteraard in tegen de Europese concurrentieregels. De afronding van het onderzoek laat echter op zich wachten. Wanneer mag de beslissing worden verwacht en zal de Commissie in haar beslissing de Europese concurrentieregels eerlijk en volledig toepassen en duidelijke richtlijnen aangeven inzake staatssteun om enerzijds de concurrentiële leefbaarheid en anderzijds vrije keuze voor de consument te garanderen? Indien de kruissubsidie mocht bewezen zijn, zal de Commissie effectieve maatregelen nemen ter bestraffing, meer bepaald door terugbetalingen te laten verrichten door DGAP? Tot slot, welke maatregelen zal de Commissie nemen om toekomstige kruissubsidies en verstoringen van de mededinging te verhinderen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1621/00 en E-1646/00

(30 juni 2000)

Op 20 juli 1999 heeft de Commissie besloten de procedure van artikel 88, lid 2, (ex artikel 93) van het EG-Verdrag in te leiden in verband met de mogelijke verlening van staatssteun aan Deutsche Post AG.

De procedure heeft betrekking op alle beschuldigingen inzake staatssteun tegen Deutsche Post AG.

De Commissie onderzoekt momenteel de van de Duitse regering en de belanghebbende partijen ontvangen opmerkingen. Aangezien het onderzoek nog loopt, kan in dit stadium niet worden ingegaan op de resultaten ervan.

(2001/C 53 E/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1655/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Programma Life

Is de Commissie bereid in het programma Life financiële steunmaatregelen op te nemen ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) die milieuvriendelijke activiteiten uitoefenen, met name de reeds gevestigde KMO's die van plan zijn te werken in beschermde gebieden (plaatselijke instanties, parken) waar abusief gebouwd is en waarvoor saneringsplannen bestaan?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(4 juli 2000)

Via het thematisch onderdeel „Life-Natuur” wordt aan kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) financiële steun verleend voor activiteiten betreffende de instandhouding van natuurlijke habitats en soorten van communautair belang, en meer bepaald voor de totstandbrenging van het Europees netwerk Natura 2000. Of deze KMO's hun activiteiten al dan niet in de beschermde gebieden zelf uitoefenen, speelt daarbij geen rol.

KMO's kunnen ook een beroep doen op het andere Life-onderdeel (Life-Milieu), dat als doelstelling heeft bij te dragen tot de ontwikkeling van innoverende en geïntegreerde technieken en methodes en tot de verdieping van het communautaire milieubeleid.

(2001/C 53 E/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1662/00
van Ari Vatanen (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Belasting op auto's in Finland in strijd met het Gemeenschapsrecht

Toen de Commissie in 1998 een officiële kennisgeving gaf met betrekking tot de belasting op gebruikte voertuigen die vanuit andere lidstaten in Finland worden ingevoerd, verzocht zij tegelijkertijd haar te informeren over andere in dit verband relevante schendingen van het Gemeenschapsrecht. Naar aanleiding daarvan wil ik drie zaken onder de aandacht brengen.

Ten eerste is de basis voor de belasting op een uit andere landen van Gemeenschap geïmporteerde auto veel strenger dan de belasting op een in Finland geproduceerde auto. De fundamentele fout in de Finse wet op de belasting op auto's is dat als grondslag voor de belasting ten bedrage van 100% op in Finland geproduceerde auto's „de productiekosten op de productieplaats” wordt genomen, terwijl dat in het geval van uit andere lidstaten ingevoerde auto's de douanewaarde is, die wat nieuwe auto's betreft „de aankoop-prijs van de importeur” en wat gebruikte auto's betreft „de verkoopprijs van de Finse importeur” is.

Ten tweede correspondeert het systeem dat Finland aanwendt voor het berekenen van de lineaire waardevermindering van auto's niet met de feitelijke waardevermindering. Zo kost een uit Duitsland geïmporteerde zeven maanden oude VW-Golf na belasting meer dan 160 000 Finse mark, terwijl dezelfde auto nieuw bij de dealer slechts 125 000 Finse mark kost. Volgens de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie wordt het neutraliteitsbeginsel geschonden, wanneer op een product dat uit een ander land van de Gemeenschap wordt ingevoerd een hogere belasting wordt geheven dan op een product uit eigen land — ook al gebeurt dat slechts in sporadische gevallen.

Ten derde is de Finse praktijk van belastingheffing op auto's in strijd met de zesde BTW-richtlijn van de EU. Hoewel de richtlijn ondubbelzinnig bepaalt dat de BTW op gebruikte auto's in het land van verkoop wordt geheven, is voor in Finland ingevoerde gebruikte auto's behalve in het land van verkoop ook in Finland BTW verschuldigd. Dat komt omdat in Finland BTW over de autobelasting wordt berekend.

Naar de mening van de Finse consument fungeert de interne markt van de EU voor gebruikte auto's niet. Dat blijkt wel uit het feit dat er in Finland minder dan 1 000 personenauto's per jaar uit andere EU-landen worden ingevoerd, terwijl het aantal gebruikte auto's dat vanuit Duitsland in Zweden wordt ingevoerd zo'n 50 000 bedraagt (1998). Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om wijziging van de Finse regeling voor belastingen op auto's te bewerkstelligen, welke op grond van bovengenoemde drie redenen in strijd is met artikel 95 (artikel 90) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en met de BTW-richtlijn? Welke urgente maatregelen denkt de Commissie te treffen om de rechten van de Finse consument te beschermen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Finse regering heeft aan de aanmaning van 1998 gevolg gegeven door de Finse wetgeving op een reeks punten te wijzigen. De regering heeft met name de jaarlijkse afschrijving van tweedehandsauto's verhoogd van 6 % per jaar tot 7,2 %. Dit percentage is van belang voor de berekening van heffingsgrondslag voor de autobelasting. Is het voertuig meer dan 8 jaar oud, dan wordt jaarlijks 10,8 % afgeschreven, waarmee wordt afgestapt van het systeem van lineaire berekening van de afschrijving dat voorheen voor de gehele levensduur van het voertuig werd toegepast. Verder is het voorheen toegepaste afschrijvingsplafond van 75 % afgeschaft, zodat afschrijvingen die dit percentage overschrijden mogelijk zijn. Tevens heeft de Finse regering de beperking van de fiscale stimulus voor „milieuvriendelijke” voertuigen, die was gereserveerd voor nieuwe auto's, afgeschaft, en deze regeling uitgebreid tot tweedehandsauto's — mits deze voldoen aan de criteria voor „milieuvriendelijke” voertuigen. Ten slotte heeft de regering de eis afgeschaft dat een voertuig 10 000 kilometer gelopen moet hebben om als tweedehandsauto beschouwd te kunnen worden.

Gezien deze wijzigingen en de verbeteringen die zij voor de belastingplichtige autobezitters vertegenwoordigen, en rekening houdend met het ontbreken van exacte regels in de sector autobelasting, die nog altijd niet op communautair niveau geharmoniseerd is, meent de Commissie dat met betrekking tot de naar voren gebrachte bezwaren de nieuwe wetgeving als aanvaardbaar beschouwd kan worden. Zij zal echter een definitieve beoordeling formuleren na het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-393/98, Gomes Valente; het betreft hier een gelijksoortige zaak in een zeer geavanceerd stadium. Zij zal eveneens rekening houden met de elementen die door het geachte parlementslid naar voren zijn gebracht.

De onderdelen van de vraag van de geachte afgevaardigde die niet door bovengenoemde inbreukprocedure worden gedekt, te weten de grondslag van de autobelasting die enerzijds wordt toegepast op in Finland vervaardigde voertuigen en anderzijds op voertuigen uit andere lidstaten, de modaliteiten van de toepassing van de BTW op voertuigen, en de statistieken betreffende de invoer van de voertuigen in Finland, zullen door de Commissie worden bestudeerd. Zij zal daarbij rekening houden met alle beschikbare informatie en de nodige contacten met de Finse overheid opnemen, om er voor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht wordt gerespecteerd.

(2001/C 53 E/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1665/00

van Mario Mauro (PPE-DE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Schending van de rechten van het kind

Het Voorzitterschap van de Raad van ministers van Sociale Zaken — comité voor minderjarigen — heeft op 3 mei 2000 besloten Izabayo Fidencie, een meisje uit Rwanda dat zonder identiteitspapieren in Italië is aangetroffen, uit te zetten naar Zwitserland, naar Nshimiyimana Juvenal, die naar zijn zeggen haar vader is. Er zijn evenwel documenten waaruit met zekerheid blijkt dat deze laatste niet te goeder trouw is.

Het beroep op de regionale rechtbank van Lazio ter aanvechting van het besluit van het Voorzitterschap van de Raad sociale zaken, dat in deze dramatische situatie is genomen zonder diepgaand onderzoek naar de bestaande bewijzen van de Rwandese regering, waaruit de onjuistheid blijkt van de beweringen van Nshimiyimana Juvenal, wijst uit dat het administratieve besluit oppervlakkig is geweest.

De Europese Unie heeft altijd verwezen naar haar inzet voor de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, en heeft uitdrukkelijk haar gehechtheid aan de sociale grondrechten geuit; hetzelfde geldt voor het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Voorts is in artikel 3 van het Handvest van de VN van de rechten van het kind bepaald dat bij alle maatregelen met betrekking tot kinderen, die getroffen worden door overheid of particulieren, rechtbanken of gerechtelijke instanties, de belangen van het kind voorop dienen te staan, en wordt tevens gewezen op het recht van het kind op een gezin, in plaats van het recht van iemand om een kind te hebben.

1. Welke maatregelen denkt de Europese Commissie te treffen om ervoor te zorgen dat Italië daadwerkelijk vaststelt wie de vader en moeder zijn van het meisje Izabayo Fidencie en haar toewijst aan haar rechtmatige of natuurlijke ouders?

2. Welke maatregelen denkt de Europese Commissie te treffen om ervoor te zorgen dat Italië in het licht van de nieuwe documenten en in afwachting van het besluit van de regionale rechtbank van Lazio, de uitwijzing van Izabayo Fidencie naar Zwitserland opschort?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(30 juni 2000)

Het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden alsook het Handvest van de Verenigde Naties van de rechten van het kind maken geen deel uit van het gemeenschapsrecht.

Aangezien de Commissie op het betrokken gebied derhalve niet bevoegd is, kan zij daarop ook niet interveniëren.

(2001/C 53 E/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1667/00 van Rosemarie Müller (PSE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Transparantie van jongerenuitwisselingsprogramma's

Transparantie kan op twee niveaus worden bevorderd. Enerzijds door het openbaar maken van procedures en het beschrijven ervan. Anderzijds kan transparantie echter ook tot uiting komen in het streven procedures zodanig vorm te geven dat zij eenvoudig te begrijpen zijn.

Ziet de Commissie, gelet op het bovenstaande, mogelijkheden om haar diverse uitwisselingsprogramma's voor scholieren en jongeren overzichtelijker te maken, door de verschillende procedures en de aanvraagmethodes eenvoudiger, stringenter en daardoor ook transparanter vorm te geven?

Ziet de Commissie voorts mogelijkheden om de deels uitzonderlijk lange aanvraagtermijnen te bekorten?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(13 juli 2000)

De Commissie deelt de mening dat transparantie niet alleen door de toepassing van open procedures — zoals thans het geval is — maar ook door de vereenvoudiging van deze procedures bereikt moet worden.

In het bijzonder bij de uitvoering van het Jeugd-programma speelt een verbeterde transparantie en daardoor een gemakkelijker toegang tot het programma een belangrijke rol. Er zij vooral op gewezen dat Jeugd de activiteiten van twee communautaire actieprogramma's (Jeugd voor Europa III, Europees Vrijwilligerswerk voor jongeren) in één programma integreert. Hierbij zijn de volgende doelen bereikt: vermindering van de programmadoelen van tien tot drie; de decentralisatie van het beheer van het programma door nationale agentschappen is voortgezet (ca. 80 % van de begroting van het programma). Dit maakt de directe advisering van aanvragers in de nationale taal mogelijk en vergemakkelijkt de toegang tot het programma aanzienlijk.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn ook zoveel mogelijk vereenvoudigd: financiering door vaste bedragen voor een groot aantal projecten; nieuwe, vereenvoudigde en verkorte formulieren; handleiding voor gebruikers beschikbaar op internet

<http://europa.eu.int/comm/education/youth.html>).

In het nieuwe Jeugd-programma zijn de aanvraagtermijnen voor alle acties uniform gemaakt. In het kader van actie I (uitwisseling van jongeren) zijn er bijvoorbeeld vijf aanvraagtermijnen voor projecten die door de nationale agentschappen beheerd worden. Projecten kunnen telkens drie maanden later beginnen. Deze termijnen vloeien voort uit de zorg om een behoorlijk beheer van het programma, dat dure selectievergaderingen voor de selectie van de projecten vereist. Bovendien wordt een groot aantal projecten op het niveau van de nationale agentschappen geselecteerd. Door al deze maatregelen moet worden gegarandeerd dat alle aanvragers vóór het begin van het project een subsidieovereenkomst ontvangen.

(2001/C 53 E/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1671/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Betaling van opdrachtnemers en leveranciers

Kan de Commissie, in aanvulling op het antwoord van mevrouw Schreyer op mijn schriftelijke vraag nr. E-0505/00 ⁽¹⁾, mededelen wanneer de interdepartementale werkgroep die het probleem van de achterstand bij de betalingen moet onderzoeken, verslag zal uitbrengen?

⁽¹⁾ PB C 46 E van 13.2.2001, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(19 juli 2000)

De Commissie zendt haar op 5 juli 2000 aangenomen mededeling inzake de verkorting van de betalings-termijnen rechtstreeks toe aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

(2001/C 53 E/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1679/00
van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Invoering van het Gemeenschapsoctrooi

Bij de discussie die recentelijk is gevoerd over de mededeling „Naar een Europese onderzoekruimte” is een aantal vragen gerezen omtrent de invoering van het Gemeenschapsoctrooi.

Op welke wijze gaat de Commissie waarborgen dat het Gemeenschapsoctrooi zo snel mogelijk in de Unie wordt ingevoerd? Hoe ziet de Commissie het tijdschema voor de uiteindelijke uitvoering van dit project? Op welke wijze gaat de Commissie waarborgen dat het stelsel voor het Gemeenschapsoctrooi zo onbureaucratisch en gebruikersvriendelijk mogelijk wordt en zo min mogelijk kosten met zich meebrengt?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juni 2000)

Het gemeenschapsoctrooi behoort tot de prioriteiten van de Commissie. Begin juli 2000 wordt een voorstel voor een verordening over het gemeenschapsoctrooi ter goedkeuring aan de Commissie voorgelegd. Het uiteindelijke tijdschema voor de invoering van het gemeenschapsoctrooi hangt af van diverse factoren, niet in het minst het succes van de aan de gang zijnde herziening van het EG-Verdrag. Deze

herziening moet uitmonden in een nieuwe, gecentraliseerde Gemeenschapswetgeving voor de regeling van inbreuken op het gemeenschapsoctrooi en betwistingen omtrent de geldigheid ervan. Een van de belangrijkste voorwaarden voor het succes van het gemeenschapsoctrooi is een geïntegreerde rechtspraak die maximale rechtszekerheid biedt. De Commissie bestudeert de verschillende mogelijkheden om het gemeenschapsoctrooi zo gebruiksvriendelijke en goedkoop mogelijk te maken.

(2001/C 53 E/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1693/00

van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Bepalingen inzake banden in het kader van de modelgoedkeuring van auto's

In het kader van de modelgoedkeuring van auto's zijn er in Zweden tal van vragen gerezen over autobanden; is een gecoverde autoband bij voorbeeld een hersteld origineel onderdeel en als dusdanig goedgekeurd in het kader van de modelgoedkeuring? Belangrijker is echter de vraag of de smalle winterbanden die in Zweden op basis van een uitzonderingsregeling mogen worden gebruikt toegelaten zijn overeenkomstig de modelgoedkeuring. De Zweedse Dienst voor het Wegverkeer acht deze banden in het Zweedse klimaat veiliger en doelmatiger. Maar is dit in orde overeenkomstig de modelgoedkeuring? Wat gebeurt er als Zweden met hun auto's met smalle winterbanden in Duitsland gaan rijden? Zijn zij dan in overtreding?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(23 juni 2000)

Een gecoverde autoband is een „herstelde autoband door een versleten autoband weer in goede staat te brengen door de vervanging van het versleten breedvlak door nieuw materiaal”.

In de Gemeenschap stoelt de regelgeving op dit gebied momenteel uitsluitend op nationale bepalingen. Er wordt evenwel overwogen op korte termijn de reglementen 108 en 109 van de economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties verplicht te stellen, waarin de voorschriften voor de goedkeuring van dit soort banden worden gepreciseerd.

Aldus kunnen in Europa gecoverde autobanden worden goedgekeurd, waarvan het gebruik eveneens zal worden gepreciseerd, teneinde onderscheid te maken tussen de eerste en de tweede montage naar gelang van het type motorvoertuig. Bij de goedkeuring van het motorvoertuig gaat het om de eerste montage.

Wat de winterbanden betreft, die ook wel „sneeuwbanden” worden genoemd, gaat het om een „band waarbij het loopvlakpatroon en de structuur in de eerste plaats zijn afgestemd op een beter gedrag in modder of verse of smeltende sneeuw dan bij normale banden (voor weggebruik)”. Deze worden in Europa goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 92/23/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende banden voor motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, alsmede betreffende de montage ervan⁽¹⁾ of de reglementen 30 of 54 van de economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties en moeten op hun zijkanten de volgende opschriften hebben: de letters M+ S of M. S. of M en S.

Het gebruik van winterbanden wordt momenteel in het algemeen voor een bepaalde periode door iedere lidstaat vastgesteld. De lidstaten kunnen eventueel bepaalde afwijkingen toestaan, wat het geval is in Zweden.

Wanneer een burger van een lidstaat voor transitie of voor vakanties zich in een andere lidstaat begeeft, staat het Verdrag van Wenen toe de oorspronkelijke afwijkingen in het kader van het vrije verkeer van motorvoertuigen te handhaven. Indien het hierbij om een langere periode gaat, moet de burger zich daarentegen aan de van kracht zijnde nationale bepalingen houden.

⁽¹⁾ PB L 129 van 14.5.1992.

(2001/C 53 E/230)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1698/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Aantal comités van ambtenaren

Volgens een berekening van de Commissie uit 1997 namen 424 comités van ambtenaren tussen de 4 000 en 5 000 besluiten per jaar.

Hoeveel comités van ambtenaren heeft de Commissie momenteel en hoeveel besluiten hebben deze in 1999 naar schatting genomen?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(28 juli 2000)

Er bestaan thans 242 comités die zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en die tot taak hebben de Commissie bij te staan bij de uitoefening van haar uitvoeringsbevoegdheden.

In 1999 hebben deze comités meer dan 2500 adviezen over ontwerp-uitvoeringsmaatregelen uitgebracht.

(2001/C 53 E/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1699/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Visverwerkingsvoorschriften

Begin 1999 deelde de Zweedse Keuringsdienst van waren mede dat kleine vishandelaren zich aan dezelfde strikte EU-voorschriften dienden te houden als de visindustrieën. Dit betekent dat kleine vishandelaren o.a. in Skåne voor miljoenen kronen moeten verbouwen met het gevolg dat zij hun eigen visrokerij moeten opgeven. De EU-voorschriften voor de verwerking van vis bepalen o.a. dat een ruimte waarin iemand vis fileert niet door iemand anders mag worden betreden. Evenmin mag vis in een andere verwerkingsfase dan filet door deze ruimte worden vervoerd. De Zweedse Keuringsdienst van waren ging er in eerste instantie van uit dat kleinere installaties buiten deze regeling vielen, maar in 1999 bleken de strenge voorschriften algemeen geldig te zijn.

Is de Commissie eveneens van mening dat kleinere vishandelaren wat betreft schoonmaken, drogen en roken van vis dezelfde voorschriften moeten volgen als de visindustrieën?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(17 juli 2000)

De voorschriften inzake de hygiënische behandeling van vis en visserijproducten staan in Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 95/71/EG⁽²⁾. Sommige vereisten in de Zweedse wetgeving waaraan door de geachte afgevaardigde wordt gerefereerd, en met name de bepalingen dat „geen enkele ruimte waarin iemand vis fileert, door andere personen mag worden betreden”, lijken gedetailleerder te zijn dan de vereisten in Richtlijn 91/493/EEG. Verschillen tussen de communautaire bepalingen en de nationale wetgeving zijn mogelijk het gevolg van wijzigingen bij de omzetting van communautaire richtlijnen in nationaal recht.

De Commissie bestudeert en consolideert op dit moment alle bestaande hygiëneregels in de Gemeenschapswetgeving. Eén van de aspecten waaraan hierbij aandacht wordt besteed, is de noodzaak van flexibiliteit voor in het bijzonder kleine bedrijven; eventuele voorstellen zullen zo snel mogelijk bij het Parlement en de Raad worden ingediend.

(¹) PB L 268 van 24.9.1991.

(²) PB L 332 van 30.12.1995.

(2001/C 53 E/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1704/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Verbod op de couperen van hondenstaarten

Is het Zweedse verbod op het couperen van hondenstaarten verenigbaar met de interne markt van de EU, aangezien het verbod op het couperen van hondenstaarten niet in de hele EU geldt?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(14 juli 2000)

De Commissie heeft begrepen dat het Zweedse verbod op het couperen van hondenstaarten is opgelegd in verband met het dierenwelzijn.

Bij ontstentenis van Gemeenschapswetgeving over dit aspect van het dierenwelzijn mogen de lidstaten in beginsel hun nationale regels handhaven, op voorwaarde dat ze daarbij de algemene bepalingen van het EG-Verdrag respecteren.

De Commissie is niet op de hoogte van problemen in verband met de interne markt als gevolg van het Zweedse verbod.

(2001/C 53 E/233)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1722/00
van Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) aan de Commissie

(20 mei 2000)

Betreft: Maatregelen om de veiligheid van autotunnels te waarborgen

Europese organisaties van automobilisten hebben een onderzoek laten uitvoeren, waarbij door middel van steekproeven het niveau van veiligheid is vastgesteld in 25 autotunnels in acht Europese landen. Voor het onderzoek werden tunnels onderzocht die het meest door toeristen worden gebruikt.

In het onderzoek werden tien verschillende criteria gehanteerd om de veiligheid van de tunnels vast te stellen. De belangrijkste uitgangspunten voor de waardering van de veiligheid waren onder andere de brandveiligheid, de breedte van de rijstroken, de beschikbaarheid van voldoende ruimte voor ambulances en brandweerwagens in geval van ongelukken, de aanwezigheid van videobewaking in de tunnels en de mate waarin de ventilatie van de tunnels berekend is op ongevallen.

Tevens werd onderzocht hoe snel de brandweer, ambulances en andere hulpdiensten in geval van ongelukken ter plaatse kunnen zijn. Behalve de mogelijkheid voor voertuigen van hulpdiensten om de plaats van het ongeluk te bereiken werd onderzocht of het personeel van hulpdiensten is opgeleid om op te treden bij ongevallen in tunnels.

Uit het onderzoek kwam naar voren dat een aantal tunnels zeer gevaarlijk bleek te zijn en een onvoldoende niveau van veiligheid liet zien. Voor sommige tunnels viel een duidelijke onverschilligheid bij de beheerders te constateren voor wat betreft de veiligheid, of werd er slechts op formele wijze aandacht aan de veiligheid besteed, aangezien werkelijke kennis hierover ontbrak.

De Commissie heeft het betreffende onderzoek ook ontvangen, zodat ik de volgende vraag zou willen stellen: welke maatregelen gaat zij nemen om te waarborgen dat de autotunnels in Europa veilig zijn?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(30 juni 2000)

Uit het door het geachte parlamentslid genoemde onderzoek is effectief gebleken dat de niveaus van veiligheid in de Europese verkeerstunnels, met name bij een grote brand, zeer uiteenlopend zijn. Dat komt voornamelijk door de ontwikkeling van de bij de ingebruikneming van de tunnels geldende technieken alsmede door ontwikkeling van de verkeersomstandigheden. Daardoor scoren de recentste tunnels doorgaans beter op het gebied van de veiligheid.

Het is in de eerste plaats de taak van de bevoegde autoriteiten, de opdrachtgevers of de concessiehouders de nodige maatregelen te nemen om een goed niveau van veiligheid in de tunnels te garanderen. Deze maatregelen kunnen bestaan uit technische aanpassingen van de constructie, het plaatsen van veiligheidsvoorzieningen, de toepassing van regels voor het beheer van het verkeer om het risico zo laag mogelijk te houden, of maatregelen die het optreden van de hulpdiensten bij ongevallen vergemakkelijken.

Lange verkeerstunnels zijn te verschillend qua geometrie, ligging en ouderdom om een traditionele normatieve aanpak erop toe te passen.

De veiligheid in de tunnels moet evenwel permanent opnieuw worden geëvalueerd teneinde gebruik te maken van innovaties en technische vooruitgang. De Commissie wil daartoe de uitwerking van een geharmoniseerde methode stimuleren.

Zij steunt tevens de werkzaamheden van internationale organisaties zoals de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling of de „Association mondiale de la route” die tot doel hebben de veiligheid in tunnels te verbeteren door de uitwisseling van ervaringen door de leden en de inventarisering van de verschillende technieken en procedures. Het ligt niet in de bedoeling van de Commissie deze werkzaamheden over te doen.

In het kader van het vijfde programma voor onderzoek tenslotte heeft de Commissie ook oproepen tot het indienen van voorstellen gepubliceerd voor het verbeteren van de technieken om de risico's en de gevolgen van ongevallen in tunnels te verminderen. Het onderzoek naar specifieke technologieën moet met name betrekking hebben op de verbetering van de systemen voor het controleren of doven van een beginnende brand, maar moet er vooral op gericht zijn brand te voorkomen.

(2001/C 53 E/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1723/00
van Mauro Nobile (UEN) aan de Commissie

(20 mei 2000)

Betreft: Voorstel tot wijziging van richtlijn 97/67/EG van 15 december 1997

Momenteel is een voorstel in behandeling tot wijziging van richtlijn 97/67/EG⁽¹⁾ met een aanzienlijke verlaging van de gewichts- en prijsdrempel, volledige liberalisatie van de rechtstreekse reclame en de uitgaande grensoverschrijdende post en de invoering van het begrip „speciale diensten” die o.a. de bestelling van de normale post door middel van nieuwe technologieën zou omvatten.

De kosten van de universele dienst variëren sterk tussen de lidstaten, o.a. wegens structurele factoren, en het voorstel dreigt de kosten van de universele dienst ondraaglijk te maken, waardoor het in landen als Italië structureel noodzakelijk is vormen van compensatie te zoeken ten laste van de particuliere bedrijven en/of door belastingheffing.

Kan de Commissie mededelen:

- in hoeverre zij rekening heeft gehouden met de resoluties van het Europees Parlement van 14 januari 1999 en 18 februari 2000 ten aanzien van zowel het toelichten van de studies over de uitvoerbaarheid en duurzaamheid, waarop de voorstellen voor liberalisatie zijn gebaseerd, als het verzoek om overleg te plegen met de verschillende leveranciers van de universele dienst om de gevolgen van het onderhavige voorstel te evalueren,
- of zij zich ervan bewust is dat de sterkste lidstaten die bij de uitvaardiging van de eerste richtlijn structureel al waren bevoordeeld en al jaren een expansiebeleid voeren ten nadele van de zwakkere lidstaten, worden geprivilegieerd,

- of in Zweden de gevolgen van de liberalisatie voor de werkgelegenheid, de prijzen en de begroting gunstig zijn,
- of zij nauwkeurig de specifieke gevolgen van het voorstel tot wijziging van richtlijn 97/67/EG heeft beoordeeld voor de verschillende lidstaten, met name Italië, waar men zich enorme inspanningen getroost voor het herstel van de kwaliteit en de omvang in het algemene kader van de beperking van de kosten en waar een zo drastische liberalisatie met deels onvoorzienbare gevolgen grote schade zal toebrengen, met het concrete gevaar, en dit niet alleen in Italië, van geheel onaanvaardbare sociale gevolgen en gevolgen voor de werkgelegenheid,
- of zij eraan heeft gedacht dat de vaagheid van het begrip „speciale diensten” zou kunnen leiden tot een aanzienlijke samentrekking van het desbetreffende gebied — waarbij in feite bijna 80 % van de markt wordt geliberaliseerd — en een ernstige schending van het principe van evenredigheid tussen de verplichtingen van een universele dienst en de voor het bereiken van deze doelstellingen gebruikte middelen, hetgeen de economische duurzaamheid ervan in de weg staat?

(¹) PB L 15 van 21.1.1998, blz. 14.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(23 juni 2000)

De voorgestelde herziening van de Richtlijn postdiensten 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst, die de Commissie onlangs heeft goedgekeurd, beoogt de geleidelijke en gecontroleerde liberalisatie van de markt van postdiensten voort te zetten, zoals bepaald in artikel 7, lid 3, van genoemde richtlijn. Dit voorstel stoelt op een aantal op initiatief van de Commissie gedane impactstudies en op de informatie die de betrokken partijen, met name de leveranciers van de universele diensten, haar hebben verstrekt. De Commissie heeft altijd zoveel mogelijk rekening gehouden met de door de leden van het Parlement geuite standpunten en in het bijzonder met de resoluties van 14 januari 1999 en 18 februari 2000.

In 1997 werd in Richtlijn 97/67/EG reeds bepaald dat de diensten met toegevoegde waarde, genaamd „nieuwe diensten” („die sterk verschillen van de conventionele diensten”) geen deel uitmaken van de universele dienst zodat er geen redenen zijn om deze diensten aan de leveranciers van de universele dienst voor te behouden. Door in haar voorstel tot wijziging van deze richtlijn een definitie van „speciale diensten” op te nemen, heeft de Commissie het algemene concept van diensten met toegevoegde waarde willen preciseren en derhalve hieraan een grotere rechtszekerheid willen geven. Het voorstel van de Commissie wijzigt dus niet de regeling van het verrichten van deze diensten die reeds lang die van de vrije mededinging moet zijn.

Bij haar aanpak van de sector postdiensten neemt de Commissie aandachtig de situatie van elke lidstaat onder de loep en laat aan hen op basis van het subsidiariteitsbeginsel de vrijheid de middelen te gebruiken om te zorgen voor de handhaving van de universele dienst. In deze zin en overeenkomstig de door het Parlement en de Raad goedgekeurde tekst staat Richtlijn 97/67/EG de lidstaten toe zorg te dragen voor handhaving van de universele dienst, met name dankzij een gereserveerde aan hun situatie aangepaste dienst, die kan worden aangevuld met een compensatiefonds en een vergunningstelsel. De voorgestelde herziening van deze richtlijn wijzigt deze bepaling niet.

Zoals in Richtlijn 97/67/EG wordt voorgeschreven, is het liberalisatieproces van de markt van postdiensten geleidelijk en gecontroleerd, waardoor een passende aanpassing van iedere lidstaat aan de ontwikkeling van het communautaire kader mogelijk is.

De expansiestrategieën van sommige postbedrijven betreffen met name gebieden die al sinds vele jaren voor de mededinging open staan en zijn met name gebaseerd op de noodzaak de sector postdiensten aan de nieuwe economische situatie aan te passen.

(2001/C 53 E/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1724/00
van Armando Cossutta (GUE/NGL)
en Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betref: De catastrofe van Tsjernobyl en Wit-Rusland

Aarzelende plaatselijke autoriteiten, die informatie achterhouden, de EU en de internationale gemeenschap die hun steun drastisch terugschroeven en liever voorrang geven aan de ontwikkeling van de Oekraïne: het mag geen verbazing wekken dat deze twee factoren veertien jaar later de gevolgen van de ramp van Tsjernobyl voor het gehele grondgebied van Wit-Rusland, waar de dagen na de ontploffing van de reactor 70 % van de radioactieve neerslag terecht is gekomen, uitermate dramatisch hebben gemaakt. Het aantal kinderen met chronische aandoeningen – vooral kanker van de schildklier – is van 10 % tot 22 % gestegen, tot een totaal aantal van 500 000; in totaal zijn twee miljoen inwoners onder permanente medische behandeling voor door straling veroorzaakte disfuncties van het hormoonsysteem, het spijsverteringsstelsel, de bloedsomloop en de nieren. In de streek van Stolin alleen al is het aantal pathologische verschijnselen toegenomen met 240 % bij volwassenen en 320 % bij kinderen.

De bevoegde instanties voorzien dat de medische en gezondheidstoestand in de 3678 getroffen woonkernen in 2010 een crisispiek zal bereiken. Bovendien heeft de economie van Wit-Rusland door de ramp een verlies van 200 miljard dollar moeten incasseren. Tegen deze achtergrond heeft de EU, om redenen van herstructurering van de activiteiten van haar diensten, bijna alle steun in het kader van ECHO opgeschort of besloten niet te continueren.

1. Welke dringende acties denkt de Commissie te nemen om de gevolgen van de gezondheids- en milieucatastrofe in Wit-Rusland te verlichten en te voorkomen dat een en ander nog verder rampzalig escaleert?
2. Welke noodmiddelen denkt de Commissie, al dan niet in het kader van ECHO en TACIS, in te zetten om de burgerbevolking te helpen en de bestaande medische en gezondheidsinfrastructuur van Wit-Rusland te verbeteren?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(26 juni 2000)

Het lijkt voor de Commissie geen twijfel dat de gevolgen van de ramp een zware wissel blijven trekken op het heden en de toekomst van de Belarussische bevolking.

Daarom ook heeft de Commissie een actieve rol gespeeld in de internationale hulpoperatie na de ramp, met name via de bevoorrechte kanalen van het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap (ECHO). Bovendien heeft de verslechtering van de betrekkingen tussen de EU en Belarus sinds eind 1996 geen negatieve uitwerking gehad op de communautaire humanitaire hulp, omdat de Raad in 1997 uitdrukkelijk had besloten dergelijke steun niet op te schorten. Tussen 1993 en 1999 heeft de Commissie aan Belarus voor meer dan zes miljoen euro humanitaire hulp verstrekt die specifiek verband hield met het incident in Tsjernobyl, in het bijzonder voor de bestrijding van schildklierkanker. TACIS heeft technische bijstand verleend via het programma voor nucleaire veiligheid, met name ten behoeve van therapieën voor de behandeling van schildklierkanker, via het Lien-programma in samenwerking met de plaatselijke niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en ook via het Interstate-programma, om na te gaan hoe de gevolgen van het incident voor het milieu en de volksgezondheid zoveel mogelijk kunnen worden beperkt en hoe de institutionele structuren kunnen worden versterkt om ze het hoofd te bieden.

Er zij op gewezen dat het verlenen van hulp geen eenvoudige zaak was. Enerzijds hebben de Belarussische autoriteiten stelselmatig de gevolgen van het incident onderschat – met name om interne politieke redenen – en daarom ook een binnenlandse oplossing gezocht voor het probleem, die echter op alle niveaus ontoereikend was (informatieverstrekking, evacuatie van de bevolking in de getroffen gebieden, verzorging van zieken, hulp aan gezinnen) met als resultaat dat de bevolking thans naar de zwaarst besmette gebieden terugkeert omdat er geen alternatieven zijn. Anderzijds werd de communautaire hulp door administratieve hinderpalen in de weg gestaan, met name wanneer medische apparatuur en producten de douane moesten passeren.

De Commissie blijft het probleem van nabij volgen. Momenteel verstrekt zij nog hulp aan de bevolking en aan de medische en gezondheidsdiensten. Voorts plant zij voor het jaar 2000 voedselhulp en medische bijstand aan bejaarden, mindervaliden en gezinnen. TACIS was en is evenwel niet bedoeld voor humanitaire hulpverlening en het is bovendien niet mogelijk om infrastructuurprojecten via TACIS te financieren. Toch wil de Commissie, binnen de grenzen van de TACIS-verordening, samen met NGO's projecten opzetten op het gebied van de volksgezondheid ten behoeve van Tsjernobyl.

De oorzaken van de groeiende crisis op het gebied van de volksgezondheid en het milieu in Belarus moeten hoe dan ook in detail worden geanalyseerd. In dit opzicht mag niet worden vergeten dat de Belarussische bevolking en in het bijzonder de meest achtergestelde groepen daarvan de gevolgen dragen van een algemene verslechtering van de sociaal-economische situatie, inclusief de infrastructuur voor de medische zorg, de volksgezondheid en de sociale zekerheid. Bovendien maakt de huidige politieke leiding in Belarus de samenwerking met de internationale humanitaire organisaties er niet gemakkelijker op. Het zou gepast zijn de Belarussische autoriteiten tegen deze achtergrond te herinneren aan hun fundamentele verantwoordelijkheden, niet alleen wat betreft hun politieke keuzen die tot een verarming van de bevolking en isolatie van hun land van de internationale gemeenschap leiden, maar ook wat betreft de ontoereikende aanpak van de gevolgen van het incident van Tsjernobyl.

(2001/C 53 E/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1729/00

**van Ioannis Souladakis (PSE), Ulpu Iivari (PSE)
en Michel Rocard (PSE) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Bescherming van auteursrechten op Europese muziek in de VS

Op grond van de bestaande wetgeving in de VS behoeven restaurants, bars en dergelijke ondernemingen in dit land geen auteursrechtvergoeding te betalen voor de muziek die in deze zaken ten gehore wordt gebracht. Als gevolg daarvan derft de Europese muziekindustrie de vergoeding voor de auteursrechten op haar muziek. Onlangs beschuldigde de WTO de VS van schending van de internationale normen inzake muziekauteursrechten. Tot op heden zijn in de VS maatregelen ter correctie van deze situatie achterwege gebleven. Daarom lopen de Europese muziekproducenten nog steeds aanzienlijke inkomsten mis.

Welke maatregelen overweegt de Commissie ter bescherming van de auteursrechten op Europese muziek die op de hierboven vermelde plaatsen in de VS ten gehore wordt gebracht?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(6 juli 2000)

Het geachte parlementslid doelt op deel 110, lid 5, van de „Copyright Act” van de Verenigde Staten, waarin onder bepaalde voorwaarden wordt toegestaan dat muziek van radio- en televisiestations in openbare gelegenheden — zoals bars, winkels en restaurants — ten gehore wordt gebracht, zonder dat daarvoor muziekauteursrechten behoeven te worden betaald.

Naar aanleiding van een klacht die door de „Irish Music Organisation” (IMRO) werd ingediend, krachtens de verordening inzake handelsbelemmeringen (Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) werden vastgesteld⁽¹⁾, hebben de Gemeenschap en haar lidstaten in januari 1999, krachtens het memorandum van overeenstemming van de WTO over de beslechting van geschillen, een procedure tegen de Verenigde Staten op gang gebracht om aan te tonen dat deel 110 van de „US Copyright Act” onverenigbaar is met de bepalingen van de WTO-overeenkomst inzake de handelsaspecten van intellectuele eigendomsrechten (TRIPs).

Op 15 juni 2000 heeft het WTO-panel verslag uitgebracht over deze zaak en daarbij bevestigd, dat deel 110, lid 5, grotendeels onverenigbaar is met de TRIPs-overeenkomst van de WTO. De Verenigde Staten mogen nog steeds in beroep gaan tegen dat verslag. De Commissie zal er zorg voor dragen dat de Verenigde Staten volledig en tijdig uitvoering geven aan de conclusies van dit verslag, ten behoeve van de betrokken economische subjecten in de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994.

(2001/C 53 E/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1730/00**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Talenbeleid van de Europese Commissie: instandhouding en bevordering van minoritaire en regionale talen

In haar gecombineerde antwoord op mijn vragen E-0465/00 en E-0478/00 ⁽¹⁾ deelt de Commissie mee dat zij tevens onderzoek doet naar de mogelijkheid om een specifieke studie betreffende de behoeften van de linguïstische minderheden in de Unie te beginnen die een positieve aanvulling zou kunnen vormen op de informatie die over dit onderwerp reeds beschikbaar is. Ik zou over dit vraagstuk in de toekomst graag nauwkeurig op de hoogte worden gehouden.

Kan de Commissie daarom informatie verstrekken over de huidige situatie met betrekking tot deze kwestie? Wanneer zal door haar een definitief besluit worden genomen over de tenuitvoerlegging van dit onderzoek en welke zullen daarbij de doelstellingen en de richtsnoeren zijn?

Kan de Commissie eventueel mededelen of het hierbij om een intern onderzoek van de Commissie of om een extern onderzoek gaat?

⁽¹⁾ PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 82.

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(25 juli 2000)

De Commissie is bezig met de opstelling van een bestek voor het houden van een aanbesteding voor een specifieke studie naar de behoeften van de regionale en minoritaire taalgemeenschappen in de Unie.

De bedoeling is voort te bouwen op de resultaten van de Euromosaic-studie die in 1992 is uitgevoerd en in 1997 is aangevuld voor de drie nieuwe lidstaten. Het eerste doel is het opstellen van een inventaris van de regionale en minoritaire taalgemeenschappen in verband met de volgende aspecten: het gebruik van de taal, de juridische en administratieve positie van de taal en het gebruik van de taal in het onderwijs, de media, het openbare leven en de economie. Het tweede doel is het opstellen van een lijst met de in de verschillende landen van Europa genomen maatregelen ter ondersteuning en bevordering van talen en het maken van een analyse van de kosten en het effect daarvan op het gebruik van de taal. De studie is bedoeld om het mogelijk te maken de communautaire steun beter te richten op de taalgemeenschappen die de meeste steun nodig hebben en op de meest efficiënte bevorderingsmaatregelen, rekening houdend met de ingezette middelen.

Een besluit over het tijdschema voor de uitvoering van de studie hangt af van de oplossing van de juridische moeilijkheden in verband met de uitvoering van de betreffende begrotingslijn (B3-1000).

(2001/C 53 E/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1736/00**van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie**

(20 mei 2000)

Betreft: Het tracé van de Atlantische autosnelweg langs Porriño

Er waren drie mogelijkheden voor het tracé van de Atlantische snelweg langs Porriño (Pontevedra, Spanje). Het Ministerie van Ontwikkeling en het bedrijf dat de concessie heeft verkregen, hebben de keus laten vallen op het tracé dat voor het milieu het schadelijkst is: vlak langs de lagune van las Gándaras de Budiño binnen de zone die gepland is als onderdeel van het netwerk Natura 2000.

Deze zone is opgenomen in het register van groene ruimten in Galicië overeenkomstig de wet van 28 oktober 1999 die voorlopig de zones bundelt die worden voorgesteld om op te nemen in het netwerken Natura 2000 als natuurgebieden die algemene bescherming genieten.

Is het de Commissie bekend dat voor dit tracé van de Atlantische autosnelweg is gekozen dat loopt door een gebied van Europees belang volgens richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ van de Raad over instandhouding van natuurlijke habitats?

Wordt bij de aanleg van dit stuk weg geld van de Gemeenschap gebruikt?

Welke stappen denkt te Commissie te zetten bij de Spaanse en Galicische autoriteiten ter bescherming van las Gándaras de Budiño?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(22 juni 2000)

Volgens de van de Spaanse autoriteiten ontvangen gegevens, wordt het weggedeelte van de Atlantische snelweg bij Porriño tijdens de programmaperiode 2000-2006 niet medegefinancierd uit de structuurfondsen, omdat het via een concessie aan een particuliere onderneming wordt aangelegd.

Het betrokken gebied, „Gandaras de Budiño” is door de Spaanse autoriteiten voorgesteld als gebied van communautair belang (ES 1140011). Daarom heeft de Commissie besloten de in uw schriftelijke vraag vermelde feiten op te tekenen als van ambtshalve ontdekt geval. Voor het onderzoek van dit dossier, heeft de Commissie vragen gesteld aan de Spaanse autoriteiten om te controleren of in dit geval het Gemeenschapsrecht is nageleefd.

(2001/C 53 E/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1747/00

van Luckas Vander Taelen (Verts/ALE) aan de Commissie

(25 mei 2000)

Betreft: Onpartijdigheid van de jury van het internationale architectuurconcours

In antwoord op vraag P-2255/99⁽¹⁾ van ondergetekende over het concours „Sentiers de l'Europe” heeft de Commissie verklaard een inbreukprocedure tegen België te hebben ingeleid wegens schending van artikel 13 (betreffende prijsvragen) van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992.

Tijdens beide rondes van het concours „Sentiers de l'Europe” voldeden drie juryleden niet aan de vereisten inzake onafhankelijkheid, die in genoemde richtlijn zijn vastgelegd:

- de heer Montois was geassocieerd met het winnende bureau ART&BUILD in het kader van een in november 1997 uitgeschreven concours voor de renovatie van de LOTTO-toren die vervolgens aan hun werd gegund;
- de heer Van de Voorde, voorzitter van de jury, was op het moment van het concours met name geassocieerd met het architectenatelier van Genval (dat uit het concours als tweede tevoorschijn kwam) in het kader van projecten voor de bouw van het D3-gebouw van het Europees Parlement en het nieuwe NMBS-station Leopoldswijk;
- de heer Lallemand van het bureau ART&BUILD was reeds op het moment van het concours verantwoordelijk voor het ontwerp van het project van en de leiding van het bouwteam voor de renovatie van het Berlaymont 2000 waarvan de technische coördinatie in handen is van de heer Giulianelli, als vertegenwoordiger van de Europese Commissie lid van de jury.

In het reglement van het concours was niet voorzien in de aanwezigheid van de heren Van Hufflen en Martiny en erevoorzitter Hasquin (Belgen). Dit alles had tot gevolg dat bij de tweede ronde 8 Belgische juryleden aanwezig waren (nog afgezien van de aanwezigheid van de heer Hasquin), terwijl het reglement slechts voorzag in de aanwezigheid van 5 Belgische juryleden.

Heeft de Commissie tevens een inbreukprocedure tegen België ingeleid wegens ontoereikende onafhankelijkheid van de jury in het licht van de bovenstaande elementen? Indien dit niet het geval is, denkt de Commissie dan niet dat dit nodig is? Is de Commissie niet van oordeel dat de zakelijke relatie tussen de heer Giulianelli en de heer Lallemand, een van de architecten van het winnende bureau, strijdig is met het beginsel van de onafhankelijkheid van de jury ten aanzien van de deelnemers?

Hoe kan de Commissie in haar antwoord op vraag P-2255/99 verklaren geen verantwoordelijkheid te dragen voor de gunning van de opdracht, hoewel zij in de jury zelf vertegenwoordigd was? Had zij niet tijdens de afwikkeling van het concours haar bevoegdheid als hoedster van de naleving van communautaire richtlijnen moeten uitoefenen, met name van richtlijn 92/50/EEG?

(¹) PB C 203 E van 18.7.2000, blz. 157.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juni 2000)

Als aangekondigd in het antwoord op schriftelijke vraag P-2255/99 (¹) van geachte afgevaardigde, is de Commissie overgegaan tot het inwinnen van aanvullende inlichtingen bij de nationale autoriteiten, een en ander in het kader van de niet-nakomingsprocedure, bedoeld in artikel 226 (ex artikel 169) van het EG-Verdrag, die door haar is ingesteld tegen België. Deze inlichtingen betreffen de nieuwe feiten, zoals die door de geachte afgevaardigde zijn gesignaleerd in eerder genoemde schriftelijke vraag, en hebben betrekking op de samenstelling en onafhankelijkheid van de leden van de jury's van concours en de procedure voor de beoordeling van inschrijvingen. Het antwoord van de Belgische autoriteiten op dit nieuwe verzoek om inlichtingen, evenals het antwoord van deze autoriteiten op de ingebrekestelling, worden momenteel grondig geanalyseerd door de Commissie.

In verband met de meer specifieke vraag over de betrokkenheid van de Commissie bij het concours in kwestie kan de Commissie slechts opnieuw herhalen dat, zoals reeds is gezegd in de antwoorden op de schriftelijke vragen P-1486/99 (²) et P-2255/991 van geachte afgevaardigde over dezelfde onderwerpen, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in deze zaak de aanbestedende dienst is. De aanwezigheid van een ambtenaar van de Commissie in de jury van het concours doet niet af aan de bevoegdheid, die haar is verleend op grond van het EG-Verdrag, om toe te zien op de naleving van het Gemeenschapsrecht door de aanbestedende diensten van de lidstaten, met name op het gebied van overheidsopdrachten.

(¹) PB C 203 E van 18.7.2000, blz. 157.

(²) PB C 27 E van 29.1.2000.

(2001/C 53 E/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1758/00

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Zwemwaterrichtlijn

De 25 jaar oude zwemwaterrichtlijn van de EU is aan vernieuwing toe. Daarbij moet specifieke aandacht worden besteed aan organoleptisch onderzoek, omdat de via visuele controle verkregen waarden vaak misleidend zijn.

Op welke wijze wil de Commissie waarborgen dat de verouderde zwemwaterrichtlijn zo snel mogelijk up to date wordt gemaakt?

Op welke wijze wil de Commissie de inhoud van de richtlijn wijzigen, met name voor wat betreft de te meten stoffen, de meetprocedures en het organoleptisch onderzoek, om te waarborgen dat de meetresultaten te allen tijde objectief en vergelijkbaar zijn?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(20 juli 2000)

Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater⁽¹⁾ is hoofdzakelijk gericht op het controleren van natuurlijke zwembaden op verontreiniging door afvalwater en in het bijzonder op fecale verontreiniging. De lidstaten zijn daarom verplicht regelmatig monsters van het water te nemen en deze in gekwalificeerde microbiologische laboratoria te analyseren op de aanwezigheid van fecale indicatoren. Naast deze laboratoriumanalyses moet het water voor sommige esthetische parameters worden gecontroleerd, hetgeen betekent dat zij onder meer visueel worden gecontroleerd op de aanwezigheid van minerale oliën en hardnekkig schuim van detergents en aan een geurcontrole op de aanwezigheid van fenolen worden onderworpen. De controle wordt in de meeste lidstaten door gekwalificeerd en ervaren personeel uitgevoerd. Er kunnen evenwel interpretatiefouten worden gemaakt.

De Commissie heeft sinds 1998 intensief gewerkt aan de revisie van de bovengenoemde richtlijn. In de meeste lidstaten worden proeven gedaan op de stranden en een werkgroep van deskundigen houdt zich bezig met alle controleaspecten, met inbegrip van de parameters en de analysemethoden. De Commissie zal zich in deze kwestie zoveel mogelijk op de (voorgestelde) normen van de Wereldgezondheidsorganisatie richten.

De Commissie wil vóór het zomerreces een mededeling over de beginselen van de herziening van de richtlijn bij het Parlement en de Raad indienen. De mededeling zal het uitgangspunt zijn van een brede overlegprocedure waarbij alle belanghebbende partijen worden betrokken; dit moet in het najaar van dit jaar in een conferentie over het zwemwater uitmonden. De Commissie wil in de eerste helft van 2001 een voorstel voor de herziening van de richtlijn indienen.

⁽¹⁾ PB L 312 van 5.2.1976.

(2001/C 53 E/241)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1762/00

van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreeft: Reorganisatie van DG Energie en Vervoer

De Commissie beweert in haar antwoord op vraag E-0344/00⁽¹⁾ dat het bevorderen van hernieuwbare energie sinds de reorganisatie een belangrijker plaats inneemt. Uit haar antwoord kan evenwel worden opgemaakt:

1. dat de verhouding tussen het aantal ambtenaren dat zich uitsluitend met energie bezighoudt (142) en het aantal ambtenaren dat zich uitsluitend met transport bezighoudt (189) minder gunstig is voor energie dan vóór de reorganisatie, toen de verdeling evenwichtiger was;
2. dat het aantal personeelsleden dat zich specifiek bezighoudt met hernieuwbare energie en energie-efficiëntie met circa 20 % is gedaald.

Het aantal klachten over steeds grotere achterstand bij de uitvoering van contracten in het kader van energieprogramma's, met name wat betreft de betalingen, die in vele gevallen meer dan zes maanden vertraging oplopen, neemt toe. Is de Commissie van plan urgente maatregelen te treffen om dit probleem eindelijk op te lossen, en zo ja, welke maatregelen?

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 134.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(17 juli 2000)

De door het geachte parlamentslid vermelde becijferde vergelijking is niet volledig; zij houdt geen rekening met het aantal ambtenaren die in de horizontale diensten voor de ontwikkeling van nieuwe energiebronnen en voor energiebeheersing werken. Het gaat gedeeltelijk om de volgende activiteiten: financieel beheer en financiële controle, milieu, technologische ontwikkeling en verspreiding en valorisatie van de resultaten van de programma's en de technologieën.

De betalingsachterstand houdt geen verband met de fusie. De achterstand voor contracten en betalingen in het kader van Altener bijvoorbeeld gaat tot juli 1999 terug; deze situatie dateert dus van vóór de nieuwe organisatie.

Integendeel, dankzij de fusie van de Directoraten-generaal Energie en Vervoer kon deze situatie worden rechtgezet. Er kon een nauwkeurige inventaris van de betalingen worden opgesteld. Uit deze laatste blijkt dat er eind februari 2000 bijna 1200 financiële transacties die effectief betrekking hadden op verscheidene programma's voor energie, met inbegrip van duurzame energiebronnen, op uitvoering wachtten. Begin maart 2000 is een task-force opgericht om deze achterstand weg te werken. Tot nu toe werden meer dan 750 transacties afgehandeld, terwijl men voor 200 transacties nog op bijkomende informatie van de contractant wacht; de evaluatie van het saldo is bijna voltooid. De regularisatie-inspanning om de nog bestaande achterstand zo snel mogelijk weg te werken zal de komende weken worden voortgezet.

Om dit soort situaties in de toekomst te vermijden, zijn in het Directoraat-generaal nieuwe financiële procedures opgesteld. Deze steunen met name op een decentralisatie van de betalingsopdrachten op het niveau van de directies, waardoor het administratieve traject kan worden ingekort en de centrale financiële controlefunctie kan worden versterkt.

(2001/C 53 E/242)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1767/00

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Ontvoering van een minderjarig staatsburger van de Europese Unie door zijn Libanese vader

De Griekse minister van Buitenlandse Zaken en de Griekse publieke opinie houden zich recentelijk indringend bezig met de ontvoering van het minderjarige kind met de Griekse nationaliteit van mevrouw Alexandra Tsana, door zijn Libanese vader, Jacques Serafim, die het kind ergens in Libanon wederrechtelijk gevangen houdt. De moeder heeft de Griekse minister van Buitenlandse Zaken verzocht haar minderjarige zoon Emiliano Serafim te doen terugkeren. Mevrouw Tsana heeft bij rechterlijk besluit Nr. 1231/1999 van de enkelvoudige kamer van de rechtbank van Athene volledige voogdij gekregen over haar kind, met definitieve werking per 2 februari 2000; het kind is Grieks staatsburger en de vasthouding van het kind in Libanon door de vader is volstrekt wederrechtelijk. Toch heeft de vader van het kind altijd gesteld dat hij het kind niet naar zijn moeder zal laten terugkeren.

Denkt de Commissie, krachtens het algemene communautaire recht of meer specifiek de verdragen met Libanon, op enigerlei wijze (zoals via haar vertegenwoordiging of andere initiatieven jegens de bevoegde autoriteiten van Libanon) te kunnen bijdragen tot de onmiddellijke terugkeer van het kind naar zijn moeder als zijn rechtmatig voogdes, en zo ja, op welke wijze, en welke stappen denkt zij precies te nemen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(24 juli 2000)

De Commissie is op de hoogte van gevallen zoals dat waarnaar het geachte parlamentslid verwijst, in verschillende landen in de regio, waarbij een kind door één ouder wordt meegenomen tegen de wil van de andere ouder en in weerwil van vonnissen van de rechtbank. Er zijn op dit ogenblik soortgelijke zaken in Libanon waarbij EU-onderdanen zijn betrokken.

De betrekkingen tussen Libanon en de Gemeenschap zijn vastgelegd in de samenwerkingsovereenkomst van 1975, die in wezen het handels- en economische verkeer tussen de partijen regelt. Zij omvat geen bepalingen met betrekking tot mensenrechten, civielrechtelijke verplichtingen of humanitaire kwesties. De Euro-mediterrane associatieovereenkomst waarin normaal gezien deze kwesties aan bod komen, ligt nog steeds op de onderhandelingstafel.

Dergelijke gevallen worden doorgaans geregeld op bilaterale basis tussen de autoriteiten van de lidstaten en van Libanon. Het door het geachte parlementslid genoemde geval valt ook onder de bilaterale noemer en dient derhalve via de gebruikelijke diplomatieke en juridische kanalen van de twee betrokken staten te worden geregeld.

(2001/C 53 E/243)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1790/00

van Mauro Nobile (UEN) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Wederzijdse erkenning tussen verzekeringsfondsen voor werknemers in de bouw

Artikel 37 van de Italiaanse wet nr. 109/94 bepaalt dat verzekeringsfondsen voor de bouw vóór 5 maart 1995 een overeenkomst moeten sluiten waarmee „de belanghebbende sociale partijen” de mobiliteit van werknemers moeten stimuleren door wederzijdse erkenning van de premies die de werknemers aan de verschillende fondsen hebben afgedragen.

Het genoemde artikel bepaalt dat indien de betrokkenen nalaten een dergelijke overeenkomst te sluiten, automatisch sprake is van wederzijdse erkenning (tussen de verschillende bouwvakken) van alle „rechten, premies, vergoedingen en uitkeringen die werknemers hebben opgebouwd bij de fondsen waarbij zij zijn ingeschreven”.

Bij wet nr. 415/98 werden de bepalingen van de voorgaande wet in die zin herzien dat de termijn voor het sluiten van de wederkerigheidsovereenkomst werd verlengd tot 16 mei 1999.

In de periode tussen de twee bovengenoemde wetten hebben de Confederaties voor de ambachtsnijverheid van Sardinië en Sicilië samen met de algemene vakvereniging UGL twee regionale verzekeringskassen voor de bouwnijverheid gevormd die de verzekerde werknemers dezelfde rechten garanderen als de andere bouwvakken, waarbij alle bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomsten voor de sector letterlijk worden toegepast.

Op 18 december 1998 hebben de landelijke vereniging van werkgevers in de bouw (ANCE), de vakbonden voor de ambachtsnijverheid en de algemene vakverenigingen CGIL, CISL en UIL op aandringen van het Ministerie van Werkgelegenheid een bij de wet 109/94 voorziene overeenkomst gesloten, waarbij de UGL en de bovengenoemde confederaties werden uitgesloten.

In juli 1999 heeft de betrokken staatssecretaris Viviani de bovengenoemde partijen opnieuw opgeroepen, daarbij de uitsluiting van de UGL en de confederaties van Sardinië en Sicilië bevestigend.

Op 9 september 1999 wordt ter afsluiting van de bovengenoemde besprekingen een nieuwe overeenkomst gesloten waarin wordt vastgesteld dat het Ministerie van Werkgelegenheid „nota neemt van de consequente verplichting van de organisaties die het protocol van 18 december 1998 niet hebben ondertekend, om de tenuitvoerlegging van wederkerigheid door de respectieve paritaire instanties uiterlijk op 30 september 1999 met vergelijkbare maatregelen aan te vullen.”

Noch de UGL noch de confederaties van Sardinië en Sicilië hebben tot nu toe een oproep ontvangen.

Kan de Commissie:

- bevestigen dat de situatie inderdaad is als hierboven uiteengezet?
- Zo ja, kan zij er bij het Italiaanse Ministerie van Werkgelegenheid op aandringen om een eind te maken aan de eventuele discriminatie en de eventuele onrechtmatige concurrentie die zou ontstaan als de uitgesloten niet in aanmerking zouden komen voor de noodzakelijke „verklaringen dat is voldaan aan de verplichtingen ten aanzien van de betaling van premies en belastingen”, die in de wet nr. 415/98 zijn voorzien?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(19 juli 2000)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(2001/C 53 E/244)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1795/00

van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer

In met name de Franse media zijn verklaringen van Commissaris Michel Barnier gepubliceerd waarin deze zich openlijk uiterst positief en waarderend uitlaat over de voorstellen met betrekking tot de toekomst van de Europese Unie die de Duitse minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer op 12 mei jl. te Berlijn lanceerde.

De voorstellen van minister Fischer wijken op vrijwel alle hoofdpunten af van de eerdere standpunten die de Commissie en in het bijzonder Commissaris Barnier, die speciale taken en bevoegdheden heeft ten aanzien van de voorbereiding van de IGC, tijdens het debat met het oog op de aanstaande IGC hebben ingenomen. Zij wijken vooral ook zeer sterk af van het officiële advies van de Commissie en van de voorstellen tot wijziging van de Verdragen die Commissievoorzitter Romano Prodi en Commissaris Barnier zelf overeenkomstig artikel 48 van het EU-Verdrag op 26 januari jl. te Brussel ten overstaan van het Europees Parlement presenteerden tijdens een ceremonie waarmee het speciale karakter ervan werd benadrukt.

Wat is het werkelijke standpunt van de Commissie en van Commissaris Barnier over de kernpunten van de recente voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer met betrekking tot de toekomst van de Europese Unie en haar organen? Blijft de Commissie bij haar eigen voorstellen of is zij van gedachten veranderd? En als de berichten in de media dat de Commissie de voorstellen van de heer Fischer steunt waar zijn, betekent dat dan dat zij het advies en de ontwerpen die zij overeenkomstig de Verdragsprocedures op 26 januari jl. heeft ingediend, volledig zal herzien?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(6 juli 2000)

Minister Fischer heeft uitdrukkelijk verklaard dat hij in zijn toespraak niet doelde op uitdagingen die in de loop van de volgende maanden moeten worden aangegaan, maar op de vooruitzichten inzake Europese integratie die voor de periode na de huidige intergouvernementele conferentie. De Commissie ziet geen reden om het advies dat zij op 26 januari 2000 op basis van artikel 48 van het Verdrag betreffende de Europese Unie uitbracht over de bijeenkomst van een intergouvernementele conferentie om de Verdragen te wijzigen, te herzien.

(2001/C 53 E/245)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1804/00
van Jean-Claude Fruteau (PSE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Omschakeling op de euro — de ultraperifere regio's

De omschakeling op de euro met ingang van 1 januari 2002 is ongetwijfeld een zeer belangrijk moment voor de Europese integratie. Deze omschakeling op een gemeenschappelijke munt houdt echter risico's in voor de zwakste categorieën. Er moeten in alle Europese landen, maar vooral in de ultraperifere regio's, goede voorlichtingscampagnes worden gehouden. In deze regio's is het analfabetisme nl. zeer groot en derhalve moeten daar bijzondere inspanningen verricht worden om te zorgen voor een soepele overgang naar de gemeenschappelijke munt.

Welke concrete voorlichtingsmaatregelen denkt de Commissie te treffen om hieraan mee te werken?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(5 juli 2000)

De bijzondere behoeften van de ultraperifere regio's in verband met de voorlichting over de euro zijn door de Commissie niet over het hoofd gezien en er is, in het kader van het partnerschap met het maatschappelijk middenveld en gefinancierd met middelen van het programma PRINCE, een project geselecteerd en gesubsidieerd getiteld „Euro: spelend leren”. Dit project is bedoeld voor een aan de bevolking van Martinique, Madeira en de Canarische Eilanden aangepaste opleiding van opleiders in verband met de euro. Bovendien worden in de oproep tot het indienen van voorstellen voor projecten „Eurovoorlichting” voor het jaar 2000 de ultraperifere regio's specifiek als gewenste doelgroep genoemd.

(2001/C 53 E/246)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1824/00
van Earl of Stockton (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Microsoft Word en beperkende praktijken

Heeft de Commissie klachten ontvangen over het gedrag van Microsoft Word 2000 en in het bijzonder het feit dat hierdoor het kleine schijfdeeltje wordt vernietigd dat nodig is om een concurrerend systeem te runnen?

Zo ja, welke actie is ondernomen?

Zo nee, wil de commissaris actie ondernemen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(20 juni 2000)

Word 2000 is het nieuwste tekstverwerkingsprogramma van Microsoft. Op de Microsoft-homepage wordt Word 2000 voorgesteld als een instrument, voorzien van „krachtige hulpmiddelen voor het creëren en delen van zakelijke documenten, die kunnen worden geraadpleegd door iedereen die beschikt over een Internet-browser, wat het voor de leden van een team gemakkelijker maakt om online samen te werken”.

De Commissie is er niet van op de hoogte dat Microsoft Word 2000 het kleine schijfdeeltje vernietigt dat nodig is om een concurrerend systeem te runnen, noch heeft zij daarover klachten ontvangen. Indien hieromtrent klachten worden voorgelegd, dan zal de Commissie deze met de nodige aandacht onderzoeken.

(2001/C 53 E/247)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1832/00
van Per Gahrton (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Regels voor het ontvangen van een antwoord van de Commissie

Volgens het meinummer (nr. 5-2000) van het tijdschrift van de Zweedse jagersvereniging „Svensk Jakt” heeft een van de journalisten van het blad vorige herfst een aantal vragen over de jacht, de bescherming van wild en de biologische diversiteit aan commissaris Margot Wallström voorgelegd. Het tijdschrift verzocht om een interview met de commissaris, maar kreeg te horen dat het zich tevreden moest stellen met schriftelijke antwoorden. Pas na zes maanden arriveerden deze antwoorden eindelijk en waren toen ook nog eens in het Engels gesteld.

Heeft men recht op een antwoord in zijn eigen taal als men de Commissie een vraag voorlegt? Waarom duurde het in onderhavig geval zo lang voordat de Commissie antwoordde? Waarom kon het tijdschrift geen interview met Margot Wallström krijgen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(26 juni 2000)

Het Commissielid dat met het milieubeleid is belast, heeft honderden verzoeken om mondelinge en schriftelijke interviews ontvangen, zij geeft de hoogste prioriteit aan dialoog en communicatie met de media en de burgers en is op de meeste van deze verzoeken kunnen ingaan. Wanneer nodig wordt zij bijgestaan door een woordvoerder voor milieu, haar kabinet en de diensten die de antwoorden op interviews voorbereiden.

Het door het geachte parlementslid genoemde verzoek om een interview van het tijdschrift Svensk Jakt was één van het indrukwekkende aantal verzoeken om een interview die het met milieuzaken belaste Commissielid in de eerste maanden van haar mandaat heeft ontvangen. Tijdens die periode was zij verplicht voorrang te verlenen aan interviews die betrekking hadden op de milieuprioriteiten van de nieuwe Commissie en de vele milieudossiers die tijdens deze eerste periode van het mandaat van de Commissie op de wekelijkse agenda stonden. Nochtans hechten zowel het Commissielid als het personeel binnen de grenzen van de beschikbare middelen en tijd evenveel belang aan het verstrekken van bevredigende en uitvoerige antwoorden op vragen over andere specifieke milieudossiers, zoals die welke door Svensk Jakt aan de orde werden gesteld.

Het kabinet van het met het milieu belaste Commissielid, waaraan het verzoek om een interview eerst door Svensk Jakt werd voorgelegd, en later de woordvoerder voor milieu, heeft Svensk Jakt op de hoogte gehouden van de achterstand in de verzoeken om een interview. Svensk Jakt ontving ook een indicatie van de tijd waarbinnen het een antwoord op de 12 specifieke vragen betreffende de jacht, die uiteindelijk schriftelijk door Svensk Jakt werden voorgelegd, mocht verwachten. In het begin is Svensk Jakt duidelijk gemaakt dat wegens het grote aantal ontvangen verzoeken op een lange termijn moest worden gerekend. Svensk Jakt stelde zelf een schriftelijk interview voor.

Wat de taal van de antwoorden betreft, deze werden in het Engels opgesteld op basis van de persoonlijke standpunten van het Commissielid over de gestelde vragen alsmede op basis van de input van de diensten die verantwoordelijk zijn voor kwesties in verband met de jacht. Aangezien de antwoorden begin maart 2000 werden afgewerkt, contacteerde Svensk Jakt de informatie-eenheid van het Directoraat-generaal Milieu en het bureau van de woordvoerder teneinde de antwoorden dringend te ontvangen. Het tijdschrift werd de keuze geboden de antwoorden in het Zweeds te ontvangen, waarvoor extra tijd voor vertaling vereist was, of de Engelse versie onmiddellijk te ontvangen nadat de antwoorden waren goedgekeurd. Svensk Jakt koos voor de laatste oplossing.

De tijd voor het beantwoorden van schriftelijke interviews is aanzienlijk korter geworden sinds het aantreden van de nieuwe Commissie. Het aantal verzoeken blijft evenwel hoog. Hoewel aan de communicatie met de media en het grote publiek uitermate veel belang wordt gehecht, kan enige vertraging bij het beantwoorden van interviews jammer genoeg niet volledig worden vermeden. Zoals het geachte parlementslid wel begrijpt, zullen ook in de toekomst bepaalde prioriteiten voor interviews moeten worden gesteld in het licht van de politieke agenda en de prioriteiten van de Commissie.

(2001/C 53 E/248)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1836/00
van Francesco Musotto (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Dionysos-project, ingediend door de vereniging Innova in het kader van het programma „Euromed Heritage”

Onlangs hebben de diensten van de Commissie de vereniging zonder winstbejag Innova meegedeeld dat zij het contract voor de uitvoering van het Dionysos-project in het kader van „Euromed Heritage” wenste te beëindigen. Uit ontevredenheid over het feit dat zij het contract moet beëindigen — hoewel het was bestempeld als een van de interessantste die in het kader van „Euromed Heritage” zijn ingediend — vraagt de Commissie bovendien dat Innova alle kredieten die het tot nu toe van de Commissie heeft ontvangen, terugbetaalt.

Deze bijzonder zware sanctie brengt het bestaan van Innova ernstig in gevaar. Innova is namelijk een vereniging zonder winst oogmerk met slechts zeer beperkte eigen middelen. Gevreesd wordt dat, indien de Commissie bij haar beslissing blijft, de directeuren van Innova hun persoonlijke vermogen zullen moeten aanspreken om de Commissie terug te betalen. Naar Italiaans recht zijn de directeuren van een vereniging zonder winst oogmerk immers onbeperkt hoofdelijk aansprakelijk voor de schulden van de vereniging.

Wij vragen ons af of dit wel de goede aanpak is. Hoe willen wij dat de Europese burgers het werk van de Europese Commissie positief inschatten als zij zelf, door een unilateraal en niet contradictoir besluit, burgers van de Gemeenschap in financiële moeilijkheden brengt? Meent de Commissie niet dat haar diensten te streng zijn opgetreden?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(28 juni 2000)

In het kader van het programma Euromed Héritage is het project „Dionisos” geselecteerd; de vereniging „Innova” zou dit ten uitvoer moeten leggen en moeten beheren.

De Commissie heeft herhaaldelijk vastgesteld dat de bij contract door „Innova” aangegane verplichtingen niet zijn nagekomen en heeft deze vereniging daaromtrent aanmaningen gezonden. Desondanks is er geen enkele maatregel getroffen om de situatie recht te trekken.

Een audit die op verzoek van de Commissie is gehouden, heeft een groot aantal niet voor bijstand in aanmerking komende uitgaven aan het licht gebracht alsook de niet-naleving van het contract (scheiding van rekeningen, verslagen, intrest).

Bij schrijven van 23 maart 2000 heeft de Commissie het contract opgezegd, met aanduiding van de redenen die haar tot deze beslissing hebben gebracht. Ten einde de financiële belangen van de Gemeenschap veilig te stellen, heeft de Commissie opdracht gegeven tot terugvordering van het gehele als voorschot aan de vereniging „Innova” uitgekeerde bedrag.

(2001/C 53 E/249)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1838/00
van Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Bijwonen van vergaderingen van wetenschappelijke en beheerscomités over veterinaire en fytosanitaire onderwerpen door vertegenwoordigers van Midden- en Oost-Europese landen

Eén van de probleemonderwerpen bij de komende toetredingsonderhandelingen met de Midden- en Oost-Europese landen zal zijn of en hoe die landen aan de huidige regelgeving van de Europese wetgeving kunnen voldoen.

Acht de Commissie het daarom niet wenselijk dat vertegenwoordigers van deze MOE-landen als permanent waarnemer de vergaderingen van de desbetreffende comités kunnen bijwonen? Is de Commissie bereid daartoe stappen te ondernemen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(17 juli 2000)*

De vergaderingen van de wetenschappelijke comités kunnen alleen worden bijgewoond door de leden van het comité en ambtenaren van de Commissie. Om de onafhankelijkheid van de comités te garanderen, worden de vergaderingen nooit bijgewoond door vertegenwoordigers van de lidstaten of belangengroepen.

Om dezelfde reden, namelijk de onafhankelijkheid van de comités, kunnen ook vertegenwoordigers van de regeringen van de Midden- en Oost-Europese landen deze vergaderingen niet bijwonen.

Het lidmaatschap van de wetenschappelijke comités is echter niet beperkt tot wetenschappers die burgers van de Unie zijn. Wetenschappers uit derde landen mogen zich bijgevolg kandidaat stellen voor lidmaatschap en kunnen worden geselecteerd.

Vertegenwoordigers van de 13 kandidaat-lidstaten mogen als waarnemers en voor de onderwerpen die hen aanbelangen, deelnemen aan de beheerscomités die toezicht houden op de communautaire programma's waaraan deze landen deelnemen en waarin zij financieel bijdragen.

Voor andere onderwerpen, met name de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving, moet de Associatieraad (die bestaat uit vertegenwoordigers van de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en van elk van de kandidaat-lidstaten anderzijds) vaststellen in hoeverre het acquis communautaire niet alleen in de nationale wetgeving van de kandidaat-lidstaat in kwestie is omgezet, maar ook is toegepast. Aan de hand van deze vaststelling zal de Commissie van geval tot geval over hun deelname beslissen.

In de tussentijd zal de Commissie de kandidaat-lidstaten tijdens de regelmatige vergaderingen in het kader van de pretoetredingsstrategie in kennis stellen van de recentste ontwikkelingen.

(2001/C 53 E/250)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1852/00**van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie***(9 juni 2000)*

Betreft: Actieplan voor de gezondheid

Vindt de Commissie dat het een van de prerogatieven van de afzonderlijke lidstaten moet blijven dat zij in de eerste plaats oordelen over het geld dat ter beschikking wordt gesteld voor de gezondheidszorg, zoals is vastgelegd in het geconsolideerde Verdrag en zo ja, gelooft zij dat het risico bestaat dat het voorgestelde nieuwe actieplan voor de gezondheid, waarin wordt gewezen op de verschillende prioriteiten die in de diverse lidstaten worden gegeven aan de behandeling van bepaalde aandoeningen, een stroom van geschillen op nationaal niveau uitlokt alsook een reeks zaken voor het Hof van de rechten van de mens in Straatsburg?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(19 juli 2000)*

Een van taken van de Commissie is ervoor te zorgen dat het optreden van de Gemeenschap op het gebied van de volksgezondheid de verantwoordelijkheden van de lidstaten voor de organisatie en verstrekking van gezondheidsdiensten en geneeskundige verzorging volledig eerbiedigt.

Het voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma op het gebied van de volksgezondheid beoogt de informatie en kennis over de gezondheid te verbeteren, capaciteit in de Gemeenschap op te bouwen om bij bedreigingen voor de gezondheid snel te kunnen reageren en de oorzaken van slechte gezondheid aan te pakken door middel van de ontwikkeling van gezondheidsbevorderings- en ziektepreventiemaatregelen. Het voorstel voor een besluit eerbiedigt de hierboven genoemde verantwoordelijkheden van de lidstaten en bevat passende bepalingen om ervoor te zorgen dat de tenuitvoerlegging van het programma volledig in overeenstemming is met de beginselen van het EG-Verdrag.

(2001/C 53 E/251)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1863/00**van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie**

(9 juni 2000)

Betreft: Overproductie in de landbouw, met name van citrusvruchten, in de regio Valencia

De verandering van droge gebieden en bossen in landbouwgrond leidt tot overproductie, terwijl de nieuwe bedrijven vaak geen rekening houden met het watertekort in dit gebied, waardoor de toch al preciaire watersituatie nog erger wordt.

De toename van het aantal bedrijven en de overproductie die in strijd is met het gemeenschappelijk landbouwbeleid kan vaak rekenen op de stilzwijgende steun van de deelregering en de centrale overheid. Deze praktijk brengt het professionalisme van de landbouwers in gevaar en leidt tot een aanzienlijke daling van de prijzen en de inkomens in de landbouw.

Hoe denkt de Commissie deze situatie aan te pakken, met name in de sector citrusvruchten in Valencia en Catalonië? Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om de autonome regio Valencia (doelstelling 1) te dwingen tot het treffen van maatregelen inzake modernisering en ruimtelijke ordening in de landbouw, hoofdzakelijk de citrusvruchtteelt, in het kader van de steun die deze regio zal ontvangen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(14 juli 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 53 E/252)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1873/00**van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie**

(6 juni 2000)

Betreft: Ongerechtvaardigde steun aan kerncentrales in Duitsland

Krachtens artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn nationale subsidies in de Gemeenschap verboden wanneer zij een negatieve invloed hebben op de handel tussen de lidstaten. Op zijn minst sinds de inwerkingtreding van de richtlijn inzake de elektriciteitsbinnenmarkt bestaan er vooruitzichten voor een omvangrijke handel in elektrische stroom tussen de lidstaten.

Bij de erkenning van de mogelijkheid tot belastingaftrek voor reserveringen met het oog op de toekomstige ontmanteling en stillegging van kerncentrales in Duitsland is er sprake van een met de Verdragen strijdige afwijking van fundamentele principes van het fiscale recht, zodat er in feite sprake is van een nationale subsidie. Immers:

- de betrokken ondernemingen genieten deze begunstigen zonder enige wettelijke eisen die verband houden met het risico of het rendement
- met betrekking tot de kosten voor de ontmanteling van kerncentrales ontbreekt het aan de nodige verplichting op grond van een concreet wettelijk of bestuursrechtelijk besluit van een autoriteit
- volgens de beschikbare grondslagen voor een raming (zie b.v. Rapport van de dereguleringscommissie 1990/1991) zijn deze reserveringen buitenproportioneel hoog vergeleken met de ontmantelingskosten, zodat zij niet in de volle omvang beschouwd kunnen worden als vergoeding voor toekomstige kosten op het moment dat deze vanuit economisch oogpunt worden veroorzaakt.

1. Is de Commissie het eens met bovengenoemd standpunt?
2. Heeft de mededingingsautoriteit van de Commissie reeds stappen genomen tegen deze flagrante schending van de communautaire mededingingswetgeving?

3. Zo niet, stelt de Commissie zich dan niet bloot aan de beschuldiging dat zij met twee maten meet (zie de wetgeving inzake de levering van stroom aan het netwerk), te meer daar al diverse malen is aangetoond dat de steun bij de ontmanteling van kerncentrales in Duitsland gelijkgesteld moet worden aan een subsidie (vragen E-2472/97 ⁽¹⁾ en P-2422/99 ⁽²⁾)?

4. Welke maatregelen en stappen denkt zij te nemen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan deze misstand?

⁽¹⁾ PB C 76 van 11.3.1998, blz. 114.

⁽²⁾ PB C 203 E van 18.7.2000, blz. 171.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 juli 2000)

De Commissie is op de hoogte van de situatie die in de vraag als met het stelsel in strijd zijnde afwijking van beginselen van belastingrecht en als subsidie wordt beschouwd. Voor een beoordeling van deze toestand door de Commissie is evenwel nog verder onderzoek nodig, zodat op dit moment niet kan worden bevestigd of de Commissie het in de vraag ingenomen standpunt al dan niet deelt.

1. Uitgaande van het nog niet afgeronde onderzoek kan in de betrokken zaak nog geen besluit worden genomen.

2. De Commissie moet klachten van ondernemingen en individuele personen tegen overtreding van de mededingingsregels van de Gemeenschappen onderzoeken. De daarbij geboekte vooruitgang hangt af van de aard van de afzonderlijke gevallen en de complexiteit van de in elk geval op te lossen feitelijke en juridische kwesties.

3. Over de vereiste maatregelen en stappen zal de Commissie na een afsluitende beoordeling van de situatie een besluit nemen.

(2001/C 53 E/253)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1877/00

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Vordering van de werken aan de Atticaweg en het voorstedelijk spoorwegnet van Athene

De Atticaweg, ook bekend als de autosnelweg Eleusis – Stavrou – Luchthaven Spata, is een omvangrijk project, dat nauw verbonden is met de werking van de nieuwe luchthaven Spata, alsook met de Olympische Spelen van 2004. Aanvankelijk was dit project begroot op 450 miljard drachmen en het tijdschema voor de voltooiing en de oplevering was vastgelegd op 2001-2002. De laatste tijd dreigen een groot aantal luchtvaartmaatschappijen dat zij de luchthaven van Spata zullen boycotten indien de aanleg van de snelweg, die naar de nieuwe luchthaven loopt, niet is voltooid. Tegelijk ziet het er naar uit dat het voorstedelijk spoorwegnet dat de nieuwe luchthaven van Spata met Athene zal verbinden, niet klaar zal zijn voor de aanvang van de Olympische Spelen in 2004, aangezien de uitnodiging tot inschrijving voor de selectie van een projectleider geannuleerd werd.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat is tot nu toe de totale besteding van kredieten voor het project, hoeveel vertraging is er opgelopen bij de oplevering van het werk en zal er een schadevergoeding worden betaald wegens de vertragingen?
2. Wanneer kan het werk worden opgeleverd rekening houdend met het huidige tempo waarin de werken vorderen?
3. Welke gevolgen kunnen de vertragingen bij het opleveren van de Atticaweg hebben voor de werking van de luchthaven van Spata?
4. Wat zal er precies gebeuren met de spoorwegverbinding tussen het centrum van Athene en de nieuwe luchthaven van Spata?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(19 juli 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 53 E/254)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1880/00
van Brian Crowley (UEN) aan de Commissie**

(9 juni 2000)

Betreft: Verkiezingen in Peru

Presidentskandidaat Alejandro Toledo heeft zich uit de tweede ronde van de Peruaanse presidentsverkiezingen teruggetrokken. De missie van de Organisatie van Amerikaanse Staten voor het waarnemen van de verkiezingen heeft besloten om haar verkiezingswaarneming van het Nationaal Bureau voor de verkiezingen op te schorten wegens de wijze waarop de verkiezingen in dat land worden gehouden. Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij met het oog op een open, democratische en controleerbare tweede ronde in de presidentsverkiezingen denkt te nemen indien er voor deze situatie geen bevredigende oplossing wordt gevonden?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie heeft het verkiezingsproces in Peru nauwkeurig gevolgd.

Uit het besluit van de EU om de waarnemersmissie uit dit land terug te roepen blijkt de ontevredenheid over de omstandigheden waarin de verkiezingen hebben plaatsgevonden.

De Commissie is van mening dat aan Peru duidelijk moet worden gemaakt dat zij voornemens is toe te zien op de strikte naleving van de democratische beginselen en de eerbiediging van de rechtsstaat, met name nu de democratische stelsels van verschillende landen in de regio in een moeilijke situatie verkeren.

De EU heeft onlangs in een van haar verklaringen bekendgemaakt dat zij het van groot belang acht het democratisch proces in Peru te versterken, en zich bereid verklaard alle inspanningen op dit vlak te ondersteunen.

De EU ondersteunt de activiteiten van de missie van de Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS), die binnenkort een bezoek brengt aan Peru, en spreekt de hoop uit dat deze concrete resultaten boekt.

Derhalve dient, zoals ook is benadrukt in de verklaring van 9 juni, de missie van de OAS, die binnenkort een bezoek brengt aan Peru, te worden aangemoedigd en gesteund. Maar ook dient de EU de nodige waakzaamheid in acht te nemen ten aanzien van de verdere ontwikkeling van de situatie in Peru en zich met het oog hierop eventueel te bezinnen op de betrekkingen met Peru.

Parallel hiermee hecht de Commissie groot belang aan de tenuitvoerlegging van concrete acties en maatregelen die mogelijk kunnen bijdragen tot de versterking van de democratische instellingen en bevorderlijk zijn voor het politieke pluralisme in Peru.

(2001/C 53 E/255)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1896/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie**

(16 juni 2000)

Betreft: Afschaffing van belastingvoorrechten

Sinds jaar en dag dringen leden van het Europees Parlement, waaronder ook ondergetekende, door middel van uiteenlopende parlementaire initiatieven aan op het afschaffen van belastingvoorrechten in het genot

waarvan ook thans nog diplomatieke vertegenwoordigers binnen de gemeenschappelijke markt komen, maar die niet meer van deze tijd zijn. Bijdragen aan deze discussie zijn onder meer door de volgende leden geleverd: Astrid Lulling (1991), Outi Ojala (1998), Philippe de Coene (1999), Michl Ebner (1999/2000) in de vorm van parlementaire vragen en door Cushnahan, Banotti en Gillis (1996) in de vorm van een ontwerpresolutie.

Hoe kan de Europese Commissie bij deze ondubbelzinnige oproepen uit het Europees Parlement haar werkeloosheid in deze aangelegenheid rechtvaardigen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(19 juli 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-1996/99 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 219 E van 1.8.2000, blz. 63.

(2001/C 53 E/256)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1980/00

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juni 2000)

Betreft: Europese scheepsbouw

De Raad van Ministers van de EU heeft op 18 mei, aan de hand van een tweede verslag van de Europese Commissie, waarin wordt vastgesteld dat er opnieuw sprake is van een mondiale crisis ten gevolge van de oneerlijke concurrentie van Zuid-Korea in de scheepsbouwsector, de Europese Commissie verzocht de ontwikkeling in de mondiale scheepsbouwmarkt waakzaam te blijven volgen, met name waar het de Koreaanse praktijken betreft, en concrete maatregelen voor te stellen om de Europese scheepswerven te beschermen ingeval Zuid-Korea in september nog doorgaat met de oneerlijke concurrentie in deze sector.

Anderzijds heeft Commissaris Larny in zijn antwoord op mijn mondelinge vraag P-0729/00 ⁽¹⁾ verklaard dat „... de Commissie bereid (is) een onderzoek te openen dat voor de Instantie voor geschillenbeslechting van de WTO zijn beslag zou kunnen krijgen.”.

Kan de Commissie mededelen welke concrete maatregelen zij in verband met het waakzaam volgen van de situatie heeft genomen ten aanzien van Zuid-Korea en wat hiervan tot dusver de resultaten zijn?

Kan de Commissie concrete inlichtingen verstrekken over de getroffen controlemaatregelen in verband met de toezegging van Zuid-Korea failliete scheepswerven niet te zullen redden en aangaande de toepassing van normen voor transparantie en internationale normen aangaande de boekhouding waar alle kosten onder vallen teneinde de kosten van schepen te kunnen vaststellen?

Kan de Commissie nadere mededelingen doen over deze toezegging en over de nakoming ervan tot dusver?

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij zal nemen als Zuid-Korea tot september doorgaat met oneerlijke concurrentie?

Kan de Commissie mededelen aan welke concrete voorwaarden moet zijn voldaan opdat zij in september Zuid-Korea aanklaagt bij de Instantie voor geschillenbeslechting van de WTO? Is momenteel al aan deze voorwaarden voldaan?

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 210.

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(29 juni 2000)*

De bilaterale dialoog die in december 1999 is gestart is afgesloten met een internationale overeenkomst in de vorm van een „goedgekeurd proces-verbaal tussen de Europese Unie en de regering van de Republiek Korea over de wereldmarkt van de scheepsbouw”. Deze op 10 april 2000 geparafeerde tekst is door de Raad op 19 juni 2000 goedgekeurd en door beide partijen op 22 juni 2000 ondertekend.

In zijn conclusies van 18 mei 2000 heeft de Raad Industrie onder meer aan de Commissie gevraagd om met Korea onmiddellijk overleg te plegen in het kader van dit proces-verbaal. Dit verzoek zal bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst, d.w.z. op de dag van de ondertekening, officieel aan Korea worden voorgelegd. Korea heeft er in beginsel mee ingestemd om dit overleg op 18 en 19 juli 2000 in Seoel te houden. De delegatie van de Commissie die naar Seoel reist zal worden vergezeld van een ploeg deskundigen van de Commissie die bevoegd zijn voor de verschillende aspecten van de gerezen problemen.

Het overleg zou betrekking moeten hebben op de controle op de naleving van de door Korea aangegane verbintenissen met betrekking tot de doorzichtigheid, de niet-subsidiëring en commercieel levensvatbare prijspraktijken.

Zoals in de tekst van de Overeenkomst is bepaald, zal tijdens een tweede bijeenkomst in Brussel in september 2000 de werking van de Overeenkomst opnieuw worden onderzocht.

In overeenstemming met de conclusies van de Raad van 18 mei 2000 moet de Commissie eind september 2000 aan de Raad verslag uitbrengen om een evaluatie te kunnen maken van de resultaten van dit overleg en van de oplossingen die zijn gevonden om op bevredigende wijze te voorzien in de problemen waarmee de communautaire industrie als gevolg van de concurrentie van de Koreaanse scheepswerven te kampen heeft.

De Commissie zal alleszins permanent toezicht blijven uitoefenen op de markt van de scheepsbouw en op het concurrentiegedrag van de Koreaanse scheepswerven. Zij zal te gepasten tijde aan de Raad verslag uitbrengen over de resultaten van haar onderzoek.

(2001/C 53 E/257)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1991/00
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie***(21 juni 2000)*

Betreft: Productie van vitaminen

De Deense nationale vereniging Het Lokaal aandeel („Den Lokale Andel”) heeft in 1999 vernomen dat er kartelvorming plaatsgehad heeft voor de productie van vitaminen en dat er om die reden zware boeten uitgesproken zijn in de Verenigde Staten.

Daarop is er op 19 augustus van vorig jaar een verzoek aan de Europese Commissie gericht.

Omdat het verzoek onbeantwoord gebleven is, is er in november contact opgenomen met DG IV, waar toen meegedeeld is dat men bezig was met het opstellen van een besluit dat korte tijd later gereed zou zijn. Er heeft daarom geen formele aangifte van de vermoede overtreding plaatsgevonden.

Is de Europese Commissie bezig met een onderzoek van de zaak? Hoe ver staat ze met de behandeling? Tegen wanneer mag er een besluit verwacht worden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(18 juli 2000)*

De Commissie kan bevestigen dat zij momenteel vermeende concurrentieverstorende gedragingen onderzoekt op de Europese vitaminemarkt. Aangezien het een hangende kartelzaak betreft, kunnen geen verdere toelichtingen worden verstrekt over de procedure of de waarschijnlijke uitkomst ervan. De procedure bevindt zich evenwel in een vergevorderd stadium.

(2001/C 53 E/258)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2014/00**van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Toerisme en een handvest voor kleine ondernemingen

De Europese Raad van Lissabon heeft de Raad en de Commissie verzocht een Europees handvest op te stellen voor kleine ondernemingen en hun behoeften in aanmerking te nemen, waarbij zij worden erkend als belangrijke factor bij het scheppen van werkgelegenheid.

Zal de Commissie rekening houden met het op grond van hun seizoengebondenheid en hun bijzondere betekenis voor de versterking van de werkgelegenheid en de ontwikkeling van de benadeelde gebieden in Europa specifieke karakter van toeristische ondernemingen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(20 juli 2000)

Op de Europese Raad van Feira van 19 en 20 juni 2000 heeft het Europees handvest voor kleine ondernemingen bij de staatshoofden en regeringsleiders een positief onthaal gevonden. Hieruit blijkt dat op het hoogste niveau groot belang wordt gehecht aan de specifieke behoeften van kleine ondernemingen als de ruggegraat van de Europese economie. Europa beschouwt kleine ondernemingen, met inbegrip van toeristische ondernemingen als een aandrijfkraft voor groei en een bron voor werkgelegenheid in alle sectoren. Het handvest is gericht op gunstiger voorwaarden voor hun ontwikkeling en groei, ook in de benadeelde gebieden in Europa. Het handvest heeft derhalve betrekking op alle kleine ondernemingen, in alle sectoren en in alle regio's, uiteraard met inbegrip van de toeristische sector in haar geheel.

(2001/C 53 E/259)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2054/00**van Marielle De Sarnez (PPE-DE) aan de Commissie**

(27 juni 2000)

Betreft: Lessen over architectuur in het basisonderwijs

In het licht van de ontwikkeling van het cultureel beleid in de Europese Unie maken sommige verenigingen die zich bezighouden met de bescherming van het erfgoed, zorgen over het gebrek aan belangstelling bij nationale overheidsinstanties en de Europese instellingen voor lessen over architectuur in het basisonderwijs. Kan de Commissie ons nader informeren over deze kwestie en met name zeggen of dergelijke lessen in landen van de Europese Unie worden gegeven en hoe zij hierover denkt?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(25 juli 2000)

Zoals bepaald in artikel 149 van het EG-Verdrag (ex artikel 126), zijn uitsluitend de lidstaten verantwoordelijk voor de opzet van hun onderwijsstelsel en de inhoud van hun onderwijs.

De Commissie heeft echter van het Eurydice-netwerk — het Europees informatienetwerk over het onderwijs in Europa — enige nuttige informatie terzake gekregen. Bij de raadpleging van het netwerk is geen antwoord voor België en Ierland verkregen. Wat de andere lidstaten betreft, maakt architectuur geen deel uit van de hoofdvakken die in het basisonderwijs worden onderwezen. In zeven lidstaten komt architectuur echter aan bod in het kader van andere vakken, zoals „kennis van de omgeving”. Nadere informatie, die uitsluitend bij wijze van indicatie wordt verstrekt, zal rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

(2001/C 53 E/260)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2085/00
van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Commissie

(28 juni 2000)

Betreft: Testen van functionele voeding tegenover testen van farmacologische samenstelling

Heeft de Commissie kritisch onderzoek verricht naar de verschillen tussen het testen van genetisch gemodificeerde levensmiddelen die als functionele voeding beschouwd worden, en het testen van de farmacologische samenstelling in de lidstaten, en kan ze uitleggen welke betekenisvolle onderscheiden er tussen beide methoden bestaan?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(28 juli 2000)

Volgens de communautaire wetgeving bestaat er geen afzonderlijke categorie van „functionele” voedingsmiddelen of „functionele” voedselingrediënten. Het is mogelijk dat op het etiket van sommige levensmiddelen „voedingsclaims” voorkomen. In het Witboek over voedselveiligheid heeft de Commissie haar voornemen aangekondigd om voorstellen in te dienen voor de harmonisatie van de regels voor dergelijke claims.

Producten die bestaan uit genetisch gemodificeerde organismen, deze bevatten of hiervan zijn afgeleid, worden beschouwd als nieuwe voedingsmiddelen of nieuwe voedselingrediënten. Voordat zij op de markt worden gebracht is een vergunning nodig op grond van een veiligheidsbeoordeling overeenkomstig Verordening (EG) nr. 258/97.

(2001/C 53 E/261)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2120/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Eenheid van de markt en zelfbestuur Spaanse autonome regio's

De voorzitter van de Spaanse werkgeversbond CEOE, José María Cuevas, heeft onlangs een toespraak gehouden waarin hij niet alleen opmerkelijke uitspraken deed over de Franse „excentriekelingen” die juridische mechanismen hebben ingevoerd ter bevordering van de 35-urige werkweek, de „Duitse excessen op het gebied van de lonen” en de „buitengewone kwaliteit” van het economisch bestel van de Verenigde Staten, maar er vooral bij de centrale Spaanse regering op heeft aangedrongen om met het oog op de eenheid van de markt sociaal-economische beleidsmaatregelen van de Spaanse autonome regio's, die deze in overeenstemming met de grondwet en hun autonomiestatuten hebben genomen, op te heffen.

Is de Commissie van mening dat dergelijke standpunten, die voorbijgaan aan de politieke en economische autonomie in het belang van een partijdige interpretatie van de eenheid van de markt die uiting is van een niet bij deze tijd horend centralisme, stroken met het recht en de institutionele werkelijkheid van de Europese Unie?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(18 juli 2000)

De verdeling van bevoegdheden tussen de centrale overheid en regio's valt buiten het Gemeenschapsrecht.

(2001/C 53 E/262)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2123/00**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie**

(30 juni 2000)

Betreft: Schending EU-beginselen bij aanwerving werknemers in het kader van een door het ESF gefinancierd programma in Galicië

In het kader van de programma's inzake plaatselijke en territoriale samenwerking van het Europees Sociaal Fonds, die gericht zijn op de instelling van gefinancierde programma's voor het scheppen van werkgelegenheid op deze gebieden, heeft de Adviesraad ter bevordering van de werkgelegenheid, het gezin, de vrouw en de jeugd van de autonome gemeenschap Galicië een samenwerkingsovereenkomst met sociale actoren gesloten. Op basis hiervan zijn de Grupos Municipais de Intervenção Rápida (gemeentelijke interventiegroepen – GMIR) in het leven geroepen.

In het kader van deze samenwerking heeft de raad van Mondariz (Pontevedra, Galicië) in 1997 een samenwerkingsovereenkomst gesloten met de autonome gemeenschap Galicië om voor de GMIR 12 werknemers in dienst te nemen. De bekendmaking van deze vacatures in de jaren 1997, 1998 en 1999 voldeed niet aan de minimumnormen van openbaarheid en gelijkheid en de regering van Mondariz was volledig vrij bij de toepassing van de aanwervingscriteria, die aanzienlijk afweken van die die door de autonome regering van Galicië zijn opgesteld. Uiterst verdacht was dat de 12 in dienst genomen werknemers bij het nationaal arbeidsbureau stonden ingeschreven als „specialisten voor gemeentelijke interventiegroepen”, een kwalificatie waarvan de meeste kandidaten niet op de hoogte waren en die voorwaarde was voor de aanwerving. Deze aanwervingscriteria stroken niet met de door de buitengewone Top van Luxemburg inzake werkgelegenheid van november 1997 vastgestelde richtsnoeren waarmee een beleid van gelijke kansen wordt bevorderd dat op alle sectoren van de arbeidsmarkt moet worden toegepast (ook bij de keuze van de instanties die in het genot komen van bijdragen uit de communautaire fondsen). Bovendien wordt door de aanwerving van de betrokken werknemers, allen mannen, het beginsel van niet-discriminatie op grond van het geslacht geschonden.

De Commissie dient erop toe te zien dat bij de toewijzing van de financiële middelen uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds de vastgelegde voorwaarden worden nageleefd. Is de Commissie voornemens de autonome gemeenschap Galicië om uitleg te verzoeken betreffende het gebrek aan toezicht en de willekeurige criteria die bij de aanwervingscontracten door de raad van Mondariz zijn toegepast?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(27 juli 2000)

De vraag van de geachte afgevaardigde betreft het beheer van projecten die door het Europees Sociaal Fonds (ESF) worden medegefinancierd. In het kader van de communautaire regelgeving en in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel is het beheer van deze projecten een bevoegdheid van de lidstaten.

Momenteel beschikt de Commissie over onvoldoende gegevens om op deze vraag een antwoord te kunnen geven. De nodige informatie zal bij de Spaanse autoriteiten worden opgevraagd en bij ontvangst onmiddellijk aan de geachte afgevaardigde worden toegestuurd.

(2001/C 53 E/263)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2126/00**van Roberto Bigliardo (TDI) aan de Commissie**

(30 juni 2000)

Betreft: Slecht gebruik van de communautaire kredieten in de regio Basilicata. Verzoekschrift 47/96

De heer Giovanni De Blasiis, hoofd van de juridische dienst van de regionale raad van Basilicata, diende een verzoekschrift in betreffende het slechte gebruik van de voor de beroepsopleiding bestemde communautaire kredieten. Dit verzoekschrift werd geregistreerd onder nummer 47/96.

Op 26 juni 1996 verklaarde de Commissie verzoekschriften van het EP de door de heer De Blasiis aangesneden problemen ontvankelijk, opende de behandeling van het verzoekschrift en besloot tevens de Commissie te vragen om haar standpunt inzake de verschillende aspecten ervan.

Kan de Commissie de resultaten van de behandeling geven en, zo men tot een conclusie is gekomen, meedelen welke maatregelen zij heeft getroffen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(24 juli 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-3138/98 van de heer Rauti (¹).

(¹) PB C 297 van 15.10.1999, blz. 51.

(2001/C 53 E/264)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2234/00**van Caroline Jackson (PPE-DE) aan de Commissie**

(28 juni 2000)

Betreft: Vermindering van een Oostenrijks overheidspensioenuitkering als gevolg van vrijwillige premiebetaling aan het overheidspensioen van het VK

Bij schrijven van 9 november 1999 aan Commissielid Diamantopoulou vroeg ik de Commissie om de oplossing van een zeer ernstig probleem waarmee de heer R.J.E. Girdler in mijn kiesdistrict wordt geconfronteerd. Zijn geval heeft te maken met zijn Oostenrijks overheidspensioen en het feit dat de Oostenrijkse regering zich niet houdt aan EG-verordening 574/72 (¹) die, volgens het departement van sociale zekerheid van het VK, inhoudt dat een land bij de berekening van zijn pensioenbetalingsverplichtingen geen rekening mag houden met vrijwillige premiebetalingen aan de overheidspensioenfondsen van een ander land. De heer Girdler heeft tussen 1992 en 1997 vrijwillig premie betaald aan het pensioenfonds van de Britse sociale zekerheid nadat hij uit Oostenrijk naar het Verenigd Koninkrijk was teruggekeerd.

De heer Girdler heeft tal van brieven — waarvan een groot aantal sinds november 1999 — van het bureau van de Oostenrijkse overheidspensioenen ontvangen waarin steeds het standpunt werd gehandhaafd dat het zijn Oostenrijkse overheidspensioen mag verminderen op grond van de vrijwillige bijdragen die hij betaald heeft. Ondanks herhaalde verzekeringen dat deze zaak wordt onderzocht, heb ik nog steeds geen bevredigend antwoord van de Commissie ontvangen.

Kan de Commissie mij daarom ten eerste mededelen of zij een onderzoek heeft gewijd aan de kwesties die ik in mijn brief van 9 november 1999 aan de orde stelde?

Kan zij mij ten tweede mededelen of de Oostenrijkse regering in strijd handelt met EG-verordening 574/72?

Kan zij mij ten derde mededelen wat zij — mocht worden vastgesteld dat de Oostenrijkse regering in strijd met het Gemeenschapsrecht handelt — zal doen om deze situatie op te lossen en ervoor te zorgen dat het pensioenverlies dat de heer Girdler heeft ondervonden billijk en overeenkomstig de wet wordt vergoed?

(¹) PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(17 juli 2000)

De Commissie kan het geachte parlementslid mededelen dat zij na ontvangst van haar schrijven van 9 november 1999 de Oostenrijkse autoriteiten schriftelijk om hun opmerkingen heeft verzocht betreffende de door haar aan de orde gestelde zaak. De Oostenrijkse autoriteiten hebben nog niet geantwoord, maar hebben de Commissie medegedeeld dat zij dit binnenkort zullen doen.

Zodra de Commissie een antwoord van de Oostenrijkse autoriteiten zal hebben ontvangen, zal zij onderzoeken of er in deze zaak sprake is van een schending van het Gemeenschapsrecht, met name van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (¹) en Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (²). Indien zij van oordeel is dat er sprake is van een schending, kan zij vervolgens krachtens artikel 226 (ex artikel 164) van het EG-Verdrag een zaak aanhangig maken.

Wat betreft de vraag inzake de vergoeding van een pensioenverlies: de verantwoordelijkheid voor het waarborgen dat nationale autoriteiten de communautaire wetgeving naleven berust in de eerste plaats bij de nationale rechterlijke instanties.

(¹) PB L 149 van 5.7.1971.

(²) PB L 74 van 27.3.1972 Laatste geconsolideerde versie: Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 — PB L 28 van 30.1.1997.

(2001/C 53 E/265)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2265/00
van Nirj Deva (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: ACS-staten

Hoeveel fulltime EU-ambtenaren werken er bij elk EU-bureau in elke ACS-staat?

(2001/C 53 E/266)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2266/00
van Nirj Deva (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: ACS-staten

Wat zijn de rangen van alle fulltime werknemers bij elk van de EU-bureaus in de ACS-staten?

(2001/C 53 E/267)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2267/00
van Nirj Deva (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: ACS-staten

Hoeveel bedragen de totale jaarlijkse kosten van het onderhoud van de gebouwen waarin de EU-bureaus in elke ACS-staat zijn gevestigd?

(2001/C 53 E/268)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2268/00
van Nirj Deva (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: ACS-staten

In welke staten in Afrika, het Caribisch gebied en het gebied van de Stille Oceaan heeft de EU permanente vertegenwoordigingen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2265/00, E-2266/00, E-2267/00 en E-2268/00

(28 augustus 2000)

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

(2001/C 53 E/269)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2531/00
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Mede door de Gemeenschap gefinancierde projecten in het gewest Condado (Pontevedra, Spanje)

Op 4 augustus 1997 werd tussen het gemeentelijk samenwerkingsverband van Condado, bestaande uit de gemeenten Pontearreas, Salvaterra, Salceda en Mondariz, het Spaanse Ministerie van Landbouw en de autonome regering van Galicië, een akkoord gesloten op grond waarvan genoemd gemeentelijk samenwerkingsverband 500 miljoen ptas. zou ontvangen uit hoofde van het operationeel programma voor ontwikkeling en economische diversifiëring van plattelandsgebieden, dat mede door de Gemeenschap wordt gefinancierd, met het oog op de uitvoering van een reeks projecten in de periode 1997-1999. Het akkoord had betrekking op een reeks projecten ter ondersteuning van het rurale erfgoed, het agrotourisme, het plattelandstoerisme en het midden- en kleinbedrijf. Zo stonden onder andere op het programma herstelwerkzaamheden aan het Pazo de Picoña in Salceda en het Casa del Conde in Salvaterra, het opknappen van de omgeving rond het Castillo de Vilasobroso, de bouw van een vesting als onderkomen voor plattelandstoeristen, de inrichting van een wijnmuseum in de kelders van Doña Urraca in het kasteel van Salvaterra, de inrichting van een archeologisch centrum in het Castro de Troña in Pontearreas en de aanleg van een golfterrein in Pías.

Democratie veronderstelt transparantie en informatieverstrekking aan de burgers en als de plaatselijke autoriteiten de bevolking bepaalde gegevens onthouden, dan is het aan de Europese Gemeenschap om dit te corrigeren. De geheimzinnigdoenerij van de plaatselijke overheden is in strijd met de in de structuurfondsverordeningen vervatte eis van openbaarheid van informatie.

Kan de Commissie gedetailleerd aangeven welke projecten de EG in de periode 1994-1999 in het gewest Condado in de provincie Pontevedra heeft gefinancierd?

Welk bedrag was met deze cofinanciering gemoeid? Wat waren de totale kosten van deze projecten?

Zijn alle projecten waarvoor de Gemeenschap om financiële steun is gevraagd voltooid? Zo nee, zal de subsidieduur worden verlengd om voltooiing van de projecten mogelijk te maken en tot welke datum zal deze worden verlengd?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(26 juli 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
